Svet
Evropske unije

Bruselj, 29. april 2019
(OR. en)

8416/19

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0360/A(COD)

CODEC 891
EF 141
ECOFIN 384
CCG 9
PE 157

INFORMATIVNI DOPIS

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in zahtevami po razkritju ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 – izid prve obravnave v Evropskem parlamentu (Strasbourg, 15. do 18. april 2019)

I. UVOD

V skladu z določbami člena 294 PDEU in Skupno izjavo o praktičnih ureditvah za postopek soodločanja[1] so se Svet, Evropski parlament in Komisija večkrat neuradno sestali, da bi o tej zadevi dosegli dogovor v prvi obravnavi ter se tako izognili drugi obravnavi in spravnemu postopku.

[1] UL C 145, 30.6.2007, str. 5.

V zvezi s tem je poročevalec Peter SIMON (S&D, DE) v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve predstavil sporazumni predlog spremembe (predlog spremembe 2) predloga uredbe. Dogovor o tem predlogu spremembe je bil dosežen na navedenih neuradnih sestankih.

II. GLASOVANJE

Poslanci in poslanke so na glasovanju na plenarnem zasedanju 16. aprila 2019 sprejeli sporazumno spremembo (sprememba 2) predloga uredbe. Tako spremenjeni predlog Komisije predstavlja stališče Parlamenta v prvi obravnavi, ki je del zakonodajne resolucije iz priloge k temu dopisu[2].

Stališče Parlamenta odraža predhodni dogovor med institucijami, zato bi ga moral biti Svet pripravljen odobriti.

Akt bi bil nato sprejet v obliki, ki ustreza stališču Parlamenta.

---

[2] V različici stališča Parlamenta iz zakonodajne resolucije so spremembe predloga Komisije označene na naslednji način: deli, ki so bili besedilu Komisije dodani, so označeni s ***krepkim in poševnim tiskom***, znak „ ▌ “ pa označuje črtano besedilo.

PRILOGA
(16. 4. 2019)

Kapitalske zahteve (uredba) ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in zahtevami po razkritju ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (COM(2016)0850 – C8-0480/2016 – 2016/0360A(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

– ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0850),

– ob upoštevanju člena 294(2) ter člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C8-0480/2016),

– ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

– ob upoštevanju obrazloženega mnenja švedskega parlamenta v skladu s Protokolom št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, v katerem izjavlja, da osnutek zakonodajnega akta ni v skladu z načelom subsidiarnosti,

– ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke z dne 8. novembra 2017[1],

– ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 30. marca 2017[2],

– ob upoštevanju sklepa konference predsednikov z dne 18. maja 2017, s katerim je Odbor za ekonomske in monetarne zadeve pooblastila, da predlog Komisije razdeli in pripravi dve ločeni zakonodajni poročili,

[1] UL C 34, 31.1.2018, str. 5.
[2] UL C 209, 30.6.2017, str. 36.

– ob upoštevanju začasnega dogovora, ki ga je odobril pristojni odbor v skladu s členom 69f(4) Poslovnika, in zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 15. februarja 2019, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

– ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0242/2018),

1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;

2. poziva Komisijo, naj mu zadevo ponovno predloži, če svoj predlog nadomesti, ga bistveno spremeni ali ga namerava bistveno spremeniti;

3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2016)0360A

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 16. aprila 2019 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2019/... Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke[1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[2],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom[3],

1 UL C 34, 31.1.2018, str. 5.
2 UL C 209, 30.6.2017, str. 36.
3 Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V okviru odpravljanja posledic finančne krize, do katere je prišlo v letih 2007–2008, je Unija izvedla obsežno reformo regulativnega okvira za finančne storitve, da bi okrepila odpornost finančnih institucij. Reforma je temeljila predvsem na mednarodnih standardih, o katerih se je leta 2010 dogovoril Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS), znanih kot: okvir Basel III. Reformni sveženj je poleg številnih drugih ukrepov vključeval sprejetje Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[1] ter Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[2], ki sta povečali bonitetne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu: institucije).

(2) Finančni sistem je zaradi reforme postal stabilnejši in odpornejši zoper številne vrste možnih pretresov in kriz v prihodnosti, vendar pa ta ni obravnavala vseh ugotovljenih težav. Pomemben razlog za to je bil, da mednarodni oblikovalci standardov, kot sta BCBS in Odbor za finančno stabilnost, takrat še niso dokončali svojega dela v zvezi z mednarodno dogovorjenimi rešitvami za odpravo teh težav. Zdaj, ko je delo na področju pomembnih dodatnih reform dokončano, bi bilo treba obravnavati preostale težave.

---

1 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

2 Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

(3) Komisija je v svojem sporočilu z naslovom „Dokončanje bančne unije“ z dne 24. novembra 2015 priznala potrebo po nadaljnjem zmanjšanju tveganja in se zavezala, da bo predložila zakonodajni predlog, ki bo temeljil na mednarodno dogovorjenih standardih. Tudi v sklepih Sveta z dne 17. junija 2016 in v resoluciji Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2016 o bančni uniji – letno poročilo za leto 2015[1] je priznana potreba po nadaljnjih konkretnih zakonodajnih ukrepih, ki bi jih bilo treba sprejeti za zmanjšanje tveganj v finančnem sektorju.

(4) Ukrepi za zmanjšanje tveganja naj ne bi le dodatno okrepili odpornosti evropskega bančnega sistema in zaupanja trgov vanj, ampak tudi zagotovili podlago za nadaljnji napredek pri dokončanju bančne unije. Te ukrepe bi bilo treba obravnavati na podlagi širših izzivov, ki vplivajo na gospodarstvo Unije, zlasti potrebe po spodbujanju rasti in novih delovnih mest v času negotovih gospodarskih obetov. V tem okviru je bilo za okrepitev gospodarstva Unije sprejetih več pomembnejših pobud politik, kot sta naložbeni načrt za Evropo in unija kapitalskih trgov. Zato je pomembno, da vsi ukrepi za zmanjševanje tveganja nemoteno delujejo skupaj s temi pobudami politik ter s širšimi nedavnimi reformami v finančnem sektorju.

[1] UL C 50, 31.1.2018, str. 80.

(5) Določbe te uredbe bi morale biti enakovredne mednarodno dogovorjenim standardom in zagotavljati, da bosta Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 nadalje enakovredni okviru Basel III. Ciljno usmerjene prilagoditve, ki odražajo posebnosti Unije ali splošnejše vidike politik, bi morale biti po obsegu in trajanju omejene, da te prilagoditve ne bi negativno vplivale na splošno stabilnost bonitetnega okvira.

(6) Izboljšati bi bilo treba tudi obstoječe ukrepe za zmanjšanje tveganja ***ter zlasti zahteve glede poročanja in razkritja, da se*** s tem zagotovi, da se lahko uporabljajo bolj sorazmerno in da njihovo izpolnjevanje ne povzroča prevelikega bremena, zlasti za manjše in manj kompleksne institucije.

(7) Za ciljno usmerjene poenostavitve zahtev glede uporabe načela sorazmernosti je potrebna natančna opredelitev majhnih in nekompleksnih institucij. Enotni absolutni prag sam po sebi ne upošteva posebnosti nacionalnih bančnih trgov. Zato je treba državam članicam omogočiti, da uporabijo diskrecijsko pravico, da bi prag uskladile z nacionalnimi okoliščinami in ga po potrebi prilagodile navzdol. Ker velikost institucije ni sama po sebi odločilnega pomena za njen profil tveganosti, je treba tudi z dodatnimi kvalitativnimi merili zagotoviti, da se institucija šteje za majhno in nekompleksno ter da lahko koristi bolj sorazmerna pravila, če institucija izpolnjuje vsa ustrezna merila.

(8) Količniki finančnega vzvoda prispevajo k ohranjanju finančne stabilnosti, saj delujejo kot varovalni mehanizem za kapitalske zahteve, ki temeljijo na tveganju, ter omejujejo kopičenje presežnega finančnega vzvoda v času gospodarskega vzpona. BCBS je revidiral mednarodni standard o količniku finančnega vzvoda, da bi natančneje določil nekatere vidike sestave tega količnika. Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo treba uskladiti z revidiranim standardom, da bi na mednarodni ravni zagotovili enake konkurenčne pogoje za institucije, ki imajo sedež v EU, vendar poslujejo zunaj Unije, ter zagotovili, da količnik finančnega vzvoda ostane učinkovito dopolnilo kapitalskim zahtevam, ki temeljijo na tveganju. Zato bi bilo treba uvesti zahtevo glede količnika finančnega vzvoda, ki bi dopolnila obstoječi sistem poročanja o količniku finančnega vzvoda in njegovega razkritja.

(9) Da ne bi po nepotrebnem ovirali posojanja institucij podjetjem in zasebnim gospodinjstvom ter da bi preprečili neupravičene negativne učinke na likvidnost trga, bi bilo treba zahtevo glede količnika finančnega vzvoda določiti na ravni, kjer deluje kot verodostojni varovalni mehanizem za tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ne da bi ogrožala gospodarsko rast.

(10) ***Evropski nadzorni organ (***Evropski bančni organ) (EBA), ***ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta***[1], je v svojem poročilu Komisiji z dne 3. avgusta 2016 o zahtevi glede količnika finančnega vzvoda ugotovil, da bi količnik finančnega vzvoda, umerjen na 3 % temeljnega kapitala, za vse vrste kreditnih institucij predstavljal verodostojen varovalni mehanizem. BCBS je zahtevo glede količnika finančnega vzvoda v višini 3 % sprejel tudi na mednarodni ravni. Zahtevo glede količnika finančnega vzvoda bi bilo zato treba umeriti na 3 %.

(11) Vendar pa bi zahteva glede količnika finančnega vzvoda v višini 3 % nekatere poslovne modele in vrste poslovanja omejila bolj kot druge. Nesorazmerno bi bili zlasti prizadeti javno kreditiranje s strani javnih razvojnih bank in uradno podprti izvozni krediti. Zato bi bilo treba količnik finančnega vzvoda za te vrste izpostavljenosti prilagoditi. ***V ta namen bi bilo treba določiti jasna merila, na podlagi katerih bi lažje določili pooblastilo zadevnih kreditnih institucij za opravljanje javnih storitev, in bi zajemala vidike, kot so njihova ustanovitev, vrsta dejavnosti, ki jih opravljajo, njihov cilj, ureditve jamstva s strani javnih organov in omejitve dejavnosti sprejemanja depozitov. Odločitev o statusni obliki in načinu ustanovitve takšnih kreditnih institucij bi morala ostati v diskreciji enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice, in lahko vključuje ustanovitev nove kreditne institucije, pridobitev ali prevzem obstoječega subjekta s strani takih javnih organov, vključno prek koncesij ali v okviru postopka reševanja.***

[1] Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

(12) Količnik finančnega vzvoda prav tako ne bi smel ogrožati zagotavljanja storitev centralnega kliringa za stranke s strani institucij. Zato bi bilo treba iz mere skupne izpostavljenosti izključiti začetna kritja za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, za katere se opravi centralni kliring, ki jih institucije ▌ prejmejo od svojih strank in preusmerijo k centralnim nasprotnim strankam (CNS).

(13) V izjemnih okoliščinah, ki upravičujejo izključitev nekaterih izpostavljenosti do centralnih bank iz količnika finančnega vzvoda, in da bi se olajšalo izvajanje monetarnih politik, bi morali pristojni organi imeti možnost, da tovrstne izpostavljenosti začasno izključijo iz mere skupne izpostavljenosti. V ta namen bi morali po posvetovanju z zadevno centralno banko javno izjaviti, da takšne izjemne okoliščine obstajajo. Zahtevo glede količnika finančnega vzvoda bi bilo treba sorazmerno ponovno umeriti, da bi se izravnal vpliv izključitve. S takim ponovnim umerjanjem bi se morala zagotoviti izključitev tveganj za finančno stabilnost, ki vplivajo na zadevne bančne sektorje, ter ohranila odpornost, ki jo zagotavlja količnik finančnega vzvoda.

(14) ***Primerno je, da se za institucije, opredeljene kot globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) v skladu z Direktivo 2013/36/EU in standardom BCBS o blažilniku količnika finančnega vzvoda*** za globalne sistemsko pomembne banke (GSPB)***, objavljenim decembra 2017, uveljavi zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda. BCBS je blažilnik količnika finančnega vzvoda umeril za izrecni namen zmanjšanja primerljivo večjih tveganj, ki jih GSPB predstavljajo za finančno stabilnost, zato bi se glede na navedeno v tej fazi moral uporabljati samo za GSPI. Vendar bi bilo treba opraviti dodatno analizo za ugotovitev, ali bi bilo ustrezno zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda uporabiti za druge*** sistemsko pomembne ***institucije (DSPI), kot so opredeljene v Direktivi 2013/36/EU, in – če je ustrezno – na kakšen način bi bilo treba umerjanje prilagoditi posebnim značilnostim teh*** institucij.

(15) Odbor za finančno stabilnost ▌ je 9. novembra 2015 objavil dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub (TLAC) (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC), ki ga je skupina G20 potrdila novembra 2015 na vrhu v Turčiji. Standard TLAC od GSPB zahteva, da imajo zadosten znesek obveznosti z visoko sposobnostjo pokrivanja izgub (takšnih, ki se rešujejo s sredstvi upnikov) za zagotavljanje nemotenega in hitrega pokrivanja izgub in dokapitalizacije v primeru reševanja. Standard TLAC bi bilo treba prenesti v pravo Unije.

(16) Pri prenosu standarda TLAC v pravo Unije je treba upoštevati obstoječe za posamezno institucijo specifične minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določene v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1]. Glede na to, da imata standard TLAC in minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti isti cilj, in sicer zagotoviti, da imajo institucije zadostno sposobnost pokrivanja izgub, bi morali biti obe zahtevi dopolnilna elementa skupnega okvira. Operativno bi bilo treba usklajeno minimalno raven standarda TLAC uvesti v Uredbo (EU) št. 575/2013, in sicer z novo zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, medtem ko bi bilo treba s ciljno usmerjenimi spremembami Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[2] uvesti specifični pribitek za GSPI in zahteve, specifične za institucije, ki niso GSPI. Določbe o uvedbi standarda TLAC v Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo treba brati skupaj z določbami, ki so uvedene v Direktivo 2014/59/EU in Uredbo (EU) št. 806/2014, ter z Direktivo 2013/36/EU.

---

1 Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

2 Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

(17) V skladu s standardom TLAC, ki se uporablja samo za GSPB, bi morala minimalna zahteva za zadosten znesek kapitala in obveznosti z visoko sposobnostjo pokrivanja izgub, ki jo uvaja ta uredba, veljati samo za GSPI. Vendar bi se morala pravila glede kvalificiranih obveznosti, ki jih uvaja ta uredba, uporabljati za vse institucije, v skladu z dopolnilnimi spremembami in zahtevami iz Direktive 2014/59/EU.

(18) V skladu s standardom TLAC bi se morala zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti uporabljati samo za subjekte v postopku reševanja, ki so sami GSPI ali del skupine, določene kot GSPI. Zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti bi se morala uporabljati na posamični ali konsolidirani podlagi, odvisno od tega, ali so takšni subjekti v postopku reševanja posamične institucije brez podrejenih družb ali nadrejene osebe.

(19) Direktiva 2014/59/EU omogoča uporabo instrumentov za reševanje ne samo za banke, ampak tudi za finančne holdinge in mešane finančne holdinge. Nadrejeni finančni holdingi in nadrejeni mešani finančni holdingi bi morali zato imeti zadostno sposobnost pokrivanja izgub tako kot nadrejene institucije.

(20) Da bi zagotovili učinkovitost zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, je bistveno, da imajo instrumenti za izpolnjevanje te zahteve visoko sposobnost pokrivanja izgub. Obveznosti, ki so izključene iz instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov iz Direktive 2014/59/EU, nimajo te sposobnosti; enako velja za druge obveznosti, ki se načeloma sicer lahko rešujejo s sredstvi upnikov, vendar bi se reševanje s sredstvi upnikov v praksi lahko izkazalo za težavno. Navedene obveznosti se zato ne bi smele šteti kot primerne z vidika zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Po drugi strani imajo kapitalski instrumenti in podrejene obveznosti visoko sposobnost pokrivanja izgub. Poleg tega bi bilo treba v skladu s standardom TLAC do določene mere priznati potencial pokrivanja izgub tudi iz obveznosti, ki se obravnavajo *pari passu* nekaterim izključenim obveznostim.

(21) Da bi se izognili dvojnemu štetju obveznosti za namene zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, bi bilo treba uvesti pravila za odbitke deležev v postavke kvalificiranih obveznosti, ki odražajo ustrezen pristop v zvezi z odbitki za kapitalske instrumente, ki je že oblikovan v Uredbi (EU) št. 575/2013. V okviru tega pristopa bi se deleži v instrumente kvalificiranih obveznosti najprej odbili od kvalificiranih obveznosti, in če tam ni dovolj obveznosti, bi se ti instrumenti kvalificiranih obveznosti odbili od instrumentov dodatnega kapitala.

(22) Standard TLAC vsebuje nekatera merila primernosti, ki so strožja od obstoječih meril primernosti za kapitalske instrumente. Da bi zagotovili doslednost, bi bilo treba merila primernosti za kapitalske instrumente uskladiti v zvezi z neprimernostjo instrumentov, ki jih izdajo subjekti s posebnim namenom, po 1. januarju 2022.

(23) Zagotoviti je treba jasen in pregleden postopek odobritve instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki lahko prispeva k ohranjanju visoke kakovosti teh instrumentov. V ta namen bi morali biti pristojni organi odgovorni za odobritev teh instrumentov, preden jih institucije lahko razvrstijo kot instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Vendar pa pristojni organi ne bi smeli biti dolžni zahtevati predhodno dovoljenje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se izdajo na podlagi pravne dokumentacije, ki jo je pristojni organ že odobril, in za katere večinoma veljajo enake ***določbe kot tiste, ki urejajo kapitalske*** instrumente, za katere je institucija od ***pristojnega organa*** dobila predhodno dovoljenje, da jih ***razvrsti kot instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. V takšnem primeru bi morale institucije imeti možnost, da namesto zahtevka za predhodno odobritev svoje pristojne organe uradno obvestijo o nameri, da bodo izdale takšne instrumente. To bi morale storiti dovolj zgodaj pred razvrstitvijo instrumentov kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, da se pristojnim organom zagotovi dovolj časa za pregled instrumentov, če je to potrebno. Glede na vlogo EBA pri nadaljnjem zbliževanju nadzorniških praks in izboljševanju kakovosti kapitalskih instrumentov bi se morali pristojni organi pred odobritvijo kakršne koli nove oblike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala posvetovati z EBA.***

(24) ***Kapitalski instrumenti so primerni kot instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala le, kolikor izpolnjujejo ustrezna merila primernosti. Takšni kapitalski instrumenti so lahko v obliki kapitala ali obveznosti, vključno s podrejenimi dolgovi, ki izpolnjujejo takšna merila.***

(25) ***Kapitalski instrumenti ali deli kapitalskih instrumentov bi se smeli šteti za kapitalske instrumente le v obsegu, v katerem so vplačani. Dokler deli instrumenta niso vplačani, se ti deli ne bi smeli šteti za kapitalske instrumente.***

(26) ***Za kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti ne bi smeli veljati dogovori o poravnavi ali pobotu, ki bi v primeru reševanja zmanjšali njihovo sposobnost pokrivanja izgub. To pa ne bi smelo pomeniti, da bi morale pogodbene določbe, ki urejajo obveznosti, vsebovati izrecno določbo, da za instrument ne veljajo pravice do poravnave ali pobota.***

(27) ***Zaradi razvoja bančnega sektorja v vse bolj digitalnem*** okolju je programska oprema vse pomembnejša vrsta sredstev. Preudarno vrednotena programska oprema, katere vrednost se ne bo bistveno spremenila zaradi reševanja, insolventnosti ali likvidacije institucije, se ne bi smela kot neopredmetena sredstva odbiti od navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Ta opredelitev je pomembna, saj je programska oprema širok pojem, ki zajema številne različne vrste sredstev, od katerih v primeru prenehanja delovanja vsa ne ohranijo svoje vrednosti. V tem primeru bi bilo treba upoštevati razlike v vrednotenju in amortizaciji programske opreme ter realizirani prodaji te opreme. Poleg tega bi bilo treba upoštevati mednarodni razvoj in razlike v regulativni obravnavi naložb v programsko opremo, različna bonitetna pravila, ki se uporabljajo za institucije in zavarovalnice, ter raznolikost finančnega sektorja v Uniji, vključno z nereguliranimi subjekti, kot so finančnotehnološka podjetja.

(28) Da bi preprečili učinke izrazitega naglega padca, je treba za obstoječe instrumente uporabiti predhodno veljavna pravila v zvezi z nekaterimi merili primernosti. Za obveznosti, izdane pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], bi bilo treba opustiti nekatera merila primernosti za kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti. Takšna predhodno veljavna pravila bi se morala uporabljati tako za obveznosti, ki se, kjer je primerno, upoštevajo kot podrejeni del TLAC ter podrejeni del minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi Direktive 2014/59/EU, kot za obveznosti, ki se, kjer je primerno, upoštevajo kot nepodrejeni del TLAC ter nepodrejeni del minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi Direktive 2014/59/EU. Za kapitalske instrumente bi se morala predhodno veljavna pravila prenehati uporabljati ... [šest let po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

(29) Instrumenti kvalificiranih obveznosti, vključno s tistimi, katerih preostala zapadlost je krajša od enega leta, se lahko odkupijo šele potem, ko je organ za reševanje izdal predhodno dovoljenje. Takšno predhodno dovoljenje je lahko tudi splošno predhodno dovoljenje, in v tem primeru bi se moral odkup opraviti v omejenem obdobju in za vnaprej določen znesek, ki ga zajema splošno predhodno dovoljenje.

(30) Od sprejetja Uredbe (EU) št. 575/2013 se je mednarodni standard o bonitetni obravnavi izpostavljenosti institucij do CNS spremenil, da bi se izboljšala obravnava izpostavljenosti institucij do kvalificiranih centralnih nasprotnih strank (KCNS). Bistvene spremembe navedenega standarda so vključevale uporabo ene same metode za določitev kapitalske zahteve za izpostavljenosti zaradi prispevkov v jamstveni sklad, izrecno zgornjo mejo skupnih kapitalskih zahtev, ki veljajo za izpostavljenosti do KCNS, ter pristop, ki je bolj občutljiv na tveganje, za zajem vrednosti izvedenih finančnih instrumentov v izračunu hipotetičnih virov KCNS. Hkrati se obravnava izpostavljenosti do nekvalificiranih CNS ni spremenila. Glede na to, da so revidirani mednarodni standardi uvedli obravnavo, ki je bolj primerna za okolje centralnega kliringa, bi bilo treba pravo Unije spremeniti, da se navedeni standardi vključijo vanj.

(31) Da bi zagotovili, da institucije ustrezno upravljajo svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjemih (KNP), bi morala biti pravila, ki določajo obravnavo teh izpostavljenosti, občutljiva na tveganje ter bi morala spodbujati preglednost glede osnovnih izpostavljenosti KNP. BCBS je zato sprejel revidiran standard, ki določa jasno hierarhijo pristopov za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za navedene izpostavljenosti. Ta hierarhija odraža stopnjo preglednosti osnovnih izpostavljenosti. Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo treba uskladiti s temi mednarodno dogovorjenimi pravili.

(32) Za institucijo, ki ima prevzeto obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti v končno korist neprofesionalnih strank za naložbo v enoto ali delež v KNP, vključno kot del zasebne pokojninske sheme, ki jo financira država, institucija ali družba, vključena v isti obseg bonitetne konsolidacije, ni zavezana k plačilu, razen če vrednost deležev ali enot stranke v KNP v enem ali več trenutkih pade pod zajamčeni znesek, kot je določeno v pogodbi. Verjetnost, da bi bilo treba to prevzeto obveznost izpolniti v praksi, je zato nizka. Kadar je prevzeta obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti institucije omejena na odstotek zneska, ki ga je stranka prvotno vložila v deleže ali enote v KNP (prevzeta obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti v višini določenega znesek), ali na znesek, ki je odvisen od uspešnosti finančnih kazalnikov ali tržnih indeksov do določenega trenutka, predstavlja vsaka trenutno pozitivna razlika med vrednostjo deležev ali enot stranke in sedanjo vrednostjo zajamčenega zneska v določenem trenutku rezervo in zmanjšuje tveganje, da bi morala institucija izplačati zajamčeni znesek. Vsi ti razlogi upravičujejo zmanjšan kreditni konverzijski faktor.

(33) Za izračun vrednosti izpostavljenosti iz naslova poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti v skladu z okvirom za kreditno tveganje nasprotne stranke Uredba (EU) št. 575/2013 institucijam trenutno daje možnost izbire med tremi standardiziranimi pristopi: standardizirano metodo, metodo tekoče izpostavljenosti in metodo originalne izpostavljenosti.

(34) Vendar ti standardizirani pristopi ne priznavajo ustrezno značilnosti zavarovanja s premoženjem, ki zmanjšuje tveganje v izpostavljenostih. Njihovo umerjanje je zastarelo in ne odraža visoke stopnje nestanovitnosti, zaznane med finančno krizo. Neustrezno je tudi njihovo priznavanje koristi pobota. Da bi odpravili te pomanjkljivosti, se je BCBS odločil nadomestiti standardizirano metodo in metodo tekoče izpostavljenosti z novim standardiziranim pristopom za izračun vrednosti izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov, t. i. standardiziranim pristopom za kreditno tveganje nasprotne stranke. Glede na to, da so revidirani mednarodni standardi uvedli nov standardizirani pristop, ki je bolj primeren za okolje centralnega kliringa, bi bilo treba pravo Unije spremeniti, da se navedeni standardi vključijo vanj.

(35) Standardizirani pristop za kreditno tveganje nasprotne stranke je bolj občutljiv na tveganje kot standardizirana metoda in metoda tekoče izpostavljenosti, zato bi moral privesti do kapitalskih zahtev, ki bolje odražajo tveganja, povezana s posli institucij z izvedenimi finančnimi instrumenti. Hkrati se bo za nekatere institucije, ki trenutno uporabljajo metodo tekoče izpostavljenosti, morda izkazalo, da je izvajanje standardiziranega pristopa za kreditno tveganje nasprotne stranke preveč kompleksno in obremenjujoče. Za institucije, ki izpolnjujejo vnaprej določena merila primernosti, in za institucije, ki so del skupine, ki izpolnjuje ta merila na konsolidirani podlagi, bi bilo treba uvesti poenostavljeno različico standardiziranega pristopa za kreditno tveganje nasprotne stranke. Ker bi bila takšna poenostavljena različica manj občutljiva na tveganje kot standardizirani pristop za kreditno tveganje nasprotne stranke, bi jo bilo treba ustrezno umeriti in tako zagotoviti, da ne bo podcenila vrednosti izpostavljenosti poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti.

(36) Za institucije, ki imajo ▌ omejene izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov in ki trenutno uporabljajo ***metodo tekoče izpostavljenosti ali*** metodo originalne izpostavljenosti, bi bilo lahko izvajanje tako standardiziranega pristopa za kreditno tveganje nasprotne stranke kot njegove poenostavljene različice preveč kompleksno. Zato bi bilo treba tistim institucijam, ***ki izpolnjujejo vnaprej določena merila primernosti, in institucijam, ki so del skupine, ki izpolnjuje ta merila na konsolidirani podlagi***, omogočiti, da ***kot alternativni pristop*** uporabljajo metodo originalne izpostavljenosti, vendar bi jo bilo treba spremeniti, da bi se odpravile njene glavne pomanjkljivosti.

(37) Za usmerjanje institucij pri izbiri dovoljenih pristopov bi bilo treba uvesti jasna merila. Ta bi morala temeljiti na obsegu dejavnosti v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti institucije, ki kaže stopnjo sofisticiranosti, ki bi jo institucija morala biti sposobna izpolnjevati za izračun vrednosti izpostavljenosti.

(38) Med finančno krizo so bile izgube iz trgovalne knjige za nekatere institucije s sedežem v Uniji velike. Pri nekaterih se je pokazalo, da je raven potrebnega kapitala glede na te izgube nezadostna, zaradi česar so zaprosile za izredno javnofinančno pomoč. Zaradi teh opažanj je BCBS odpravil številne šibke točke pri bonitetni obravnavi pozicij iz trgovalne knjige, ki so kapitalske zahteve za tržno tveganje.

(39) Leta 2009 je bil na mednarodni ravni dokončan prvi sklop reform in prenesen v pravo Unije z Direktivo 2010/76/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1]. Vendar reforma iz leta 2009 ni odpravila strukturnih pomanjkljivosti kapitalskih zahtev v standardih za tržno tveganje. Zaradi pomanjkanja jasne razmejitve med trgovalnimi in bančnimi knjigami so se pojavile možnosti regulativne arbitraže, pomanjkanje občutljivosti kapitalskih zahtev za tržno tveganje na tveganje pa ni omogočalo zajema vseh tveganj, ki so jim bile institucije izpostavljene.

[1] Direktiva 2010/76/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES v zvezi s kapitalskimi zahtevami za trgovalno knjigo in za relistinjenja ter v zvezi z nadzorniškim pregledom politik prejemkov (UL L 329, 14.12.2010, str. 3).

(40) BCBS ***je začel temeljni pregled trgovalne knjige, da bi odpravil strukturne pomanjkljivosti*** kapitalskih zahtev v standardih za tržno tveganje. ***Na podlagi tega dela je bil januarja 2016 objavljen revidirani okvir tržnega tveganja. Decembra 2017 se je skupina guvernerjev centralnih bank in glavnih nadzornikov dogovorila o podaljšanju roka za uveljavitev revidiranega okvira tržnega tveganja, da bi institucijam omogočili dodaten čas, da razvijejo potrebno sistemsko infrastrukturo, BCBS pa, da obravnava nekatera posebna vprašanja v zvezi z okvirom. To vključuje pregled umeritev standardiziranega pristopa in pristopa notranjih modelov, da bi zagotovili skladnost s prvotnimi pričakovanji BCBS. Po zaključku tega pregleda in pred izvedbo ocene učinka, posledic sprememb okvira temeljnega pregleda trgovalne knjige na institucije v Uniji, bi morale vse institucije, za katere bi veljal okvir temeljnega pregleda trgovalne knjige v Uniji, začeti poročati o izračunih na podlagi spremenjenega standardiziranega pristopa. Da bi bili izračuni za obveznosti glede poročanja povsem operativni v skladu z mednarodnim razvojem, bi bilo zato treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje akta v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Komisija bi morala ta delegirani akt sprejeti do 31. decembra 2019. Institucije bi morale o tem izračunu začeti poročati najpozneje eno leto po sprejetju tega delegiranega akta. Poleg tega bi morale institucije, ki jim je odobrena uporaba spremenjenega pristopa notranjih modelov v okviru temeljnega pregleda trgovalne knjige za namene poročanja, poročati tudi o izračunu na podlagi pristopa notranjih modelov tri leta po njegovi celoviti uvedbi.***

(41) ***Uvajanje zahtev glede poročanja v zvezi s pristopi temeljnega pregleda trgovalne knjige bi bilo treba šteti za prvi korak v smeri celovitega izvajanja okvira temeljnega pregleda trgovalne knjige v Uniji. Komisija bi morala, kjer je ustrezno, ob upoštevanju končnih sprememb okvira temeljnega pregleda trgovalne knjige, ki jih je naredil BCBS, rezultatov učinka teh sprememb na institucije v Uniji in pristopov temeljnega pregleda trgovalne knjige, ki so že določeni v tej uredbi za zahteve glede poročanja, Evropskemu parlamentu in Svetu do 30. junija 2020 predložiti zakonodajni predlog v zvezi s tem, kako bi bilo treba v*** Uniji ***izvajati okvir temeljnega pregleda trgovalne knjige, da bi se vzpostavile*** kapitalske zahteve za tržno tveganje.

▌

(42) ***Sorazmerna*** obravnava tržnega tveganja bi morala veljati tudi za institucije z omejenimi dejavnostmi iz trgovalne knjige, kar bi več institucijam z majhnim obsegom dejavnosti iz trgovalne knjige omogočilo uporabo okvira kreditnega tveganja za pozicije iz bančne knjige, kot določa revidirana različica odstopanja za majhen obseg postavk trgovalne knjige. ***Pri tem, ko Komisija ponovno ocenjuje, kako bi morale*** institucije s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige ***izračunavati kapitalske zahteve za tržna tveganja, bi bilo treba upoštevati tudi načelo sorazmernosti. Zlasti umerjanje*** kapitalskih zahtev za tržno tveganje ***za navedene institucije s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige bi bilo treba pregledati ob upoštevanju mednarodnega razvoja. Do takrat bi bilo treba institucije s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige, pa tudi institucije*** z majhnim obsegom postavk trgovalne knjige izvzeti iz zahtev glede ***poročanja na podlagi temeljnega pregleda trgovalne knjige.***

(43) Okvir za velike izpostavljenosti bi bilo treba okrepiti, da se izboljšata sposobnost institucij za pokrivanje izgub in skladnost z mednarodnimi standardi. V ta namen bi bilo treba kapital višje kakovosti uporabiti kot kapitalsko osnovo za izračun omejitve velikih izpostavljenosti, izpostavljenosti iz naslova kreditnih izvedenih finančnih instrumentov pa bi bilo treba izračunati v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje nasprotne stranke. Poleg tega bi bilo treba zmanjšati omejitev za izpostavljenosti, ki jih GSPI lahko imajo do drugih GSPI, da bi se zmanjšala sistemska tveganja zaradi medsebojnih povezav med velikimi institucijami ter ***učinek***, ki ga lahko ima neplačilo nasprotne stranke GSPI na finančno stabilnost.

(44) Medtem ko količnik likvidnostnega kritja zagotavlja, da bodo ***institucije kratkoročno sposobne vzdržati izjemno stresne dogodke, pa ne zagotavlja,*** da bodo te institucije dolgoročno imele stabilno strukturo financiranja. Zato je jasno, da bi bilo treba oblikovati natančno zavezujočo zahtevo po stabilnem financiranju na ravni Unije, ki bi vedno morala biti izpolnjena, da bi preprečili prekomerne neusklajenosti zapadlosti med sredstvi in obveznostmi ter prekomerno zanašanje na kratkoročno grosistično financiranje.

(45) V skladu s standardom BCBS o stabilnem financiranju bi bilo zato treba sprejeti pravila za opredelitev zahteve po stabilnem financiranju kot količnika med zneskom razpoložljivega stabilnega financiranja institucije in zneskom njenega potrebnega stabilnega financiranja v obdobju enega leta. To ▌ zavezujočo zahtevo bi bilo treba označiti kot zahtevo glede količnika neto stabilnega financiranja. Znesek razpoložljivega stabilnega financiranja bi bilo treba izračunati tako, da se obveznosti in ***kapital*** institucije pomnožijo z ustreznimi faktorji, ki odražajo njihovo stopnjo zanesljivosti v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja. Znesek potrebnega stabilnega financiranja bi bilo treba izračunati tako, da se obveznosti in zunajbilančne izpostavljenosti institucije pomnožijo z ustreznimi faktorji, ki odražajo njihove likvidnostne značilnosti ter preostale zapadlosti v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja.

(46) Količnik neto stabilnega financiranja bi bilo treba izraziti kot odstotek in določiti minimalno raven 100 %, ki kaže, da ima institucija zadostno stabilno financiranje, da izpolni svoje potrebe po financiranju v enoletnem obdobju v običajnih in stresnih pogojih. Če bi količnik neto stabilnega financiranja ***padel*** pod raven 100 %, bi institucija morala izpolnjevati posebne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 za hitro ponovno vzpostavitev njegove minimalne ravni. Uporaba nadzorniških ukrepov v primerih neskladnosti z zahtevo glede količnika neto stabilnega financiranja ne bi smela biti samodejna ▌. ***Pristojni*** organi bi morali namesto tega oceniti razloge za neskladnost z zahtevo glede količnika neto stabilnega financiranja, preden bi določili morebitne nadzorniške ukrepe.

(47) V skladu s priporočili EBA iz njegovega poročila z dne 15. decembra 2015 o zahtevah glede neto stabilnega financiranja na podlagi člena 510 Uredbe (EU) št. 575/2013 bi bilo treba pravila za izračun količnika neto stabilnega financiranja natančno uskladiti s standardi BCBS, vključno z razvojem navedenih standardov v zvezi z obravnavo poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti. Vendar potreba po upoštevanju nekaterih evropskih posebnosti za zagotovitev, da zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja ne ovira financiranja evropskega realnega gospodarstva, upravičuje nekatere prilagoditve količnika neto stabilnega financiranja, ki ga je določil BCBS za opredelitev zahteve glede evropskega količnika neto stabilnega financiranja. Te prilagoditve zaradi evropskega konteksta priporoča EBA in so povezane predvsem s posebno obravnavo: pretočnih modelov na splošno in zlasti izdaj kritih obveznic; dejavnosti za financiranje trgovine; centraliziranih reguliranih prihrankov; zajamčenih stanovanjskih kreditov; ▌ kreditnih zadrug; ***CNS in centralnih depotnih družb, ki ne izvedejo nobene bistvene spremembe zapadlosti.*** Te predlagane posebne obravnave na široko odražajo ugodnejšo obravnavo, ki je za te dejavnosti odobrena v evropskem količniku likvidnostnega kritja v primerjavi s količnikom likvidnostnega kritja, ki ga je določil BCBS. Ker količnik neto stabilnega financiranja dopolnjuje količnik likvidnostnega kritja, bi morala biti opredelitev in umerjanje obeh količnikov skladna. To še zlasti velja za faktorje potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo za količnik likvidnostnega kritja visokokakovostnih likvidnih sredstev za izračun količnika neto stabilnega financiranja, ki ***bi moral*** odražati opredelitve in odbitke evropskega količnika likvidnostnega kritja, ne glede na skladnost s splošnimi in operativnimi zahtevami, določenimi za izračun količnika likvidnostnega kritja, ki v enoletnem obdobju izračuna količnika neto stabilnega financiranja niso ustrezne.

(48) Poleg evropskih posebnosti ▌ bi obravnava poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti v količniku neto stabilnega financiranja, ki ga je določil BCBS, lahko pomembno vplivala na dejavnosti institucij v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti in posledično na evropske finančne trge ter dostop do nekaterih postopkov za končne uporabnike. Uvedba količnika neto stabilnega financiranja, ki ga je določil BCBS, bi lahko brez obsežnih kvantitativnih ocen učinka in javnega posvetovanja neupravičeno in nesorazmerno vplivala na posle z izvedenimi finančnimi instrumenti ter nekatere medsebojno povezane posle, vključno s klirinškimi dejavnostmi. Dodatna zahteva po posedovanju stabilnega financiranja v ***višini od*** 5 % ***do*** 20 % glede na bruto ***izvedene*** finančne obveznosti na splošno velja kot grobo merilo, ki zajema dodatna tveganja financiranja, povezana z morebitnim povečanjem izvedenih finančnih obveznosti v obdobju enega leta, ***in je trenutno v postopku pregleda na ravni BCBS. To zahtevo, uvedeno v začetni višini 5 % v skladu z diskrecijsko pravico, ki jo BCBS prepušča jurisdikcijam, da znižajo faktor potrebnega stabilnega financiranja na bruto izvedene finančne obveznosti, bi bilo mogoče nato spremeniti, da bi se upošteval razvoj na ravni BCBS in preprečile morebitne nepredvidene posledice, da na primer ne bi ogrozili*** dobrega delovanja evropskih finančnih trgov ter institucijam in končnim uporabnikom, vključno s podjetji, zagotovili orodja za varovanje pred tveganjem, da bi zagotovili njihovo financiranje kot cilj unije kapitalskih trgov.

▌

(49) BCBS asimetrično obravnava kratkoročno financiranje, kot so pogodbe o začasni prodaji (nepriznano stabilno financiranje), in kratkoročno posojanje, kot so posli začasnega odkupa (potrebnega nekaj stabilnega financiranja – 10 %, če so zavarovani z visokokakovostnimi likvidnimi sredstvi stopnje 1, kot so opredeljena v količniku likvidnostnega kritja, in 15 % za druge posle), s finančnimi strankami, zaradi odvračanja obsežnih povezav prek kratkoročnega financiranja med finančnimi strankami, saj so take povezave vir medsebojne povezanosti in v primeru propada otežujejo reševanje posamezne institucije brez tveganja širjenja negativnih učinkov na preostanek finančnega sistema. Vendar je umerjanje asimetričnosti ▌ konservativno in lahko vpliva na likvidnost vrednostnih papirjev, ki se običajno uporabljajo kot zavarovanje s premoženjem v kratkoročnih poslih, zlasti državnih obveznic, saj bodo institucije verjetno zmanjšale obseg svojega poslovanja na trgih začasne prodaje. Prav tako bi lahko ogrozilo dejavnosti vzdrževanja trga, ker trgi začasne prodaje olajšujejo upravljanje potrebnega popisa, kar nasprotuje ciljem ***unije*** kapitalskih ***trgov***. ***Da bi imele institucije dovolj časa, da se postopoma prilagodijo temu konservativnemu umerjanju, bi bilo treba uvesti prehodno obdobje, v katerem bi bili*** faktorji ***potrebnega stabilnega financiranja začasno zmanjšani. Obseg začasnega zmanjšanja faktorjev potrebnega stabilnega financiranja bi moral biti odvisen od vrste poslov in vrste zavarovanja s premoženjem, uporabljenega pri teh poslih.***

(50) Poleg ***začasnega*** ponovnega umerjanja faktorja potrebnega stabilnega financiranja BCBS, ki se uporablja za kratkoročne posle začasnega odkupa s finančnimi strankami, zavarovane z državnimi obveznicami ▌, se je pokazalo, da so potrebne nekatere druge prilagoditve, s čimer bi zagotovili, da uvedba zahteve glede količnika neto stabilnega financiranja ne bi ogrozila likvidnosti trgov državnih obveznic. Faktor potrebnega stabilnega financiranja BCBS v višini 5 %, ki se uporablja za visokokakovostna likvidna sredstva stopnje 1, vključno z državnimi obveznicami, pomeni, da bi morale institucije imeti na razpolago dolgoročno nezavarovano financiranje v takšnem deležu ne glede na čas, v katerem naj bi posedovale takšne državne obveznice. To bi lahko potencialno dodatno spodbudilo institucije, da položijo denar v centralnih bankah, namesto da bi delovale kot primarni trgovci in zagotavljale likvidnost na trgih državnih obveznic. Poleg tega ni skladen s količnikom likvidnostnega tveganja, ki priznava polno likvidnost teh sredstev celo v času izjemnega likvidnostnega stresa (odbitek v višini 0 %). Faktor potrebnega stabilnega financiranja visokokakovostnih likvidnih sredstev stopnje 1, kot je opredeljen v evropskem količniku likvidnostnega kritja, razen izjemno visokokakovostnih kritih obveznic, bi bilo zato treba zmanjšati s 5 % na 0 %.

(51) Poleg tega bi bilo treba vsa visokokakovostna likvidna sredstva stopnje 1, kot so opredeljena v evropskem količniku likvidnostnega kritja, razen izjemno visokokakovostnih kritih obveznic, prejeta kot gibljivo kritje v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, pobotati s sredstvi iz izvedenih finančnih instrumentov, količnik likvidnostnega kritja, ki ga je določil BCBS, pa za pobot sredstev iz izvedenih finančnih instrumentov sprejema samo denar, ki izpolnjuje pogoje okvira za finančni vzvod. To širše priznavanje sredstev, prejetih kot gibljiva kritja, bo prispevalo k likvidnosti trgov državnih obveznic, preprečilo kaznovanje končnih uporabnikov, ki posedujejo velike zneske državnih obveznic, vendar malo denarja (kot pokojninski skladi), ter preprečilo ustvarjanje dodatnih napetosti pri povpraševanju po denarju na trgih začasne prodaje.

(52) Zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja bi se moral uporabljati za institucije na posamični in konsolidirani podlagi, razen če pristojni organi opustijo uporabo zahteve glede količnika na posamični podlagi. Če uporaba zahteve glede količnika neto stabilnega financiranja na posamični podlagi ni bila opuščena, bi morali posli med institucijama, ki pripadata isti skupini ali isti institucionalni shemi za zaščito vlog, načeloma prejeti simetrične faktorje razpoložljivega in potrebnega stabilnega financiranja, da se prepreči izguba financiranja na notranjem trgu in da se ne ovira učinkovito upravljanje likvidnosti v evropskih skupinah, v katerih se likvidnost upravlja centralizirano. Takšna ugodnejša simetrična obravnava bi morala biti odobrena samo za posle znotraj skupine, kadar so vzpostavljeni vsi potrebni zaščitni ukrepi, in sicer na podlagi dodatnih meril za čezmejne posle in samo s predhodno odobritvijo vključenih pristojnih organov, saj ni mogoče domnevati, da bodo institucije, ki imajo težave z izpolnjevanjem svojih plačilnih obveznosti, vedno prejele finančno podporo od drugih podjetij, ki pripadajo isti skupini ali isti institucionalni shemi za zaščito vlog.

(53) Majhnim in nekompleksnim institucijam bi bilo treba omogočiti uporabo poenostavljene različice zahteve glede količnika neto stabilnega financiranja. Poenostavljena, manj razdrobljena, različica količnika neto stabilnega financiranja bi pomenila zbiranje omejenega števila podatkovnih točk, kar bi zmanjšalo kompleksnost izračuna za te institucije v skladu z načelom sorazmernosti, hkrati pa zagotovilo, da te institucije na podlagi umerjanja, ki bi moralo biti vsaj tako konservativno kot umerjanje pri zahtevi glede popolnega količnika neto stabilnega financiranja, še vedno ohranijo zadosten faktor stabilnega financiranja. Pristojni organ pa bi morali imeti možnost, da od majhnih in nekompleksnih institucij zahtevajo, da namesto poenostavljene različice uporabljajo zahtevo glede popolnega količnika neto stabilnega financiranja.

(54) Pri konsolidaciji podrejenih družb v tretjih državah bi bilo treba ustrezno upoštevati zahteve glede stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v zadevnih državah. V skladu s tem pravila za konsolidacijo v Uniji ne bi smela uvajati ugodnejše obravnave za razpoložljivo in potrebno stabilno financiranje v podrejenih družbah tretjih držav, kot je obravnava, ki je na voljo v skladu z nacionalnim pravom zadevnih tretjih držav.

▌

(55) Od institucij bi se moralo zahtevati, da svojim pristojnim organom poročajo v valuti poročanja zavezujočega podrobnega količnika neto stabilnega financiranja za vse postavke in ločeno za postavke, denominirane v vsaki pomembni valuti, da se zagotovi ustrezno spremljanje morebitnih valutnih neusklajenosti. Zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja institucijam ne bi smela postavljati dvojnih zahtev glede poročanja ali zahtev glede poročanja, ki niso skladne z veljavnimi pravili, institucije pa bi morale imeti dovolj časa, da se pripravijo na začetek veljavnosti novih zahtev glede poročanja.

(56) Ker je zagotavljanje smiselnih in primerljivih informacij o skupnih ključnih metrikah tveganj institucij za trg temeljno načelo stabilnega bančnega sistema, je bistveno čim bolj zmanjšati asimetričnost informacij ter olajšati primerljivost profilov tveganosti kreditnih institucij znotraj jurisdikcij in med njimi. BCBS je januarja 2015 objavil revidirane standarde za razkritja tretjega stebra, da bi okrepil primerljivost, kakovost in doslednost regulativnih razkritij institucij za trg. Zato je ustrezno spremeniti obstoječe zahteve po razkritju, da se uvedejo navedeni novi mednarodni standardi.

(57) Sodelujoči pri pozivu Komisije k predložitvi dokazov glede regulativnega okvira EU za finančne storitve so trenutne zahteve po razkritju ocenili kot nesorazmerne in obremenjujoče za manjše institucije. Brez poseganja v boljšo uskladitev razkritij z mednarodnimi standardi bi bilo treba od majhnih in nekompleksnih institucij zahtevati, da predložijo manj pogosta in podrobna razkritja kot večje institucije, s čimer bi se zmanjšalo njihovo upravno breme.

(58) Pojasniti bi bilo treba tudi nekatera vprašanja v zvezi z razkritji o prejemkih. ***Zahteve po razkritju prejemkov, kot so opredeljene v tej uredbi, bi morale biti združljive s cilji pravil o prejemkih za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucij, zlasti da se vzpostavi in ohrani politika in praksa prejemkov, ki je v skladu z učinkovitim upravljanjem tveganj.*** Poleg tega bi bilo treba od institucij, ki koristijo odstopanje od nekaterih pravil o prejemkih, zahtevati, da razkrijejo informacije o takšnem odstopanju.

▌

(59) Mala in srednja podjetja (MSP) so eden od stebrov gospodarstva Unije, saj so ključna za gospodarsko rast in ustvarjanje delovnih mest. Glede na to, da predstavljajo MSP manjše sistemsko tveganje kot večja podjetja, bi morale biti kapitalske zahteve za izpostavljenosti do MSP nižje kot tiste za velika podjetja, da se zagotovi optimalno bančno financiranje MSP. Trenutno za izpostavljenosti do MSP do višine 1,5 milijona EUR velja 23,81% zmanjšanje zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Ker prag 1,5 milijona EUR za izpostavljenosti do MSP ne kaže spremembe tveganosti MSP, bi bilo treba zmanjšanje kapitalskih zahtev razširiti na izpostavljenosti do MSP ▌ ***do višine 2,5*** milijona EUR in ▌ ***za del izpostavljenosti do MSP,*** ki presega ***2,5 milijona EUR,*** bi moralo ***veljati*** 15% zmanjšanje ***kapitalskih zahtev***.

(60) Naložbe v infrastrukturo so ključne za krepitev konkurenčnosti Evrope in spodbujanje ustvarjanja delovnih mest. Okrevanje in prihodnja rast gospodarstva Unije je v veliki meri odvisna od razpoložljivosti kapitala za strateške naložbe, ki so evropskega pomena, v infrastrukturo, predvsem v širokopasovna in energetska omrežja ter v prometno infrastrukturo, ***vključno v infrastrukturo za elektromobilnost***, zlasti v industrijskih centrih; v izobraževanje, raziskave in inovacije ter v energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost. Cilj naložbenega načrta za Evropo je spodbujanje dodatnega financiranja ekonomsko upravičenih infrastrukturnih projektov, med drugim z ***mobilizacijo*** dodatnih zasebnih ***virov*** financiranja. Za veliko potencialnih vlagateljev je glavni pomislek domnevno pomanjkanje ekonomsko upravičenih projektov ter omejena sposobnost ustreznega ovrednotenja tveganja zaradi njihove kompleksne narave.

(61) Da bi spodbudili zasebne ***in javne*** naložbe v infrastrukturne projekte, je bistveno vzpostaviti regulativno okolje, ki lahko spodbuja visokokakovostne infrastrukturne projekte in zmanjša tveganja za vlagatelje. Zmanjšati bi bilo treba zlasti ***kapitalske zahteve*** za izpostavljenosti do infrastrukturnih projektov pod pogojem, da so skladne z naborom meril, ki lahko zmanjša njihov profil tveganosti in poveča predvidljivost denarnih tokov. Komisija bi morala pregledati določbo ***o visokokakovostnih infrastrukturnih projektih***, da bi ocenila: njen vpliv na obseg infrastrukturnih naložb s strani institucij in njihovo kakovost ob upoštevanju ciljev Unije za prehod v nizkoogljično, na podnebne spremembe odporno in krožno gospodarstvo; ter njeno ustreznost z vidika preudarnosti. Komisija bi morala razmisliti tudi, ali bi bilo treba področje uporabe teh določb razširiti na naložbe podjetij v infrastrukturo.

(62) Po priporočilu EBA, Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[1], in Evropske centralne banke, bi morale biti CNS zaradi ***svojega posebnega poslovnega modela izvzete iz zahteve glede količnika finančnega vzvoda, saj morajo pridobiti bančno dovoljenje samo zato, ker imajo dostop do ponudb centralne banke čez noč, in izpolnjevati svojo vlogo kot ključni subjekti za doseganje pomembnih političnih in regulativnih ciljev v finančnem sektorju.***

[1] Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

(63) Poleg tega bi bilo izpostavljenosti centralnih depotnih družb, ki so pooblaščene kot kreditne institucije, in izpostavljenosti kreditnih institucij, določenih v skladu s členom 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[1], kot so denarna sredstva, ki izhajajo iz zagotavljanja denarnih računov udeležencem in imetnikom računov vrednostnih papirjev v sistemu poravnave vrednostnih papirjev ter sprejemanja depozitov od njih, treba izključiti iz mere skupne izpostavljenosti, saj ne povzročajo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ker se ta denarna sredstva uporabljajo izključno za namene poravnave posla v sistemu poravnave vrednostnih papirjev.

▌

(64) Glede na to, da je napotek o dodatno potrebnem kapitalu iz Direktive 2013/36/EU kapitalski cilj, ki odraža nadzorniška pričakovanja, zanje ne bi smela veljati niti obveznost razkritja niti prepoved razkritja s strani pristojnih organov na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013/EU ali navedene direktive.

[1] Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnav vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

(65) Da bi zagotovili ustrezno opredelitev nekaterih specifičnih tehničnih določb iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in upoštevali morebiten razvoj standardov na mednarodni ravni, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s: spremembo seznama produktov ali storitev, katerih sredstva in obveznosti se lahko štejejo za soodvisne; v zvezi s spremembo seznama večstranskih razvojnih bank; v zvezi s spremembo zahtev glede poročanja o tržnih tveganjih; ter v zvezi z opredelitvijo dodatnih zahtev glede likvidnosti. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje[1]. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

[1] UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(66) ***Tehnični standardi bi morali zagotoviti dosledno harmonizacijo zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013. EBA bi moral biti kot visoko specializiranemu organ pristojen za pripravo osnutkov regulativnih tehničnih standardov, v zvezi s katerimi ni potrebna odločitev glede politik, za predložitev Komisiji.*** Razviti bi bilo treba regulativne tehnične standarde na področjih bonitetne konsolidacije, kapitala, TLAC, obravnave izpostavljenosti, ki so zavarovane s hipotekami na nepremičnine, kapitalskih naložb v sklade, izračuna izgube ob neplačilu po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih ocen za kreditno tveganje, tržno tveganje, velike izpostavljenosti in likvidnost. Komisija bi morala biti pooblaščena za sprejetje teh regulativnih tehničnih standardov z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Komisija in EBA bi morala zagotoviti, da bi lahko te standarde in zahteve uporabljale vse zadevne institucije na način, ki bi ustrezal naravi, obsegu in zapletenosti teh institucij in njihovih dejavnosti.

(67) Da bi olajšali primerljivost razkritij, bi bilo treba EBA pooblastiti za pripravo osnutka izvedbenih tehničnih standardov za oblikovanje standardiziranih predlog za razkritje, ki bi zajemali vse bistvene zahteve po razkritju iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri oblikovanju teh standardov bi EBA moral upoštevati velikost in zapletenost institucij ter naravo in stopnjo tveganja njihovih dejavnosti. EBA bi moral pripraviti poročilo o tem, kje bi bilo mogoče izboljšati sorazmernost svežnja Unije o nadzorniškem poročanju v smislu področja uporabe, razdrobljenosti ali pogostosti, ***in vsaj dati konkretna priporočila, kako bi lahko nižali povprečne stroške usklajevanja za majhne institucije, v najboljšem primeru za 20 % ali več, najmanj pa za 10 %. EBA bi bilo treba pooblastiti za pripravo osnutka izvedbenih tehničnih standardov, ki se priložijo zadevnemu poročilu. Komisija bi morala biti pooblaščena za sprejetje teh izvedbenih tehničnih standardov z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 PDEU in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.***

(68) Da bi institucijam olajšali skladnost s pravili iz te uredbe in iz Direktive 2013/36/EU ter z regulativnimi tehničnimi standardi, izvedbenimi tehničnimi standardi, smernicami in predlogami, sprejetimi za izvajanje navedenih pravil, bi EBA moral oblikovati IT orodje, za usmerjanje institucij po zadevnih določbah, standardih, smernicah in predlogah glede na njihovo velikost in poslovni model.

(69) ***Poleg poročila o možnem*** znižanju ***stroškov*** do ***... [dvanajst mesecev po začetku veljavnosti te uredbe o spremembi], bi moral EBA – v sodelovanju z vsemi zadevnimi organi, tj. organi, ki so pristojni za bonitetni nadzor, reševanje in sisteme zajamčenih vlog, in zlasti Evropskim sistemom centralnih bank (ESCB), – pripraviti poročilo o izvedljivosti vzpostavitve doslednega in integriranega sistema za zbiranje statističnih podatkov, podatkov v zvezi z reševanjem in bonitetnih podatkov. Ob upoštevanju dosedanjega dela ESCB o integriranem zbiranju podatkov, bi moralo zadevno poročilo zagotoviti analizo stroškov in koristi vzpostavitve osrednje točke za zbiranje podatkov za integriran sistem poročanja statističnih in regulativnih podatkov za vse*** institucije, ki se nahajajo ***v Uniji. V okviru takšnega sistema bi bilo treba med drugim uporabljati enotne opredelitve in standarde za podatke, ki se zbirajo, ter zagotoviti zanesljivo in stalno izmenjavo informacij med pristojnimi organi ter tako zagotoviti strogo zaupnost zbranih podatkov, strogo avtentikacijo in upravljanje pravic dostopa do sistema ter kibernetsko varnost. Cilj je, da se s tako centralizacijo in poenotenjem evropskega sistema poročanja prepreči, da bi različni organi zahtevali podobne ali enake podatke, in da se s tem znatno zmanjšata upravno in finančno breme za pristojne organe in institucije. Če je ustrezno in ob*** upoštevanju poročila o izvedljivosti, ki ga pripravi EBA, bi morala Komisija ***Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti zakonodajni predlog.***

(*70)* ***Zadevni pristojni ali imenovani organi bi si morali prizadevati za izogibanje kakršni koli obliki podvojene ali*** nedosledne uporabe makrobonitetnih pooblastil, določenih v Uredbi (EU) št. 575/2013/EU in Direktivi 2013/36/EU. Zadevni pristojni ali imenovani organi bi morali zlasti ustrezno pretehtati, ali ukrepi, ki jih sprejmejo na podlagi člena 124, 164 ali 458 Uredbe (EU) št. 575/2013/EU, podvajajo ***druge obstoječe ali prihodnje*** ukrepe na podlagi člena 133 ***Direktive 2013/36/EU ali*** so z njimi neusklajeni**.**

(71) Glede na spremembe obravnave izpostavljenosti do KCNS, zlasti obravnave prispevkov institucij v jamstveni sklad KCNS, kot je določeno v tej uredbi, bi bilo treba zato ustrezno spremeniti zadevne določbe v Uredbi (EU) št. 648/2012[1], ki so bile v navedeno uredbo vnesene z Uredbo (EU) št. 575/2013 in določajo izračun hipotetičnega kapitala CNS, ki ga institucije nato uporabijo za izračun lastnih kapitalskih zahtev.

[1] Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

(72) Ker ciljev te uredbe, in sicer okrepitve in poglobitve že obstoječih pravnih aktov Unije, ki zagotavljajo enotne bonitetne zahteve, ki se uporabljajo za institucije po vsej Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njunega obsega in učinkov lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(73) Da bi se omogočil urejen umik iz deležev zavarovalnic, ki niso predmet dopolnilnega nadzora, bi se morala uporabiti spremenjena različica prehodnih določb v zvezi z izvzetjem iz odbitkov deležev v lastniški kapital zavarovalnih družb, in sicer z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2019.

(74) Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) člena 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba določa enotna pravila o splošnih bonitetnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi, nadzorovani v skladu z Direktivo 2013/36/EU, kar zadeva:

(a) kapitalske zahteve v zvezi s popolnoma merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi kreditnega tveganja, tržnega tveganja, operativnega tveganja ▌, tveganja poravnave ***in finančnega vzvoda***;

(b) zahteve, ki omejujejo velike izpostavljenosti;

(c) likvidnostne zahteve v zvezi s popolnoma merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi likvidnostnega tveganja;

(d) zahteve glede poročanja v zvezi s točkami (a), (b) in (c);

(e) zahteve po javnem razkritju.

Ta uredba določa enotna pravila za zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati subjekti v postopku reševanja, ki so globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) ali del GSPI in pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU.

Ta uredba ne ureja zahtev glede objave, ki veljajo za pristojne organe na področju bonitetnih predpisov in nadzora institucij, kot je določeno v Direktivi 2013/36/EU.

Člen 2
Nadzorniška pooblastila

1. Za zagotovitev skladnosti s to uredbo imajo pristojni organi pooblastila in upoštevajo postopke iz Direktive 2013/36/EU in te uredbe.

2. Za zagotovitev skladnosti s to uredbo imajo organi za reševanje pooblastila in upoštevajo postopke iz Direktive 2014/59/EU in te uredbe.

3. Pristojni organi in organi za reševanje sodelujejo za zagotovitev skladnosti z zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

4. Za zagotovitev skladnosti v okviru svojih pristojnosti enotni odbor za reševanje, ustanovljen s členom 42 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[*], in Evropska centralna banka, kar zadeva naloge, ki so ji bile podeljene z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013[**], ***zagotovita redno in zanesljivo izmenjavo relevantnih informacij.***

_____

[*] Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

[**] Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).“;

(2) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (7) se nadomesti z naslednjim:

„(7) ‚kolektivni naložbeni podjem‘ ali ‚KNP‘ pomeni KNPVP, kot je opredeljen v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta*, ali alternativni investicijski sklad (AIS), kot je opredeljen v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta**;

---

* Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

** Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).“;

(ii) točka (20) se nadomesti z naslednjim:

„(20) ‚finančni holding‘ pomeni finančno institucijo, katere podrejene družbe so izključno ali pretežno institucije ali finančne institucije in ki ni mešani finančni holding; podrejene družbe finančne institucije so predvsem institucije ali finančne institucije, kjer je vsaj ena od njih institucija in kjer je več kot 50 % kapitala, konsolidiranih sredstev, prihodkov, zaposlenih ali drugih kazalnikov ***finančne institucije***, ki jih pristojni organ ▌upošteva kot relevantne, povezanih s podrejenimi družbami, ki so institucije ali finančne institucije;“;

(iii) točka (26) se nadomesti z naslednjim:

„(26) ‚finančna institucija‘ pomeni družbo, ki ni institucija ali čisti industrijski holding, katere osnovna dejavnost je pridobivanje deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno s finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom, plačilno institucijo, kot je opredeljena v točki (4) člena 4 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta*, in družbo za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot so opredeljeni v točki (f) oziroma (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;

_____

* Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).“;

(iv) točka (28) se nadomesti z naslednjim:

„(28) ‚nadrejena institucija v državi članici‘ pomeni institucijo v državi članici, ki ima podrejeno družbo, ki je institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, ali ki je udeležena v instituciji, finančni instituciji ali družbi za pomožne storitve in sama ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;“;

(v) vstavijo se naslednje točke:

„(29a) ‚nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici‘ pomeni nadrejeno institucijo v državi članici, ki je investicijsko podjetje;

(29b) ‚EU nadrejeno investicijsko podjetje‘ pomeni EU nadrejeno institucijo, ki je investicijsko podjetje;

(29c) ‚nadrejena kreditna institucija v državi članici‘ pomeni nadrejeno institucijo v državi članici, ki je kreditna institucija;

(29d) ‚EU nadrejena kreditna institucija‘ pomeni EU nadrejeno institucijo, ki je kreditna institucija;“;

(vi) v točki (39) se doda naslednji odstavek:

„Dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a) ali (b) zaradi svoje neposredne izpostavljenosti do iste CNS za namene dejavnosti kliringa, se ne štejejo za skupino povezanih strank.“;

(vii) točka (41) se nadomesti z naslednjim:

„(41) ‚konsolidacijski nadzornik‘ pomeni pristojni organ, odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU;“;

(viii) v točki (71) se uvodno besedilo točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) za namene člena 97 pomeni vsoto:“;

(ix) v točki (72) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) je reguliran trg ali trg tretje države, ki se šteje za enakovrednega reguliranemu trgu v skladu s postopkom iz točke (a) člena 25(4) Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta*;

---

* Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).“;

(x) točka (86) se nadomesti z naslednjim:

„(86) ‚trgovalna knjiga' pomeni vse pozicije v finančnih instrumentih in blagu, ki jih ima institucija za namene trgovanja ***ali za*** varovanje pozicij, ki jih ima za namene trgovanja, ***v skladu s*** členom 104 ;";

(xi) točka (91) se nadomesti z naslednjim:

„(91) ‚trgovalna izpostavljenost' pomeni tekočo izpostavljenost, ki vključuje gibljivo kritje, ki pripada klirinškemu članu, vendar ga ta še ni prejel, in morebitno prihodnjo izpostavljenost klirinškega člana ali stranke do CNS, ki izhaja iz pogodb in poslov, navedenih v točkah (a), (b) in (c) člena 301(1), pa tudi začetno kritje;";

(xii) točka (96) se nadomesti z naslednjim:

„(96) ‚notranje varovanje' pomeni pozicijo, ki pomembno izravna elemente tveganja med pozicijo iz trgovalne knjige in eno ali več pozicijami iz netrgovalne knjige ali med dvema trgovalnima enotama;";

(xiii) v točki (127) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) institucije spadajo v isto institucionalno shemo za zaščito vlog iz člena 113(7) ali so stalno povezane prek omrežja s centralnim organom;";

(xiv) točka (128) se nadomesti z naslednjim:

„(128) ‚razpoložljiva sredstva' pomeni znesek dobička ob koncu preteklega poslovnega leta, h kateremu se prištejejo preneseni dobički in rezerve, ki se lahko uporabijo za ta namen pred razdelitvijo imetnikom kapitalskih instrumentov, zmanjšan za prenesene izgube, dobičke, ki po pravu Unije ali nacionalnem pravu ali notranjimi akti institucije niso razdeljivi, ter vsote, ***ki se v skladu z nacionalnim pravom ali statuti institucije štejejo za nerazdeljive rezerve, pri čemer se v vsakem primeru upošteva specifična kategorija kapitalskih instrumentov, na katere se nanaša pravo Unije ali nacionalno pravo, notranji akti ali statuti institucije; takšni dobički, izgube in rezerve se določijo na podlagi posamičnih računovodskih izkazov institucije in ne na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov.";***

(xv) dodajo se naslednje točke:

„(130) 'organ za reševanje' pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v točki (18) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(131) ‚subjekt v postopku reševanja' pomeni subjekt v postopku reševanja, kot je opredeljen v točki (83a) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(132) ‚skupina v postopku reševanja‘ pomeni skupino v postopku reševanja, kot je opredeljena v točki (83b) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(133) ‚globalna sistemsko pomembna institucija‘ ali ‚GSPI‘ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, določeno v skladu s členom 131(1) in (2) Direktive 2013/36/EU;

(134) ‚globalna sistemsko pomembna institucija zunaj EU‘ ali ‚GSPI zunaj EU‘ pomeni globalno sistemsko pomembno bančno skupino ali banko (GSPB), ki ni GSPI in je vključena na seznam GSPB, ki ga objavlja Odbor za finančno stabilnost, kot se redno posodablja;

(135) ‚pomembna podrejena družba‘ pomeni podrejeno družbo, ki na posamični ali konsolidirani podlagi izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) podrejena družba ima več kot 5 % konsolidiranih tveganju prilagojenih sredstev prvotne nadrejene osebe;

(b) podrejena družba ustvari več kot 5 % skupnih poslovnih prihodkov prvotno nadrejene osebe;

(c) mera skupne izpostavljenosti iz člena 429(4) te uredbe podrejene družbe predstavlja več kot 5 % konsolidirane mere skupne izpostavljenosti prvotno nadrejene osebe.

Za namene določitve pomembne podrejene družbe se, kadar se uporabi člen 21b(2) Direktive 2013/36/EU, dve vmesni EU nadrejeni osebi štejeta za eno podrejeno družbo na podlagi njunega konsolidiranega položaja;

(136) ‚subjekt, ki je GSPI' pomeni subjekt s pravno osebnostjo, ki je GSPI ali del GSPI ali GSPI zunaj EU;

(137) ‚instrument za reševanje s sredstvi upnikov' pomeni instrument za reševanje s sredstvi upnikov, kot je opredeljen v točki (57) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(138) ‚skupina' pomeni skupino podjetij, od katerih je vsaj eno institucija in ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe, ali podjetij, ki so medsebojno povezana, kakor je navedeno v členu 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta*;

(139) ‚posel financiranja z vrednostnimi papirji' pomeni repo posel, posel posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali posel kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(140) ‚začetno kritje‘ pomeni vsako zavarovanje s premoženjem razen gibljivega kritja, ki se pobere od subjekta ali se mu predloži, da krije trenutne in morebitne prihodnje izpostavljenosti posla ali portfelja poslov v obdobju, potrebnem za unovčitev teh poslov, ali za ponovno varovanje pred tržnim tveganjem po neplačilu nasprotne stranke v poslu ali portfelju poslov;

(141) ‚tržno tveganje‘ pomeni tveganje izgub, ki izhajajo iz sprememb tržnih cen, ***vključno z menjalnimi tečaji ali cenami blaga***;

(142) ‚valutno tveganje‘ pomeni tveganje izgub, ki izhajajo iz sprememb menjalnih tečajev;

(143) ‚blagovno tveganje‘ pomeni tveganje izgub, ki izhajajo iz sprememb cen blaga;

(144) ‚trgovalna enota‘ pomeni jasno opredeljeno skupino trgovcev, ki jo institucija vzpostavi za skupno upravljanje portfelja pozicij iz trgovalne knjige v skladu z jasno opredeljeno in skladno poslovno strategijo in ki posluje v okviru iste strukture upravljanja tveganj;

(145) ‚majhna in nekompleksna institucija' pomeni institucijo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) ni velika institucija;

(b) skupna vrednost njenih sredstev na posamični podlagi ali, kjer je ustrezno, na konsolidirani podlagi v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU, je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim letnim obdobjem poročanja v povprečju enaka ali manjša od 5 milijard EUR; države članice lahko znižajo ta prag;

(c) zanjo ne veljajo nobene obveznosti ali zanjo veljajo poenostavljene obveznosti v zvezi z načrtovanjem sanacije in reševanja v skladu s členom 4 Direktive 2014/59/EU;

(d) njen obseg postavk trgovalne knjige je v smislu člena 94(1) opredeljen kot majhen;

(e) skupna vrednost njenih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih, ki jih ima institucija za namene trgovanja, ne presega 2 % njenih skupnih bilančnih in zunajbilančnih sredstev, skupna vrednost vseh njenih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih ne presega 5 %, pri čemer se oboje izračuna v skladu s členom 273a(3);

(f) ***več kot 75 % vseh konsolidiranih sredstev institucije in konsolidiranih obveznosti institucije se nanaša na dejavnosti z nasprotnimi strankami, ki so v Evropskem gospodarskem prostoru, pri čemer so v obeh primerih izvzete izpostavljenosti znotraj skupine;***

(g) ***institucija za izpolnjevanje bonitetnih*** zahtev v skladu ***s to uredbo ne uporablja notranjih modelov, razen za podrejene družbe, ki uporabljajo notranje modele, razvite na ravni skupine, če za skupino veljajo zahteve po razkritju iz člena 433a ali 433c na konsolidirani podlagi;***

(h) ***institucija pristojnemu organu ni sporočila svojega ugovora zoper opredelitev kot majhna in nekompleksna institucija;***

(i) ***pristojni organ ni odločil, da institucije na podlagi analize velikosti, medsebojne povezanosti, zapletenosti ali profila tveganosti ni mogoče opredeliti kot majhno in nekompleksno*** institucijo;

(146) ***‚velika institucija‘ pomeni institucijo, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:***

(a) ***je*** GSPI;

(b) ***v skladu s členom 131(1) in (3) Direktive 2013/36/EU*** je bila opredeljena kot druga sistemsko pomembna institucija (DSPI);

(c) je v državi članici, v kateri ima sedež, ena od treh največjih institucij glede na skupno vrednost sredstev;

(d) skupna vrednost njenih sredstev na posamični podlagi ali, kjer je ustrezno, na podlagi njenega konsolidiranega položaja v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU je enaka ali večja od ***30 milijard EUR;***

(147) ‚velika podrejena družba' pomeni podrejeno družbo, ki ustreza merilom za veliko institucijo;

(148) ‚institucija, ki ne kotira na borzi', pomeni institucijo, ki ni izdala vrednostnih papirjev, ki so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu katere koli države članice, kot je opredeljen v točki 21 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(149) ***‚računovodsko poročilo' pomeni, za namene dela 8, računovodsko poročilo v smislu členov 4 in 5 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta[**].***

---

[*] Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

[**] Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi okoliščine, v katerih so izpolnjeni pogoji iz ▌ točke (39) odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [eno leto po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(3) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije na posamični podlagi izpolnjujejo obveznosti iz delov 2, 3, 4, 7, 7A in 8 te uredbe ter iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, z izjemo točke (d) člena 430(1) te uredbe. “;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena zahtevo iz člena 92a na posamični podlagi izpolnjujejo samo institucije, ki so določene kot subjekti v postopku reševanja, ki so tudi GSPI ali del GSPI in nimajo podrejenih družb.

Pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU ▌ na posamični podlagi izpolnjujejo zahteve iz člena 92b, ***če izpolnjujejo vse naslednje pogoje:***

(a) ***niso subjekti v postopku reševanja;***

(b) ***nimajo podrejenih družb***;

(c) ***niso podrejene družbe EU nadrejene institucije.“;***

(c) odstavki 3, 4 in 5 se nadomestijo z naslednjim:

„3. Instituciji, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba, in instituciji, ki je vključena v konsolidacijo na podlagi člena 18, ni treba na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti iz dela 8.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka institucije iz odstavka 1a tega člena na posamični podlagi izpolnjujejo zahteve iz člena 437a in točke (h) člena 447.

4. Kreditne institucije in investicijska podjetja***, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, na posamični podlagi izpolnjujejo obveznosti iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe.***

Naslednjim institucijam ni treba izpolnjevati zahtev iz člena 413(1) ter s tem povezanih zahtev glede poročanja o likvidnosti iz dela 7A te uredbe:

(a) institucije, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom ***14 Uredbe (EU) št. 648/2012;***

(b) institucije, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 16 in točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, če ne izvajajo nobene bistvene spremembe zapadlosti, ter

(c) institucije, ki so imenovane v skladu s točko (b) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, kadar:

(i) so njihove dejavnosti omejene na ponujanje bančnih storitev, ki so navedene v točkah (a) do (e) oddelka C Priloge k navedeni uredbi, centralnim depotnim družbam, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 16 navedene uredbe, ter

(ii) ne izvajajo nobene bistvene spremembe zapadlosti.

Dokler ne prejmejo poročila Komisije v skladu s členom 508(3), lahko pristojni organi investicijska podjetja izvzamejo iz izpolnjevanja obveznosti iz dela 6 in točke (d) člena 430(1), pri čemer upoštevajo naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti.

5. Investicijskim podjetjem iz členov 95(1) in 96(1) te uredbe, institucijam, za katere pristojni organi uporabijo odstopanje, določeno v členu 7(1) ali (3) te uredbe, ter institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, ni treba na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti iz dela 7 in s tem povezanih zahtev glede poročanja o količniku finančnega vzvoda.“;

▌

(4) člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi stalno ***spremlja in nadzoruje*** likvidnostne pozicije vseh institucij v skupini ali podskupini, za katere velja opustitev uporabe, spremlja in stalno nadzoruje pozicije financiranja vseh institucij v skupini ali podskupini, kadar se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6▌, ter za vse navedene institucije zagotavlja zadostno raven likvidnosti ***in stabilnega financiranja, kadar se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6***;“;

▌

(b) v odstavku 3 se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:

„(b) porazdelitvi zneskov, lokaciji in lastništvu zahtevanih likvidnih sredstev, ki jih mora imeti enotna likvidnostna podskupina, ***kadar se opusti*** zahteva ***glede količnika likvidnostnega kritja, določena v delegiranem aktu iz člena 460(1), ter porazdelitvi zneskov in lokaciji razpoložljivega stabilnega financiranja znotraj enotne likvidnostne podskupine, kadar se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6;***

(***c)*** določitvi minimalnih zneskov likvidnih sredstev institucij, za katere se opusti uporaba ***zahteve glede količnika likvidnostnega kritja, določene v delegiranem aktu iz člena 460(1), ter določitvi minimalnih zneskov razpoložljivega stabilnega financiranja institucij, za katere se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6***;“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6. Kadar pristojni organ v skladu s tem členom delno ali v celoti opusti za institucijo uporabo dela 6, lahko za to institucijo opusti tudi uporabo s tem povezanih zahtev glede poročanja o likvidnosti iz točke (d) člena 430(1).“;

(5) v členu 10(1) se uvodno besedilo prvega pododstavka nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi lahko v skladu z nacionalnim pravom za eno ali več kreditnih institucij, ki so v isti državi članici in so stalno povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje in ima sedež v isti državi članici, delno ali v celoti opustijo uporabo zahtev iz delov od 2 do 8 te uredbe in poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, če so izpolnjeni naslednji pogoji:“;

(6) člen 11 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Nadrejene institucije v državi članici izpolnjujejo obveznosti iz delov 2, 3, 4, 7in 7A, z izjemo točke (d) člena 430(1), na podlagi svojega konsolidiranega položaja v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18. Nadrejene osebe in njihove podrejene družbe, za katere velja ta uredba, vzpostavijo ustrezno organizacijsko strukturo in ustrezne mehanizme notranjih kontrol, s čimer zagotovijo primerno obdelavo in posredovanje podatkov, potrebnih za konsolidacijo. Še zlasti zagotovijo, da podrejene družbe, za katere ta uredba ne velja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo ustrezno konsolidacijo.

2. Za namene ***zagotovitve uporabe*** zahtev te uredbe na konsolidirani podlagi se pojmi ‚institucija', ‚nadrejena institucija v državi članici', ‚EU nadrejena institucija' in ‚nadrejena oseba', odvisno od primera, nanašajo tudi na:

(a) finančni holding ali mešani finančni holding z ***odobritvijo*** v skladu s členom 21a Direktive 2013/36/EU;

(b) imenovano institucijo, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, če takšen nadrejeni holding ne potrebuje odobritve v skladu s členom 21a(4) Direktive 2013/36/EU;

(c) finančni holding, mešani finančni holding ali institucijo, imenovano v skladu s točko (d) člena 21a(6) Direktive 2013/36/EU.

Konsolidirani položaj družbe iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka je konsolidirani položaj nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki ne potrebuje odobritve v skladu s členom 21a(4) Direktive 2013/36/EU. Konsolidirani položaj družbe iz točke (c) prvega pododstavka tega odstavka je konsolidirani položaj njenega nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga.";

.

(b) odstavek 3 se črta;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena so samo nadrejene institucije, določene kot subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI, del GSPI ali del GSPI zunaj EU, izpolnjujejo zahteve iz člena 92a te uredbe na konsolidirani podlagi v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18 te uredbe.

Samo EU nadrejene osebe, ki so pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU in niso subjekti v postopku reševanja, izpolnjujejo zahteve iz člena 92b te uredbe na konsolidirani podlagi v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18 te uredbe. ***Kadar se uporablja člen 21b(2) Direktive 2013/36/EU, je vsaka od obeh vmesnih EU nadrejenih oseb, ki sta skupaj opredeljeni kot pomembna podrejena družba, izpolnjuje zahtevo iz člena 92b te uredbe na podlagi svojega konsolidiranega položaja.“;***

(d) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. EU nadrejene institucije izpolnjujejo zahteve iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe na podlagi svojega konsolidiranega položaja ▌, kadar skupino sestavlja ena ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU. Kadar so v skupini le investicijska podjetja, lahko pristojni organi, dokler ne prejmejo poročila Komisije iz člena 508(2) te uredbe, EU nadrejene institucije izvzamejo iz izpolnjevanja zahtev iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe na konsolidirani podlagi, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja.

Kadar je odobrena opustitev v skladu s členom 8(1) do (5), institucije in, kjer je ustrezno, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so del likvidnostne podskupine, izpolnjujejo zahteve iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi likvidnostne podskupine.

5. Kadar se uporablja člen 10, centralni organ iz navedenega člena izpolnjuje zahteve iz delov 2 do 8 te uredbe in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 na podlagi konsolidiranega položaja celote, ki jo predstavlja centralni organ skupaj s svojimi povezanimi institucijami.

6. Brez poseganja v druge določbe iz te uredbe in iz Direktive 2013/36/EU lahko pristojni organi od strukturno ločenih institucij zahtevajo, da poleg zahtev iz odstavkov 1 do ***5*** na subkonsolidirani podlagi izpolnjujejo tudi obveznosti iz delov 2 do 8 te uredbe ter iz naslova VII Direktive 2013/36/EU, če je to upravičeno za namene nadzora zaradi specifičnosti tveganja ali kapitalske strukture institucije ali kadar države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, v skladu s katero se zahteva strukturna ločitev dejavnosti znotraj bančne skupine.

Uporaba pristopa iz prvega pododstavka ne posega v učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi in ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v Uniji kot celoti oziroma ne predstavlja ali ustvarja ovir za delovanje notranjega trga.“;

(7) člen 12 se črta;

(8) vstavi se naslednji člen:

„Člen 12a
Konsolidiran izračun za GSPI z več subjekti v postopku reševanja

Kadar ***sta*** najmanj dva ***subjekta***, ki sta GSPI in pripada k isti GSPI, subjekta v postopku reševanja, EU nadrejena institucija navedene GSPI izračuna znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (a) člena 92a(1) te uredbe. Ta izračun se opravi na podlagi konsolidiranega položaja EU nadrejene institucije, kot če bi bila edini subjekt v postopku reševanja GSPI.

Kadar je znesek, izračunan v skladu s prvim odstavkom tega člena, nižji od vsote zneskov kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (a) člena 92a(1) te uredbe vseh subjektov v postopku reševanja, ki pripadajo navedeni GSPI, organi za reševanje ukrepajo v skladu s členoma 45d(3) in 45h(2) Direktive 2014/59/EU.

Kadar je znesek, izračunan v skladu s prvim odstavkom tega člena, višji od vsote zneskov kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (a) člena 92a(1) te uredbe vseh subjektov v postopku reševanja, ki pripadajo navedeni GSPI, organi za reševanje lahko ukrepajo v skladu s členi 45d(3) in 45h(2) Direktive 2014/59/EU.

(9) člena 13 in 14 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 13
Uporaba zahtev po razkritju na konsolidirani podlagi

1. EU nadrejene institucije izpolnjujejo zahteve iz dela 8 na podlagi svojega konsolidiranega položaja.

   Velike podrejene družbe EU nadrejenih institucij razkrijejo informacije iz členov 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a ▌ in 453 na posamični podlagi ali, kadar je to ustrezno v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU, na subkonsolidirani podlagi.

2. Institucije, določene kot subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali so del G***SPI***, izpolnjujejo zahteve iz ***člena 437a in točke (h) člena 447*** na podlagi konsolidiranega ▌ položaja ***svoje skupine v postopku reševanja***.

3. Prvi pododstavek odstavka 1 se ne uporablja za EU nadrejene institucije, EU nadrejene finančne holdinge, EU nadrejene mešane finančne holdinge ali subjekte v postopku reševanja, če so vključeni v enakovredna razkritja, ki jih na konsolidirani podlagi zagotovi nadrejena družba s sedežem v tretji državi.

   Drugi pododstavek odstavka 1 se uporablja za podrejene družbe nadrejenih oseb s sedežem v tretjih državah, kadar se te podrejene družbe štejejo za velike podrejene družbe.

4. Kadar se uporablja člen 10, centralni organ iz navedenega člena izpolnjuje zahteve iz dela 8 na podlagi konsolidiranega položaja centralnega organa. Člen 18(1) se uporablja za centralni organ, pri čemer se njegove povezane institucije obravnavajo kot podrejene družbe centralnega organa.

Člen 14

Uporaba zahtev iz člena 5 Uredbe (EU) 2017/2402 na konsolidirani podlagi

1. *Nadrejene osebe in njihove podrejene družbe, za katere velja ta uredba, morajo izpolnjevati obveznosti iz člena 5 Uredbe (EU) 2017/2402 na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s čimer zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi, zahtevani v navedenih določbah, skladni in primerno integrirani ter da je mogoče pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembni za nadzor. Še zlasti zagotovijo, da podrejene družbe, za katere ta uredba ne velja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo skladnost z navedenimi določbami.*

2. *Institucije pri uporabi člena 92 te uredbe na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi uporabljajo dodatno utež tveganja v skladu s členom 270a te uredbe, če so zahteve iz člena 5 Uredbe (EU) 2017/2402, kršene na ravni subjekta, ki ima sedež v tretji državi in je vključen v konsolidacijo v skladu s členom 18 te uredbe, ter je kršitev resna glede na celoten profil tveganosti skupine.“;*

(10) v členu 15(1) se uvodno besedilo prvega pododstavka nadomesti z naslednjim:

„1. Konsolidacijski nadzornik lahko v posameznih primerih opusti uporabo dela 3 in s tem povezanih zahtev glede poročanja iz dela 7A te uredbe ter poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU, z izjemo točke (d) člena 430(1) te uredbe, na konsolidirani podlagi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:“;

(11) člen 16 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 16

Odstopanje od uporabe zahtev po količniku finančnega vzvoda na konsolidirani podlagi za skupine investicijskih podjetij

Če so vsi subjekti v skupini investicijskih podjetij, vključno z nadrejenim subjektom, investicijska podjetja, ki so v skladu s členom 6(5) izvzeta iz uporabe zahtev iz dela 7 na posamični podlagi, se lahko nadrejeno investicijsko podjetje odloči, da ne bo izvedlo zahtev iz dela 7 in s tem ***povezane zahteve o poročanju glede količnika finančnega vzvoda*** na konsolidirani podlagi.“;

(12) člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18
Metode bonitetne konsolidacije

1. Institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki morajo izpolnjevati zahteve iz oddelka 1 tega poglavja na podlagi svojega konsolidiranega položaja, izvedejo polno konsolidacijo vseh institucij in finančnih institucij, ki so njihove podrejene družbe. Odstavki 3 do 6 in odstavek 9 tega člena se ne uporabljajo, kadar se uporabljata del 6 in točka (d) člena 430(1) na podlagi konsolidiranega položaja institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ali na podlagi subkonsolidiranega položaja likvidnostne podskupine, kot je določeno v členih 8 in 10.

Za namene člena 11(3a) institucije, ki morajo izpolnjevati zahteve iz člena 92a ali 92b na konsolidirani podlagi, izvedejo polno konsolidacijo vseh institucij in finančnih institucij, ki so njihove podrejene družbe v zadevnih skupinah v postopku reševanja.

2. Družbe za ***pomožne storitve*** se vključijo v konsolidacijo v primerih in v skladu z metodami iz tega člena.

3. Kadar so družbe povezane v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU, pristojni organi določijo, kako naj se opravi konsolidacija.

4. Konsolidacijski nadzornik zahteva sorazmerno konsolidacijo glede na delež udeležbe kapitala v institucijah in finančnih institucijah, ki jih upravlja družba, vključena v konsolidacijo, skupaj z eno ali več družbami, ki niso vključene v konsolidacijo, če je odgovornost teh družb omejena z višino njihovega deleža v kapitalu.

5. Pri drugih oblikah udeležb ali kapitalskih povezavah, razen tistih iz odstavkov 1 in 4, pristojni organi odločijo, ali in kako se opravi konsolidacija. Zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo kapitalske metode. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v nadzor na konsolidirani podlagi.

6. Pristojni organi se odločijo, ali in kako se opravi konsolidacija v naslednjih primerih:

(a) kadar po mnenju pristojnih organov institucija izvaja pomemben vpliv na eno ali več institucij ali finančnih institucij, vendar ni udeležena v njihovem kapitalu ali z njimi ni drugače kapitalsko povezana, ter

(b) kadar se dve ali več institucij ali finančnih institucij upravljajo na enotni podlagi, tudi če to ni določeno v pogodbi, družbeni pogodbi ali statutu.

Pristojni organi zlasti lahko dovolijo ▌ ali zahtevajo uporabo ▌ metode iz člena 22(7), (8) in (9) Direktive 2013/34/EU. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v konsolidirani nadzor.

7. ***Če ima institucija podrejeno družbo, ki*** ni institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, ali je udeležena v takšni družbi, ***za to podrejeno družbo ali udeležbo uporabi kapitalsko metodo. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v nadzor na konsolidirani podlagi.***

Pristojni organi lahko z odstopanjem od prvega pododstavka institucijam dovolijo ali od njih zahtevajo, da za takšne podrejene družbe ali udeležbe uporabijo drugačno metodo, vključno z metodo, ki jo zahteva veljavni računovodski okvir, pod pogojem, da:

(a) ***institucija*** ... [18 mesecev po dnevu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] ***kapitalske metode še ne uporablja;***

(b) ***bi bila uporaba kapitalske metode preveč obremenjujoča ali kapitalska metoda ne bi ustrezno odražala tveganj***, ki jih družba iz prvega pododstavka predstavlja za institucijo, ter

(c) uporabljena metoda ne povzroči polne ali sorazmerne konsolidacije navedene družbe.

8. Pristojni organi lahko zahtevajo polno ali sorazmerno konsolidacijo podrejene družbe ali družbe, v kateri je institucija udeležena, če ta podrejena družba ali družba ni institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve in če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) družba ni zavarovalnica, zavarovalnica iz tretje države, pozavarovalnica, pozavarovalnica iz tretje države, zavarovalni holding ali družba, izključena iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 4 navedene direktive;

(b) obstaja znatno tveganje, da se institucija odloči zagotoviti finančno podporo tej družbi ***v stresnih pogojih, kadar ni nobenih pogodbenih obveznosti za zagotavljanje takšne podpore ali če to presega morebitne pogodbene obveznosti.***

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, v skladu s katerimi se izvede konsolidacija v primerih iz odstavkov ***3*** do 6 ***in odstavka 8***.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra ***2020***.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.**“**;

(13) člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22
Subkonsolidacija subjektov iz tretjih držav

1. Podrejene institucije izvajajo zahteve iz členov 89, 90 in 91 ter delov 3, 4 in 7 ter s tem povezane zahteve glede poročanja iz dela 7A, na podlagi svojega subkonsolidiranega položaja, če imajo navedene institucije podrejeno družbo v tretji državi, ki je institucija ali finančna institucija, ali če so udeležene v taki družbi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se lahko podrejene institucije odločijo, da ne bodo izvajale zahtev iz členov 89, 90 in 91 ter delov 3, 4 in 7 ter s tem povezane zahteve glede poročanja iz dela 7A, na podlagi svojega subkonsolidiranega položaja, kadar skupna sredstva ***in zunajbilančne postavke*** njihovih ***podrejenih družb in udeležbe*** v tretjih ***državah*** predstavljajo manj kot 10 % skupnega zneska sredstev in zunajbilančnih postavk podrejene institucije.“;

(14) naslov dela 2 se nadomesti z naslednjim:

„KAPITAL IN KVALIFICIRANE OBVEZNOSTI“;

(15) v členu 26 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi ocenijo, ali izdaje kapitalskih instrumentov izpolnjujejo merila iz člena 28 ali, kjer je to ustrezno, člena 29. Institucije razvrstijo izdaje kapitalskih instrumentov kot instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala šele po tem, ko pristojni organi izdajo dovoljenje.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko institucije naknadne izdaje oblike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala razvrstijo kot instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, za katere je institucija že dobila zadevno dovoljenje, če sta izpolnjena oba navedena pogoja:

(a) določbe, ki urejajo te naknadne izdaje, so večinoma enake kot določbe, ki urejajo izdaje, za katere je institucija že dobila dovoljenje;

(b) institucije so o teh naknadnih izdajah uradno obvestile pristojne organe pravočasno, pred njihovo razvrstitvijo kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Pristojni organi se posvetujejo z EBA, preden izdajo dovoljenje za razvrstitev ***novih*** oblik kapitalskih instrumentov ***kot instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Pristojni organi ustrezno upoštevajo mnenje EBA in, če se odločijo odstopati od njega, v treh mesecih od datuma prejema mnenja EBA slednjemu pisno predstavijo razloge za odstopanje od tega mnenja. Ta pododstavek se ne uporablja za kapitalske instrumente iz člena 31.***

Na podlagi informacij, zbranih od pristojnih organov, EBA pripravi, vzdržuje in objavi seznam vseh oblik kapitalskih instrumentov v posameznih ***državah članicah, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. V skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010 lahko EBA zbira vse informacije v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, za katere šteje, da so potrebne za izpolnjevanje meril iz člena 28 ali, kjer je ustrezno, člena 29 te uredbe, ter za namene vzdrževanja in posodabljanja seznama iz tega pododstavka.***

Na podlagi postopka pregleda iz člena 80 in kadar obstaja dovolj dokazov, da zadevni kapitalski instrumenti ne izpolnjujejo ali so prenehali izpolnjevati merila iz člena 28 ali, kjer je ustrezno, člena 29, lahko EBA odloči, da navedenih instrumentov ne vključi na seznam iz četrtega pododstavka oziroma jih odstrani z zadevnega seznama, odvisno od primera. EBA v zvezi s tem pripravi sporočilo, v katerem se sklicuje tudi na stališče ustreznega pristojnega organa o zadevi. Ta pododstavek se ne uporablja za ***kapitalske instrumente iz člena 31.“***;

(16) člen 28 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) instrumenti so v celoti vplačani in pridobitev imetništva zadevnih instrumentov ne sme neposredno ali posredno financirati institucija;“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (b) prvega pododstavka se samo tisti del kapitalskega instrumenta, ki je v celoti vplačan, šteje kot instrument temeljnega lastniškega kapitala.“;

(b) v odstavku 3 se dodajo naslednji pododstavki:

„Pogoj iz točke (h)(v) odstavka 1 se šteje za izpolnjenega, ne glede na to, ali je podrejena družba zavezana s pogodbo o prenosu dobička in izgube s svojo nadrejeno družbo, na podlagi katere je podrejena družba dolžna po pripravi svojih letnih računovodskih izkazov nadrejeni družbi prenesti svoj letni rezultat***, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:***

(a) nadrejena družba ima v lasti 90 % ali več glasovalnih pravic in kapitala podrejene družbe;

(b) nadrejena družba in podrejena družba se nahajata ***v isti državi članici;***

(c) pogodba je bila sklenjena za zakonite namene obdavčitve;

(d) pri pripravi letnega računovodskega izkaza ima podrejena družba diskrecijsko pravico, da zmanjša znesek razdelitev, tako da del svojega dobička ali svoj celotni dobiček ***razporedi v svoje rezerve ali med sredstva za splošna bančna tveganja, preden izvrši kakršno koli izplačilo svoji nadrejeni družbi;***

(e) nadrejena družba je na podlagi pogodbe dolžna podrejeni družbi v celoti nadomestiti vse njene izgube;

(f) za pogodbo velja odpovedni rok, v skladu s katerim je mogoče pogodbo prekiniti šele ob koncu ***obračunskega leta in takšna prekinitev začne učinkovati šele z začetkom naslednjega obračunskega leta, pri čemer se obveznost nadrejene družbe, da podrejeni družbi v celoti nadomesti vse izgube, ki jih je imela podrejena družba v tekočem obračunskem letu, ne spremeni.***

Če je institucija sklenila pogodbo o prenosu dobička in izgube, o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ in mu predloži kopijo pogodbe. Institucija pristojni organ nemudoma uradno obvesti tudi o vseh spremembah pogodbe o prenosu dobička in izgube in njenem prenehanju. Institucija ne sklene več kot ene pogodbe o prenosu dobička in izgube.“;

(17) v členu 33(1) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) dobičkov in izgub, nastalih na podlagi vrednotenja izvedenih finančnih obveznosti institucije po pošteni vrednosti, ki izhajajo iz sprememb kreditnega tveganja same institucije.“;

(18) ***člen 36 se spremeni:***

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) neopredmetena sredstva, razen preudarno vrednotene programske opreme, na vrednost katere reševanje, insolventnost ali likvidacija institucije nima negativnega učinka;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„***(n)*** za prevzeto obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti iz člena 132c(2) vsak znesek, za katerega tekoča tržna vrednost enot ali deležev v KNP, na katerih temelji prevzeta obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti, ne dosega sedanje vrednosti prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti in za katerega institucija še ni pripoznala znižanja v postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli uporabo odbitkov iz točke (b) odstavka 1, vključno s pomembnostjo negativnih učinkov na vrednost, ki ne povzročajo bonitetnih pomislekov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(19) v členu 37 se doda naslednja točka:

„(c) znesek, ki se odbije, se zmanjša za znesek računovodskega prevrednotenja neopredmetenih sredstev podrejenih družb, ki izhajajo iz konsolidacije podrejenih družb in jih je mogoče pripisati osebam, ki niso podjetja, vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.“;

(20) v členu 39(2) se prvi pododstavek uvodnega besedila nadomesti z naslednjim:

„Odložene terjatve za davek, ki se ne nanašajo na prihodnji dobiček, so omejene na odložene terjatve za davek, ki so bile oblikovane pred ***23. novembrom 2016*** in ki izhajajo iz začasnih razlik, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:“;

(21) v členu 45 se točka (a)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) datum zapadlosti kratke pozicije je enak ali poznejši kot datum zapadlosti ▌ dolge pozicije ali pa je ***preostala zapadlost kratke pozicije*** vsaj ***eno leto***;“;

(22) člen 49 se spremeni:▌

(a) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Ta odstavek se ne uporablja pri izračunu kapitala za namene zahtev iz členov 92a in 92b, ki se izračuna v skladu z okvirom odbitkov iz člena 72e(4).“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) v točki (a)(iv) se zadnji stavek nadomesti z naslednjim:

„O konsolidirani bilanci stanja ali razširjenem zbirnem izračunu se pristojnim organom poroča tako pogosto, kot je določeno v izvedbenih tehničnih standardih iz člena 430(7)“;

ii) v točki (a)(v) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„(v) institucije, ki so vključene v institucionalno shemo za zaščito vlog, skupaj na konsolidirani podlagi ali na podlagi razširjenega zbirnega izračuna izpolnjujejo zahteve iz člena 92 in o izpolnjevanju teh zahtev še naprej poročajo v skladu s členom 430.“;

(23) člen 52(1) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) instrumenti so izdani neposredno s strani institucije in so v celoti vplačani;“;

(b) uvodno besedilo v točki (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) instrumentov niso v lasti katerega koli od naslednjih:“;

(c) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) institucija posredno ali neposredno ne financira pridobitve imetništva instrumentov;“;

(d) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) če instrumenti vključujejo eno ali več možnosti predčasnega odkupa, vključno z opcijami odpoklica, se te uveljavijo izključno po diskrecijski presoji izdajatelja;“;

(e) točka (j) se nadomesti z naslednjim:

„(j) v določbah, ki urejajo instrumente, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bi institucija lahko instrumente odpoklicala, odkupila ali izplačala, kar je ustrezno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja;“;

(f) točka (p) se nadomesti z naslednjim:

„(p) če ima izdajatelj sedež v tretji državi in je bil v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU imenovan za del skupine v postopku reševanja, katere subjekt v postopku reševanja ima sedež v Uniji, ali kadar ima izdajatelj sedež v državi članici, se v skladu z zakonodajnimi ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, na podlagi odločitve organa za reševanje o izvedbi pooblastila o odpisu in konverziji iz člena 59 navedene direktive glavnica instrumentov trajno odpiše ali se instrumenti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

če ima izdajatelj sedež v tretji državi in v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU ni bil imenovan kot del skupine za reševanje subjekta v postopku reševanja, ki ima sedež v Uniji, se v skladu z zakonodajnimi ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, na podlagi odločitve ustreznega organa tretje države, znesek glavnice instrumentov trajno odpiše ali se instrumenti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;“;

(g) ▌ dodata se ▌ naslednji točki:

„(q) če ima izdajatelj sedež v tretji državi in je bil v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU imenovan za del skupine v postopku reševanja, katere subjekt v postopku reševanja ima sedež v Uniji, ali kadar ima izdajatelj sedež v državi članici, se lahko instrumenti izdajo le v skladu z zakonodajo tretje države ali ta zanje velja, če je v skladu s to zakonodajo izvajanje pooblastil o odpisu in konverziji iz člena 59 navedene direktive učinkovito in izvršljivo na podlagi statutarnih določb ali pravno izvršljivih pogodbenih določb, ki priznavajo reševanje ali druge ukrepe odpisa ali konverzije;

(r) za instrumente ne veljajo ▌ dogovori o poravnavi ***ali pobotu*** ▌ , ki bi ogrozili njihovo sposobnost pokrivanja izgub.“;

(h) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (a) prvega pododstavka se samo tisti del kapitalskega instrumenta, ki je v celoti vplačan, šteje kot instrument dodatnega temeljnega kapitala.“;

(24) v členu 54(1) se doda naslednja točka:

„(e) kadar podrejena družba, ki ima sedež v tretji državi, izda instrumente dodatnega temeljnega kapitala, se sprožilna raven iz točke (a) v višini 5,125 % ali več izračuna v skladu z nacionalno zakonodajo te tretje države ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, če se pristojni organ po posvetovanju z EBA prepriča, da so navedene določbe vsaj enakovredne zahtevam iz tega člena.“;

▌

(25) v členu 59 se točka (a)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) datum zapadlosti kratke ***pozicije je*** enak ali poznejši kot datum zapadlosti ▌ dolge pozicije ali pa je preostala zapadlost ***kratke*** pozicije vsaj ***eno leto***;“;

(26) v členu 62 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kapitalske instrumente▌ , če so izpolnjeni pogoji iz člena 63 in v obsegu, določenem v členu 64;“;

(27) člen 63 se spremeni:

(a) ***uvodno besedilo*** se nadomesti z naslednjim:

„Kapitalski instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:“;

(b) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) instrumenti so izdani neposredno s strani ▌ institucije in so v celoti vplačani;“;

(c) v točki (b) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„(b) instrumenti niso v lasti katerega koli od naslednjih:“;

(d) točki (c) in (d) se nadomestita z naslednjim:

„(c) institucija posredno ali neposredno ne financira pridobitve imetništva instrumentov;

(d) terjatev na znesku glavnice instrumentov v skladu z določbami, ki urejajo instrumente je podrejena vsem terjatvam iz instrumentov kvalificiranih obveznosti;“;

(e) v točki (e) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„(e) instrumenti niso zavarovani ali niso pokriti z jamstvom, ki izboljšuje prednost terjatvam pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:“;

(f) točke od (f) do (n) se nadomestijo z naslednjim:

„(f) za instrumente ne velja nobena ureditev, ki kakor koli izboljšuje prednost pri poplačilu terjatvam v okviru instrumentov;

(g) instrumenti imajo originalno zapadlost najmanj pet let;

(h) določbe, ki urejajo instrumente, ne vključujejo nobene spodbude za institucijo, da odkupi ali odplača, kar je ustrezno, njihovo vrednost glavnice pred zapadlostjo;

(i) če instrumenti vključujejo eno ali več možnosti predčasnega odplačila, vključno z opcijami odpoklica, se te uveljavijo izključno po diskrecijski presoji izdajatelja;

(j) instrumenti se lahko odpokličejo, odkupijo, odplačajo ali izplačajo predčasno le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 77 in šele po petih letih od datuma izdaje, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 78(4);

(k) v določbah, ki urejajo instrumente, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bo institucija instrumente odpoklicala, odkupila, odplačala ali izplačala, kar je ustrezno, predčasno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja;

(l) določbe, ki urejajo instrumente, imetniku ne dajejo pravice, da pospeši prihodnja izplačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ***ali likvidacije institucije;***

(m) raven izplačil obresti ali dividend, kot je ustrezno, se za instrumente ne spremeni na podlagi bonitete institucije ali njene nadrejene osebe;

(n) če ima izdajatelj sedež v tretji državi in je bil v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU imenovan za del skupine v postopku reševanja, katere subjekt v postopku reševanja ima sedež v Uniji, ali kadar ima izdajatelj sedež v državi članici, se v skladu z zakonodajnimi ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, na podlagi odločitve organa za reševanje o izvedbi pooblastila o odpisu in konverziji iz člena 59 navedene direktive, glavnica instrumentov trajno odpiše ali se instrumenti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

če ima izdajatelj sedež v tretji državi in v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU ni bil imenovan kot del skupine za reševanje subjekta v postopku reševanja, ki ima sedež v Uniji, se v skladu z zakonodajnimi ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, na podlagi odločitve ustreznega organa tretje države, znesek glavnice instrumentov trajno odpiše ali se instrumenti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;“;

(g) dodajo se naslednje točke:

„(o) ***če ima izdajatelj sedež v tretji državi in je bil v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU imenovan za del skupine v postopku reševanja, katere subjekt v postopku reševanja ima sedež v Uniji, ali kadar ima izdajatelj sedež v državi članici,*** se lahko instrumenti izdajo le v skladu z zakonodajo tretje države ali ta zanje velja, če je v skladu s to zakonodajo izvajanje pooblastil o odpisu in konverziji iz člena 59 navedene direktive učinkovito in izvršljivo na podlagi statutarnih določb ali pravno izvršljivih pogodbenih določb, ki priznavajo reševanje ali druge ukrepe odpisa ali konverzije;

(p) za instrumente ne veljajo ▌ dogovori o poravnavi ***ali pobotu*** ▌ , ki bi ogrozili njihovo sposobnost pokrivanja izgub.“;

(h) doda se naslednji odstavek:

„Za namene točke (a) prvega odstavka se ***samo tisti del*** kapitalskega ***instrumenta, ki je v celoti vplačan, šteje kot instrument dodatnega kapitala.“***;

(28) člen 64 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 64
Amortizacija instrumentov dodatnega kapitala

1. Celoten znesek instrumentov dodatnega kapitala s preostalo zapadlostjo več kot pet let šteje kot postavka dodatnega kapitala.

2. Obseg, v katerem se instrumenti dodatnega kapitala štejejo za postavke dodatnega kapitala v zadnjih petih letih zapadlosti instrumentov, se izračuna tako, da se rezultat izračuna iz točke (a) pomnoži z zneskom iz točke (b):

(a) knjigovodska vrednost instrumentov ▌ na prvi dan zadnjega petletnega obdobja njihove pogodbene zapadlosti, deljena s številom dni v zadevnem obdobju;

(b) število preostalih dni pogodbene zapadlosti instrumentov ▌.“;

(29) v členu 66 se doda naslednja točka:

„(e) znesek postavk, ki se v skladu s členom 72e odbije od postavk kvalificiranih obveznosti, v obsegu, ki presega postavke kvalificiranih obveznosti institucije.**“**;

(30) v členu 69 se točka (a)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) datum zapadlosti ***kratke pozicije je*** enak ali poznejši kot datum zapadlosti dolge pozicije ali pa je preostala zapadlost ***kratke*** pozicije vsaj ***eno leto***;“;

(31) za členom 72 se vstavi naslednje poglavje:

„POGLAVJE 5a
Kvalificirane obveznosti

Oddelek 1
Postavke in instrumenti kvalificiranih obveznosti

Člen 72a
Postavke kvalificiranih obveznosti

1. Postavke kvalificiranih obveznosti zajemajo naslednje, razen če spadajo v katero koli kategorijo izključenih obveznosti iz odstavka ***2 tega člena, in v obsegu, določenem v členu 72c***:

(a) instrumente kvalificiranih obveznosti, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 72b, v obsegu, v katerem ne štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala;

(b) instrumente dodatnega kapitala s preostalo zapadlostjo najmanj eno leto, v obsegu, v katerem ne štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 64.

2. Iz postavk kvalificiranih obveznosti so izključene naslednje obveznosti:

(a) krite vloge;

(b) vpogledne vloge in kratkoročne vloge z originalno zapadlostjo manj kot eno leto;

(c) del upravičenih vlog fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, ki presega raven kritja iz člena 6 Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta*;

(d) vloge, ki bi bile upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, če ne bi bile vplačane pri podružnicah institucij s sedežem v Uniji, ki se nahajajo zunaj Unije;

(e) zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami in obveznostmi v obliki finančnih instrumentov, uporabljene za varovanje pred tveganjem, ki so sestavni del kritnega premoženja in so v skladu z nacionalno zakonodajo zavarovane na podoben način kot krite obveznice, pod pogojem, da vsa zavarovana sredstva v zvezi s kritnim premoženjem krite obveznice ostanejo nespremenjena, ločena in zadostna ter da izključujejo vse dele zavarovane obveznosti ali obveznosti, za katero je bilo zastavljeno zavarovanje s premoženjem, ki presega vrednost sredstev, jamstva, zastavne pravice ali premoženja, s katerim je krita;

(f) vse obveznosti, ki so posledica posedovanja sredstev ali denarja strank, vključno s sredstvi ali denarjem strank, ki se poseduje v imenu kolektivnih naložbenih podjemov, pod pogojem, da je takšna stranka zaščitena z veljavnim insolvenčnim pravom;

(g) vse obveznosti, ki so posledica fiduciarnega razmerja med subjektom v postopku reševanja ali katero koli od njegovih podrejenih družb (kot fiduciarjem) in drugo osebo (kot upravičencem), pod pogojem, da je takšen upravičenec zaščiten z veljavnim insolvenčnim ali civilnim pravom;

(h) obveznosti do institucij, razen obveznosti do subjektov, ki so del iste skupine, z originalno zapadlostjo, krajšo od sedmih dni;

(i) obveznosti, katerih preostala zapadlost je krajša od sedmih dni, do:

(i) sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta[**];

(ii) udeležencev v sistemu, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES, in izhajajo iz sodelovanja v takšnem sistemu, ali

(iii) CNS tretjih držav, priznanih v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(j) obveznost do koga od naslednjih:

(i) zaposlenega ▌ v povezavi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen variabilnega dela prejemka, ki ga ne ureja kolektivna pogodba, in razen variabilnega dela prejemka za pomembne prevzemnike tveganja iz člena 92(2) Direktive 2013/36/EU;

(ii) komercialnega ali trgovinskega upnika ▌, kadar obveznost izhaja iz dobave blaga ali zagotavljanja storitev instituciji ali nadrejeni osebi, ki so bistvene za vsakodnevno delovanje institucije ali nadrejene osebe, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;

(iii) davčnih organov in organov za socialno varstvo, če imajo te obveznosti prednost v skladu z veljavnim pravom;

(iv) sistemov zajamčenih vlog ▌, kadar obveznost izhaja iz prispevkov, ki jih je treba plačati v skladu z Direktivo 2014/49/EU;

(k) obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov;

(l) obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

Za namene točke (l) prvega pododstavka se dolžniški instrumenti, ki vsebujejo možnosti predčasnega odkupa in se lahko uveljavijo po diskrecijski presoji izdajatelja ali imetnika, in dolžniški instrumenti s spremenljivimi obrestnimi merami, ki temeljijo na splošno uporabljani referenčni meri, kot je Euribor ali Libor, ne štejejo za dolžniške instrumente z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti le zaradi takšnih značilnosti.

Člen 72b

Instrumenti kvalificiranih obveznosti

1. Obveznosti se štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti, če izpolnjujejo pogoje iz tega člena, in samo v obsegu, določenem v tem členu.

2. Obveznosti se štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) obveznosti so neposredno izdane ali dodeljene, kot je ustrezno, s strani institucije in so v celoti vplačane;

   (b) obveznosti niso ***v lasti*** katerega koli od naslednjih:

      (i) institucije ali subjekta, vključenega v isto skupino v postopku reševanja;

      (ii) družbe, v kateri ima institucija neposredno ali posredno udeležbo v obliki imetništva, neposrednega ali z obvladovanjem, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

   (c) subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno financiral ***pridobitve imetništva*** obveznosti;

(d) terjatev na znesku glavnice obveznosti v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, je v celoti podrejena terjatvam, ki izhajajo iz izključenih obveznosti iz člena 72a(2); ta zahteva po podrejenosti se šteje za izpolnjeno v naslednjih primerih:

(i) pogodbene določbe, ki urejajo obveznosti, določajo, da je v primeru običajnega insolvenčnega postopka, kot je opredeljen v točki (47) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, terjatev na znesku glavnice instrumentov podrejena terjatvam, ki izhajajo iz katere koli izključene obveznosti iz člena 72a(2) te uredbe;

(ii) ***veljavno pravo*** ▌ določa, da je v primeru običajnega insolvenčnega postopka, kot je opredeljen v točki (47) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, terjatev na znesku glavnice instrumentov podrejena terjatvam, ki izhajajo iz katere koli izključene obveznosti iz člena 72a(2) te uredbe;

(***iii***) instrumente izda subjekt v postopku reševanja, ki v svoji bilanci stanja nima izključenih obveznosti iz člena 72a(2) te uredbe, ki so *pari passu* ali podrejene instrumentom kvalificiranih obveznosti;

(***e***) obveznosti niso niti zavarovane niti pokrite z jamstvom ali drugo ureditvijo, ki izboljšuje prednost terjatvam pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njenih podrejenih družb;

(ii) nadrejene osebe institucije ali njenih podrejenih družb;

(iii) katere koli družbe, ki je tesno povezana s subjekti iz točk (i) in (ii);

(***f***) za obveznosti ne veljajo ▌ dogovori o poravnavi ***ali pobotu***, ki bi v primeru reševanja ogrozili njihovo sposobnost pokrivanja izgub;

(***g***) določbe, ki urejajo obveznosti, ne vključujejo nobene spodbude za institucijo, da odpokliče, odkupi ali izplača znesek glavnice pred njeno zapadlostjo ali ga predčasno odplača, kot je ustrezno, ***razen v primerih iz*** člena 72c(***3);***

(h) imetniki instrumentov ne morejo unovčiti svojih obveznosti pred njihovo zapadlostjo, ***razen v primerih iz člena 72c(2)***;

(i) ***ob upoštevanju člena 72c(3) in (4),*** če obveznosti vključujejo eno ali več ▌ možnosti predčasnega odplačila, ***vključno z opcijami odpoklica***, se te uveljavijo izključno po diskrecijski presoji izdajatelja, ***razen v primerih iz člena 72c(2)***;

(j) obveznosti se lahko odpokličejo, odkupijo, odplačajo ali izplačajo predčasno samo, kadar so izpolnjeni pogoji iz členov 77 in 78***a***;

(***k***) v določbah, ki urejajo obveznosti, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bo ▌ subjekt v postopku reševanja obveznosti odpoklical, odkupil ali izplačal, kot je ustrezno, predčasno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja;

(***l***) določbe, ki urejajo obveznosti, imetniku ne dajejo pravice, da pospeši prihodnja izplačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta v postopku reševanja;

(***m***) raven izplačil obresti ali dividend, kot je ustrezno, se za obveznosti ne ▌ spremeni na podlagi bonitete subjekta v postopku reševanja ali njegove nadrejene osebe;

(n) ***za instrumente, izdane po ... [dve leti po začetku*** veljavnosti ***te uredbe o spremembi], zadevna pogodbena dokumentacija in, če je ustrezno, prospekt o izdaji eksplicitno navaja možnost izvajanja pooblastila za odpis*** in konverzijo v skladu s členom 48 Direktive 2014/59/EU. ▌

Za namene točke (a) prvega pododstavka se samo deli obveznosti, ki so v celoti vplačani, štejejo kot instrumenti kvalificiranih obveznosti.

Kadar so nekatere izključene obveznosti iz člena 72a(2) v skladu z nacionalnim insolvenčnim pravom podrejene navadnim nezavarovanim terjatvam, med drugim zato, ker so v posesti upnika, ki je tesno povezan z dolžnikom, ki je ali je bil delničar, je z njim v razmerju obvladovanja ali v skupinskem razmerju, je član upravljalnega organa ali povezan s katero koli od navedenih oseb, se za namene točke (d) prvega pododstavka tega člena podrejenost ne ocenjuje glede na terjatve, ki izhajajo iz takšnih izključenih obveznosti.

3. Poleg obveznosti iz odstavka 2 tega člena ***lahko organ za reševanje dovoli***, da se obveznosti štejejo kot instrumenti kvalificiranih obveznosti do celotnega zneska, ki ne presega 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4), če:

(a) so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 2, razen pogoja iz točke (d) prvega pododstavka odstavka 2;

(b) so obveznosti razvrščene *pari passu* najnižje uvrščenim izključenim obveznostim iz člena 72a(2), ***razen izključenih*** obveznosti, ki so podrejene navadnim nezavarovanim terjatvam v skladu z nacionalnim insolvenčnim pravom, iz tretjega pododstavka odstavka 2 tega člena, ter

(c) vključitev navedenih obveznosti v postavke kvalificiranih obveznosti ne bi povzročila pomembnega tveganja za uspešno pravno izpodbijanje ali upravičene ***odškodninske zahtevke, kot je ocenil*** organ za reševanje ***v zvezi z načeli*** iz ***točke (g)*** člena ***34(1) in člena 75*** Direktive 2014/59/EU.

▌

4. ***Organ za reševanje lahko dovoli***, da se obveznosti štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti poleg obveznosti iz odstavka 2, če:

(a) instituciji ni ***dovoljeno*** v postavke kvalificiranih obveznosti vključiti obveznosti iz odstavka 3 ▌ ;

(b) so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 2, razen pogoja iz točke (d) prvega pododstavka odstavka 2;

(c) so obveznosti razvrščene *pari passu* ali nadrejene najnižje uvrščenim izključenim obveznostim iz člena 72a(2)***, razen izključenih obveznosti, ki so v skladu z nacionalnim insolvenčnim pravom podrejene navadnim nezavarovanim terjatvam, kot je navedeno*** v tretjem pododstavku ***odstavka 2 tega člena***;

(d) v bilanci stanja institucije znesek izključenih obveznosti iz člena 72a(2), ki so razvrščene *pari passu* ali podrejene obveznostim v insolventnosti, ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti institucije;

(e) vključitev navedenih obveznosti v postavke kvalificiranih obveznosti ne ***bi povzročila pomembnega tveganja za uspešno pravno izpodbijanje ali upravičene odškodninske zahtevke, kot oceni organ za reševanje v zvezi z načeli*** iz ***točke (g) člena 34(1)*** in ▌ člena ***75*** Direktive 2014/59/EU.

5. ***Organ za reševanje lahko*** instituciji ▌ ***dovoli le***, da kot postavke kvalificiranih obveznosti vključi obveznosti ▌ iz odstavka ***3 ali 4***.

▌

6. ▌ Organ za reševanje se pri ugotavljanju, ali so pogoji iz tega člena izpolnjeni, ***posvetuje s pristojnim organom***.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) veljavne oblike in naravo posrednega financiranja instrumentov kvalificiranih obveznosti;

(b) obliko in naravo spodbud za odkup za namene pogoja iz točke (g) prvega pododstavka odstavka 2 tega člena in člena 72c(3).

Navedeni osnutki regulativnih tehničnih standardov so popolnoma usklajeni z delegiranim aktom iz točke (a) člena 28(5) in točke (a) člena 52(2).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 72c

Amortizacija instrumentov kvalificiranih obveznosti

1. Instrumenti kvalificiranih obveznosti s preostalo zapadlostjo vsaj eno leto se v celoti štejejo za postavke kvalificiranih obveznosti.

   Instrumenti kvalificiranih obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto se ne štejejo za postavke kvalificiranih obveznosti.

2. Kadar instrument kvalificiranih obveznosti vključuje možnost odkupa za imetnika, ki se lahko uveljavi pred originalno določeno zapadlostjo instrumenta, se za namene odstavka 1 zapadlost instrumenta opredeli kot najzgodnejši datum, na katerega lahko imetnik uveljavlja možnost odkupa in zahteva odkup ali odplačilo instrumenta.

3. Kadar instrument kvalificiranih obveznosti vključuje spodbudo za izdajatelja, da odpokliče, odkupi, odplača ali izplača instrument pred originalno določeno zapadlostjo instrumenta, se za namene odstavka 1 zapadlost instrumenta opredeli kot najzgodnejši datum, na katerega lahko izdajatelj uveljavlja navedeno možnost in zahteva odkup ali izplačilo instrumenta.

4. ***Kadar instrument kvalificiranih obveznosti vključuje*** možnost ***predčasnega odkupa,*** ki se lahko uveljavijo ***izključno po diskrecijski presoji izdajatelja pred originalno določeno zapadlostjo instrumenta, vendar med določbami, ki urejajo instrument, ni spodbud za odpoklic, odkup,*** odplačilo ali izplačilo pred zapadlostjo, pa tudi ne možnosti za odkup ali odplačilo ***po diskrecijski presoji imetnikov, se za namene odstavka 1 zapadlost instrumenta opredeli kot originalno določena navedena zapadlost.***

Člen 72d

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev primernosti

Kadar instrument kvalificiranih obveznosti preneha izpolnjevati veljavne pogoje iz člena 72b, se obveznosti takoj prenehajo šteti za instrumente kvalificiranih obveznosti.

Obveznosti iz člena 72b(2) se lahko še naprej štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti, če se štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 72b(3) ali (4).

Oddelek 2

Odbitki od postavk kvalificiranih obveznosti

Člen 72e

Odbitki od postavk kvalificiranih obveznosti

1. Institucije, za katere velja člen 92a, od postavk kvalificiranih obveznosti odbijejo naslednje:

   (a) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v lastne instrumente kvalificiranih obveznosti, vključno z lastnimi obveznostmi, ki bi jih ta institucija morala kupiti zaradi obstoječih pogodbenih obveznosti;

   (b) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, s katerimi ima institucija vzajemne navzkrižne deleže, za katere pristojni organ meni, da so bili oblikovani z namenom umetnega povečanja sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizacije subjekta v postopku reševanja;

(c) ustrezen znesek, določen v skladu s členom 72i, neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;

(d) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo, razen pozicij iz izvedbe prve prodaje teh instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

2. Za namene tega oddelka se vsi instrumenti, razvrščeni *pari passu* instrumentom kvalificiranih obveznosti, obravnavajo kot instrumenti kvalificiranih obveznosti, razen instrumentov, ki so razvrščeni *pari passu* instrumentom, priznanim kot kvalificirane obveznosti v skladu s členom 72b(3) in (4).

3. Za namene tega oddelka lahko institucije izračunajo znesek deležev v instrumentih kvalificiranih obveznosti iz člena 72b(3) na naslednji način:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

pri čemer:

h = znesek deležev v instrumente kvalificiranih obveznosti iz člena 72b(3);

i = indeks, ki označuje institucijo izdajateljico;

H_i = skupni znesek deležev kvalificiranih obveznosti institucije izdajateljice i iz člena 72b(3);

l_i = znesek obveznosti, ki ga institucija izdajateljica i vključi v postavke kvalificiranih obveznosti znotraj omejitev, določenih v členu 72b(3), v skladu z zadnjimi razkritji institucije izdajateljice in

L_i = skupni znesek zapadlih obveznosti institucije izdajateljice i iz člena 72b(3) v skladu z zadnjimi razkritji izdajatelja.

4. Kadar ima EU nadrejena institucija ali nadrejena institucija v državi članici, za katero velja člen 92a, neposredne, posredne ali sintetične deleže v kapitalske instrumente ali instrumente kvalificiranih obveznosti ene ali več podrejenih družb, ki ne spadajo v isto skupino v postopku reševanja kot nadrejena institucija, lahko organ za reševanje te nadrejene institucije, potem ko ***ustrezno upošteva mnenje*** organov za reševanje zadevnih podrejenih družb, nadrejeni instituciji dovoli ***odbitje teh deležev***, tako da odbije nižji znesek, ki ga določi organ za reševanje te nadrejene institucije. Ta ***prilagojeni*** znesek mora biti vsaj enak znesku (m), ki se izračuna na naslednji način:

$$m_i = max\{0; OP_i + LP_i - max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

pri čemer:

i = indeks, ki označuje podrejeno družbo;

OP_i = znesek kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena institucija;

LP_i = znesek ***postavk kvalificiranih obveznosti***, ki jih je izdala podrejena družba i ***in jih ima*** nadrejena institucija;

β = odstotek kapitalskih instrumentov in postavk kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba i ▌ in jih ima nadrejena ***oseba***;

O_i ***= znesek kapitala podrejene družbe i, pri čemer se ne upošteva odbitek, izračunan v skladu s tem odstavkom;***

L_i = znesek kvalificiranih obveznosti podrejene družbe i, pri čemer se ne upošteva odbitek, izračunan v skladu s tem odstavkom;

r_i = količnik, ki se uporablja za ***podrejeno družbo i na ravni njene*** skupine v postopku reševanja v skladu s točko (a) člena 92a(1) te uredbe in členom 45d Direktive 2014/59/EU in

$aRWA_i$ = znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta i, ki je GSPI, izračunan v skladu s členom 92(3) in (4)***, pri čemer se upoštevajo prilagoditve iz člena 12***.

Kadar je nadrejeni instituciji v skladu s prvim pododstavkom dovoljeno, da odbije ***prilagojeni*** znesek, podrejena družba odšteje razliko med zneskom ***deležev v kapitalskih instrumentih in instrumentih kvalificiranih obveznosti iz prvega pododstavka ter tem prilagojenim*** zneskom ▌.

Člen 72f

Odbitek deležev v lastne instrumente kvalificiranih obveznosti

Institucije za namene točke (a) člena 72e(1) izračunajo deleže na podlagi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) institucije lahko izračunajo znesek deležev na podlagi neto dolge pozicije, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v isti osnovni izpostavljenosti, kratke pozicije pa ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) institucije določijo znesek, ki se odbije, za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu tako, da izračunajo osnovno izpostavljenost iz naslova lastnih instrumentov kvalificiranih obveznosti v teh indeksih;

(c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih kvalificiranih obveznosti, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih kvalificiranih obveznosti, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v istih osnovnih indeksih;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi.

Člen 72g

Osnova za odbitke za postavke kvalificiranih obveznosti

Za namene točk (b), (c) in (d) člena 72e(1) institucije odbijejo bruto dolge pozicije ob upoštevanju izjem iz členov 72h in 72i.

Člen 72h

Odbitki deležev v kvalificirane obveznosti drugih subjektov, ki so GSPI

Institucije, ki ne uporabijo izjeme iz člena 72j ▌, izvedejo odbitke iz točk (c) in (d) člena 72e(1) v skladu z naslednjim:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente kvalificiranih obveznosti lahko izračunajo na osnovi neto dolge pozicije v isti osnovni izpostavljenosti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) ***datum*** zapadlosti kratke pozicije ***je enak ali poznejši kot datum*** zapadlosti dolge pozicije ali pa ***je*** preostala zapadlost ***kratke pozicije*** vsaj eno leto ▌***;***

(ii) kratke in dolge pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) znesek, ki se odbije, za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu se določi z vpogledom v osnovno izpostavljenost iz naslova instrumentov kvalificiranih obveznosti v teh indeksih.

Člen 72i

Odbitek kvalificiranih obveznosti, kadar institucija nima pomembne naložbe v subjektih, ki so GSPI

1. Institucije za namene točke (***c)*** člena 72e(1) izračunajo ustrezni znesek, ki se odbije, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b) tega odstavka:

   (a) celoten znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja ter v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki presega 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjega:

      (i) členov 32 do 35;

      (ii) točk (a) do (g), točk (k)(ii) do (k)(v) in točke (l) člena 36(1), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

      (iii) členov 44 in 45;

(b) znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, v katerih institucija nima pomembne naložbe, deljen s celotnim zneskom neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja ter v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, v katerih subjekt v postopku reševanja nima pomembne naložbe.

2. Institucije iz zneskov iz točke (a) odstavka 1 in izračuna faktorja v skladu s točko (b) odstavka 1 izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

3. Znesek, ki se odbije na podlagi odstavka 1, se porazdeli med vse instrumente kvalificiranih obveznosti subjekta, ki je GSPI, ki jih ima institucija. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta kvalificiranih obveznosti, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo z razmerjem iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

(b) razmerje celotnega zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki jih predstavlja vsak instrument kvalificiranih obveznosti, ki ga ima institucija.

4. Znesek deležev iz točke ***(c)*** člena 72e(1), ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz točk (a)(i), (a)(ii) in (a)(iii) odstavka 1 tega člena, se ne odbije in je predmet ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zahtev iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

5. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta kvalificiranih obveznosti, ki se mu podeli utež tveganja na podlagi odstavka 4, tako da znesek deležev, ki se mu dodeli utež tveganja na podlagi odstavka 4, pomnožijo z razmerjem, ki je rezultat izračuna, določenega v točki (b) odstavka 3.

Člen 72j

Izjeme pri odbitkih od postavk kvalificiranih obveznosti v zvezi s trgovalno knjigo

1. Institucije se lahko odločijo, da ne bodo odbile določenega dela svojih neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev v instrumente kvalificiranih obveznosti, ki je združen in merjen na bruto dolgi osnovi enak ali manjši od 5 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi členov 32 do 36, pod pogojem, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

   (a) deleži so v trgovalni knjigi;

   (b) instrumenti kvalificiranih obveznosti so v posesti največ 30 delovnih dni.

2. Za zneske postavk, ki se ne odbijejo na podlagi odstavka 1, veljajo kapitalske zahteve za postavke iz trgovalne knjige.

3. Kadar pogoji iz odstavka 1 v primeru deležev, ki se ne odbijejo v skladu z navedenim odstavkom, niso več izpolnjeni, se deleži odbijejo v skladu s členom 72g, ne da bi se uporabile izjeme iz členov 72h in 72i.

Oddelek 3

Kapital in kvalificirane obveznosti

Člen 72k

Kvalificirane obveznosti

Kvalificirane obveznosti institucije so sestavljene iz postavk kvalificiranih obveznosti institucije po odbitkih iz člena 72e.

Člen 72l

Kapital in kvalificirane obveznosti

Kapital in kvalificirane obveznosti institucije so sestavljeni iz vsote njenega kapitala in njenih kvalificiranih obveznosti.

---

* Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

** Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).";

(32) v naslovu I dela 2 se naslov poglavja 6 nadomesti z naslednjim:

„Splošne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti“;

(33) člen 73 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Razdelitve na instrumente“;

(b) odstavki 1 do 4 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Kapitalski instrumenti in obveznosti, za katere ima institucija izključno diskrecijsko presojo odločati izplačilu razdelitve v obliki, ki ni denar ali kapitalski instrument, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala, dodatnega kapitala ali kvalificiranih obveznosti, če institucija ni pridobila predhodnega dovoljenja pristojnega organa.

2. Pristojni organi izdajo predhodno dovoljenje iz odstavka 1 le, če menijo, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila razdelitev ne bi negativno vplivala na zmožnost institucije, da prekliče izplačila na instrument;

(b) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila razdelitev ne bi negativno vplivala na zmožnost kapitalskega instrumenta ali obveznosti za pokrivanje izgub;

(c) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila razdelitev tudi sicer ne bi zmanjšala kakovosti kapitalskega instrumenta ali obveznosti.

Pristojni organ se pred izdajo predhodnega dovoljenja iz odstavka 1 z organom za reševanje posvetuje o tem, ali institucija izpolnjuje navedene pogoje.

3. Kapitalski instrumenti in obveznosti, za katere ima pravna oseba, ki ni institucija, ki jih je izdala, diskrecijsko presojo odločiti ali zahtevati izplačilo razdelitve na zadevne instrumente ali obveznosti v obliki, ki ni denar ali kapitalski instrument, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala, dodatnega kapitala ali kvalificiranih obveznosti.

4. Institucije lahko uporabijo splošni tržni indeks kot eno izmed podlag za določitev ravni izplačil razdelitev na instrumente dodatnega temeljnega kapitala, dodatnega kapitala in kvalificiranih obveznosti.**“**;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Institucije poročajo in razkrijejo splošne tržne indekse, na katerih temeljijo njihovi kapitalski instrumenti in instrumenti kvalificiranih obveznosti.**“**;

(34) v členu 75 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Šteje se, da so zahteve glede zapadlosti kratkih pozicij iz točke (a) člena 45, točke (a) člena 59, točke (a) člena 69 in točke (a) člena 72h pri obstoječih pozicijah izpolnjene, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:“;

(35) v členu 76 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„1. Institucije lahko za namene točke (a) člena 42, točke (a) člena 45, točke (a) člena 57, točke (a) člena 59, točke (a) člena 67, točke (a) člena 69 in točke (a) člena 72h znesek dolge pozicije v kapitalskem instrumentu zmanjšajo za del indeksa, ki ga predstavlja ista varovana osnovna izpostavljenost, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) varovana dolga pozicija in kratka pozicija v indeksu, ki se uporablja za varovanje te dolge pozicije, sta obe vključeni v trgovalno knjigo ali v netrgovalno knjigo;

(b) poziciji iz točke (a) sta merjeni po pošteni vrednosti v bilanci stanja institucije;

(c) kratka pozicija iz točke (a) se v skladu s procesi notranjih kontrol institucije šteje za uspešno varovanje;

(d) pristojni organi ocenijo ustreznost procesov notranjih kontrol iz točke (c) vsaj letno in se prepričajo, da bodo ustrezni tudi v prihodnje.

2. Če je pristojni organ izdal predhodno dovoljenje, lahko institucija uporabi konservativno oceno osnovne izpostavljenosti institucije do instrumentov, vključenih v indekse, kot alternativo izračunu svoje izpostavljenosti do postavk iz ene ali več naslednjih točk:

(a) lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala, dodatnega kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so vključeni v indekse;

(b) instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, ki so vključeni v indekse;

(c) instrumentov kvalificiranih obveznosti institucij, ki so vključeni v indekse.

3. Pristojni organi izdajo predhodno dovoljenje iz odstavka 2 le, kadar jim institucija zadovoljivo dokaže, da bi spremljanje osnovne izpostavljenosti do postavk iz ene ali več točk odstavka 2, kot je ustrezno, zanjo pomenilo operativno obremenitev.“;

(36) člen 77 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 77

Pogoji za zmanjšanje kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Institucija pridobi predhodno dovoljenje pristojnega organa za ***kar koli*** od naslednjega:

(a) zmanjšanje, odkup ali izplačilo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala institucija, na način, ki je dovoljen na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje;

(b) zmanjšanje, razdelitev ali prerazvrstitev vplačanih presežkov kapitala, ki so povezani s kapitalskimi instrumenti, med druge postavke kapitala;

(c) izvedba odpoklica, odkupa, odplačila ali izplačila instrumentov ***dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala pred datumom njihove pogodbene zapadlosti.***

2. Institucija pridobi predhodno dovoljenje organa za reševanje za izvedbo odpoklica, odkupa, odplačila ali izplačila instrumentov kvalificiranih obveznosti, ***ki niso zajeti z odstavkom 1***, pred datumom njihove pogodbene zapadlosti.“;

(37) člen 78 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 78

Dovoljenje nadzornika za zmanjšanje kapitala ▌

1. Pristojni organ izda instituciji dovoljenje za zmanjšanje, odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega ***temeljnega kapitala ali*** dodatnega kapitala ▌ ***ali za zmanjšanje, razdelitev ali prerazvrstitev z njimi povezanih vplačanih presežkov kapitala***, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

   (a) institucija pred ali istočasno s katero koli aktivnostjo iz člena ***77(1)***,instrumente ***ali z njimi povezane vplačane presežke kapitala*** iz člena 77***(1)*** nadomesti z enako ali bolj kakovostnimi kapitalskimi ▌ instrumenti pod pogoji, ki so vzdržni za dohodkovno zmogljivost institucije;

   (b) institucija je pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da bi kapital in kvalificirane obveznosti institucije po zadevni aktivnosti iz člena 77(1) te uredbe presegli zahteve iz te uredbe ter ▌ direktiv 2013/36/EU in 2014/59/EU v obsegu, ki ga pristojni organ oceni kot potrebnega.

   ▌

Kadar institucija zagotovi zadostne zaščitne ukrepe glede svoje zmogljivosti poslovanja s kapitalom, višjim od zneskov, zahtevanih v tej uredbi ***in*** Direktivi 2013/36/EU ▌, lahko pristojni organ ▌ navedeni instituciji izda splošno predhodno dovoljenje za ***izvedbo katere koli aktivnosti iz člena 77(1) te uredbe***, v skladu z merili, ki zagotavljajo, da bodo vse takšne prihodnje aktivnosti skladne s pogoji iz točk (a) in (b) tega odstavka. To splošno predhodno dovoljenje se izda samo za določeno obdobje, ki ne presega enega leta, in ga je nato mogoče obnoviti. Splošno predhodno dovoljenje se izda za vnaprej določen znesek, ki ga določi pristojni organ. Pri instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala navedeni vnaprej določeni znesek ne presega 3 % zneska zadevne izdaje in ne presega 10 % zneska, za katerega navadni lastniški temeljni kapital presega vsoto kapitalskih zahtev navadnega lastniškega temeljnega kapitala, določenih v tej uredbi ter direktivah 2013/36/EU in 2014/59/EU, v obsegu, ki ga pristojni organ oceni kot potrebnega. Pri instrumentih dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala navedeni vnaprej določeni znesek ne presega 10 % zneska zadevne izdaje in ne presega 3 % skupnega zneska neporavnanih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, kot je ustrezno. ▌

Pristojni organi odvzamejo splošno predhodno dovoljenje, če institucija prekrši katero koli od meril, določenih za to dovoljenje.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju vzdržnosti nadomestnih instrumentov za dohodkovno zmogljivost institucije iz točke (a) odstavka 1 preučijo, v kolikšni meri bi bili nadomestni kapitalski instrumenti za institucijo ▌dražji od ***kapitalskih instrumentov ali vplačanih presežkov kapitala***, ki bi jih nadomestili.

3. Kadar institucija izvede aktivnost iz točke (a) člena 77***(1)*** in veljavna nacionalna zakonodaja prepoveduje zavrnitev odkupa instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 27, lahko pristojni organ opusti pogoje iz odstavka 1 tega člena, če zahteva, da institucija ustrezno omeji odkup teh instrumentov.

4. Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala ***ali z njimi povezane vplačane presežke kapitala*** odpokličejo, odkupijo, odplačajo ali izplačajo v petih letih od datuma njihove izdaje, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 in eden od naslednjih pogojev:

(a) spremeni se regulativna razvrstitev teh instrumentov, ki bi verjetno povzročila njihovo izključitev iz kapitala ali prerazvrstitev v kategorijo kapitala nižje kakovosti, hkrati pa sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) po mnenju pristojnega organa obstaja zadostna gotovost, da bo do takšne spremembe prišlo;

(ii) institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da regulativne prerazvrstitve teh instrumentov ob njihovi izdaji ni bilo mogoče razumno predvideti;

(b) spremeni se veljavna davčna obravnava teh instrumentov, za katero institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da je ta pomembna in da je ob izdaji instrumentov ni bilo mogoče razumno predvideti;

(c) za instrumente ***in z njim povezane vplačane presežke kapitala*** se uporabljajo predhodna pravila na podlagi člena 494b;

(d) institucija pred ali istočasno z aktivnostjo iz člena 77(1) instrumente ***ali z njim povezane vplačane presežke kapitala*** nadomesti z enako ali bolj kakovostnimi kapitalskimi ▌ instrumenti pod pogoji, ki so vzdržni za dohodkovno zmogljivost institucije, in je pristojni organ navedeno aktivnost dovolil na podlagi ugotovitve, da bi bila koristna z bonitetnega vidika in utemeljena z izjemnimi okoliščinami;

(e) instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala se izplačajo za namene vzdrževanja trga.

▌

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) pomen ‚vzdržnosti za dohodkovno zmogljivost institucije‘;

(b) ustrezne podlage za omejitev odkupa iz odstavka 3;

(c) postopek, vključno z omejitvami in postopki za vnaprejšnjo pridobitev dovoljenja pristojnih organov za aktivnosti iz člena ***77(1)***, in zahteve po podatkih v zvezi z vlogo institucije za dovoljenje pristojnega organa za izvedbo aktivnosti iz člena ***77(1)***, vključno s postopkom, ki se uporabi v primeru odkupa delnic, izdanih članom zadružnih institucij, in rokom za obdelavo takšne vloge.

▌

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ***28. julija 2013.***

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(38) vstavi se naslednji člen:

„Člen 78a

Dovoljenje za zmanjšanje instrumentov kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje instituciji izda dovoljenje za odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo instrumentov kvalificiranih obveznosti, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) institucija pred ali istočasno s katero koli aktivnostjo iz člena 77(2) instrumente kvalificiranih obveznosti nadomesti z enako ali bolj kakovostnimi kapitalskimi instrumenti ali instrumenti kvalificiranih obveznosti pod pogoji, ki so vzdržni za dohodkovno zmogljivost institucije;

(b) institucija je organu za reševanje zadovoljivo dokazala, da bi njen kapital in kvalificirane obveznosti po aktivnosti iz člena 77(2) te uredbe ***presegli zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz te uredbe ter direktiv 2013/36/EU in 2014/59/EU v obsegu, ki ga organ za reševanje v soglasju s pristojnim organom oceni kot potrebnega;***

(c) institucija je organu za reševanje zadovoljivo dokazala, da je delna ali celotna nadomestitev kvalificiranih obveznosti s kapitalskimi instrumenti potrebna za zagotovitev skladnosti s kapitalskimi zahtevami iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU za ohranitev dovoljenja.

Kadar institucija zagotovi zadostne zaščitne ukrepe glede svoje zmogljivosti poslovanja s kapitalom in kvalificiranimi obveznostmi, višjimi od zahtev iz te uredbe ter direktiv 2013/36/EU in 2014/59/EU, lahko organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom navedeni instituciji izda splošno predhodno dovoljenje za izvedbo odpoklica, odkupa, odplačila ali izplačila instrumentov kvalificiranih obveznosti, v skladu z merili, ki zagotavljajo, da bodo vse takšne prihodnje aktivnosti skladne s pogoji iz točk (a) in (b) tega odstavka. To splošno predhodno dovoljenje se izda samo za določeno obdobje, ki ne presega enega leta, in ga je nato mogoče obnoviti. Splošno predhodno dovoljenje se izda za vnaprej določen znesek, ki ga določi organ za reševanje. Organi za reševanje obvestijo pristojne organe o vseh izdanih splošnih predhodnih dovoljenjih.

Organ za reševanje odvzame splošno predhodno dovoljenje, če institucija prekrši katero koli od meril, določenih za navedeno dovoljenje.

2. Organi za reševanje pri ocenjevanju vzdržnosti nadomestnih instrumentov za dohodkovno zmogljivost institucije iz točke (a) odstavka 1 preučijo, v kolikšni meri bi bili ti nadomestni kapitalski instrumenti ali nadomestne kvalificirane obveznosti za institucijo dražje od instrumentov ali obveznosti, ki bi jih nadomestili.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) postopek sodelovanja med pristojnim organom in organom za reševanje;

(b) postopek, vključno z roki in potrebnimi informacijami, za izdajo dovoljenja v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1;

(c) postopek, vključno z roki in potrebnimi informacijami, za izdajo splošnega predhodnega dovoljenja v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1;

(d) pomen ‚vzdržnosti za dohodkovno zmogljivost institucije‘.

Za namene točke (d) prvega pododstavka tega odstavka so osnutki regulativnih tehničnih standardov popolnoma usklajeni z delegiranim aktom iz člena 78.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(39) člen 79 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Začasna opustitev odbitka od kapitala in kvalificiranih obveznosti“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar ima institucija kapitalske instrumente ali obveznosti, ki se štejejo ***za kapitalske instrumente*** subjekta finančnega sektorja ali za instrumente kvalificiranih obveznosti institucije, in pristojni organ te deleže obravnava kot finančno pomoč za reorganizacijo in obnovitev poslovanja tega subjekta ali te institucije, lahko pristojni organ začasno opusti uporabo določb glede odbitkov, ki bi se sicer uporabljale za navedene instrumente.“;

(40) za členom 79 se vstavi naslednji člen:

„Člen 79a
Ocena skladnosti s pogoji za kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti

Institucije pri ocenjevanju skladnosti z zahtevami iz dela 2 ne upoštevajo le pravne oblike instrumentov, temveč tudi njihove bistvene značilnosti. Pri oceni bistvenih značilnosti instrumenta se upoštevajo vse ureditve v zvezi z instrumenti, tudi če te niso izrecno določene v pogojih samih instrumentov, in sicer da se ugotovi, ali so skupni ekonomski učinki takšnih ureditev skladni s ciljem zadevnih določb.“;

(41) člen 80 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Stalno pregledovanje kakovosti kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. EBA spremlja kakovost kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih izdajo institucije po vsej Uniji, in nemudoma uradno obvesti Komisijo, kadar obstajajo jasni dokazi, da navedeni instrumenti ne izpolnjujejo zadevnih meril primernosti iz te uredbe.

Pristojni organi nemudoma in na zahtevo EBA posredujejo vse informacije, ki so po mnenju EBA relevantne za izdane nove kapitalske instrumente ali nove vrste obveznosti, da se EBA omogoči spremljanje kakovosti kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih izdajajo institucije v Uniji.“;

(c) uvodno besedilo odstavka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EBA Komisiji tehnično svetuje o vseh bistvenih spremembah pri opredelitvi kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so po njegovem mnenju potrebne zaradi katerega koli od naslednjih elementov:“;

(42) v členu 81 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Manjšinski deleži zajemajo vsoto ***postavk*** navadnega lastniškega temeljnega kapitala ***podrejene družbe***, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) vmesni finančni holding v tretji državi, za katerega veljajo ***enako stroge bonitetne zahteve kot tiste, ki se uporabljajo za*** kreditne institucije te tretje države, in kadar je Komisija v skladu s členom 107(4) sklenila, da so te ***bonitetne zahteve*** vsaj enakovredne zahtevam iz te uredbe;

(b) podrejena družba je polno vključena v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1;

(c) ***postavke*** navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz uvodnega dela tega odstavka so v lasti oseb, ki niso družbe, vključene v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1.“;

(43) člen 82 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 82

Kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital, kvalificirani dodatni kapital in kvalificirani kapital

Kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital, kvalificirani dodatni kapital in kvalificirani kapital zajemajo manjšinski delež, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala, kot je ustrezno, ter skupaj z njimi povezani zadržani dobiček in vplačani presežek kapitala podrejene družbe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) vmesni finančni holding v tretji državi, za katerega veljajo ***enako stroge bonitetne zahteve kot tiste, ki se uporabljajo za*** kreditne institucije te tretje države, in kadar je Komisija v skladu s členom 107(4) sklenila, da so te ***bonitetne zahteve*** vsaj enakovredne zahtevam iz te uredbe;

(b) podrejena družba je polno vključena v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1;

(c) navedeni instrumenti so v lasti oseb, ki niso družbe, vključene v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1.“;

(44) v členu 83(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki jih je izdal subjekt s posebnim namenom, ter z njimi povezani vplačani presežki kapitala so do 31. decembra 2021 vključeni v kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital, kvalificirani dodatni kapital ali kvalificirani kapital, kot je ustrezno, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:“;

(45) vstavi se naslednji člen:

„Člen 88a
Kvalificirani instrumenti kvalificiranih obveznosti

Obveznosti, ki jih izda podrejena družba s sedežem v Uniji, ki pripada isti skupini v postopku reševanja kot subjekt v postopku reševanja, se kvalificirajo za vključitev v instrumente konsolidiranih kvalificiranih obveznosti institucije, za katero velja člen 92a, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) izdane ***so v skladu s točko (a) člena 45f(2) Direktive 2014/59/EU;***

(b) kupi jih obstoječi delničar, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, kolikor izvršitev pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 Direktive 2014/59/EU ne vpliva na obvladovanje, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

(c) ne presegajo zneska, določenega z odštevanjem zneska iz točke (i) od zneska iz točke (ii):

(i) vsota obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska kapitalskih instrumentov, izdanih v skladu s točko (b) člena 45f(2) Direktive 2014/59/EU;

(ii) znesek, ki se zahteva v skladu s členom 45f(2) Direktive 2014/59/EU.“;

(46) člen 92 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednja točka:

„(d) količnik ***finančnega vzvoda v višini 3 %;***

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„***1a. GSPI poleg*** zahteve ***iz točke (d) odstavka 1 tega člena vzdržuje blažilnik količnika finančnega vzvoda, enak meri skupne izpostavljenosti GSPI iz člena 429(4) te uredbe, pomnoženi z blažilnikom, ki se uporablja za GSPI v skladu s členom 131 Direktive 2013/36/EU, v višini 50%.***

GSPI zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda izpolnjuje zgolj s temeljnim kapitalom. Temeljni kapital, ki se uporablja za izpolnjevanje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli zahteve finančnega vzvoda iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, razen če je v njih izrecno drugače določeno.

Kadar GSPI ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, zanjo velja zahteva po ohranitvi kapitala v skladu s členom 141b Direktive 2013/36/EU.

Kadar GSPI ne izpolnjuje hkrati zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in zahteve po skupnem blažilniku, kakor je opredeljena v točki (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU, zanjo velja višja od zahtev po ohranitvi kapitala v skladu s členoma 141 in 141b navedene direktive.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) točki (b) ***in*** (c) ▌ se nadomestita z naslednjim:

„(b) kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige institucije za naslednje:

(***i***) tržno tveganje, določeno v skladu z naslovom IV tega dela***, razen pristopov iz poglavij 1a in 1b navedenega naslova***;

(***ii***) velike izpostavljenosti, ki presegajo omejitve iz členov 395 do 401, v obsegu, v katerem je instituciji dovoljeno preseganje teh omejitev, kot je določeno v skladu z delom 4;

(c) kapitalske zahteve za tržno tveganje, določeno v skladu z naslovom IV tega dela, ***razen pristopov iz poglavij 1a in 1b navedenega naslova,*** za vse poslovne dejavnosti, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju;**“**;

(ii) ***vstavi se naslednja točka:***

„(ca) kapitalske zahteve, izračunane v skladu z naslovom V tega dela, z izjemo člena 379, za tveganje poravnave.“***;***

(47) vstavita se naslednja člena:

„Člen 92a

Zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI

1. V skladu s členoma 93 in 94 ter izjemami iz odstavka 2 tega člena institucije, ki so določene kot subjekti v postopku reševanja in so GSPI ali del GSPI, vedno izpolnjujejo naslednji zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti:

   (a) količnik, ki temelji na tveganju, v višini 18 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s ▌ členom 92(3) in (4);

   (b) količnik, ki ne temelji na tveganju, v višini 6,75 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4).

2. Zahtevi iz odstavka 1 se ne uporabljata v naslednjih primerih:

(a) tri leta po datumu, ko je bila institucija ali skupina, katere del je institucija, določena kot GSPI;

(b) dve leti po datumu, ko je organ za reševanje uporabil instrument za reševanje s sredstvi upnikov v skladu z Direktivo 2014/59/EU;

(c) dve leti po datumu, ko je subjekt v postopku reševanja vzpostavil alternativni ukrep zasebnega sektorja iz točke (b) člena 32(1) Direktive 2014/59/EU, na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, da bi se subjekt v postopku reševanja dokapitaliziral brez uporabe instrumentov za reševanje.

3. Kadar celotni znesek, ki je rezultat uporabe zahteve iz točke (a) odstavka 1 tega člena pri vsakem subjektu v postopku reševanja v okviru iste GSPI, presega zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, izračunano v skladu s členom 12 te uredbe, lahko organ za reševanje EU nadrejene institucije po posvetovanju z drugimi zadevnimi organi za reševanje ukrepa v skladu s členom 45d(3) ali 45h(1) Direktive 2014/59/EU.

Člen 92b

Zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI zunaj EU

1. Institucije, ki so pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU in ki niso subjekti v postopku reševanja, vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so enake zahtevam glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 92a v višini 90 %.

2. Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala ter instrumenti kvalificiranih obveznosti se za namene skladnosti z odstavkom 1 upoštevajo samo, kadar so ti instrumenti ***v lasti končne*** nadrejene osebe ***GSPI zunaj EU ter so bili izdani neposredno ali posredno prek drugih subjektov v isti skupini, pod pogojem, da imajo vsi takšni subjekti sedež v isti tretji*** državi ***kot končna nadrejena oseba ali v državi članici***.

3. Instrument kvalificiranih obveznosti se za namen skladnosti z odstavkom 1 upošteva samo, kadar izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:

(a) v ***primeru običajnega insolvenčnega postopka, kot je opredeljen v točki (47) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, je terjatev, ki izhaja iz obveznosti, podrejena terjatvam, ki izhajajo iz obveznosti, ki ne izpolnjujejo pogojev iz odstavka 2 tega člena in ne štejejo za kapital***;

(b) zanj velja pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 Direktive ***2014/59/EU***.“;

(48) člen 94 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 94

Odstopanje za majhne postavke trgovalne knjige

1. Z odstopanjem od točke (b) člena 92(3) lahko institucije izračunajo kapitalsko zahtevo za svoje postavke trgovalne knjige v skladu z odstavkom 2 tega člena pod pogojem, da je obseg bilančnih in zunajbilančnih postavk trgovalne knjige institucije na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, ***pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca***, enak ali nižji od ***obeh*** naslednjih pragov:

   (a) 5 % vseh sredstev institucije;

   (b) 50 milijonov EUR.

2. Če sta izpolnjena pogoja iz točk (a) in (b) odstavka 1, lahko institucije izračunajo kapitalske zahteve za svoje postavke trgovalne knjige na naslednji način:

   (a) institucije lahko pozicije za pogodbe iz točke 1 Priloge II ter pogodbe v zvezi z lastniškimi instrumenti iz točke 3 navedene priloge in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti izvzamejo iz kapitalske zahteve iz točke (b) člena 92(3);

(b) institucije lahko za pozicije iz trgovalne knjige razen postavk iz točke (a) tega odstavka kapitalsko zahtevo iz točke (b) člena 92(3) nadomestijo z zahtevo, izračunano v skladu s točko (a) člena 92(3).

3. Za namene odstavka 1 institucije izračunajo obseg svojih bilančnih in zunajbilančnih postavk trgovalne knjige ***na podlagi podatkov na zadnji dan vsakega meseca*** v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) v izračun se vključijo vse pozicije, uvrščene v trgovalno knjigo v skladu s členom 104, razen naslednjih:

(i) pozicij v zvezi s tujimi valutami in blagom;

(ii) ***pozicij v*** kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, ki so pripoznani kot notranje varovanje pred izpostavljenostmi kreditnemu tveganju iz netrgovalne knjige ali izpostavljenostmi tveganju nasprotne stranke, ***ter poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ki*** v celoti izravnajo ***tržno tveganje tega notranjega varovanja iz člena 106(3)***;

(b) vse pozicije, ***vključene v izračun v skladu s točko (a)***, se vrednotijo po njihovi tržni ***vrednosti*** na ta dani datum; ***če*** tržna ***vrednost*** pozicije na ***dani datum*** ni na voljo, ***institucije uporabijo pošteno vrednost za pozicijo na ta datum; če tržna in poštena vrednost pozicije na dani*** datum ***nista na voljo, institucije*** za to pozicijo uporabijo zadnjo razpoložljivo tržno ***ali pošteno*** vrednost;

(c) absolutna vrednost dolgih pozicij se sešteje z absolutno vrednostjo kratkih pozicij.

4. Če sta izpolnjena pogoja iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena, se člen 102(3) in (4) ter člena 103 in 104b te uredbe ne uporabljajo, ne glede na obveznosti iz členov 74 in 83 Direktive 2013/36/EU.

5. Institucije uradno obvestijo pristojne organe, kdaj izračunavajo ali prenehajo izračunavati kapitalske zahteve za svoje postavke trgovalne knjige v skladu z ▌ odstavkom 2.

6. Institucija, ki ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz odstavka 1, o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ.

7. Institucija preneha izračunavati kapitalske zahteve za svoje postavke trgovalne knjige v skladu z odstavkom 2 v treh mesecih po nastopu ene od naslednjih okoliščin:

(a) institucija tri zaporedne mesece ▌ ne izpolnjuje pogojev ***iz točke (a) ali (b)*** odstavka 1;

(b) institucija v zadnjih 12 mesecih več kot 6 mesecev ▌ ni izpolnjevala pogojev ***iz točke (a) ali (b)*** odstavka 1.

8. Kadar je institucija ***prenehala*** izračunavati kapitalske zahteve za svoje postavke trgovalne knjige v skladu s tem členom, lahko kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige izračunava v skladu s tem členom samo, če pristojnemu organu dokaže, da so bili v enoletnem obdobju neprekinjeno izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 1.

9. Institucije ne vstopajo v pozicije iz trgovalne knjige in jih ne ***kupujejo ali prodajajo*** izključno z namenom izpolnjevanja katerega koli pogoja iz odstavka 1 med mesečno oceno.“;

(49) v naslovu I dela 3 se črta poglavje 2;

(50) člen 102 se spremeni:

(a) odstavki 2, 3 in 4 se nadomestijo z naslednjim:

„2. Namen trgovanja se dokaže na podlagi strategij, politik in postopkov, ki jih institucija vzpostavi za upravljanje pozicije ali portfelja v skladu ***s členi 103, 104 in 104a***.

3. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo sisteme in nadzor za upravljanje svoje trgovalne knjige v skladu s členom 103.

4. Za namene zahtev glede poročanja iz člena 430b(3) se pozicije iz ***trgovalne*** knjige dodelijo trgovalnim enotam, vzpostavljenim ▌ v skladu s členom 104b. ▌ “;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„5. Za pozicije v trgovalni knjigi veljajo zahteve glede preudarnega vrednotenja, določene v členu 105.

6. Institucije notranje varovanje pred tveganjem obravnavajo v skladu s členom 106.“;

(51) člen 103 ▌ se nadomesti z naslednjim:

„Člen 103

Upravljanje trgovalne knjige

1. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za celovito upravljanje trgovalne knjige. Te politike in postopki se nanašajo vsaj na:

   (a) dejavnosti, za katere institucija meni, da so namenjene trgovanju in predstavljajo del trgovalne knjige za namene kapitalskih zahtev;

   (b) obseg, v katerem se lahko pozicija dnevno vrednoti po tekočih tržnih cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu;

   (c) obseg, v katerem lahko institucija, za pozicije, ki se vrednotijo z uporabo notranjega modela:

      (i) ugotovi vsa pomembna tveganja pozicije;

      (ii) zagotovi varovanje za vsa pomembna tveganja pozicije z instrumenti, za katere obstaja aktiven dvosmeren likvidni trg;

      (iii) izpelje zanesljive ocene za ključne predpostavke in parametre, ki se uporabljajo v modelu;

(d) obseg, v katerem institucija lahko, in se to od nje zahteva, pripravi vrednotenja za pozicije, ki jih je mogoče dosledno zunanje ovrednotiti;

(e) obseg, v katerem bi pravne omejitve ali druge operativne zahteve ovirale sposobnost institucije, da unovči pozicijo ali zagotovi njeno varovanje na kratek rok;

(f) obseg, v katerem institucija lahko, in se to od nje zahteva, aktivno upravlja tveganja pozicij v okviru svojega trgovanja;

(g) obseg, v katerem lahko institucija ***prerazvrsti*** tveganje ali pozicije med netrgovalno in trgovalno knjigo, ter ***zahteve za takšne prerazvrstitve*** iz člena 104***a***.

I

2. Pri upravljanju svojih pozicij ali portfeljev pozicij v trgovalni knjigi institucija izpolnjuje vse naslednje zahteve:

▌

(a) institucija ima jasno dokumentirano strategijo trgovanja za pozicijo ali portfelje iz trgovalne knjige, ki jo odobri višje vodstvo in ki vključuje pričakovano obdobje posedovanja;

▌

(b) institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za aktivno upravljanje pozicij ali portfeljev v trgovalni knjigi; navedene politike in postopki vključujejo:

▌

(i) pozicije ali portfelje pozicij, ki jih lahko odpre vsaka trgovalna enota oziroma imenovani trgovci;

(ii) določanje pozicijskih limitov in spremljanje njihove ustreznosti;

(iii) zagotavljanje, da so trgovci neodvisni pri odpiranju in upravljanju pozicije v okviru dogovorjenih limitov in v skladu z odobreno strategijo;

(iv) zagotavljanje, da se pozicije sporočajo višjemu vodstvu kot sestavni del procesa upravljanja tveganj institucije;

(v) zagotavljanje, da se pozicije aktivno spremljajo v povezavi z viri tržnih informacij in da se oceni možnosti tržnosti, varovanja pozicije ali njenih tveganj, vključno z oceno, kakovostjo in razpoložljivostjo vhodnih tržnih podatkov v procesu vrednotenja, obsegom tržnega prometa in obsegom pozicij, ki so predmet trgovanja;

(vi) aktivne postopke in kontrole na področju preprečevanja goljufij;

(c) institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za spremljanje pozicij v skladu s strategijo trgovanja institucije, vključno s spremljanjem prometa in pozicij, katerih prvotno predvideno obdobje posedovanja je bilo prekoračeno.“;

(52) v členu 104 se črta odstavek 2;

▌

(53) vstavita se naslednja ***člena***:

„Člen 104a

Prerazvrstitev pozicije

1. Institucije imajo vzpostavljene jasno opredeljene politike za ugotavljanje izjemnih okoliščin, ki upravičujejo prerazporeditev pozicije iz trgovalne knjige kot pozicije iz netrgovalne knjige ali obratno, prerazvrstitev pozicije iz netrgovalne knjige kot ***pozicije*** iz ▌ trgovalne knjige, za namen določitve svojih kapitalskih zahtev v skladu z zahtevami pristojnih organov. Institucije te politike pregledajo vsaj enkrat na leto.

EBA ***spremlja obseg nadzornih praks in*** do ... [***pet*** let od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] izda smernice ***v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010*** o pomenu izjemnih okoliščin za namene ***odstavka 1 tega člena***. ***Dokler EBA ne izda teh smernic, ga pristojni organi uradno obveščajo o svojih odločitvah, ali bodo instituciji dovolili prerazvrstitev pozicije,*** kot je navedeno v ***odstavku 2 tega člena, in jih utemeljijo.***

2. Pristojni organi odobrijo dovoljenje za prerazvrstitev pozicije iz trgovalne knjige kot pozicije iz netrgovalne knjige ali obratno, pozicije iz netrgovalne knjige kot ***pozicije*** iz trgovalne knjige, za namene določanja kapitalskih zahtev institucije samo, kadar jim je institucija pisno dokazala, da je njen sklep o prerazvrstitvi te pozicije posledica izjemnih okoliščin, ki so skladne s politikami, ki jih ima institucija v skladu z odstavkom 1 tega člena. Zato institucija predloži zadostna dokazila, da pozicija ne izpolnjuje več pogojev za razvrstitev kot pozicija iz trgovalne knjige ali pozicija iz netrgovalne knjige na podlagi člena 104.

   Sklep iz prvega pododstavka odobri upravljalni organ.

3. Kadar pristojni ***organ*** odobri dovoljenje za prerazvrstitev pozicije v skladu z odstavkom 2, institucija, ki dobi to dovoljenje:

   (a) ***nemudoma*** javno razkrije:

      (i) informacijo o prerazvrstitvi svoje pozicije in

      (ii) kadar se zaradi prerazvrstitve zmanjšajo kapitalske zahteve institucije, obseg tega zmanjšanja, ter

(b) ***kadar je učinek te prerazvrstitve zmanjšanje kapitalskih zahtev institucije, ne prizna tega učinka, dokler pozicija ne zapade, razen če ji njen pristojni organ dovoli, da ta učinek prizna prej.***

4. ***Institucija izračuna*** neto spremembo zneska ***svojih*** kapitalskih ***zahtev***, ki je posledica prerazvrstitve pozicije, ***kot razliko med kapitalskimi zahtevami takoj po prerazvrstitvi in kapitalskimi zahtevami takoj pred prerazvrstitvijo, od katerih se vsaka izračuna v skladu s členom 92. Pri izračunu se ne upoštevajo učinki nobenih drugih dejavnikov kot prerazvrstitev.***

5. Prerazvrstitev pozicije v skladu s tem členom je nepreklicna.

Člen 104b

Zahteve za trgovalne enote

1. ***Institucije za namene zahtev glede poročanja iz*** člena 430b(3***)*** vzpostavijo trgovalne enote in vsako od svojih pozicij iz trgovalne knjige dodelijo eni od njih. Pozicije iz trgovalne knjige se dodelijo isti trgovalni enoti samo, kadar izpolnjujejo dogovorjeno poslovno strategijo trgovalne enote ter se dosledno upravljajo in spremljajo v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Trgovalne enote institucij vedno izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

   (a) vsaka trgovalna enota ima jasno in razločevalno poslovno strategijo ter strukturo upravljanja tveganj, ki je primerna za njeno poslovno strategijo;

   (b) vsaka trgovalna enota ima jasno organizacijsko strukturo; pozicije v dani trgovalni enoti upravljajo imenovani trgovci znotraj institucije; vsak trgovec ima določene funkcije v okviru trgovalne enote; ***vsak*** trgovec se dodeli samo eni trgovalni enoti; ▌

(c) v okviru vsake trgovalne enote se določijo pozicijski limiti v skladu z njeno poslovno strategijo;

(d) poročila o dejavnostih, dobičku, upravljanju tveganj in regulativnih zahtevah na ravni trgovalne enote se pripravljajo vsaj enkrat na teden in se redno sporočajo upravljalnemu organu;

(e) vsaka trgovalna enota ima jasen letni poslovni načrt, vključno z jasno opredeljeno politiko prejemkov na podlagi trdnih meril za merjenje uspešnosti;

(f) poročila o pozicijah, ki zapadajo, kršitvah meddnevnih limitov trgovanja, kršitvah dnevnih limitov trgovanja in ukrepih, ki jih je sprejela institucija za odpravo teh kršitev, ter ocene likvidnosti trga se za vsako trgovalno enoto pripravljajo vsak mesec in se dajo na razpolago pristojnim organom.

3. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 2 lahko institucija trgovca dodeli več kot eni trgovalni enoti, če svojemu pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da je bila ta dodelitev narejena zaradi poslovnih razlogov ali razlogov, povezanih z viri, ter da ohranja druge zahteve glede kakovosti iz tega člena, ki se uporabljajo za trgovce in trgovalne enote.

4. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o načinu, na katerega izpolnjujejo odstavek 2. Pristojni organi lahko od institucije zahtevajo, da zaradi skladnosti s tem členom spremeni strukturo ali organizacijo svojih trgovalnih enot.“;

▌

(54) člen 105 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za vse pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, merjene po pošteni vrednosti, veljajo standardi za preudarno vrednotenje iz tega člena. Institucije zlasti zagotovijo, da preudarno vrednotenje njihovih pozicij iz trgovalne knjige doseže ustrezno stopnjo gotovosti glede na dinamično naravo pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, merjenih po pošteni vrednosti, zahteve po preudarni zanesljivosti ter načinu poslovanja in namen kapitalskih zahtev v zvezi s pozicijami iz trgovalne knjige in pozicijami iz netrgovalne knjige, merjenih po pošteni vrednosti.“;

(b) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Institucije vsaj enkrat na dan ponovno ovrednotijo pozicije iz trgovalne knjige po pošteni vrednosti. O spremembah vrednosti navedenih pozicij se poroča v izkazu poslovnega izida institucije.

4. Institucije svoje pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, merjene po pošteni vrednosti, ovrednotijo po tekočih tržnih cenah, kadar koli je to mogoče, tudi takrat, ko za te pozicije uporabijo zadevno kapitalsko obravnavo.“;

(c) ***odstavek 6 se*** nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar vrednotenje po tekočih tržnih cenah ni mogoče, institucije konservativno vrednotijo svoje pozicije in portfelje z uporabo notranjega modela, tudi pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicije v trgovalni knjigi in pozicije v netrgovalni knjigi, merjene po pošteni vrednosti.“;

(d) v odstavku 7 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene točke (d) prvega pododstavka se model razvije ali odobri neodvisno od trgovalnih enot in se neodvisno preskusi, kar vključuje validacijo matematičnih izračunov, predpostavk in programske opreme.“;

(e) v odstavku 11 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) dodatni čas, ki bi bil potreben za vzpostavitev varovanja pozicije ali tveganj znotraj pozicije, daljši od obdobja likvidnosti, ki se je dodelilo dejavnikom tveganja pozicije v skladu s členom 325bd;“;

(55) člen 106 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo brez poseganja v zahteve, ki veljajo za varovano pozicijo v netrgovalni knjigi ali v trgovalni knjigi, kjer je to ustrezno.

3. Kadar institucija varuje izpostavljenost v netrgovalni knjigi iz naslova kreditnega tveganja ali izpostavljenost iz naslova tveganja nasprotne stranke s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom v svoji trgovalni knjigi, se ta pozicija kreditnega izvedenega finančnega instrumenta za namene izračuna zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti iz točke (a) člena 92(3) pripozna kot notranje varovanje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova kreditnega tveganja ali izpostavljenosti iz naslova tveganja nasprotne stranke, kadar institucija sklene drug posel s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom s primernim tretjim dajalcem zavarovanja, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje v netrgovalni knjigi in v celoti izravna tržno tveganje notranjega varovanja.

Notranje varovanje, pripoznano v skladu s prvim pododstavkom, in kreditni izvedeni finančni instrument, sklenjen s tretjo osebo, se vključita v trgovalno knjigo za namen izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„4. Kadar institucija varuje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova tveganja lastniškega finančnega instrumenta z lastniškim izvedenim finančnim instrumentom v svoji trgovalni knjigi, se ta pozicija lastniškega izvedenega finančnega instrumenta za namen izračuna zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti iz točke (a) člena 92(3) pripozna kot notranje varovanje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova tveganja lastniškega finančnega instrumenta, kadar institucija sklene drug posel z lastniškim izvedenim finančnim instrumentom s primernim tretjim dajalcem zavarovanja, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje v netrgovalni knjigi in v celoti izravna tržno tveganje notranjega varovanja.

Notranje varovanje, pripoznano v skladu s prvim pododstavkom, in lastniški izvedeni finančni instrument, sklenjen s primernim tretjim dajalcem zavarovanja, se vključita v trgovalno knjigo za namen izračuna kapitalskih zahtev za tržna tveganja.

5. Kadar institucija varuje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova obrestnega tveganja s pozicijo obrestnega tveganja v svoji trgovalni knjigi, se ta pozicija obrestnega tveganja za namene ocenjevanja obrestnega tveganja, ki je posledica pozicij iz netrgovalne knjige, v skladu s členoma 84 in 98 Direktive 2013/36/EU pripozna kot notranje varovanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a***) pozicija je bila uvrščena v ločen portfelj glede na drugo pozicijo v trgovalni knjigi, katere poslovna strategija je namenjena izključno upravljanju in zmanjševanju tržnega tveganja notranjih varovanj izpostavljenosti obrestnemu tveganju; institucija lahko v ta namen v ta portfelj uvrsti druge pozicije obrestnega tveganja, v katere je vstopila s tretjimi osebami ali svojo trgovalno knjigo, kolikor institucija*** v celoti izravna ***tržno tveganje navedenih pozicij obrestnega tveganja, v katere je vstopila s svojo trgovalno knjigo, tako da vstopi v nasprotne pozicije obrestnega tveganja s tretjimi osebami;***

(b) ***za namene zahtev glede poročanja iz člena*** 430b(3) se je pozicija dodelila trgovalni enoti, vzpostavljeni v skladu s členom 104b, katere poslovna strategija je namenjena izključno upravljanju in zmanjševanju tržnega tveganja notranjih varovanj izpostavljenosti obrestnemu tveganju; v ta namen lahko ta trgovalna enota vstopi v druge pozicije obrestnega tveganja s tretjimi osebami ali drugimi trgovalnimi enotami institucije, kolikor te druge trgovalne enote v celoti izravnajo tržno tveganje navedenih drugih pozicij obrestnega tveganja, tako da vstopijo v nasprotne pozicije obrestnega tveganja s tretjimi osebami;

(c) institucija je v celoti dokumentirala, kako pozicija zmanjšuje obrestno tveganje, ki je posledica pozicij iz netrgovalne knjige, za namene zahtev iz členov 84 in 98 Direktive 2013/36/EU.

6. Kapitalske zahteve za tržno tveganje vseh pozicij, ki so se uvrstile v ***ločen portfelj iz točke (a) odstavka 5, se izračunajo na posamični podlagi in so dopolnilo kapitalskim zahtevam za druge pozicije iz trgovalne knjige.***

7. Za namene zahtev glede poročanja iz člena 430b se izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje vseh pozicij, ki so se uvrstile v ***ločen portfelj iz točke (a) odstavka 5 tega člena ali trgovalno enoto*** ali v katere je vstopila trgovalna enota iz točke (b) odstavka ***5 tega člena, kjer je to ustrezno,*** opravi na posamični podlagi kot ločen portfelj in je dopolnilo ***izračunu*** kapitalskih zahtev za druge pozicije iz trgovalne knjige.“;

(56) v členu 107 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Za namene te uredbe se izpostavljenosti do investicijskega podjetja iz tretje države, do kreditne institucije iz tretje države in do borze iz tretje države obravnavajo kot izpostavljenosti do institucije samo, kadar v tretji državi za ta subjekt veljajo bonitetne in nadzorniške zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.**“**;

(57) v ***členu 117 se odstavek 2 spremeni:***

(a) dodata se naslednji točki:

„(o) ***Mednarodno združenje za razvoj***;

(p) Azijska banka za investicije v infrastrukturo.“;

(b)doda se naslednji pododstavek:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za spreminjanje te uredbe s sprejemanjem delegiranih aktov v skladu s členom 462 za spreminjanje seznama multirilateralnih razvojnih bank iz prvega pododstavka v skladu z mednarodnimi standardi seznama.“;

(58) v členu 118 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Evropska unija in Evropska skupnost za atomsko energijo;“;

(59) v členu 123 se vstavi naslednji odstavek:

„Izpostavljenosti iz naslova kreditov, ki jih ***odobri*** kreditna institucija upokojencem ali zaposlenim s pogodbo za nedoločen čas na podlagi brezpogojnega prenosa dela ***pokojnine ali plače*** kreditojemalca ***na to kreditno institucijo, se dodeli utež tveganja 35 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:***

(a) kreditojemalec za odplačilo kredita brezpogojno pooblasti pokojninski sklad ali delodajalca, da neposredno plačuje kreditni instituciji z odbitkom mesečnih plačil kredita od mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca;

(b) tveganje smrti, nezmožnosti za delo, brezposelnosti ali zmanjšanja neto mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca so ustrezno zavarovani z zavarovalno polico, ki jo kreditojemalec vpiše v korist kreditne institucije;

(c) mesečna plačila, ***ki jih mora*** kreditojemalec ***plačati za vse kredite***, ki ***izpolnjujejo pogoje iz točk (a) in (b), skupaj ne presegajo 20 % neto mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca;***

(d) najdaljša originalna zapadlost kredita je enaka ali krajša od 10 let.“;

(60) člen 124 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 124

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine

1. Izpostavljenosti ali delu izpostavljenosti, ki je v celoti zavarovan s hipoteko na nepremičnino, se dodeli utež tveganja 100 %, kadar pogoji iz člena 125 ali 126 niso izpolnjeni, razen za del izpostavljenosti, ki je razvrščen v drugo kategorijo izpostavljenosti. Delu izpostavljenosti, ki presega vrednost hipoteke na nepremičnini, se dodeli utež tveganja, ki se uporablja za nezavarovane izpostavljenosti do zadevne nasprotne stranke.

Del izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovan z nepremičnino, ne presega ***zastavljenega zneska tržne vrednosti ali – v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti – hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine.***

1a. ***Države članice imenujejo organ, odgovoren za izvajanje odstavka 2. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.***

Kadar je organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, pristojni organ, ta organ zagotovi, da so zadevna nacionalna telesa in organi, ki imajo makrobonitetni mandat, ustrezno obveščeni o nameri pristojnega organa, da izvaja ta člen, in so ustrezno vključeni v oceno finančne stabilnosti v njegovi državi članici v skladu z odstavkom 2.

Kadar organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, ni pristojni organ, država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev ustreznega usklajevanja in izmenjave informacij med ***pristojnim organom*** in ***imenovanim*** organom za ustrezno izvajanje tega člena. Od organov se zlasti zahteva, da tesno sodelujejo ***in izmenjajo vse informacije, ki bi bile lahko potrebne za ustrezno opravljanje nalog, naloženih imenovanemu organu na podlagi tega člena.*** Namen ***tega*** sodelovanja je zlasti izogibati se kakršni koli obliki podvojenega ali nedoslednega ukrepanja med pristojnim organom in imenovanim organom***, pa tudi zagotoviti, da se ustrezno upošteva medsebojni vpliv z drugimi ukrepi, zlasti ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 458 te uredbe in člena 133 Direktive 2013/36/EU.***

2. Organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a tega člena, na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 430a, in drugih ustreznih kazalnikov redno in vsaj enkrat letno oceni, ali sta utež tveganja 35 % za izpostavljenosti do enega ali več nepremičninskih segmentov, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa, kot je določeno v členu 125, in utež tveganja 50 % za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa, kot je določeno v členu 126, ustrezni glede na:

(a) pretekle izgube na izpostavljenostih, zavarovanih z nepremičninami;

(b) prihodnji razvoj dogodkov na nepremičninskih trgih.

Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a tega člena, na podlagi ocene iz prvega pododstavka tega odstavka sklene, da uteži tveganja iz člena 125(2) ali 126(2) ne odražajo ustrezno dejanskih tveganj, povezanih z izpostavljenostmi do enega ali več nepremičninskih segmentov, ki so v celoti zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa, in če meni, da bi neustreznost uteži tveganja lahko negativno vplivala na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost v njegovi državi članici, lahko zviša uteži tveganja, ki se uporabljajo za te izpostavljenosti, v razponih, določenih v četrtem pododstavku tega odstavka, ali naloži strožja merila od meril iz člena 125(2) ali 126(2).

Organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a tega člena, uradno obvesti EBA in ESRB o morebitnih prilagoditvah uteži tveganja in merilih, uporabljenih na podlagi tega odstavka. EBA in ESRB v enem mesecu od prejema tega uradnega obvestila zadevni državi članici predložita svoje mnenje. EBA in ESRB objavita uteži tveganja in merila za izpostavljenosti iz členov 125, ***126 in iz točke (a) člena 199(1), kot jih uveljavi zadevni organ.***

Za namene drugega pododstavka tega odstavka lahko organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a, določi uteži tveganja v naslednjih razponih:

(a) 35 % do 150 % za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine;

(b) 50 % do 150 % za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine.

3. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a, določi višje uteži tveganja ali strožja merila na podlagi drugega pododstavka odstavka 2, imajo institucije na voljo šestmesečno prehodno obdobje za njihovo uporabo.

4. EBA v tesnem sodelovanju z ESRB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi opredeli stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti iz odstavka 1 in vrste dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri oceni ustreznosti uteži tveganja iz prvega pododstavka odstavka 2.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. ESRB lahko v obliki priporočil v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 in v tesnem sodelovanju z EBA daje usmeritve organom, imenovanim v skladu z odstavkom 1a, glede naslednjega:

(a) dejavnikov, ki bi lahko ***„negativno vplivali na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost“ iz drugega pododstavka odstavka 2, in***

(b) okvirnih referenčnih meril, ki jih mora organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a, upoštevati pri določanju višjih uteži tveganja.

6. Institucije države ***članice uporabijo uteži tveganja in merila, ki so jih organi druge države članice določili v skladu z odstavkom 2, za vse svoje ustrezne izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo v enem ali več delih te države članice.“;***

(61) v členu 128 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Institucije dodelijo utež tveganja 150 % izpostavljenostim, ki so povezane z zelo visokimi tveganji.

2. Za namene tega člena institucije kot izpostavljenosti, povezane z zelo visokimi tveganji, obravnavajo ***katere koli od naslednjih izpostavljenosti:***

(a) naložbe v podjetja tveganega kapitala, razen kadar se te naložbe obravnavajo na podlagi člena 132;

(b) naložbe v kapital nejavnih družb, razen kadar se te naložbe obravnavajo na podlagi člena 132;

(c) špekulativno financiranje nepremičnin.“;

(62) člen 132 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 132

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP

1. Institucije izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP tako, da znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP, izračunan v skladu s pristopi iz prvega pododstavka odstavka 2, pomnožijo z odstotkom enot ali deležev, ki jih posedujejo.

2. Če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3 tega člena, lahko institucije uporabijo pristop vpogleda v skladu s členom 132a(1) ali pristop na podlagi mandata v skladu s členom 132a(2).

   Ob upoštevanju člena 132b(2) institucije, ki ne uporabijo pristopa vpogleda ali pristopa na podlagi mandata, svojim izpostavljenostim iz naslova enot ali deležev v KNP dodelijo utež tveganja 1 250 % (v nadaljnjem besedilu: nadomestni pristop).

   Institucije lahko znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP izračunajo z uporabo kombinacije pristopov iz tega odstavka, če so izpolnjeni pogoji za uporabo teh pristopov.

3. Institucije lahko določijo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za ▌ izpostavljenosti KNP v skladu s pristopi iz člena 132a, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) KNP je eden izmed naslednjih:

(i) kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ki ga ureja Direktiva 2009/65/ES;

(ii) ▌ AIS, ki ga upravlja EU UAIS, registriran v skladu s členom 3(3) Direktive 2011/61/EU;

(iii) AIS, ki ga upravlja EU UAIS z dovoljenjem v skladu s členom 6 Direktive 2011/61/EU;

(iv) AIS, ki ga upravlja ne-EU UAIS z dovoljenjem v skladu s členom 37 Direktive 2011/61/EU;

(v) ne-EU AIS, ki ga upravlja ne-EU UAIS in ki se trži v skladu s členom 42 Direktive 2011/61/EU;

(vi) ne-EU AIS, ki se ne trži v Uniji in ga upravlja ne-EU UAIS s sedežem v tretji državi, zajet v delegiranem aktu iz člena 67(6) Direktive 2011/61/EU;

(b) prospekt KNP ali enakovreden dokument vsebuje:

(i) kategorije sredstev, v katere lahko vlaga KNP;

(ii) kadar se uporabljajo omejitve naložb, relativne omejitve in metodologije za njihov izračun;

(c) KNP ***ali družba za upravljanje KNP*** pri poročanju instituciji spoštuje naslednje zahteve:

(i) o ***izpostavljenostih*** KNP se poroča vsaj tako pogosto kot o ***izpostavljenostih*** institucije;

(ii) finančne informacije so dovolj podrobne, da lahko institucija izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP v skladu s pristopom, ki ga je izbrala;

(iii) če institucija uporablja pristop vpogleda, informacije o osnovnih izpostavljenostih preverja neodvisna tretja oseba.

Z odstopanjem od točke (a) prvega pododstavka tega člena lahko multilateralne in bilateralne razvojne banke ter druge institucije, ki sovlagajo v KNP skupaj z večstranskimi ali dvostranskimi razvojnimi bankami, določijo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti zadevnega KNP v skladu s pristopi iz člena 132a, če so izpolnjeni pogoji iz točk (b) in (c) prvega pododstavka tega člena ter so v okviru naložbenega mandata KNP vrste sredstev, v katere lahko vlaga KNP, omejene na sredstva, ki spodbujajo trajnostni razvoj v državah v razvoju.

Institucije svoj pristojni organ uradno obvestijo o KNP, za katere uporabljajo obravnavo iz drugega pododstavka.

Z odstopanjem od točke (c)(i) prvega pododstavka, kadar institucija določi znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP v skladu s pristopom na podlagi mandata, je lahko poročanje KNP ali družbe za upravljanje KNP instituciji omejeno na naložbeni mandat KNP in njegove morebitne spremembe ter se lahko izvede samo, kadar je institucija prvič izpostavljena KNP in kadar pride do spremembe naložbenega mandata KNP.

4. Institucije, ki nimajo ustreznih podatkov ali informacij za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP v skladu s pristopi iz člena 132a, lahko uporabljajo izračune tretje osebe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) tretja oseba je eno od naslednjega:

(i) depotna družba ali depotna finančna institucija KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje pri tej depotni družbi ali depotni finančni instituciji;

(ii) za KNP, ki niso zajeti v točki (i) tega odstavka, družba za upravljanje KNP, če družba izpolnjuje pogoj iz točke (a) odstavka 3;

(b) tretja oseba izvede izračun v skladu s pristopom iz člena 132a(1), (2) ali (3), kot je ustrezno;

(c) zunanji revizor je potrdil pravilnost izračuna tretje osebe.

Institucije, ki uporabljajo izračune tretjih oseb, znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP, ki izhaja iz teh izračunov, pomnožijo s faktorjem 1,2.

Z odstopanjem od drugega pododstavka se faktor 1,2 ***ne uporablja***, kadar ima institucija neomejen dostop do podrobnih izračunov, ki jih je izvedla tretja oseba. ***Institucija te izračune na zahtevo predloži svojemu pristojnemu organu.***

5. Če institucija za namen izračuna zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP (v nadaljnjem besedilu: KNP prve ravni) uporablja pristope iz člena 132a in je katera koli od osnovnih izpostavljenosti KNP prve ravni izpostavljenost iz naslova enot ali deležev v drugem KNP (v nadaljnjem besedilu: KNP druge ravni), se lahko znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP druge ravni izračuna z uporabo katerega koli od treh pristopov iz odstavka 2 tega člena. Institucija lahko uporabi pristop vpogleda za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP tretje in vseh naslednjih ravni samo, kadar je ta pristop uporabila za izračun pri prejšnji ravni. V vseh drugih scenarijih uporablja nadomestni pristop.

6. Za znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP, izračunan v skladu s pristopom vpogleda in pristopom na podlagi mandata, se določi zgornja meja, ki je enaka znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti tega KNP, izračunanemu v skladu z nadomestnim pristopom.

7. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije, ki uporabljajo pristop vpogleda v skladu s členom 132a(1), znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP izračunajo tako, da vrednosti teh izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 111, pomnožijo z utežjo tveganja (RW_i*), izračunano v skladu s formulo iz člena 132c, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucije merijo vrednost svojih enot ali deležev v KNP po nabavni vrednosti, medtem ko merijo vrednost osnovnih sredstev KNP po pošteni vrednosti, če uporabljajo pristop vpogleda;

(b) sprememba tržne vrednosti enot ali deležev, za katere institucije vrednost merijo po nabavni vrednosti, ne spremeni niti zneska kapitala teh institucij niti vrednosti izpostavljenosti, povezane s temi deleži.“;

(63) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 132a

Pristopi za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP

1. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 132(3), institucije, ki imajo zadostne informacije o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, izvedejo vpogled v te izpostavljenosti, da izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP, pri čemer prilagodijo tveganju vse osnovne izpostavljenosti KNP, kot da bi jih te institucije neposredno posedovale.

2. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 132(3), lahko institucije, ki nimajo zadostnih informacij o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, da bi lahko uporabile pristop vpogleda, izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti teh izpostavljenosti v skladu z omejitvami, določenimi v mandatu KNP in zadevni zakonodaji.

Institucije izvedejo izračune iz prvega pododstavka ob predpostavki, da KNP najprej do največjega dovoljenega obsega v skladu z njegovim mandatom ali zadevno zakonodajo, vlaga v izpostavljenosti, za katere veljajo najvišje kapitalske zahteve, nato pa vlaga v izpostavljenosti v padajočem vrstnem redu, dokler ni dosežena omejitev glede največje skupne izpostavljenosti, in da KNP, kadar je to ustrezno, uporablja finančni vzvod do največjega dovoljenega obsega v skladu z njegovim mandatom ali zadevno zakonodajo.

Institucije izvedejo izračune iz prvega pododstavka v skladu z metodami iz tega poglavja, poglavja 5 in oddelka 3, 4 ali 5 poglavja 6 tega naslova.

3. Z odstopanjem od točke (d) člena 92(3) lahko institucije, ki izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, ***izračunajo*** kapitalsko zahtevo za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja za izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov tega KNP ***v*** znesku, enakem 50 % ***kapitalske zahteve za*** navedene izpostavljenosti ***iz naslova izvedenih finančnih instrumentov***, izračunane v skladu z oddelkom 3, 4 oziroma 5 poglavja 6 tega naslova, kot je ustrezno.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko institucija iz izračuna kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja izključi izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, za katere ta zahteva ne bi veljala, če bi nastale neposredno instituciji.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi, kako institucije izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz odstavka 2, kadar ***eden ali več*** vhodnih podatkov, potrebnih za izračun, ni na voljo.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [devet mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 132b

Izključitve iz pristopov za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP

1. Institucije ***lahko*** iz izračunov iz člena 132 izključijo instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ▌ in dodatnega kapitala ***ter instrumente kvalificiranih obveznosti***, ki jih poseduje KNP, ki jih ***institucije odbijejo*** v skladu s ***členom*** 36(1) in členi ***56, 66*** oziroma ***72e***.

2. Institucije lahko iz izračunov iz člena 132 izključijo izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP iz točk (g) in (h) člena 150(1) in namesto tega za te izpostavljenosti uporabijo obravnavo iz člena 133.

Člen 132c

Obravnava zunajbilančnih izpostavljenosti do KNP

1. Institucije znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje zunajbilančne postavke, ki se lahko pretvorijo v izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP, izračunajo tako, da vrednosti izpostavljenosti teh izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 111, pomnožijo z naslednjo utežjo tveganja:

(a) za vse izpostavljenosti, za katere institucije uporabljajo enega od pristopov iz člena 132a:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

pri čemer je:

RW_i^* = utež tveganja;

i = indeks, ki označuje KNP;

$RWAE_i$ = znesek za KNPi, izračunan v skladu s členom 132a***;***

$E_i *$ = vrednost izpostavljenosti za izpostavljenost KNP_i;

$A_i *$ = knjigovodska vrednost sredstev KNP_i in

EQ_i = knjigovodska vrednost lastniškega kapitala KNP_i;

(b) za vse druge izpostavljenosti: $RW_i^* =$ 1250 %.

2. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 3 tega člena, kot sedanjo vrednost zajamčenega zneska, diskontiranega z uporabo diskontnega faktorja, ki ne vključuje tveganja neplačila. Institucije lahko vrednost izpostavljenosti iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti znižajo za morebitne izgube, priznane v zvezi s prevzeto obveznostjo za zagotavljanje minimalne vrednosti v skladu z veljavnim računovodskim standardom.

Institucije znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za zunajbilančne izpostavljenosti iz naslova prevzetih obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz odstavka 3 tega člena, izračunajo tako, da vrednost izpostavljenosti teh izpostavljenosti pomnožijo s kreditnim konverzijskim faktorjem 20 % in utežjo tveganja iz člena 132 ali 152.

3. Institucije v skladu z odstavkom 2 določijo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za zunajbilančne izpostavljenosti iz naslova prevzetih obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, kadar so izpolnjeni vsi naslednji ***pogoji:***

(a) zunajbilančna izpostavljenost institucije je prevzeta obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti za naložbo v enote ali deleže enega ali več KNP, na podlagi katere je institucija zavezana k izplačilu v skladu s prevzeto obveznostjo za zagotavljanje minimalne vrednosti le, kadar je tržna vrednost osnovnih izpostavljenosti zadevnih KNP v enem ali več trenutkih pod vnaprej opredeljenim pragom, kot je določeno v pogodbi;

(b) KNP je kar koli od naslednjega:

(i) KNPVP, kot je opredeljen v Direktivi 2009/65/ES, ali

(ii) AIS, kot je opredeljen v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU, ki vlaga izključno v prenosljive vrednostne papirje ali druga likvidna finančna sredstva iz člena 50(1) Direktive 2009/65/ES, kadar mandat AIS ne dovoljuje vzvoda, ki bi bil višji od tistega, ki je dovoljen na podlagi člena 51(3) Direktive 2009/65/ES;

(c) tekoča tržna vrednost osnovnih izpostavljenosti KNP, na katerih temelji prevzeta obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti , brez upoštevanja učinka zunajbilančne prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, dosega ali presega sedanjo vrednost praga, določenega v prevzeti obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti;

(d) kadar se zmanjša presežek tržne vrednosti osnovnih izpostavljenosti zadevnih KNP v primerjavi s sedanjo vrednostjo prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, lahko institucija ali druga družba, ki je predmet istega nadzora na konsolidirani podlagi kot sama institucija v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2002/87/ES, vpliva na sestavo osnovnih izpostavljenosti zadevnih KNP ali kako drugače omeji možnost nadaljnjega zmanjšanja presežka;

(e) končni neposredni ali posredni upravičenec iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti je običajno neprofesionalna ***stranka, kot je opredeljena v točki (11) člena 4(1) Direktive 2014/65/EU.“;***

(64) v členu 144(1) se točka (g) nadomesti z naslednjim:

„(g) institucija je v skladu s pristopom IRB izračunala kapitalske zahteve na podlagi svojih ocen parametrov tveganja in je sposobna poročati v skladu s členom 430;“

(65) člen 152 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 152
Obravnava izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP

1. Institucije izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP tako, da znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP, izračunan v skladu s pristopi iz ***odstavkov 2 in 5***, pomnožijo z odstotkom enot ali deležev, ki jih posedujejo.

2. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 132(3), institucije, ki imajo zadostne informacije o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, izvedejo vpogled v te osnovne izpostavljenosti, da izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP, pri čemer prilagodijo tveganju vse osnovne izpostavljenosti KNP, kot da bi jih institucije neposredno posedovale.

3. Z odstopanjem od točke (d) člena 92(3) lahko institucije, ki izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, ***izračunajo*** kapitalsko zahtevo za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov tega KNP ***v*** znesku, enakem 50 % ***kapitalske zahteve za*** navedene izpostavljenosti ***iz naslova izvedenih finančnih instrumentov***, izračunane v skladu z oddelkom 3, 4 oziroma 5 poglavja 6 tega naslova.

   Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko institucija iz izračuna kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja izključi izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, za katere ta zahteva ne bi veljala, če bi nastale neposredno instituciji.

4. Institucije, ki uporabljajo pristop vpogleda v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena ter ki izpolnjujejo pogoje za stalna izvzetja v skladu s členom 150 ali ki ne izpolnjujejo pogojev za uporabo metod iz tega poglavja ali ene ali več metod iz poglavja 5 za vse osnovne izpostavljenosti KNP ali njihove dele, izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovane izgube v skladu z naslednjimi načeli:

   (a) za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz točke (e) člena 147(2), institucije uporabijo pristop enostavnih uteži tveganja iz člena 155(2);

(b) za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo postavk iz naslova pozicij v listinjenju iz točke (f) člena 147(2), institucije uporabijo obravnavo iz člena 254, kot da bi te institucije navedene izpostavljenosti neposredno posedovale;

(c) institucije za vse druge osnovne izpostavljenosti uporabijo standardizirani pristop iz poglavja 2 tega naslova.

Če institucija za namene točke (a) prvega pododstavka ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb, izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in izpostavljenostmi iz naslova drugih lastniških instrumentov, zadevne izpostavljenosti obravnava kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov.

5. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 132(3), lahko institucije, ki nimajo zadostnih informacij o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za te izpostavljenosti v skladu s pristopom na podlagi mandata iz člena 132a(2). Vendar institucije za izpostavljenosti iz točk (a), (b) in (c) odstavka 4 tega člena uporabijo pristope, določene v njih.

6. Ob upoštevanju člena 132b(2) institucije, ki ne uporabijo pristopa vpogleda v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena ali pristopa na podlagi mandata v skladu z odstavkom 5 tega člena, uporabijo nadomestni pristop iz člena 132(2).

7. Institucije lahko znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP izračunajo z uporabo kombinacije pristopov iz tega člena, če so izpolnjeni pogoji za uporabo teh pristopov.

8. Institucije, ki nimajo ustreznih podatkov ali informacij za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP v skladu s pristopi iz odstavkov 2, 3, 4 in 5, lahko uporabijo izračune tretje osebe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) tretja oseba je eno od naslednjega:

      (i) depotna družba ali depotna finančna institucija KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje pri tej depotni družbi ali depotni finančni instituciji;

(ii) za KNP, ki niso zajeti v točki (i) te točke, družba za upravljanje KNP, če družba za upravljanje KNP izpolnjuje merila iz točke (a) člena 132(3);

(b) tretja oseba za druge izpostavljenosti, ki niso navedene v točkah (a), (b) in (c) odstavka 4 tega člena, izvede izračun v skladu s pristopom vpogleda iz člena 132a(1);

(c) tretja oseba za izpostavljenosti, navedene v točkah (a), (b) in (c) odstavka 4, izvede izračun v skladu s pristopi, določenimi v njih;

(d) zunanji revizor je potrdil pravilnost izračuna tretje osebe.

Institucije, ki uporabljajo izračune tretjih oseb, znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP, ki izhaja iz teh izračunov, pomnožijo s faktorjem ***1,2***.

Z odstopanjem od drugega pododstavka se faktor 1,2 ne uporablja, kadar ima institucija neomejen dostop ***do podrobnih izračunov, ki jih je izvedla tretja oseba. Institucija te izračune na zahtevo predloži svojemu pristojnemu organu.***

9. Za namene tega člena se uporabljata člen 132(5) in (6) ter člen 132b ▌. ***Za namene tega člena se uporablja člen 132c z uporabo uteži tveganja, izračunane v skladu s poglavjem 3 tega naslova.“;***

(66) v členu 158 se vstavi naslednji odstavek:

„9a. Znesek pričakovane izgube za prevzeto obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjuje vse zahteve iz člena 132c(3), je nič.“;

(67) člen 164 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 164
Izguba ob neplačilu (LGD)

1. Institucije zagotovijo svoje ocene LGD ob upoštevanju zahtev iz oddelka 6 tega poglavja in po pridobitvi dovoljenja pristojnih organov v skladu s členom 143. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se uporablja vrednost LGD 75 %. Če lahko institucija svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanesljivo razstavi na PD in LGD, lahko uporablja lastno oceno LGD.

2. Osebno kreditno zavarovanje se lahko, ob upoštevanju zahtev iz člena 183(1), (2) in (3) ter z dovoljenjem pristojnih organov, prizna kot primerno, tako da se prilagodijo ocene PD ali LGD za posamezno izpostavljenost ali skupino izpostavljenosti. Institucija izpostavljenostim, zavarovanim z jamstvom, ne dodeli prilagojenega PD ali LGD tako, da bi bila prilagojena utež tveganja nižja od uteži tveganja za primerljive, neposredne izpostavljenosti do dajalca jamstva.

3. Za namene člena 154(2) je LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja iz člena 153(3) LGD, ki ustreza nezavarovani izpostavljenosti do dajalca jamstva ali nezavarovani izpostavljenosti dolžnika, odvisno od tega, ali v primeru, da med trajanjem zavarovanega posla pride do neplačila s strani tako dajalca jamstva kot dolžnika, razpoložljiva evidenca in pogoji jamstva kažejo, da bi bilo poplačilo odvisno od finančnega stanja dajalca jamstva oziroma finančnega stanja dolžnika.

4. Z izpostavljenostjo tehtano ***povprečje LGD za vse izpostavljenosti na drobno, ki so zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami in za katere ne jamčijo enote centralne ravni države, ni nižje od 10 %.***

Z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD za vse izpostavljenosti na drobno, ki so zavarovane s poslovnimi nepremičninami in za katere ne jamčijo enote centralne ravni države, ni nižje od 15 %.

5. Države članice imenujejo organ, odgovoren za izvajanje odstavka 6. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

Kadar je organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, pristojni organ, ta organ zagotovi, da so zadevna nacionalna telesa in organi, ki imajo makrobonitetni mandat, ustrezno obveščeni o nameri pristojnega organa, da izvaja ta člen, in so ustrezno vključeni v oceno finančne stabilnosti v svoji državi članici v skladu z odstavkom ***6.***

Kadar organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, ni pristojni organ, država članica sprejme potrebne določbe za zagotovitev ustreznega usklajevanja in izmenjave informacij med pristojnim organom in imenovanim organom za ustrezno izvajanje tega člena. Od organov se zlasti zahteva, da tesno sodelujejo in izmenjajo vse informacije, ki bi bile lahko potrebne za ustrezno opravljanje nalog, naloženih imenovanemu organu na podlagi tega člena. Namen tega sodelovanja je zlasti izogibati se kakršni koli obliki podvojenega ali nedoslednega ukrepanja med pristojnim organom in imenovanim organom, pa tudi zagotoviti, da se ustrezno upošteva ***medsebojni vpliv z drugimi ukrepi, zlasti ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 458 te uredbe in člena 133 Direktive 2013/36/EU.***

6. Organ, imenovan v skladu z odstavkom 5 tega člena, na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 430a, in drugih relevantnih kazalnikov ter ob upoštevanju prihodnjih gibanj na nepremičninskih trgih redno in vsaj enkrat letno oceni, ali so minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4 tega člena ustrezne za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa.

Kadar organ, ***imenovan v skladu z odstavkom 5,*** na podlagi ocene iz prvega pododstavka tega odstavka ***sklene, da minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4 niso ustrezne, in če meni, da bi neustreznost vrednosti LGD lahko negativno vplivala na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost v njegovi državi članici, lahko določi višje minimalne vrednosti LGD za te izpostavljenosti, ki so na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa.*** Te višje minimalne vrednosti se lahko uporabijo tudi na ravni enega ali več nepremičninskih segmentov takšnih izpostavljenosti.

Organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, uradno obvesti EBA in ESRB, preden sprejme odločitev iz tega odstavka. EBA in ESRB v enem mesecu od prejema tega uradnega obvestila zadevni državi članici predložita svoje mnenje. EBA in ESRB objavita te vrednosti LGD.

7. ***Kadar*** organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, določi višje minimalne vrednosti LGD na podlagi odstavka 6, imajo institucije na voljo šestmesečno prehodno obdobje za njihovo uporabo.

8. EBA v tesnem sodelovanju z ESRB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za podrobno določitev pogojev, ki jih organ, ***imenovan v skladu z odstavkom 5, upošteva pri ocenjevanju ustreznosti vrednosti LGD v okviru ocene iz odstavka 6.***

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. ESRB lahko v obliki priporočil v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 in v tesnem sodelovanju z EBA daje usmeritve organom, imenovanim v skladu z odstavkom 5 tega člena, glede naslednjega:

(a) dejavnikov, ki bi lahko „negativno vplivali na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost“ iz odstavka 6, ter

(b) okvirnih referenčnih meril, ki jih mora organ, imenovan ***v skladu z odstavkom 5, upoštevati pri določitvi višjih minimalnih vrednosti LGD.***

10. Institucije države članice uporabijo višje minimalne vrednosti LGD, ki so jih določili organi druge države članice v skladu z odstavkom 6, za vse svoje ustrezne izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo v enem ali več delih te države članice.“;

(68) v členu 201(1) se točka (h) nadomesti z naslednjim:

„(h) kvalificirane centralne nasprotne stranke.**“**;

(63) vstavi se naslednji člen:

„Člen 204a

Primerne vrste lastniških izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucije lahko uporabljajo lastniške izvedene finančne instrumente, ki so zamenjave skupnega donosa ali instrumenti s podobnim ekonomskim učinkom, kot primerno kreditno zavarovanje samo za namene notranjega varovanja.

   Kadar institucija kupi kreditno ***zavarovanje*** z zamenjavo skupnega donosa in knjiži neto plačila, prejeta na podlagi zamenjave, kot neto prihodek, vendar ne knjiži izravnalnega učinka, ki ga ima zmanjšanje vrednosti sredstva, zavarovanega z zmanjšanjem poštene vrednosti ali z oblikovanjem dodatnih rezerv, ***se*** to kreditno zavarovanje ne šteje za primerno kreditno zavarovanje.

2. Kadar institucija izvaja notranje varovanje z uporabo lastniških izvedenih finančnih instrumentov, se, da bi se notranje varovanje štelo za primerno kreditno zavarovanje za namene tega poglavja, kreditno tveganje, preneseno v trgovalno knjigo, prenese na tretjo osebo ali osebe.

   Če se je izvajalo notranje varovanje v skladu s prvim pododstavkom in so bile izpolnjene zahteve iz tega poglavja, institucije uporabijo pravila iz oddelkov 4 do 6 tega poglavja za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube, kadar pridobijo osebno kreditno zavarovanje.“;

(70) člen 223 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC institucije, ki uporabljajo metodo iz oddelka 6 poglavja 6, izračunajo E_{VA}, kot sledi:

$$E_{VA} = E.“;$$

(b) v odstavku 5 se ***doda naslednji*** pododstavek:

„V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC institucije, ki uporabljajo metode iz oddelkov 3, 4 in 5 poglavja 6, upoštevajo učinke zavarovanja s premoženjem na zmanjševanje tveganj v skladu z določbami iz oddelkov 3, 4 in 5 poglavja 6, kot je ustrezno.***“;***

(71) člen 272 se spremeni:

(a) točka (6) se nadomesti z naslednjim:

„(6) **‚**niz varovanj**‘** pomeni skupino poslov v enem samem nizu pobotov, pri katerih je dovoljen popoln ali delen pobot za določanje potencialne prihodnje izpostavljenosti na podlagi metod iz oddelka 3 ali 4 tega poglavja;“

(b) vstavi se naslednja točka:

„(7a) **‚**dogovor o enosmernem vzdrževanju kritja**‘** pomeni dogovor o vzdrževanju kritja, na podlagi katerega mora institucija predložiti gibljivo kritje nasprotni stranki, vendar ni upravičena do prejema gibljivega kritja s strani te nasprotne stranke, ali obratno;“

(c) točka (12) se nadomesti z naslednjim:„(12) **‚**tekoča tržna vrednost**‘** ali **‚**CMV**‘** pomeni neto tržno vrednost vseh poslov v nizu pobotov, kar vključuje vse prejeto ali dano zavarovanje s premoženjem, pri čemer se pobotajo pozitivne in negativne tržne vrednosti;“

(d) vstavi se naslednja točka:

(12a) **‚**neto znesek neodvisnega zavarovanja s premoženjem**‘** ali **‚**NICA**‘** pomeni vsoto nestanovitnosti prilagojenih neto vrednosti zavarovanja s premoženjem, prejetega oziroma danega v zvezi z nizom pobotov, razen gibljivega kritja;**“**

(72) člen 273 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti za pogodbe, navedene v Prilogi II, na podlagi ene od metod iz oddelkov 3 do 6 v skladu s tem členom.

Institucija, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 273a(***1***), ne uporablja metode iz oddelka 4. Institucija, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 273a(***2***), ne uporablja metode iz oddelka 5.

Institucije lahko znotraj skupine trajno uporabljajo kombinacijo metod iz oddelkov 3 do 6. Posamezna institucija ne sme trajno uporabljati kombinacije metod iz oddelkov 3 do 6.“;

(b) odstavki 6, ***7*** in ***8*** se nadomestijo z naslednjim:

„6. Na podlagi metod iz oddelkov 3 do 6 je vrednost izpostavljenosti za dano nasprotno stranko enaka vsoti vseh vrednosti izpostavljenosti, ki so izračunane za vsak niz pobotov z navedeno nasprotno stranko.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se, kadar se eden od dogovorov o vzdrževanju kritja uporablja za več nizov pobotov s to nasprotno stranko in institucija za izračun vrednosti izpostavljenosti teh nizov pobotov uporablja eno od ***metod*** iz oddelkov 3 ***do*** 6, vrednost izpostavljenosti izračuna v skladu z ***zadevnim*** oddelkom.

Za dano nasprotno stranko je vrednost izpostavljenosti za dani niz pobotov izvedenih finančnih instrumentov OTC, navedenih v Prilogi II, izračunana v skladu s tem poglavjem, enaka nič ali, če je ta višja, razliki med vsoto vrednosti izpostavljenosti za vse nize pobotov z nasprotno stranko ter vsoto prilagoditev kreditnega vrednotenja za to nasprotno stranko, ki jih je institucija pripoznala kot odpis. Prilagoditve kreditnega vrednotenja se izračunajo brez upoštevanja izravnavajoče prilagoditve vrednosti obremenitev, pripisane lastnemu kreditnemu tveganju podjetja, ki je že bila izključena iz kapitala v skladu s točko (c) člena 33(1).

7. Institucije lahko pri izračunu vrednosti izpostavljenosti v skladu z metodami iz oddelkov 3, 4 in 5 pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki sta vključeni v isto pogodbo o pobotu in se popolnoma ujemata, obravnavajo kot eno samo pogodbo s hipotetično vrednostjo***, enako*** nič.

   Za namene prvega pododstavka se pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih OTC popolnoma ujemata, kadar izpolnjujeta vse naslednje pogoje:

   (a) imata nasprotni poziciji tveganja;

   (b) njune značilnosti, z izjemo datuma trgovanja, so identične;

   (c) njuni denarni tokovi se v celoti pobotajo.

8. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova poslov z dolgim rokom poravnave z uporabo katere koli od metod iz oddelkov 3 do 6 tega poglavja ne glede na metodo, ki jo je institucija izbrala za obravnavo izvedenih finančnih instrumentov OTC in repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ter poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja. Institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3, lahko pri izračunu kapitalskih zahtev za posle z dolgim rokom poravnave trajno uporablja uteži tveganja na podlagi pristopa iz poglavja 2 ne glede na pomembnost teh pozicij**.“;**

(c) doda se naslednji odstavek:

„9. Za metode iz oddelkov 3 do 6 tega poglavja institucije obravnavajo posle, pri katerih je bilo ugotovljeno posebno tveganje neugodnih gibanj, v skladu s členom ***291(2), (4), (5) in (6).****“;*

(73) vstavita se naslednja člena:

„Člen 273a

Pogoji za uporabo poenostavljenih metod za izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Institucija lahko izračuna vrednost izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z metodo iz oddelka 4, če je obseg njenih bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca, enak ali nižji od obeh naslednjih pragov:

   (a) 10 % bilančne vsote institucije;

   (b) ***300*** milijonov EUR.

2. Institucija lahko izračuna vrednost ▌ izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z ***metodo iz*** oddelka 5, če je obseg njenih bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, ***pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca,*** enak ali nižji od ***obeh*** naslednjih pragov:

(a) 5 % bilančne vsote institucije;

(b) ***100*** milijonov EUR.

▌

3. Institucije za namene odstavkov 1 in 2 izračunajo obseg svojih bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi podatkov ***na zadnji dan vsakega meseca*** v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) pozicije v izvedenih finančnih instrumentih se vrednotijo po njihovih tržnih ***vrednostih*** na dani datum; če tržna vrednost pozicije na dani datum ni na voljo, institucije uporabijo ***pošteno vrednost pozicije na ta datum; če tržna in poštena vrednost pozicije na dani datum nista na voljo, institucije*** za to pozicijo uporabijo zadnjo razpoložljivo tržno ali pošteno vrednost;

(b) absolutna vrednost dolgih pozicij ***v izvedenih finančnih instrumentih*** se sešteje z absolutno vrednostjo kratkih pozicij ***v izvedenih finančnih instrumentih***;

(c) vključijo se vse pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, razen kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki so pripoznani kot notranje varovanje pred izpostavljenostmi kreditnemu tveganju iz netrgovalne knjige.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 ali 2, kot je ustrezno, kadar posli z izvedenimi finančnimi instrumenti na konsolidirani podlagi ne presegajo pragov iz odstavka 1 ali 2, kot je ustrezno, se lahko institucija, ki je vključena v konsolidacijo in bi morala uporabljati metodo iz oddelka 3 ali 4, ker presega te pragove na posamični podlagi***, po odobritvi s strani pristojnih organov namesto tega odloči uporabiti metodo, ki bi se uporabljala na konsolidirani podlagi.***

5. Institucije uradno obvestijo pristojne organe o uporabi oziroma prenehanju uporabe metod iz oddelka 4 ali 5, s katerimi izračunavajo vrednost izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih.

6. Institucije ne sklepajo poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti in jih ne ***kupujejo ali prodajajo*** izključno z namenom izpolnjevanja katerega koli pogoja iz odstavkov 1 in 2 med mesečno oceno.

Člen 273b

Neizpolnjevanje pogojev za uporabo poenostavljenih metod za izračun vrednosti izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucija, ki ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz člena 273a(1) ali (2), o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ.

2. Institucija preneha ***izračunavati vrednosti izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z*** oddelkom 4 ali 5, kot je ustrezno, v roku treh mesecev od tega, ko nastopi nekaj od naslednjega:

   (a) institucija tri zaporedne mesece ne izpolnjuje ▌ pogojev iz točke (a) člena 273a(1) ali (2), kot je ustrezno, ali pogojev iz točke (b) člena 273a(1) ali (2), kot je ustrezno;

   (b) institucija v zadnjih 12 mesecih več kot 6 mesecev ne izpolnjuje pogojev iz točke (a) člena 273a(1) ali (2), kot je ustrezno, ali pogojev iz točke (b) člena 273a(1) ali (2), kot je ustrezno.

3. Kadar je institucija ***prenehala izračunavati vrednosti izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z*** oddelkom 4 ali 5, kot je ustrezno, lahko začne vrednost izpostavljenosti svojih pozicij ***v izvedenih finančnih instrumentih*** znova ***izračunavati*** na način iz oddelka 4 ali 5 le, če pristojnemu organu dokaže, da je v enoletnem obdobju brez prekinitev izpolnjevala vse pogoje iz člena 273a(1) ali (2).“;

(74) v poglavju 6 naslova II dela 3 se oddelki 3, 4 in 5 nadomestijo z naslednjim:

„Oddelek 3
Standardizirani pristop za kreditno tveganje nasprotne stranke

Člen 274
Vrednost izpostavljenosti

1. Institucija lahko izračuna eno samo vrednost izpostavljenosti na ravni niza pobotov za vse posle, ki jih zajema pogodba o pobotu, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pogodba o pobotu spada v eno od vrst pogodbenih pobotov iz člena 295;

(b) pogodbo o pobotu so priznali pristojni organi v skladu s členom 296;

(c) institucija je izpolnila obveznosti iz člena 297 v zvezi s pogodbo o pobotu ▌.

Če kateri koli od pogojev iz prvega pododstavka ni izpolnjen, institucija vsak posel obravnava, kot da je samostojen niz pobotov.

2. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti niza pobotov v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje nasprotne stranke, kot sledi:

$$vrednost\ izpostavljenosti = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški, izračunani v skladu s členom 275, in

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost, izračunana v skladu s členom 278;

α = 1,4.

3. Vrednost izpostavljenosti niza pobotov, ki je predmet pogodbenega dogovora o vzdrževanju kritja, je lahko največ enaka vrednosti izpostavljenosti istega niza pobotov, ki ni predmet nobenega dogovora o vzdrževanju kritja.

4. Kadar se za isti niz pobotov uporablja več dogovorov o vzdrževanju kritja, institucije dodelijo vsak dogovor o vzdrževanju kritja v skupino poslov v nizu pobotov, za katere se pogodbeno uporablja ta dogovor o vzdrževanju kritja, in izračunajo vrednost izpostavljenosti ločeno za vsako od teh skupin poslov.

5. Institucije lahko določijo vrednost izpostavljenosti nič za niz pobotov, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) niz pobotov sestavljajo izključno prodane opcije;

(b) tekoča tržna vrednost niza pobotov je vedno negativna;

(c) institucija je za vse opcije, vključene v niz pobotov, prejela premijo vnaprej, da se je zajamčila izvršitev pogodb;

(d) niz pobotov ni predmet nobenega dogovora o vzdrževanju kritja.

▌

6. Za namen izračuna vrednosti izpostavljenosti niza pobotov v skladu s tem oddelkom institucije v nizu pobotov nadomestijo posle, ki so omejena linearna kombinacija kupljenih ali prodanih nakupnih ali prodajnih opcij, z vsemi posamičnimi opcijami, ki tvorijo to linearno kombinacijo, obravnavanimi kot posamezen posel. ***Vsaka takšna kombinacija opcij se obravnava kot posamezen posel v nizu pobotov, v katerega je kombinacija vključena za namen izračuna vrednosti izpostavljenosti.***

7. Za vrednost izpostavljenosti posla s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ki predstavlja dolgo pozicijo v osnovnem instrumentu, se lahko določi zgornja meja, ki je enaka znesku neporavnane neplačane premije, če se posel obravnava kot lasten niz pobotov, ki ni predmet dogovora o vzdrževanju kritja.

Člen 275

Nadomestitveni stroški

1. Institucije izračunajo nadomestitvene stroške RC za nize pobotov, ki niso predmet dogovora o vzdrževanju kritja, v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Institucije izračunajo nadomestitvene stroške za posamične nize pobotov, ki so predmet dogovora o vzdrževanju kritja, v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

VM = nestanovitnosti prilagojena vrednost neto gibljivega kritja, prejetega ali danega, kot je ustrezno, v zvezi z nizom pobotov na redni osnovi za zmanjšanje sprememb CMV niza pobotov;

TH = prag kritja, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov, pod katerim institucija ne more zahtevati zavarovanja s premoženjem, in

MTA = najnižji znesek prenosa, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov.

3. Institucije izračunajo nadomestitvene stroške za več nizov pobotov, ki so predmet ***istega*** dogovora o vzdrževanju kritja, v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = max\left\{\sum_i max\{CMV_i, 0\} - max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} + max\left\{\sum_i min\{CMV_i, 0\} - min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

i = indeks, ki označuje nize pobotov, ki so predmet posameznega dogovora o vzdrževanju kritja;

CMV_i = CMV niza pobotov i;

VM_{MA} = vsota nestanovitnosti prilagojenih vrednosti zavarovanja s premoženjem, prejetega ali danega, kot je ustrezno, v zvezi z več nizi pobotov na redni osnovi za zmanjšanje sprememb njihovih CMV in

$NICA_{MA}$ = vsota nestanovitnosti prilagojenih vrednosti zavarovanja s premoženjem, prejetega ali danega, kot je ustrezno, v zvezi z več nizi pobotov, razen VM_{MA}.

Za namene prvega pododstavka se lahko $NICA_{MA}$ izračuna na ravni posla, na ravni niza pobotov ali na ravni vseh nizov pobotov, za katere se uporablja dogovor o vzdrževanju kritja, odvisno od ravni, na kateri se uporablja dogovor o vzdrževanju kritja.

Člen 276

Pripoznavanje in obravnava zavarovanja s premoženjem

1. Institucije za namene tega oddelka izračunajo zneske zavarovanja s premoženjem VM, VM_{MA}, NICA in $NICA_{MA}$ ob uporabi vseh naslednjih zahtev:

   (a) če vsi posli, vključeni v niz pobotov, spadajo v trgovalno knjigo, se pripozna samo zavarovanje s premoženjem, ki je primerno v skladu s ***členoma 197 in*** 299;

   (b) če niz pobotov vsebuje vsaj en posel, ki spada v netrgovalno knjigo, se pripozna samo zavarovanje s premoženjem, ki je primerno v skladu s členom 197;

   (c) zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, se pripozna s pozitivnim predznakom, zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, pa se pripozna z negativnim predznakom;

   (d) nestanovitnosti prilagojena vrednost katere koli vrste prejetega ali danega zavarovanja s premoženjem se izračuna v skladu s členom 223; institucije za namene tega izračuna ne uporabijo metode iz člena 225;

   (e) ista postavka zavarovanja s premoženjem se ne vključi hkrati tako v VM kot v NICA;

   (f) ista postavka zavarovanja s premoženjem se ne vključi hkrati tako v VM_{MA} kot v $NICA_{MA}$;

(g) vsako zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, ki je ločeno od sredstev te nasprotne stranke in je zaradi te ločitve izvzeto iz stečaja v primeru neplačila ali insolventnosti navedene nasprotne stranke, se ne pripozna pri izračunu NICA in $NICA_{MA}$.

2. Institucije za izračun nestanovitnosti prilagojene vrednosti danega zavarovanja s premoženjem iz točke (d) odstavka 1 tega člena formulo iz člena 223(2) nadomestijo z naslednjo formulo:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 + H_C + H_{fx}\right)$$

pri čemer je:

C_{VA} = nestanovitnost prilagojene vrednosti danega zavarovanja s premoženjem; in

C = zavarovanje s premoženjem;

H_c in H_{fx} sta opredeljena v skladu s členom 223(2).

3. Institucije za namene točke (d) odstavka 1 določijo obdobje unovčenja, ki je relevantno za izračun nestanovitnosti prilagojene vrednosti vsakega prejetega ali danega zavarovanja s premoženjem, v skladu z enim od naslednjih obdobij:

(a) eno leto za nize pobotov iz člena ***275***(1);

(b) obdobje kritja za tveganje, določeno v skladu s točko (b) člena 279c(1), za nize pobotov iz člena ***275***(2) in (3).

Člen 277

Razporeditev poslov v kategorije tveganja

1. Institucije razporedijo vsak posel niza pobotov v eno od naslednjih kategorij tveganja, da določijo potencialno prihodnjo izpostavljenost niza pobotov iz člena 278:

   (a) obrestno tveganje;

   (b) valutno tveganje;

   (c) kreditno tveganje;

   (d) tveganje lastniških finančnih instrumentov;

   (e) blagovno tveganje;

   (f) druga tveganja.

2. Institucije razporeditev iz odstavka 1 opravijo na podlagi primarnega povzročitelja tveganja posla ***z izvedenimi finančnimi instrumenti***. Primarni povzročitelj tveganja je edini pomemben povzročitelj tveganja ***posla*** z izvedenimi finančnimi instrumenti.

▌

3. Institucije z odstopanjem od odstavka 2 razporedijo posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, ki imajo več kot enega pomembnega povzročitelja tveganja, v več kot eno kategorijo tveganja. Če vsi pomembni povzročitelji tveganja enega od navedenih poslov spadajo v isto kategorijo tveganja, morajo institucije ta posel samo enkrat razporediti v to kategorijo tveganja na podlagi najpomembnejšega povzročitelja tveganja. Če pomembni povzročitelji tveganja enega od navedenih poslov spadajo v različne kategorije tveganja, institucije ta posel razporedijo po enkrat v vsako kategorijo tveganja, za katero ima posel vsaj enega pomembnega povzročitelja tveganja, na podlagi najpomembnejšega povzročitelja tveganja v tej kategoriji tveganja.

4. Institucije ne glede na odstavke 1, 2 in 3 pri razporejanju poslov v kategorije tveganja iz odstavka 1 uporabljajo naslednji zahtevi:

   (***a***) če je primarni povzročitelj tveganja posla ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v zadevni kategoriji tveganja za posle iz odstavka 3 spremenljivka inflacije, institucije razporedijo posel v kategorijo obrestnega tveganja;

   (***b***) če je primarni povzročitelj tveganja posla ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v zadevni kategoriji tveganja za posle iz odstavka 3 spremenljivka podnebnih razmer, institucije razporedijo posel v kategorijo blagovnega tveganja.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) metodo za opredelitev ***poslov z*** le ***enim*** pomembnim povzročiteljem tveganja ▌;

(b) metodo za opredelitev poslov z več kot enim pomembnim povzročiteljem tveganja in za določitev najpomembnejšega od teh povzročiteljev tveganja za namene odstavka 3.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 277a

Nizi varovanj

1. Institucije določijo ustrezne nize varovanj za vsako kategorijo tveganja niza pobotov in uvrstijo vsak posel v te nize varovanj, kot sledi:

   (a) posli, razporejeni v kategorijo obrestnega tveganja, se uvrstijo v isti niz varovanj samo, če je njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), denominiran v isti valuti;

   (b) posli, razporejeni v kategorijo valutnega tveganja, se uvrstijo v isti niz varovanj samo, če njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), temelji na istem valutnem paru;

   (c) vsi posli, razporejeni v kategorijo kreditnega tveganja, se uvrstijo v isti niz varovanj;

   (d) vsi posli, uvrščeni v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov, se uvrstijo v isti niz varovanj;

(e) posli, razporejeni v kategorijo blagovnega tveganja, se uvrstijo v enega od naslednjih nizov varovanj glede na naravo njihovega primarnega povzročitelja tveganja ali najpomembnejšega povzročitelja tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3):

(i) energija;

(ii) kovine;

(iii) kmetijski proizvodi;

(iv) drugo blago

(v) podnebne razmere;

(f) posli, razporejeni v kategorijo drugih tveganj, se uvrstijo v isti niz varovanj samo, če je njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), identičen.

Za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka se posli, razporejeni v kategorijo obrestnega tveganja, ki imajo za primarnega povzročitelja tveganja spremenljivko inflacije, uvrstijo v ločene nize varovanj, ki niso isti kot nizi varovanj, vzpostavljeni za posle, razporejene v kategorijo obrestnega tveganja, ki za primarnega povzročitelja tveganja ***nimajo*** spremenljivke inflacije. Ti posli se uvrstijo v isti niz varovanj samo, če je njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), denominiran v isti valuti.

2. Institucije z odstopanjem od odstavka 1 tega člena vzpostavijo ločene posamezne nize varovanj v vsaki kategoriji tveganja za naslednje posle:

(a) posle, za katere je primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), vgrajena tržna nestanovitnost ali realizirana nestanovitnost povzročitelja tveganja ali pa korelacija med dvema povzročiteljema tveganja;

(b) posle, za katere je primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), razlika med dvema povzročiteljema tveganja, razporejenima v isto kategorijo tveganja, ali posle, sestavljene iz dveh plačilnih strani, denominiranih v isti valuti, pri katerih je povzročitelj tveganja, ki spada v isto kategorijo tveganja kot primarni povzročitelj tveganja, vsebovan v drugi plačilni strani od tiste, ki vsebuje primarnega povzročitelja tveganja.

Institucije za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka uvrstijo posle v isti niz varovanj zadevne kategorije tveganja samo, če je njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), identičen.

Institucije za namene točke (b) prvega pododstavka uvrstijo posle v isti niz varovanj zadevne kategorije tveganja samo, če je par povzročiteljev tveganja v teh poslih, kot je opisan v navedeni točki, identičen in med obema povzročiteljema tveganja v tem paru obstaja pozitivna korelacija. V nasprotnem primeru institucije uvrstijo posle iz točke (b) prvega pododstavka v enega od nizov varovanj, vzpostavljenih v skladu z odstavkom 1, na podlagi samo enega od obeh povzročiteljev tveganja iz točke (b) prvega pododstavka.

3. Institucije na zahtevo pristojnih organov razkrijejo število nizov varovanj, vzpostavljenih v skladu z odstavkom 2 tega člena za vsako kategorijo tveganja, skupaj s primarnim povzročiteljem tveganja ali najpomembnejšim povzročiteljem tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3) ali parom povzročiteljev tveganja vsakega od teh nizov varovanj ter številom poslov v vsakem od teh nizov varovanj.

Člen 278

Potencialna prihodnja izpostavljenost

1. Institucije izračunajo potencialno prihodnjo izpostavljenost (PFE) niza pobotov na naslednji način:

$$PFE = multiplikator \cdot \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

pri čemer je:

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost;

a = indeks, ki označuje kategorije tveganja, vključene v izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti niza pobotov;

$AddOn^{(a)}$ = pribitek za kategorijo tveganja ‚a‘, izračunan v skladu s členi 280a do 280f, kot je ustrezno, in

multiplikator = multiplikacijski faktor, izračunan v skladu s formulo iz odstavka 3.

Institucije za namene tega izračuna v izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti niza pobotov vključijo pribitek za dano kategorijo tveganja, če je bil vsaj en posel niza pobotov razporejen v to kategorijo tveganja.

2. Potencialna prihodnja izpostavljenost več nizov pobotov, ki so predmet enega dogovora o vzdrževanju kritja, kot je navedeno v členu 275(3), se izračuna kot vsota ***potencialne prihodnje izpostavljenosti*** vseh posameznih nizov pobotov, kot da ne bi bili predmet nikakršnega dogovora o vzdrževanju kritja.

3. Za namene odstavka 1 se multiplikator izračuna na naslednji način:

$$multiplikator = \begin{cases} 1 \; if \; z \geq 0 \\ min\left\{1, Floor_m + (1 - Floor_m) \cdot exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \; if \; z < 0 \end{cases}$$

pri čemer je:

$Floor_m$ = 5 %

y = $2 * (1 - Floor_m) * \sum_a AddOn^{(a)}$;

z = $\begin{cases} CMV - NICA \text{ za nize pobotov iz člena } 275(1) \\ CMV - VM - NICA \text{ za nize pobotov iz člena } 275(2); \\ CMV_i - NICA_i \text{ za nize pobotov iz člena } 275(3) \end{cases}$

$NICA_i$ = neto znesek neodvisnega zavarovanja s premoženjem, izračunan samo za posle, vključene v niz pobotov ‚i'. $NICA_i$ se izračuna na ravni posla ali na ravni niza pobotov, odvisno od dogovora o vzdrževanju kritja.

Člen 279

Izračun pozicije tveganja

Institucije za namen izračuna pribitkov za kategorije tveganja iz členov 280a do 280f izračunajo pozicije tveganja za vsak posel iz niza pobotov, kot sledi:

$$pozicija\ tveganja = \delta\ * AdjNot * MF$$

pri čemer je:

δ = nadzorniška delta posla, izračunana v skladu s formulo, določeno v členu 279a;

AdjNot = prilagojeni hipotetični znesek posla, izračunan v skladu s členom 279b, in

MF = faktor zapadlosti posla, izračunan v skladu s formulo, določeno v členu 279c.

Člen 279a

Nadzorniška delta

1. Institucije izračunajo nadzorniško delto na naslednji način:

(a) za nakupne in prodajne opcije, ki dajejo kupcu pravico, da kupi ali proda osnovni instrument po pozitivni ceni na natančno določen datum ***ali več datumov*** v prihodnosti, razen če so te opcije razporejene v kategorijo obrestnega tveganja, institucije uporabijo naslednjo formulo:

$$\delta = predznak \cdot N\left(vrsta \cdot \frac{\ln\left({}^{P}/_{K}\right) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

pri čemer je:

δ = nadzorniška delta;

predznak = ***–1, kadar je posel prodana nakupna opcija ali kupljena prodajna opcija;***

predznak = ***+1, kadar je posel kupljena nakupna ali prodana prodajna opcija;***

vrsta = –1, kadar je posel prodajna opcija;

vrsta = +1, kadar je posel nakupna opcija;

N(x) = kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, kar pomeni, da je verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka ‚x';

P = promptna ali terminska cena osnovnega instrumenta opcije; ***za opcije, katerih denarni tokovi so odvisni od povprečne vrednosti cene osnovnega instrumenta, je P enak povprečni vrednosti na dan izračuna;***

K = izvršilna cena opcije;

T = datum izteka opcije; ***za opcije,*** ki ***se jih lahko izvrši le na en*** datum v prihodnosti***, je datum izteka enak temu datumu; za opcije, ki se jih lahko*** izvrši ***na več datumov v prihodnosti, je datum izteka enak najpoznejšemu od teh datumov;*** datum izteka se izrazi v letih z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh in

σ = nadzorniška nestanovitnost opcije, določena v skladu z razpredelnico 1 na podlagi kategorije tveganja posla in narave osnovnega instrumenta opcije.

Razpredelnica 1

Kategorija tveganja	Osnovni instrument	Nadzorniška nestanovitnost
Valutno tveganje	Vsi	15 %
Kreditno tveganje	instrument za eno samo izpostavljenost	100 %
	instrument za več izpostavljenosti	80 %

Tveganje lastniških finančnih instrumentov	instrument za eno samo izpostavljenost	120 %
	instrument za več izpostavljenosti	75 %
Blagovno tveganje	električna energija	150 %
	drugo blago (razen električne energije)	70 %
Druga tveganja	Vsi	150 %

Institucije, ki uporabljajo terminsko ceno osnovnega instrumenta opcije, zagotovijo, da:

(i) je terminska cena skladna z značilnostmi opcije;

(ii) se terminska cena izračuna z uporabo zadevne obrestne mere, ki velja na datum poročanja;

(iii) terminska cena vključuje pričakovane denarne tokove osnovnega instrumenta pred iztekom opcije;

(b) institucije za tranše sintetičnega listinjenja ***in kreditnega izvedenega finančnega instrumenta na podlagi n-tega neplačila*** uporabijo naslednjo formulo:

$$\delta = sign \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

pri čemer je:

predznak $= \begin{cases} +1, \text{kjer je bilo kreditno varovanje s poslom pridobljeno} \\ -1, \text{kjer je bilo kreditno varovanje s poslom zagotovljeno} \end{cases}$

A = točka vključitve tranše; ***za posel s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom na podlagi n-tega neplačila, ki temelji na referenčnih subjektih ‚k', velja A = (n-1)/k", in***

D = točka izločitve tranše***; za posel s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom na podlagi n-tega neplačila, ki temelji na referenčnih subjektih ‚k', velja D = n/k;***

(c) za posle, ki niso navedeni v točki (a) ali (b), institucije uporabijo naslednjo nadzorniško delto:

$$\delta = \begin{cases} +1, \text{če je posel dolga pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani} \\ -1, \text{če je posel kratka pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani} \end{cases}$$

2. Za namene tega oddelka dolga pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani kategoriji tveganja iz člena 277(3) pomeni, da se tržna vrednost posla zviša, ko se zviša vrednost tega povzročitelja tveganja, kratka pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani kategoriji tveganja iz člena 277(3) pa pomeni, da se tržna vrednost posla zniža, ko se zviša vrednost tega povzročitelja tveganja.

▌

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) formulo, ***skladno z mednarodnim regulativnim razvojem,*** ki jo institucije uporabljajo za izračun nadzorniške delte nakupnih in prodajnih opcij, razporejenih v kategorijo obrestnega tveganja, ob upoštevanju tržnih pogojev, v katerih so lahko obrestne mere negativne, ter nadzorniške nestanovitnosti, ki je primerna za to formulo;

(b) ***metodo za določitev,*** ali je posel ▌ dolga ali kratka pozicija v ***primarnem*** povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani kategoriji tveganja iz člena 277(3)▌**.**

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 279b

Prilagojeni hipotetični znesek

1. Institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek na naslednji način:

(a) za posle, razporejene v kategorijo obrestnega tveganja ali kategorijo kreditnega tveganja, institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek kot zmnožek hipotetičnega zneska pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ***in*** nadzorniškega faktorja trajanja, ki se izračuna, kot sledi:

$$\text{nadzorniški faktor trajanja} = \frac{exp(-R \cdot S) - exp(-R \cdot E)}{R}$$

pri čemer je:

R = nadzorniška diskontna stopnja; R = 5 %

S = ***obdobje med*** datumom začetka ***posla in datumom poročanja, ki se izrazi v letih z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh; in***

E = ***obdobje med*** datumom konca ▌ posla ▌ in datumom ***poročanja, ki*** se izrazi v letih z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh.

Datum začetka posla je najzgodnejši datum, na katerega je v okviru posla določeno ali izvedeno vsaj pogodbeno plačilo instituciji ali s strani institucije, razen plačil, povezanih z izmenjavo zavarovanja s premoženjem v dogovoru o vzdrževanju kritja. Če so se v poslu na datum poročanja že določala ali izplačevala plačila, je datum začetka posla enak 0. ▌

Če posel ***zajema*** enega ali ***več pogodbenih*** prihodnjih datumov, na katere se lahko institucija ali nasprotna stranka odloči odstopiti od posla ***pred*** njegovo pogodbeno zapadlostjo, je datum začetka posla najzgodnejši od naslednjih:

(i) datum ali najzgodnejši od več prihodnjih datumov, na katere se lahko institucija ali nasprotna stranka odločita odstopiti od posla pred njegovo pogodbeno zapadlostjo;

(ii) datum, na katerega se v poslu začnejo določati ali izplačevati plačila, ki niso plačila, povezana z izmenjavo zavarovanja s premoženjem v dogovoru o vzdrževanju kritja.

Če ima posel za osnovni instrument finančni instrument, ki lahko poleg pogodbenih obveznosti iz posla povzroči dodatne pogodbene obveznosti, se datum začetka posla določi na podlagi najzgodnejšega datuma, na katerega se v osnovnem instrumentu začnejo določati ali izplačevati plačila.

Datum konca posla je najpoznejši datum, na katerega se v okviru posla izmenja ali lahko izmenja pogodbeno plačilo instituciji ali s strani institucije.

Če ima posel za osnovni instrument finančni instrument, ki lahko poleg pogodbenih obveznosti iz posla povzroči dodatne pogodbene obveznosti, se datum konca posla določi na podlagi zadnjega pogodbenega plačila osnovnega instrumenta posla.

Kadar je posel strukturiran za poravnavanje neporavnane izpostavljenosti na določene datume plačila in so pogoji ponovno določeni tako, da je tržna vrednost posla na te določene datume enaka nič, veljajo poravnave neporavnanih izpostavljenosti na te določene datume kot pogodbeno plačilo v okviru istega posla;

(b) za posle, razporejene v kategorijo valutnega tveganja, institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek na naslednji način:

(i) če je posel sestavljen iz ene plačilne strani, je prilagojeni hipotetični znesek enak hipotetičnemu znesku pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu;

(ii) če je posel sestavljen iz dveh plačilnih strani in je hipotetični znesek ene plačilne strani denominiran v valuti poročanja institucije, je prilagojeni hipotetični znesek enak hipotetičnemu znesku druge plačilne strani;

(iii) če je posel sestavljen iz dveh plačilnih strani in je hipotetični znesek obeh plačilnih strani denominiran v valuti, ki je drugačna od valute poročanja institucije, je prilagojeni hipotetični znesek višji od hipotetičnih zneskov obeh plačilnih strani, potem ko se ta zneska pretvorita v valuto poročanja institucije po veljavnem promptnem menjalnem tečaju;

(c) za posle, razporejene v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov ali kategorijo blagovnega tveganja, institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek kot zmnožek tržne cene ene enote osnovnega instrumenta posla ***in*** števila enot osnovnega instrumenta, na katerem posel temelji;

če je posel, razporejen v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov ali kategorijo blagovnega tveganja, pogodbeno izražen kot hipotetični znesek, ***institucije kot prilagojeni hipotetični znesek uporabljajo hipotetični znesek posla,*** ne pa število enot osnovnega instrumenta***;***

(d) za posle, razporejene v kategorijo drugih tveganj, institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek na podlagi ***najustreznejše metode izmed metod iz točk (a), (b) in (c), in sicer odvisno od narave in značilnosti osnovnega instrumenta posla.***

2. Institucije za namene izračuna prilagojenega hipotetičnega zneska posla iz odstavka 1 določijo hipotetični znesek ali število enot osnovnega instrumenta na naslednji način:

(a) če hipotetični znesek ali število enot osnovnega ***instrumenta*** posla nista fiksno določena do pogodbene zapadlosti ▌:

(i) za deterministično določene hipotetične zneske in števila enot osnovnega instrumenta je hipotetični znesek tehtano povprečje vseh deterministično določenih vrednosti hipotetičnih zneskov oziroma števila enot osnovnega instrumenta do pogodbene zapadlosti posla, pri čemer so uteži deli obdobja, v katerih veljajo posamezne vrednosti hipotetičnega zneska;

(ii) za stohastično določene hipotetične zneske in števila enot osnovnega instrumenta je hipotetični znesek enak znesku, ki se določi s fiksiranjem tekočih tržnih vrednosti v formuli za izračun prihodnjih tržnih vrednosti;

▌

(b) pri pogodbah, pri katerih se hipotetični znesek večkrat zamenja, se hipotetični znesek pomnoži s številom preostalih plačil, ki se še morajo opraviti po pogodbi;

(c) pri pogodbah, ki ***določajo*** multiplikacijo izplačil denarnih ***tokov*** ali multiplikacijo osnovnega instrumenta pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu, institucija prilagodi hipotetični znesek, tako da upošteva učinke multiplikacije na strukturo tveganja teh pogodb.

3. Institucije pretvorijo prilagojeni hipotetični znesek posla v svojo valuto poročanja po veljavnem promptnem menjalnem tečaju, če se prilagojeni hipotetični znesek v skladu s tem členom izračuna na podlagi pogodbenega hipotetičnega zneska ali tržne cene števila enot osnovnega instrumenta, ki sta denominirana v drugi valuti.

Člen 279c

Faktor zapadlosti

1. Institucije izračunajo faktor zapadlosti na naslednji način:

(a) za posle, vključene v nize pobotov iz člena 275(1), institucije uporabijo naslednjo formulo:

$$MF = \sqrt{min\{max\{M, 10/EnoPoslovnoLeto\}, 1\}}$$

pri čemer je:

MF = faktor zapadlosti;

M = preostala zapadlost posla, ki je enaka obdobju, potrebnem za prenehanje vseh pogodbenih obveznosti posla; za ta namen se kakršna koli opcionalnost pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih obravnava kot pogodbena obveznost; preostala zapadlost se izrazi v letih z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh;

če ima posel za osnovni instrument drugo pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih, ki lahko poleg tistih iz posla povzroči dodatne pogodbene obveznosti, je preostala zapadlost posla enaka obdobju, potrebnem za prenehanje vseh pogodbenih obveznosti osnovnega instrumenta;

če je posel strukturiran za poravnavanje neporavnane izpostavljenosti na določene datume plačila in so pogoji ponovno opredeljeni tako, da je tržna vrednost posla na te določene datume enaka nič, je preostala zapadlost posla enaka času do naslednjega datuma ponovne določitve pogojev.

EnoPoslovnoLeto = eno leto, izraženo v poslovnih dneh z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh;

(b) za posle, vključene v nize pobotov iz člena 275(2) in (3), se faktor zapadlosti določi kot:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{EnoPoslovnoLeto}}$$

pri čemer je:

MF = faktor zapadlosti;

MPOR = obdobje kritja za tveganje pri nizu pobotov, določeno v skladu s členom 285(2) do (5) in

EnoPoslovnoLeto = eno leto, izraženo v poslovnih dneh z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh.

Pri določanju obdobja kritja za tveganje pri poslih med stranko in klirinškim članom institucija, ki deluje kot stranka ali kot klirinški član, nadomesti najkrajše obdobje iz točke (b) člena 285(2) s petimi delovnimi dnevi.

2. Za namene odstavka 1 je preostala zapadlost enaka obdobju do naslednjega datuma ponovne določitve pogojev za posle, ki so strukturirani za poravnavanje neporavnane izpostavljenosti na določene datume plačila in v katerih so pogoji ponovno določeni tako, da je tržna vrednost pogodbe na te določene datume enaka nič.

Člen 280

Koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj

Za namene izračuna pribitka za niz varovanj iz členov od 280a do 280f je koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj ‚ϵ‘ enak:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \; za\ nize\ varovanj, vzpostavljene\ v\ skladu\ s\ členom\ 277a(1) \\ 5 \; za\ nize\ varovanj, vzpostavljene\ v\ skladu\ s\ točko\ (a)\ člena\ 277a(2) \\ 0{,}5 \; za\ nize\ varovanj, vzpostavljene\ v\ skladu\ s\ točko\ (b)\ člena\ 277a(2) \end{cases}$$

Člen 280a

Pribitek za kategorijo obrestnega tveganja

1. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo obrestnega tveganja pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$AddOn^{IR} = \sum_{j} AddOn_{j}^{IR}$$

pri čemer je:

$AddOn^{IR}$ = pribitek za kategorijo obrestnega tveganja;

j = indeks, ki označuje vse nize varovanj v zvezi z obrestnim tveganjem, določene v skladu s točko (a) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$AddOn_j^{IR}$ = pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije obrestnega tveganja, izračunan v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije izračunajo pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije obrestnega tveganja na naslednji način:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j \cdot SF^{IR} \cdot EffNot_j^{IR}$$

pri čemer je:

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj,j‘, določen v skladu z relevantno vrednostjo iz člena 280;

SF^{IR} = nadzorniški faktor za kategorijo obrestnega tveganja z vrednostjo 0,5 % in

$EffNot_j^{IR}$ = efektivni hipotetični znesek niza varovanj ‚j‘, izračunan v skladu z ***odstavkom 3.***

3. Institucije za namene izračuna efektivnega hipotetičnega zneska niza varovanj ‚j‘ vsak posel iz niza varovanj najprej razporedijo v ustrezno skupino iz razpredelnice 2. To storijo na podlagi datuma konca vsakega posla, kot se določi v skladu s točko (a) člena 279b(1):

Razpredelnica 2

Skupina	Datum konca (v letih)
1	>0 in <=1
2	>1 in <= 5
3	> 5

Institucije nato izračunajo efektivni hipotetični znesek niza varovanj ‚j‘ v skladu z naslednjo formulo:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

pri čemer je:

▌ $EffNot_j^{IR}$ = efektivni hipotetični znesek niza varovanj ‚j‘;

$D_{j,k}$ = efektivni hipotetični znesek skupine ‚k‘ niza varovanj ‚j‘, ki se izračuna na naslednji način:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in skupina\ k} pozicija\ tveganja_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

Člen 280b

Pribitek za kategorijo valutnega tveganja

1. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo valutnega tveganja pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$AddOn^{FX} = \sum_{j} AddOn_{j}^{FX}$$

pri čemer je:

$AddOn^{FX}$ = pribitek za kategorijo valutnega tveganja;

j = indeks, ki označuje nize varovanj v zvezi z valutnim tveganjem, določene v skladu s točko (b) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$\sum_j AddOn_j^{FX}$ = pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije valutnega tveganja, izračunan v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije izračunajo pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije valutnega tveganja na naslednji način:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot \left|EffNot_j^{FX}\right|$$

pri čemer je:

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj‚j‘, določen v skladu s členom 280;

SF^{FX} = nadzorniški faktor za kategorijo valutnega tveganja z vrednostjo 4 %;

$EffNot_j^{FX}$ = efektivni hipotetični znesek niza varovanj ‚j‘, ki se izračuna na naslednji način:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in niz\ varovanj\ j} pozicija\ tveganja_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

Člen 280c

Pribitek za kategorijo kreditnega tveganja

1. Institucije za namene odstavka 2 določijo zadevne kreditne referenčne subjekte niza pobotov v skladu z naslednjim:

   (a) za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta, ki je osnovni instrument za posel z eno samo izpostavljenostjo, ki je dodeljen v kategorijo kreditnega tveganja, obstaja en kreditni referenčni subjekt; posli z eno samo izpostavljenostjo se dodelijo istemu kreditnemu referenčnemu subjektu samo, če osnovni referenčni dolžniški instrument teh poslov izda isti izdajatelj;

   (b) za vsako skupino referenčnih dolžniških instrumentov ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov z eno samo izpostavljenostjo, ki so osnovni instrumenti za posel z več izpostavljenostmi, dodeljen v kategorijo kreditnega tveganja, obstaja en kreditni referenčni subjekt; posli z več izpostavljenostmi se dodelijo istemu kreditnemu referenčnemu subjektu samo, če ima skupina osnovnih referenčnih dolžniških instrumentov ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov z eno samo izpostavljenostjo v teh poslih iste sestavine.

2. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo kreditnega tveganja pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$AddOn^{Credit} = \sum_{j} AddOn_{j}^{Credit}$$

pri čemer je:

$AddOn^{Credit}$ = pribitek za kategorijo kreditnega tveganja;

j = indeks, ki označuje vse nize varovanj v zvezi s kreditnim tveganjem, določene v skladu s točko (c) členom 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$AddOn_{j}^{Credit}$= pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije kreditnega tveganja, izračunan v skladu z odstavkom 3.

3. Institucije izračunajo pribitek za kategorijo kreditnega tveganja niza varovanj ‚j‘ na naslednji način:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{Credit} \cdot AddOn\left(Entity_k\right)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{Credit}\right)^2\right) \cdot \left(AddOn\left(Entity_k\right)\right)^2}$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Credit}$ = pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije kreditnega tveganja

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj niza varovanj ‚j‘, določen v skladu s členom 280 ▌ ;

k = indeks, ki označuje kreditne referenčne subjekte niza pobotov, določene v skladu z odstavkom 1;

$\boldsymbol{\rho_k^{Credit}}$ = korelacijski faktor kreditnega referenčnega subjekta ‚***k***‘; če je bil kreditni referenčni subjekt ‚k‘ določen v skladu s točko (a) odstavka 1, je $\boldsymbol{\rho_k^{Credit}}$ = 50 %. Če je bil kreditni referenčni subjekt ‚***k***‘ določen v skladu s točko (b) odstavka 1, je $\boldsymbol{\rho_k^{Credit}}$ = 80 %; in

AddOn(***Entity$_k$***) = pribitek za kreditni referenčni subjekt ‚***k***‘, določen v skladu z odstavkom 4, in

4. Institucije izračunajo pribitek za kreditni referenčni subjekt ‚***k***‘ na naslednji način:

$$AddOn(Entity_k) = EffNot_k^{Credit}$$

pri čemer je:

$EffNot_k^{Credit}$ = efektivni hipotetični znesek kreditnega referenčnega subjekta ‚***k***‘, izračunan na naslednji način:

$$EffNot_k^{Credit} = \sum_{l \in \text{kreditni referenčni subjekt} k} SF_{k,l}^{Credit} \cdot pozicija\ tveganja_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja; in

$\boldsymbol{SF}_{\boldsymbol{k},l}^{Credit}$ = nadzorniški faktor, ki se uporablja za kreditni referenčni subjekt ‚***k***‘, izračunan v skladu z odstavkom 5.

5. Institucije izračunajo nadzorniški faktor, ki se uporablja za kreditni referenčni subjekt ‚***k***‘, na naslednji način:

(a) za kreditni referenčni subjekt ‚***k***‘, določen v skladu s točko (a) odstavka 1, se $\boldsymbol{SF}_{\boldsymbol{k},l}^{Credit}$ razporedi v enega od šestih nadzorniških faktorjev iz razpredelnice 3 tega odstavka na podlagi zunanje bonitetne ocene imenovane ECAI ustreznega posameznega izdajatelja; za posameznega izdajatelja, za katerega bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo:

(i) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3, razporedi notranjo bonitetno oceno posameznega izdajatelja v eno od zunanjih bonitetnih ocen;

(ii) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 2, dodeli temu kreditnemu referenčnemu subjektu $\boldsymbol{SF}_{\boldsymbol{k},l}^{Credit}$ v višini 0,54 %; če pa institucija za določanje uteži tveganja v zvezi z izpostavljenostmi kreditnemu tveganju nasprotne stranke za tega posameznega izdajatelja uporablja člen 128, se temu kreditnemu referenčnemu subjektu dodeli $\boldsymbol{SF}_{\boldsymbol{k},l}^{Credit}$ v višini 1,6 %;

(b) za kreditni referenčni subjekt ‚***k***', določen v skladu s točko (b) odstavka 1:

(i) če je pozicija tveganja ‚l', dodeljena kreditnemu referenčnemu subjektu ‚***k***', kreditni indeks, ki kotira na priznani borzi, se $\boldsymbol{SF}_{\boldsymbol{k},l}^{Credit}$ razporedi v enega od dveh nadzorniških faktorjev iz razpredelnice 4 tega odstavka na podlagi ▌ kreditne kakovosti večine njegovih posameznih sestavin;

(ii) če pozicija tveganja ‚l', dodeljena kreditnemu referenčnemu subjektu ‚k', ni pozicija iz točke (b)(i), je $SFk_{,l}^{Credit}$ tehtano povprečje nadzorniških faktorjev, razporejenih na vsako sestavino v skladu z metodo iz točke (a), če se uteži določijo z deležem hipotetičnega zneska sestavin v tej poziciji.

Razpredelnica 3

Stopnja kreditne kakovosti	Nadzorniški faktor za posle z eno samo izpostavljenostjo
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Razpredelnica 4

Prevladujoča kreditna kakovost	Nadzorniški faktor za indekse, ki kotirajo na borzi
Naložbeni razred	0,38 %
Zunaj naložbenega razreda	1,06 %

Člen 280d

Pribitek za kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov

1. Institucije za namene odstavka 2 določijo zadevne lastniške referenčne subjekte niza pobotov v skladu z naslednjim:

   (a) za vsakega izdajatelja referenčnega lastniškega instrumenta, ki je osnovni instrument za posel z eno samo izpostavljenostjo, ki je dodeljen v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov, obstaja en lastniški referenčni subjekt; posli z eno samo izpostavljenostjo se dodelijo istemu lastniškemu referenčnemu subjektu samo, če osnovni referenčni lastniški instrument teh poslov izda isti izdajatelj;

   (b) za vsako skupino referenčnih lastniških instrumentov ali lastniških izvedenih finančnih instrumentov z eno samo izpostavljenostjo, ki so osnovni instrumenti za posel z več izpostavljenostmi, dodeljen v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov, obstaja en lastniški referenčni subjekt; posli z več izpostavljenostmi se dodelijo istemu lastniškemu referenčnemu subjektu samo, če ima skupina osnovnih referenčnih lastniških instrumentov oziroma lastniških izvedenih finančnih instrumentov z eno samo izpostavljenostjo v teh poslih iste sestavine.

2. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$AddOn^{Equity} = \sum_{j} AddOn_{j}^{Equity}$$

pri čemer je:

$AddOn^{Equity}$ = pribitek za kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov;

j = indeks, ki označuje vse nize varovanj v zvezi s tveganjem lastniških finančnih instrumentov, določene v skladu s točko (d) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$AddOn_{j}^{Equity}$ = pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije tveganja lastniških finančnih instrumentov, izračunan v skladu z odstavkom 3.

3. Institucije izračunajo pribitek za kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov niza varovanj ‚j‘ na naslednji način:

$$AddOn_j^{Equity} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{Equity} \cdot AddOn\left(Entity_k\right)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{Equity}\right)^2\right) \cdot \left(AddOn\left(Entity_k\right)\right)^2}$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Equity}$ = pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije tveganja lastniških finančnih instrumentov;

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj ‚j‘, določen v skladu s členom 280;

k = indeks, ki označuje lastniške referenčne subjekte pri nizu pobotov, določene v skladu z odstavkom 1;

ρ_k^{Equity} = korelacijski faktor lastniškega referenčnega subjekta ‚***k***‘; če je bil lastniški referenčni subjekt ‚***k***‘ določen v skladu z odstavkom 1(a), je ρ_k^{Equity} enak 50 %.; če je bil lastniški referenčni subjekt ***‚k‘*** določen v skladu z odstavkom 1(b), je ρ_k^{Equity} enak 80 %; in

AddOn(***Entity***$_k$) = pribitek za lastniški referenčni subjekt ‚***k***‘, določen v skladu z odstavkom 4.

4. Institucije izračunajo pribitek za lastniški referenčni subjekt ‚***k***‘ na naslednji način:

$$AddOn(Entity_k) = SF_k^{Equity} \cdot EffNot_k^{Equity}$$

pri čemer je:

AddOn(***Entity$_k$***) = pribitek za lastniški referenčni subjekt ‚***k***‘;

SF_k^{Equity} = nadzorniški faktor, ki se uporablja za lastniški referenčni subjekt ‚***k***‘. Če je bil lastniški referenčni subjekt ‚***k***‘ določen v skladu s točko (a) odstavka 1, je ***SF_k^{Equity}*** enak 32 %; če je bil lastniški referenčni subjekt ‚***k***‘ določen v skladu s točko (b) odstavka 1, je ***SF_k^{Equity}*** enak 20 %; in

$EffNot_k^{Equity}$ = efektivni hipotetični znesek lastniškega referenčnega subjekta ‚***k***‘, ki se izračuna na naslednji način:

$$EffNot_k^{Equity} = \sum_{l \in \text{lastniški referenčni subjekt ‚}k\text{‘}} pozicija\ tveganja_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

Člen 280e

Pribitek za kategorijo blagovnega tveganja

1. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo blagovnega tveganja pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$AddOn^{Com} = \sum_{j} AddOn_{j}^{Com}$$

pri čemer je:

$AddOn^{Com}$ = pribitek za kategorijo blagovnega tveganja;

j = indeks, ki označuje nize varovanj v zvezi z blagovnim tveganjem , določene v skladu s točko (e) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$AddOn_{j}^{Com}$ = pribitek za niz varovanj ‚j‘ kategorije blagovnega tveganja, izračunan v skladu z odstavkom 4.

2. Institucije za namene izračuna pribitka za niz varovanj v zvezi z blagovnim tveganjem za dani niz pobotov v skladu z odstavkom 4 določijo ustrezne vrste blagovne reference vsakega niza varovanj. Posli z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago se dodelijo isti vrsti blagovne reference samo, če je osnovni instrument v teh poslih iste narave, ***ne glede na lokacijo izročitve in kakovost blaga***.

3. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavka 2 od institucije***, ki je znatno izpostavljena osnovnemu tveganju v zvezi s tem, da imajo različne pozicije isto naravo, kot je navedeno v odstavku 2, zahtevajo, naj pri določitvi vrst blagovne reference za zadevne pozicije uporabi več značilnosti,*** ne ***le*** narave blaga kot osnovnega instrumenta ▌. V ***takšnih*** okoliščinah se ***posli z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago dodelijo isti vrsti blagovne reference samo, če imajo enake značilnosti.***

▌

4. Institucije izračunajo pribitek za kategorijo blagovnega tveganja niza varovanj ‚j‘ na naslednji način:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\rho^{Com} \cdot \sum_k AddOn\left(Type_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - (\rho^{Com})^2\right) \cdot \sum_k \left(AddOn\left(Type_k^j\right)\right)^2}$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Com}$ =pribitek kategorije blagovnega tveganja za niz varovanj ‚j‘ ;

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj niza varovanj ‚j‘, določen v skladu s členom 280;

ρ^{Com} = korelacijski faktor za kategorijo blagovnega tveganja z vrednostjo 40 %;

k = indeks, ki označuje vrste blagovne reference pri nizu pobotov, določene v skladu z odstavkom 2 in

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$ = pribitek za vrsto blagovne reference ‚k‘, izračunan v skladu z odstavkom 5.

5. Institucije izračunajo pribitek za vrsto blagovne reference ‚k‘ na naslednji način:

$$AddOn\left(Type_k^j\right) = SF_k^{Com} \cdot EffNot_k^{Com}$$

pri čemer je:

$AddOn\left(Type_k^j\right)$ = pribitek za vrsto blagovne reference ‚k‘;

SF_k^{Com} = nadzorniški faktor, ki se uporablja za vrsto blagovne reference ‚k‘.

če vrsta blagovne reference ‚k‘ ustreza poslom, dodeljenim v niz varovanj iz točke (e)(i) člena 277***a(1)***, je SF_k^{Com} **–** ***razen pri poslih, povezanih z električno energijo –*** enak 18 ***%; pri poslih, povezanih z električno energijo, je*** SF_k^{Com} ***enak 40 %; in***

$EffNot_k^{Com}$ = efektivni hipotetični znesek vrste blagovne reference ‚k‘, ki se izračuna na naslednji način:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in \text{vrsta blagovne reference ‚k‘}} pozicija\ tveganja_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

Člen 280f

Pribitek za kategorijo drugih tveganj

1. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo drugih tveganj pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$AddOn^{Other} = \sum_{j} AddOn_{j}^{Other}$$

pri čemer je:

$AddOn^{Other}$ = pribitek za kategorijo drugih tveganj;

j = indeks, ki označuje nize varovanj v zvezi z drugimi tveganji, določene v skladu s točko (f) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$AddOn_{j}^{Other}$ = pribitek za kategorijo drugih tveganj niza varovanj ‚j‘, izračunan v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije izračunajo pribitek za kategorijo drugih tveganj niza varovanj ‚j‘ na naslednji način:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j \cdot SF^{Other} \cdot \left|EffNot_j^{Other}\right|$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Other}$ = pribitek za kategorijo drugih tveganj niza varovanj ‚j‘;

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj, j‘, določen v skladu s členom 280;

SF^{Other} = nadzorniški faktor za kategorijo drugih tveganj z vrednostjo 8 %;

$EffNot_j^{Other}$ = efektivni hipotetični znesek niza varovanj ‚j‘, ki se izračuna na naslednji način:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in \text{niz varovanj ‚j‘}} pozicija\ tveganja_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

Oddelek 4

Poenostavljeni standardizirani pristop za kreditno tveganje nasprotne stranke

Člen 281

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Institucije izračunajo eno samo vrednost izpostavljenosti na ravni niza pobotov v skladu z oddelkom 3 ob upoštevanju odstavka 2 tega člena.

2. Vrednost izpostavljenosti niza pobotov se izračuna v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) institucije ne uporabijo obravnave iz člena 274(6);

(b) z odstopanjem od člena 275(1) za nize pobotov, ki niso navedeni v členu 275(2), institucije izračunajo nadomestitvene stroške v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = max\{CMV, 0\}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški; in

CMV = tekoča tržna vrednost.

(c) z odstopanjem od člena 275(2) te uredbe za nize pobotov poslov, s katerimi se trguje na priznani borzi, za katere centralni kliring opravi CNS, ki ima dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali je priznana v skladu s členom 25 navedene uredbe, ali ki vključujejo dvostransko izmenjavo zavarovanja s premoženjem z nasprotno stranko v skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, institucije izračunajo nadomestitvene stroške v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = TH + MTA$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

TH = prag kritja, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov, pod katerim institucija ne more pozvati nasprotne stranke k predložitvi zavarovanja s premoženjem; in

MTA = najnižji znesek prenosa, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov;

(d) z odstopanjem od člena 275(3) za več nizov pobotov, za katere se uporablja dogovor o vzdrževanju kritja, institucije izračunajo nadomestitvene stroške kot vsoto nadomestitvenih stroškov vsakega posameznega niza pobotov, izračunanega v skladu z odstavkom 1, kot da se zanje ne bi vzdrževalo kritje;

(e) vsi nizi varovanj se določijo v skladu s členom 277a(1);

(f) institucije nastavijo na vrednost 1 multiplikator v formuli, ki se uporablja za izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti iz člena 278(1) na naslednji način:

$$PFE = \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

pri čemer je:

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost; in

$AddOn^{(a)}$ = pribitek za kategorijo tveganja ‚a‘;

(g) institucije z odstopanjem od člena 279a(1) za vse posle nadzorniško delto izračunajo, kot sledi:

$$\delta = \begin{cases} +1, če\ je\ posel\ dolga\ pozicija\ v\ primarnem\ povzročitelju\ tveganja \\ -1, če\ je\ posel\ kratka\ pozicija\ v\ primernem\ povzročitelju\ tveganja \end{cases}$$

pri čemer je:

δ = nadzorniška delta;

(h) formula iz točke (a) člena 279b(1), ki se uporabi za izračun nadzorniškega faktorja trajanja , je naslednja:

$$nadzorniški\ faktor\ trajanja = E - S$$

pri čemer je:

E = ***obdobje med*** datumom konca ▌ posla ▌ in datumom ***poročanja in***

S = ***obdobje med*** datumom začetka ***posla in datumom poročanja;***

(i) faktor zapadlosti iz člena 279c(1) se izračuna na naslednji način:

(i) za posle, vključene v nize pobotov iz člena 275(1), je faktor zapadlosti enak 1;

(ii) za posle, vključene v nize pobotov iz člena 275(2) in (3), je faktor zapadlosti enak 0,42;

(j) formula iz člena 280a(3), ki se uporabi za izračun efektivnega hipotetičnega zneska niza varovanj ‚j‘,, je naslednja:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

pri čemer je:

$EffNot_j^{IR}$ = efektivni hipotetični znesek niza varovanj ‚j‘ in

D_{jk} = efektivni hipotetični znesek skupine k niza varovanj ‚j‘;

(k) formula iz člena 280c(3), ki se uporabi za izračun pribitka kategorije kreditnega tveganja za niz varovanj ‚j‘, je naslednja:

$$AddOn_j^{Credit} = \sum_k |AddOn(Entity_k)|$$

pri čemer je:

$AddOn^{Credit}_j$ = pribitek kategorije kreditnega tveganja za niz varovanj ‚j' in

AddOn(***Entity***$_k$) = pribitek za kreditni referenčni subjekt ‚***k***';

(l) formula iz člena 280d(3), ki se uporabi za izračun pribitka kategorije tveganja lastniških finančnih instrumentov za niz varovanj ‚j', je naslednja:

$$AddOn_j^{Equity} = \sum_k |AddOn(Entity_k)|$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Equity}$ = pribitek kategorije tveganja lastniških finančnih instrumentov za niz varovanj ‚j'; in

AddOn(***Entity***$_k$) = pribitek za kreditni referenčni subjekt ‚***k***';

(m) formula iz člena 280e(4), ki se uporabi za izračun pribitka kategorije blagovnega tveganja za niz varovanj, j‘, je naslednja:

$$AddOn_j^{Com} = \sum_k \left| AddOn\left(Type_k^j\right) \right|$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Com}$ = pribitek kategorije blagovnega tveganja za niz varovanj ‚j‘; in

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{\mathrm{k}}^{\mathrm{j}}\right)$ = pribitek za vrsto blagovne reference ‚k‘.

Oddelek ***5***

Metoda originalne izpostavljenosti

Člen 282

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Institucije lahko izračunajo eno samo vrednost izpostavljenosti za vse posle iz pogodbe o pobotu, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 274(1). V nasprotnem primeru izračunajo vrednost izpostavljenosti ločeno za vsak posel, ki se obravnava kot samostojni niz pobotov.

2. Vrednost izpostavljenosti niza pobotov ali posla je zmnožek faktorja 1,4 in vsote trenutnih nadomestitvenih stroškov ter potencialne prihodnje izpostavljenosti.

3. Trenutni nadomestitveni stroški iz odstavka 2 se izračunajo na naslednji način:

(a) za nize pobotov poslov, s katerimi se trguje na priznani borzi, za katere centralni kliring opravi CNS, ki ima dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali je priznana v skladu s členom 25 navedene uredbe, ali ki vključujejo dvostransko izmenjavo zavarovanja s premoženjem z nasprotno stranko v skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, institucije uporabijo naslednjo formulo:

$$RC = TH + MTA$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

TH = prag kritja, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov, pod katerim institucija ne more pozvati nasprotne stranke k predložitvi zavarovanja s premoženjem in

MTA = najnižji znesek prenosa, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov;

(b) institucije za vse druge nize pobotov uporabijo naslednjo formulo:

$$RC = max\{CMV, 0\}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

CMV = tekoča tržna vrednost.

Institucije za potrebe izračuna trenutnih nadomestitvenih stroškov vsaj mesečno posodobijo tekoče tržne vrednosti.

4. Institucije izračunajo potencialno prihodnjo izpostavljenost iz odstavka 2 na naslednji način:

(a) potencialna prihodnja izpostavljenost niza pobotov je vsota potencialnih prihodnjih izpostavljenosti vseh poslov, vključenih v niz pobotov, izračunanih v skladu s točko (b);

(b) potencialna prihodnja izpostavljenost posameznega posla je njegov hipotetični znesek, pomnožen z:

(i) zmnožkom 0,5 % ***in*** preostale zapadlosti posla***, izražene v letih,*** za pogodbe o obrestnih ***izvedenih finančnih instrumentih***;

(ii) ***zmnožkom 6 % in preostale zapadlosti posla, izražene v letih, za pogodbe o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih;***

(iii) 4 % za ▌ valutne izvedene finančne instrumente;

(iv) 18 % za ***izvedene finančne instrumente na zlato in blago, razen izvedenih finančnih instrumentov na električno energijo;***

(v) 40 % za izvedene finančne instrumente na električno energijo;

(vi) 32 % za lastniške izvedene finančne instrumente;

(c) hipotetični znesek iz točke (b) ***tega odstavka*** se določi v skladu s členom 279b(2) in (3) za vse izvedene finančne instrumente, navedene v navedeni točki; poleg tega se hipotetični znesek ***izvedenih finančnih instrumentov iz točke b(iii) do (b)(vi) tega odstavka*** določi v skladu s točkama (***b***) in (***c***) člena 279b(1);

(d) potencialna prihodnja izpostavljenost nizov pobotov iz točke (a) odstavka 3 se pomnoži z 0,42.

Institucija lahko za izračun potencialne izpostavljenosti obrestnih ***izvedenih finančnih instrumentov in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov*** v skladu s ***točko (b)(i) in*** (ii) izbere originalno zapadlost pogodb namesto njihove preostale zapadlosti.“;

(75) v členu 283 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Za vse posle z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC in za vse posle z dolgim rokom poravnave, za katere institucija ni prejela dovoljenja za uporabo IMM na podlagi odstavka 1, institucija uporablja metode iz oddelka 3 ▌. Na ravni skupine se lahko trajno uporablja kombinacija teh metod.“;

(76) člen 298 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 298
Učinki priznanja pobota kot dejavnika, ki zmanjšuje tveganje

Pobot se za namene oddelkov 3 do 6 pripoznava tako, kot je navedeno v teh oddelkih.“;

(77) v členu 299(2) se črta točka (a);

(78) člen 300 se spremeni:

(a) ***uvodni*** stavek se nadomesti z naslednjim:

„Za namene tega oddelka in dela 7 se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:“;

(b) dodajo se naslednje točke:

„(5) ‚denarni posel‘ pomeni posel z denarnimi sredstvi, dolžniškimi instrumenti ali lastniškimi instrumenti, promptni valutni posel ali promptni blagovni posel; vendar repo posli, posli posoje vrednostnih papirjev ali blaga in posli izposoje vrednostnih papirjev ali blaga niso denarni posli;

(6) ‚posredna ureditev kliringa‘ pomeni ureditev, ki izpolnjuje pogoje iz drugega pododstavka člena 4(3) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(7) ‚stranka višjega nivoja‘ pomeni subjekt, ki opravlja storitve kliringa za stranko nižjega nivoja;

(8) ‚stranka nižjega nivoja‘ pomeni subjekt, ki dostopa do storitev CNS prek stranke višjega nivoja;

(9) ‚večnivojska struktura strank‘ pomeni posredno ureditev kliringa, na podlagi katere za institucijo storitve kliringa opravlja subjekt, ki ni klirinški član, vendar je sam stranka klirinškega člana ali stranke višjega nivoja;

(10) ‚nefinancirani prispevek v jamstveni sklad‘ pomeni prispevek, za katerega se je institucija, ki je v vlogi klirinškega člana, pogodbeno zavezala, da ga bo zagotovila CNS, potem ko bo CNS izčrpala svoj jamstveni sklad za kritje izgub zaradi neplačila enega ali več svojih klirinških članov;

(11) ‚posel posoje ali izposoje z v celoti zajamčeno vlogo‘ pomeni posel denarnega trga, v celoti zavarovan s premoženjem, pri katerem nasprotni stranki zamenjata vlogi, med njima pa posreduje CNS za zagotovitev, da nasprotni stranki izpolnjujeta svoje plačilne obveznosti.“;

(79) člen 301 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 301
Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za naslednje pogodbe in posle, če so neporavnani pri CNS:

(a) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, navedene v Prilogi II, in kreditne izvedene finančne instrumente;

(b) posle financiranja z vrednostnimi papirji in posle posoje ali izposoje z v celoti zajamčeno vlogo ter

(c) posle z dolgim rokom poravnave.

Ta oddelek se ne uporablja za izpostavljenosti, ki izhajajo iz poravnave denarnih poslov. Institucije uporabljajo obravnavo iz naslova V za trgovalne izpostavljenosti, ki izhajajo iz teh poslov, in utež tveganja 0 % za prispevke v jamstveni sklad, ki zajemajo samo te posle. Institucije uporabljajo obravnavo iz člena 307 za prispevke v jamstveni sklad, ki poleg denarnih poslov zajemajo katero koli pogodbo iz prvega pododstavka tega odstavka.

2. Za namene tega oddelka veljajo naslednje zahteve:

(a) začetno kritje ne vključuje prispevkov v CNS za ureditve skupnega kritja izgub;

(b) začetno kritje vključuje zavarovanje s premoženjem, ki ga položi institucija v vlogi klirinškega člana ali stranka in presega najnižji znesek, ki ga zahteva CNS oziroma institucija v vlogi klirinškega člana, če lahko CNS ali institucija v vlogi klirinškega člana v primernih okoliščinah prepreči instituciji v vlogi klirinškega člana oziroma stranki, da dvigne tak presežni znesek zavarovanja s premoženjem;

(c) če CNS uporablja začetno kritje za potrebe skupnega kritja izgub med svojimi klirinškimi člani, institucije, ki nastopajo v vlogi klirinškega člana, to začetno kritje obravnavajo kot prispevek v jamstveni sklad.“;

(80) v členu 302 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Institucije z ustrezno analizo scenarijev in stresnim testiranjem ocenijo, ali je raven kapitala glede na izpostavljenosti do CNS, vključno s potencialnimi prihodnjimi ali pogojnimi kreditnimi izpostavljenostmi ali izpostavljenostmi iz naslova prispevkov v jamstveni sklad in, če institucija nastopa v vlogi klirinškega člana, izpostavljenostmi na podlagi pogodbenih dogovorov, kot je določeno v členu 304, ustrezna glede na tveganja, ki so sestavni del teh izpostavljenosti.“;

(81) člen 303 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 303

Obravnava izpostavljenosti klirinških članov do CNS

1. Institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana, bodisi v svojem imenu bodisi kot finančni posrednik med stranko in CNS, izračuna kapitalske zahteve za svoje izpostavljenosti do CNS, na naslednji način:

   (a) za svoje trgovalne izpostavljenosti do CNS uporablja obravnavo iz člena 306;

   (b) za svoje prispevke v jamstveni sklad pri CNS uporablja obravnavo iz člena 307.

2. Za namene odstavka 1 se za vsoto kapitalskih zahtev institucije za njene izpostavljenosti do KCNS zaradi trgovalnih izpostavljenosti in prispevkov v jamstveni sklad uporablja zgornja meja, ki je enaka vsoti kapitalskih zahtev, ki bi veljale za te iste izpostavljenosti, če bi bila CNS nekvalificirana CNS.“;

(82) člen 304 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana in v okviru teh pristojnosti kot finančni posrednik med stranko in CNS, kapitalske zahteve za posle s to stranko, povezane s CNS, izračuna v skladu z oddelki 1 do 8 tega poglavja, oddelkom 4 poglavja 4 tega naslova in naslovom VI, kot je ustrezno.“;

(b) odstavki 3, 4 in 5 se nadomestijo z naslednjim:

„3. Če institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana, za izračun kapitalskih zahtev za svoje izpostavljenosti uporablja metode iz oddelka 3 ali 6 tega poglavja, se uporabljajo naslednje določbe:

(a) institucija lahko z odstopanjem od člena 285(2) za svoje izpostavljenosti do stranke uporablja obdobje kritja za tveganje, ki znaša vsaj pet delovnih dni;

(b) institucija za svoje izpostavljenosti do CNS uporablja obdobje kritja za tveganje, ki znaša vsaj deset delovnih dni;

(c) institucija lahko z odstopanjem od člena 285(3), kadar niz pobotov, vključen v izračun, izpolnjuje pogoj iz točke (a) navedenega odstavka, ignorira omejitev iz navedene točke, če niz pobotov ne izpolnjuje pogoja iz točke (b) navedenega odstavka in ne vsebuje spornih poslov ***ali eksotičnih opcij***;

(d) če CNS zadrži gibljivo kritje za posel in zavarovanje s premoženjem institucije ni zaščiteno pred insolventnostjo CNS, institucija uporabi obdobje kritja za tveganje, ki traja eno leto ali preostalo zapadlost posla, odvisno od tega, kaj je krajše, pri čemer je spodnja meja deset delovnih dni.

4. Z odstopanjem od točke (i) člena 281(2) lahko institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana in uporablja metodo iz oddelka 4 za izračun kapitalskih zahtev za svoje izpostavljenosti do stranke, za svoj izračun uporabi faktor zapadlosti 0,21.

5. Z odstopanjem od točke (d) člena 282(4) lahko institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana in uporablja metodo iz oddelka 5 za izračun kapitalskih zahtev za svoje izpostavljenosti do stranke, pri tem izračunu uporabi faktor zapadlosti 0,21.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„6. Institucija, ki nastopa kot klirinški član, lahko uporabi nižjo izpostavljenost ob neplačilu, ki izhaja iz izračunov iz odstavkov 3, 4 in 5, za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu z naslovom VI.

7. Institucija, ki nastopa kot klirinški član, ki prejme zavarovanje s premoženjem od stranke za posel, povezan s CNS, in predloži to zavarovanje s premoženjem naprej CNS, lahko pripozna to zavarovanje s premoženjem za zmanjšanje izpostavljenosti do stranke za ta posel, povezan s CNS.

V primeru večnivojske strukture strank se lahko obravnava iz prvega pododstavka uporablja na vsakem nivoju te strukture.“;

(83) člen 305 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucija, ki je stranka, izračuna kapitalske zahteve za posle s svojim klirinškim članom, povezane s CNS, v skladu z oddelki 1 do 8 tega poglavja, oddelkom 4 poglavja 4 tega naslova in naslovom VI, kot je ustrezno.“;

(b) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) stranka je izvedla dovolj temeljit pravni pregled, ki ga posodablja, ki potrjuje, da so ureditve, ki zagotavljajo, da je pogoj iz točke (b) izpolnjen, zakonite, veljavne, zavezujoče in izvršljive v skladu z zadevnimi zakoni zadevne jurisdikcije ali jurisdikcij;“;

(c) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Institucija lahko pri ocenjevanju izpolnjevanja pogoja iz točke (b) prvega pododstavka upošteva vse jasne precedenčne primere prenosov pozicij strank in povezanega zavarovanja s premoženjem pri CNS ter vse namene panoge nadaljevati to prakso.“;

(d) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Če institucija v vlogi stranke ne more izpolniti pogoja iz točke (a) odstavka 2, ker ni zaščitena pred izgubami v primeru, da klirinški član in druga stranka klirinškega člana istočasno postaneta neplačnika, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji iz točk (a) do (d) navedenega odstavka, lahko institucija z odstopanjem od odstavka 2 tega člena kapitalske zahteve za trgovalne izpostavljenosti za posle s klirinškim članom, povezane s CNS, izračuna v skladu s členom 306, pod pogojem, da se utež tveganja v višini 2 % iz točke (a) člena 306(1) nadomesti z utežjo tveganja v višini 4 %.

4. V primeru večnivojske strukture strank lahko institucija, ki je stranka nižjega nivoja, ki dostopa do storitev CNS prek stranke višjega nivoja, obravnavo iz odstavka 2 ali 3 uporablja samo, če so pogoji iz navedenih odstavkov izpolnjeni na vsakem nivoju te strukture.“;

(84) člen 306 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) če institucija nastopa v vlogi finančnega posrednika med stranko in CNS, pogoji posla, povezanega s CNS, pa določajo, da institucija stranki ni dolžna povrniti morebitnih izgub, nastalih zaradi sprememb vrednosti posla v primeru neplačila CNS, lahko ta institucija nastavi vrednost izpostavljenosti za trgovalno izpostavljenost s CNS, ki ustreza navedenemu poslu, povezanemu s CNS, na nič;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(d) če institucija nastopa v vlogi finančnega posrednika med stranko in CNS, pogoji posla, povezanega s CNS, pa določajo, da je institucija stranki dolžna povrniti morebitne izgube, nastale zaradi sprememb vrednosti posla v primeru neplačila CNS, za trgovalno izpostavljenost s CNS, ki ustreza navedenemu poslu, povezanemu s CNS, ta institucija uporabi obravnavo iz točke (a) ali (b), kot je ustrezno.“;

(b) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Kadar so sredstva, ki so dana CNS ali klirinškemu članu kot zavarovanje s premoženjem, izvzeta iz stečaja v primeru, da CNS, klirinški član ali ena ali več drugih strank klirinškega člana postanejo insolventni, lahko institucija z odstopanjem od odstavka 1 izpostavljenostim kreditnega tveganja nasprotne stranke za ta sredstva dodeli vrednost izpostavljenosti nič.

3. Institucija izračuna vrednosti izpostavljenosti svojih trgovalnih izpostavljenosti s CNS v skladu z oddelki 1 do 8 tega poglavja in oddelkom 4 poglavja 4, kot je ustrezno.“;

(85) člen 307 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 307
Kapitalske zahteve za prispevke v jamstveni sklad CNS

Institucija, ki nastopa kot klirinški član, obravnava izpostavljenosti, ki izhajajo iz njenih prispevkov v jamstveni sklad CNS, na naslednji način:

(a) kapitalsko zahtevo za predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad KCNS izračuna v skladu s pristopom iz člena 308;

(b) kapitalsko zahtevo za predhodno financirane in nefinancirane prispevke v jamstveni sklad nekvalificirane CNS izračuna v skladu s pristopom iz člena 309;

(c) kapitalsko zahtevo za nefinancirane prispevke v jamstveni sklad KCNS izračuna v skladu z obravnavo iz člena 310.“;

(86) člen 308 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Institucija izračuna kapitalsko zahtevo za kritje izpostavljenosti, ki izhaja iz predhodno financiranega prispevka na naslednji način:

$$K_i = max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

pri čemer je:

K_i = kapitalska zahteva;

i = indeks, ki označuje klirinškega člana;

K_{CCP} = hipotetični kapital KCNS, ki ga ta sporoči instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012;

DF_i = predhodno financirani prispevek;

DF_{CCP} = znesek predhodno financiranih finančnih virov CNS, ki ga ta sporoči instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012, in

DF_{CM} = vsota predhodno financiranih prispevkov vseh klirinških članov KCNS, ki jo ta sporoči instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012.

3. Institucija izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izhajajo iz njenega predhodno financiranega prispevka v jamstveni sklad KCNS za namene člena 92(3), kot kapitalsko zahtevo, izračunano v skladu z odstavkom 2 tega člena, pomnoženo z 12,5.“;

(b) odstavka 4 in 5 se črtata;

(87) členi 309, 310 in 311 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 309
Kapitalske zahteve za predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad nekvalificirane CNS in za nefinancirane prispevke nekvalificirani CNS

1. Institucija za izračun kapitalske zahteve (K) za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodno financiranih prispevkov v jamstveni sklad nekvalificirane CNS (DF) in iz nefinanciranih prispevkov (UC) taki CNS, uporabi naslednjo formulo:

$$K=DF+UC$$

pri čemer je:

K = kapitalska zahteva;

DF = predhodno financirani prispevki v jamstveni sklad nekvalificirane CNS in

UC = nefinancirani prispevki v jamstveni sklad nekvalificirane CNS .

2. Institucija izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izhajajo iz njenega prispevka v jamstveni sklad nekvalificirane CNS za namene člena 92(3), kot kapitalsko zahtevo, izračunano v skladu z odstavkom 1 tega člena, pomnoženo z 12,5.

Člen 310

Kapitalske zahteve za nefinancirane prispevke v jamstveni sklad KCNS

Institucija za svoje nefinancirane prispevke v jamstveni sklad KCNS uporabi 0 % utež tveganja.

Člen 311

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do CNS, ki prenehajo izpolnjevati nekatere pogoje

1. Institucije uporabijo obravnavo iz tega člena, ko so po javni objavi ali uradnem obvestilu pristojnega organa CNS, ki jo uporabljajo te institucije, ali same CNS obveščene, da CNS ne bo več izpolnjevala pogojev za pridobitev dovoljenja oziroma priznanja.

2. Če je izpolnjen pogoj iz odstavka 1, institucije v treh mesecih potem, ko ugotovijo obstoj v njem navedenih okoliščin, ali pred tem, če tako zahtevajo pristojni organi teh institucij, v zvezi z izpostavljenostmi do zadevne CNS storijo naslednje:

(a) trgovalne izpostavljenosti do zadevne CNS obravnavajo v skladu s točko (b) člena 306(1);

(b) predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad zadevne CNS in nefinancirane prispevke zadevni CNS obravnavajo v skladu s členom 309;

(c) svoje izpostavljenosti do zadevne CNS, razen za izpostavljenosti iz točk (a) in (b) tega odstavka, obravnavajo kot izpostavljenosti do podjetja v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz poglavja 2.“;

(***88)*** ***v členu 316(1) se doda naslednji pododstavek:***

„Institucije se lahko z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka odločijo, da ne uporabijo obračunskih kategorij za izkaz poslovnega izida na podlagi člena 27 Direktive 86/635/EGS za finančne in poslovne najeme za namen izračuna zadevnega kazalnika, in lahko namesto tega:

(a) prihodke od obresti iz finančnih in poslovnih najemov ter dobičke iz zakupljenih sredstev vključijo v kategorijo iz točke 1 razpredelnice 1;

(b) odhodke za obresti iz finančnih in poslovnih najemov, izgube, amortizacijo in oslabitev poslovnih zakupljenih sredstev vključijo v kategorijo iz točke 2 razpredelnice 1.“;

(89) v naslovu IV dela 3 se poglavje 1 nadomesti z naslednjim:

„Poglavje 1
Splošne določbe

Člen 325
Pristopi za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje

1. Institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje vseh pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, uporabi naslednja pristopa:

   (a) ▌ standardizirani pristop ***iz odstavka 2***;

   ▌

   (b) ▌ pristop notranjih modelov iz poglavja 5 tega naslova za tiste kategorije tveganja, za katere je institucija prejela dovoljenje v skladu s členom 363 za uporabo tega pristopa ▌ .

2. Kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunane ***v skladu*** s ▌ standardiziranim pristopom iz točke (***a***) odstavka 1, ***so*** vsota naslednjih kapitalskih zahtev, kot je ustrezno:

(a) kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje iz poglavja 2;

(b) kapitalskih zahtev za valutno tveganje iz poglavja 3;

(c) kapitalskih zahtev za blagovno tveganje iz poglavja 4.

3. Institucija, ▌ ***ki ni izvzeta iz zahtev glede poročanja iz člena 430b v skladu s členom 325a, poroča o izračunu v skladu s členom 430b za vse pozicije iz trgovalne knjige in*** pozicije ***iz netrgovalne knjige,*** ki so izpostavljene v***alutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, v skladu z naslednjima pristopoma:***

(a) alternativnim standardiziranim pristopom iz poglavja 1a;

(b) alternativnim pristopom notranjih modelov iz poglavja 1b.

4. Institucija lahko znotraj skupine trajno uporablja kombinacijo pristopov iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena v skladu s členom 363.

▌

5. Institucije ne uporabljajo pristopa iz točke (b) odstavka ***3*** za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju ali pozicije, vključene v ***alternativni trgovalni portfelj s korelacijo***, kot je opredeljen v odstavkih 6, 7 in ***8.***

▌

6. ***Pozicije v listinjenju in kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila se vključijo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, če izpolnjujejo obe naslednji merili:***

(a) pozicije niso pozicije v relistinjenju, opcije na tranšo listinjenja ali kakršni koli drugi izvedeni finančni instrumenti za izpostavljenosti v listinjenju, ki ne zagotavljajo sorazmernega deleža pri donosu tranše listinjenja;

(b) vsi njihovi osnovni instrumenti so:

(i) instrumenti za eno samo izpostavljenost, vključno s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost, za katere obstaja likvidni dvosmerni trg;

(ii) indeksi, ki se splošno uporabljajo pri trgovanju in temeljijo na instrumentih iz točke (i).

Šteje se, da dvosmerni trg obstaja, če obstajajo neodvisne ponudbe za nakup in prodajo v dobri veri, tako da se lahko cena, ki je razumno povezana z zadnjo prodajno ceno ali trenutnimi konkurenčnimi povpraševanji in ponudbami v dobri veri, določi v enem dnevu in se pri tej ceni tudi ustali v razmeroma kratkem času v skladu s tržno prakso.

7. ***Pozicije s katerim koli od naslednjih osnovnih instrumentov se ne vključijo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo:***

(a) osnovni instrumenti, ki so razvrščeni v kategorije izpostavljenosti iz točke (h) ali (i) člena 112;

(b) terjatev do subjekta s posebnim namenom, ki je neposredno ali posredno zavarovana s premoženjem v zvezi s pozicijo, ki v skladu z odstavkom 6 ne bi bila primerna za vključitev v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo.

8. ***Institucije lahko v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo vključijo pozicije, ki niso pozicije v listinjenju ali kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, vendar se z njimi varujejo druge pozicije v zadevnem portfelju, če za instrument ali njegov osnovni instrument obstaja likvidni dvosmerni trg, kot je opisan v drugem pododstavku odstavka 6.***

9. EBA pripravi ***osnutke*** regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje za pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, v skladu s pristopoma iz točk (a) in (b) odstavka 3.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do **…** [***15*** mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325a

Izvzetja iz posebnih zahtev glede poročanja za tržno tveganje

1. ***Institucija je izvzeta iz zahteve glede poročanja iz*** člena ***430b***, če je obseg njenih bilančnih in zunajbilančnih poslov, ki so predmet tržnega tveganja, na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer ***se uporabijo podatki na zadnji dan meseca***, enak ali nižji od ***vsakega od*** naslednjih pragov:

(a) 10 % bilančne vsote institucije;

(b) ***500*** milijonov EUR.

2. Institucije izračunajo obseg svojih bilančnih in zunajbilančnih ***poslov, ki so*** predmet tržnega tveganja, ***z uporabo podatkov na zadnji dan vsakega meseca*** v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) vključijo se vse pozicije, uvrščene v trgovalno knjigo, razen kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki so pripoznani kot notranje varovanje pred izpostavljenostmi kreditnemu tveganju iz netrgovalne knjige, ***in poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ki v celoti izravnajo tržno tveganje notranjega varovanja iz člena 106(3)***;

(b) vključijo se vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja;

(c) vse pozicije razen pozicij iz točke (b) se vrednotijo po njihovih tržnih ***vrednostih*** na navedeni datum; ***če*** tržna ***vrednost*** pozicije na dani datum ni na voljo, institucije uporabijo ***pošteno vrednost za pozicijo na ta datum; če poštena in tržna vrednost pozicije na dani datum nista na voljo, institucije*** za to pozicijo ***uporabijo zadnjo razpoložljivo*** tržno ***ali pošteno vrednost***;

(d) vse ▌ pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet ***valutnega*** tveganja, se obravnavajo kot skupna neto valutna pozicija in se vrednotijo v skladu s členom 352;

(e) vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet blagovnega tveganja, se vrednotijo v skladu z določbami iz členov 357 in 358;

(f) absolutna vrednost dolgih pozicij se prišteje absolutni vrednosti kratkih pozicij.

3. Institucije uradno obvestijo pristojne organe, če izračunavajo ali če prenehajo izračunavati kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s tem členom.

4. Institucija, ki ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz odstavka 1, ***o tem*** nemudoma uradno obvesti pristojni organ.

5. ***Izvzetje iz zahtev glede poročanja, določenih v členu 430b, se preneha uporabljati*** v treh mesecih po nastopu katere koli od naslednjih okoliščin:

(a) institucija tri zaporedne mesece ne izpolnjuje ***pogoja iz točke (a) ali (b)*** odstavka 1 ali

(b) institucija v zadnjih 12 mesecih več kot šest mesecev ni izpolnjevala pogoja iz točke (a) ali (b) odstavka 1.

6. Kadar ***so*** za institucijo v skladu z odstavkom ***5*** tega člena ***začele veljati*** ▌ zahteve ***glede poročanja***, ***določene v členu 430b,*** je institucija iz teh zahtev ***glede poročanja izvzeta*** samo, ▌ če pristojnemu organu dokaže, da so bili eno leto skupaj neprekinjeno izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 1 tega člena.

7. Institucije ne vstopajo v pozicije ***in jih ne kupujejo ali prodajajo*** izključno z namenom izpolnjevanja katerega koli pogoja iz odstavka 1 med mesečno oceno.

8. Institucija, ki je upravičena do obravnave iz člena 94, je izvzeta iz zahteve glede poročanja iz člena 430b.

Člen 325b

Dovoljenje za konsolidirane zahteve

1. Institucije lahko ob upoštevanju odstavka 2 ter izključno za namen izračuna neto pozicij in kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi v skladu s tem naslovom uporabijo pozicije v eni instituciji ali podjetju za izravnavo pozicij v drugi instituciji ali podjetju.

2. Institucije lahko uporabljajo odstavek 1 samo z dovoljenjem pristojnih organov, ki se izda, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) razporeditev kapitala znotraj skupine je zadovoljiva;

(b) regulativni, pravni ali pogodbeni okvir, znotraj katerega delujejo institucije, zagotavlja vzajemno finančno podporo znotraj skupine.

3. Kadar obstajajo podjetja, ki so v tretjih državah, so poleg pogojev iz odstavka 2 izpolnjeni tudi vsi naslednji pogoji:

(a) taka podjetja imajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti v tretji državi in ustrezajo opredelitvi kreditne institucije ali so priznana investicijska podjetja tretje države;

(b) taka podjetja na posamični podlagi izpolnjujejo kapitalske zahteve, ki so enakovredne kapitalskim zahtevam, določenim v tej uredbi;

(c) v zadevnih tretjih državah ne obstajajo predpisi, ki bi lahko pomembno vplivali na prenos sredstev znotraj skupine.“;

I

(90) v naslovu IV dela 3 se vstavita naslednji poglavji:

„***Poglavje*** 1a
Alternativni standardizirani pristop

Oddelek 1
Splošne določbe

Člen 325c
Področje uporabe in struktura ***alternativnega*** standardiziranega pristopa

1. Alternativni standardizirani pristop iz tega poglavja se uporablja samo za namene zahteve glede poročanja, določene v členu 430b(1).

2. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje za portfelj pozicij iz trgovalne knjige ali pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, v skladu z ***alternativnim*** standardiziranim pristopom kot vsoto naslednjih treh sestavin:

(a) kapitalske zahteve po metodi na podlagi občutljivosti iz oddelka 2;

(b) kapitalske zahteve za tveganje neplačila iz oddelka 5, ki se uporablja samo za pozicije iz trgovalne knjige iz navedenega oddelka;

(c) kapitalske zahteve za preostala tveganja iz oddelka 4, ki se uporablja samo za pozicije iz trgovalne knjige iz tega oddelka.

Oddelek 2

Metoda na podlagi občutljivosti za izračun kapitalske zahteve

Člen 325d

Opredelitve pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) ‚razred tveganja‘ pomeni eno od naslednjih sedmih kategorij:

(i) splošno obrestno tveganje;

(ii) tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje;

(iii) tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki ni vključeno v ***alternativni trgovalni portfelj s korelacijo***;

(iv) tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki je vključeno v ***alternativni trgovalni portfelj s korelacijo***;

(v) tveganje lastniških finančnih instrumentov;

(vi) blagovno tveganje;

(vii) valutno tveganje;

(2) ‚občutljivost‘ pomeni relativno spremembo vrednosti pozicije ▌ zaradi spremembe vrednosti enega od relevantnih dejavnikov tveganja pozicije***, izračunane z modelom institucije za določanje cen v skladu s pododdelkom 2 oddelka 3;***

(3) ‚skupina‘ pomeni podkategorijo pozicij znotraj enega razreda tveganj s podobnim profilom tveganosti, ki se ji dodeli utež tveganja, kot je določeno v pododdelku 1 oddelka 3.

Člen 325e

Sestavine metode na podlagi občutljivosti

1. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje z metodo na podlagi občutljivosti z združitvijo naslednjih treh kapitalskih zahtev v skladu s členom 325h:

   (a) kapitalskih zahtev za delta tveganje, ki zajema tveganje sprememb vrednosti instrumenta zaradi sprememb njegovih dejavnikov tveganja, nepovezanih z nestanovitnostjo ▌***;***

   (b) kapitalskih zahtev za vega tveganje, ki zajema tveganje sprememb vrednosti instrumenta zaradi sprememb njegovih dejavnikov tveganja, povezanih z nestanovitnostjo;

   (c) kapitalske zahteve za tveganje ukrivljenosti, ki zajema tveganje sprememb vrednosti instrumenta zaradi sprememb glavnih dejavnikov tveganja, nepovezanih z nestanovitnostjo, ki niso zajeti s ***kapitalskimi zahtevami za*** delta tveganje.

2. Za namen izračuna iz odstavka 1

(a) se za vse pozicije instrumentov z opcionalnostjo uporabljajo kapitalske zahteve iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1;

(***b***) se za vse pozicije instrumentov brez opcionalnosti uporabljajo samo kapitalske zahteve iz točke (a) odstavka 1.

Za namene tega poglavja instrumenti z opcionalnostjo med drugim vključujejo: prodajne in nakupne opcije, obrestne kapice in dna, opcije na zamenjavo obrestnih mer, opcije z mejno vrednostjo osnovnega instrumenta in eksotične opcije. Vgrajene opcije, kot so opcije predplačila ali opcije na podlagi obnašanja, se za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje obravnavajo kot samostojne pozicije v opcijah.

Za namene tega poglavja se instrumenti, katerih denarni tokovi se lahko zapišejo kot linearna funkcija hipotetičnega zneska osnovnega instrumenta, štejejo za instrumente brez opcionalnosti.

Člen 325f

Kapitalske zahteve za delta in vega tveganja

1. Institucije uporabljajo dejavnike delta in vega tveganja, opisane v pododdelku 1 oddelka 3, za izračun kapitalskih zahtev za delta in vega tveganja.

2. Institucije za izračun kapitalskih zahtev za delta in vega tveganja uporabljajo postopek iz odstavkov 3 do 8.

3. Občutljivost vseh instrumentov, za katere se uporabljajo kapitalske ***zahteve za*** delta ali vega ***tveganje***, ***na*** vsakega od relevantnih dejavnikov delta ali vega tveganja, vključenega v razred tveganj, se za vsak tak razred tveganj izračunajo z uporabo ustreznih formul iz pododdelka 2 oddelka 3. Če je vrednost instrumenta odvisna od več dejavnikov tveganja, se občutljivost določi ločeno za vsak dejavnik tveganja.

4. Občutljivosti se dodelijo v eno od skupin ‚b‘ znotraj vsakega razreda tveganj.

5. Pozitivne in negativne občutljivosti na isti dejavnik tveganja se znotraj vsake skupine ‚b' pobotajo, kar privede do neto občutljivosti (***s_k***) na vsak dejavnik ‚k' v skupini.

6. Neto občutljivosti na vsak dejavnik tveganja v vsaki skupini se pomnožijo z ustreznimi utežmi tveganja iz oddelka 6; rezultat so tehtane občutljivosti na vsakega od dejavnikov tveganja v tej skupini na podlagi naslednje formule:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

pri čemer je:

WS_k = tehtana občutljivost;

RW_k = ***uteži tveganja;***

s_k ***= dejavnik tveganja.***

7. Tehtane občutljivosti na različne dejavnike tveganja v vsaki skupini se združijo v skladu s spodnjo formulo, pri čemer znesek znotraj funkcije kvadratnega korena ne sme biti nižji od nič, rezultat pa je občutljivost posamezne skupine. Uporabijo se ustrezne korelacije za tehtane občutljivosti v isti skupini (***ρ_{kl}***) iz oddelka 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

pri čemer je:

K_b = občutljivost posamezne skupine in

WS_k = tehtana občutljivost.

8. Občutljivost posamezne skupine se izračuna za vsako skupino v razredu tveganja v skladu z odstavki 5, 6 in 7. Ko se je za vse skupine izračunala občutljivost posamezne skupine, se tehtane občutljivosti na vse dejavnike tveganja po vseh skupinah združijo v skladu s spodnjo formulo, pri čemer se uporabijo ustrezne korelacije γ_{bc} za tehtane občutljivosti v različnih skupinah iz ***oddelka*** 6, rezultat česar je za razred tveganj specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganji:

$$\textit{za}\ \text{razred tveganj specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganji} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

pri čemer je:

$S_b = \sum_k WS_k$ za vse dejavnike tveganja v skupini b in $S_c = \sum_k WS_k$ v skupini c; kadar te vrednosti za S_b in S_c privedejo do negativnega števila za skupno vsoto $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, institucija izračuna za razred tveganj specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganji z uporabo alternativne specifikacije, pri čemer je

$S_b = max\ [min\ (\sum_k WS_k\ ,\ K_b),\ -K_b]$ za vse dejavnike tveganja v skupini b in

$S_c = max\ [min\ (\sum_k WS_k\ ,\ K_c),\ -K_c]$ za vse dejavnike tveganja v skupini c.

Za razred tveganj specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganji se izračunajo za vsak razred tveganj v skladu z odstavki 1 do 8.

Člen 325g

Kapitalske zahteve za tveganje ukrivljenosti

Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tveganje ukrivljenosti v skladu z delegiranim aktom iz člena 461a.

Člen 325h

Združevanje za razred tveganja specifičnih kapitalskih zahtev za delta ter vega tveganji in tveganje ukrivljenosti

1. Institucije združijo za razred tveganja specifične kapitalske zahteve za delta ter vega tveganji in tveganje ukrivljenosti v skladu s postopkom iz odstavkov 2, 3 in ***4.***

2. Postopek za izračun razreda tveganja specifične kapitalske zahteve za delta ter vega tveganji in tveganja ukrivljenosti, opisanih v členih 325f in 325g, se izvede trikrat na razred tveganja, pri čemer se vsakič uporabi drugačen niz korelacijskih parametrov ρ_{kl} (korelacija med dejavniki tveganja znotraj skupine) ter γ_{bc} (korelacija med skupinami znotraj razreda tveganj). Vsak od teh treh nizov ustreza drugačnemu scenariju, ki so:

(a) scenarij ‚srednjih korelacij', pri katerem korelacijska parametra ρ_{kl} in γ_{bc} ostaneta enaka kot tista v oddelku 6;

(b) scenarij ‚visokih korelacij', pri katerem se korelacijska parametra ρ_{kl} in γ_{bc}, ki sta določena v oddelku 6, enotno pomnožita z 1,25, pri čemer se za ρ_{kl} in γ_{bc} uporablja zgornja meja 100 %;

(c) scenarij ‚nizkih korelacij' ***se opredeli v delegiranem aktu iz člena 461a.***

3. ***Institucije izračunajo vsoto*** specifične kapitalske zahteve za razred tveganja ***delta in vega tveganj ter*** tveganje ukrivljenosti ***za*** vsakega od scenarijev, ▌ da bi ***določile*** tri ▌ od scenarija odvisne kapitalske zahteve ▌ .

4. Kapitalska ***zahteva v skladu z metodo na podlagi občutljivosti*** je najvišja izmed treh specifičnih scenarijev kapitalskih ▌ zahtev iz odstavka 3.

Člen 325i

Obravnava indeksnih instrumentov ***in*** opcij z več osnovnimi instrumenti

Institucije obravnavajo indeksne instrumente in opcije z več osnovnimi instrumenti ***v skladu z delegiranim aktom iz člena 461a.***

Člen 325j

Obravnava kolektivnih naložbenih podjemov

Institucije obravnavajo kolektivne naložbene podjeme v skladu z delegiranim aktom iz člena 461a.

▌

Člen 325k

Pozicije iz izvedbe prve prodaje instrumentov

1. Institucije lahko postopek iz tega člena uporabijo za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje pozicij iz izvedbe prve prodaje dolžniških ali lastniških finančnih instrumentov.

2. Institucije uporabijo enega od ustreznih multiplikatorjev iz razpredelnice 1 za neto občutljivosti vseh pozicij iz izvedbe prve prodaje instrumentov pri vsakem posameznem izdajatelju, pri čemer se izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje instrumentov, ki so se že prenesle na tretje osebe ali so se te pogodbeno zavezale k njihovemu odkupu, in izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s pristopom iz tega poglavja na podlagi prilagojenih neto občutljivosti.

Razpredelnica 1

delovni dan 0	***0 %***
delovni dan 1	***10%***
delovna dneva 2 in 3	***25 %***
delovni dan 4	***50 %***
delovni dan 5	***75 %***
po delovnem dnevu 5	***100 %***

Za namene tega člena je ‚delovni dan 0' delovni dan, na katerega se institucija nepreklicno zaveže, da bo odkupila znano količino vrednostnih papirjev po dogovorjeni ceni.

3. Institucije pristojne organe obvestijo o uporabi postopka iz tega člena.

Oddelek 3

Opredelitve dejavnikov tveganja in občutljivosti

Pododdelek 1

Opredelitve dejavnikov tveganja

Člen 325l

Dejavniki splošnega obrestnega tveganja

1. Za vse dejavnike splošnega obrestnega tveganja, vključno s tveganjem inflacije in medvalutnim tveganjem osnove, obstaja ena skupina na valuto, ki vsebuje različne vrste dejavnikov tveganja.

   Dejavniki delta splošnega obrestnega tveganja, ki se uporabljajo za instrumente, občutljive na obrestno mero, so relevantne netvegane obrestne mere po valutah in po vsaki od naslednjih zapadlosti: 0,25 leta, 0,5 leta, 1 leto, 2 leti, 3 leta, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Institucije dodelijo dejavnike tveganja specifičnim točkam z linearno interpolacijo ali z uporabo metode, ki je najbolj skladna s funkcijami določanja cen, ki jih neodvisna enota za nadzor nad tveganji institucije uporablja za poročanje o tržnem tveganju ali poslovnem izidu višjemu vodstvu.

2. Institucije pridobijo netvegane obrestne mere po valutah iz instrumentov denarnega trga v trgovalni knjigi institucije, ki imajo najnižje kreditno tveganje, kot so obrestne zamenjave na referenčno obrestno mero prek noči.

3. Če institucije ne morejo uporabiti pristopa iz odstavka 2, netvegane obrestne mere temeljijo na eni ali več implicitnih tržnih krivulj zamenjav, ki jih institucija uporablja za vrednotenje pozicij po tekočih tržnih cenah, kot so krivulje zamenjav medbančnih obrestnih mer.

   Če podatki o implicitnih tržnih krivuljah zamenjav iz odstavka 2 in prvega pododstavka tega odstavka niso zadostni, se lahko netvegane obrestne mere izpeljejo iz najustreznejše krivulje donosa državnih obveznic za dano valuto.

   Če institucije uporabljajo dejavnike splošnega obrestnega tveganja, izpeljane v skladu s postopkom iz drugega pododstavka tega odstavka, za državne dolžniške instrumente, se državni dolžniški instrument ne izvzame iz kapitalskih zahtev za tveganje kreditnega razmika. V takih primerih, ko ni mogoče razdružiti netvegane obrestne mere od sestavine kreditnega razmika, se občutljivost na dejavnik tveganja razporedi tako v razred splošnega obrestnega tveganja kot razred tveganja kreditnega razmika.

4. V primeru dejavnikov splošnega obrestnega tveganja vsaka valuta sestavlja ločeno skupino. Institucije dodelijo dejavnikom tveganja, ki so v isti skupini, a imajo različne zapadlosti, različne uteži tveganja v skladu z oddelkom 6.

   Institucije uporabljajo dodatne dejavnike tveganja za tveganje inflacije pri dolžniških instrumentih, katerih denarni tokovi so funkcionalno odvisni od stopenj inflacije. Ti dodatni dejavniki tveganja so sestavljeni iz enega vektorja implicitnih tržnih stopenj inflacije različnih zapadlosti po valutah. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je stopenj inflacije, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument.

5. Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na dodatni dejavnik tveganja za tveganje inflacije iz odstavka 4 kot spremembo vrednosti instrumenta, v skladu z modelom določanja cen, zaradi premika vsake sestavine vektorja za eno bazično točko. Vsaka valuta sestavlja ločeno skupino. Institucije znotraj vsake skupine inflacijo obravnavajo kot en dejavnik tveganja ne glede na število sestavin vsakega vektorja. Institucije pobotajo vse občutljivosti na inflacijo znotraj skupine, izračunane, kot je opisano v tem odstavku, da dobijo eno samo neto občutljivost na skupino.

6. Dolžniški instrumenti, ki vključujejo plačila v različnih valutah, so prav tako predmet medvalutnega tveganja osnove med temi valutami. Za namene metode na podlagi občutljivosti so dejavniki tveganja, ki jih uporabijo institucije, medvalutno tveganje osnove vsake valute prek ameriških dolarjev ali eurov. Institucije izračunajo medvalutne osnove, ki se ne nanašajo na osnovo prek ameriških dolarjev ali osnovo prek eurov, na podlagi ‚osnove prek ameriških dolarjev' ali ‚osnove prek eurov'.

Vsak dejavnik medvalutnega tveganja osnove je sestavljen iz enega vektorja medvalutne osnove različnih zapadlosti po valutah. Vektor za vsak dolžniški instrument vsebuje toliko sestavin, kot je medvalutnih osnov, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument. Vsaka valuta sestavlja drugačno skupino.

Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na ta dejavnik medvalutnega tveganja osnove kot spremembo vrednosti instrumenta, v skladu z modelom določanja cen, zaradi premika vsake sestavine vektorja za eno bazično točko. Vsaka valuta sestavlja ločeno skupino. V vsaki skupini obstajata dva mogoča ločena dejavnika tveganja, tj. osnova prek eurov in osnova prek ameriških dolarjev, ne glede na število sestavin v vsakem vektorju medvalutne osnove. Največje število neto občutljivosti na skupino je dva.

7. Dejavniki vega splošnega obrestnega tveganja, ki se uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na splošno obrestno mero, so vgrajene nestanovitnosti relevantnih netveganih obrestnih mer, kot so opisane v odstavkih 2 in 3, ki se dodelijo v skupine glede na valuto in razporedijo na naslednje zapadlosti v vsaki skupini: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Za vsako valuto obstaja samo ena skupina.

Institucije za namene pobota štejejo, da vgrajene nestanovitnosti, povezane z istimi netveganimi obrestnimi merami in razporejene na iste zapadlosti, sestavljajo isti dejavnik tveganja.

Če institucije razporedijo vgrajene nestanovitnosti na zapadlosti, navedene v tem odstavku, veljajo naslednje zahteve:

(a) če je zapadlost opcije enaka zapadlosti osnovnega instrumenta, se upošteva en sam dejavnik tveganja, ki se razporedi na to zapadlost;

(b) če je zapadlost opcije krajša od zapadlosti osnovnega instrumenta, se upoštevata naslednja dejavnika tveganja:

(i) prvi dejavnik tveganja se razporedi na zapadlost opcije;

(ii) drugi dejavnik tveganja se razporedi na preostalo zapadlost osnovnega instrumenta opcije na datum izteka opcije.

8. Dejavniki splošnega obrestnega tveganja ukrivljenosti, ki jih uporabljajo institucije, so sestavljeni iz po enega vektorja netveganih obrestnih mer, ki predstavlja specifično krivuljo donosa brez tveganja, na valuto. Vsaka valuta sestavlja drugačno skupino. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je različnih zapadlosti netveganih obrestnih mer, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument.

9. Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na vsak dejavnik tveganja, uporabljen v formuli tveganja ukrivljenosti, v skladu s členom 325g. Institucije za namene tveganja ukrivljenosti obravnavajo vektorje, ki ustrezajo različnim krivuljam donosa in imajo različno število sestavin, kot isti dejavnik tveganja, če se ti vektorji nanašajo na isto valuto. Institucije pobotajo občutljivosti na isti dejavnik tveganja. Za vsako skupino obstaja samo ena neto občutljivost.

Za tveganje inflacije in tveganje medvalutne osnove ni ***kapitalskih zahtev*** za tveganje ukrivljenosti.

Člen 325m

Dejavniki tveganja kreditnega razmika za nelistinjenje

1. Dejavniki delta tveganja kreditnega razmika, ki jih institucije uporabljajo za nelistinjene instrumente, občutljive na kreditni razmik, so stopnje kreditnega razmika izdajateljev teh instrumentov, ki se povzamejo iz relevantnih dolžniških instrumentov in kreditnih zamenjav ter razporedijo na naslednje zapadlosti: ▌ 0,5 leta, 1 leto, ▌ 3 leta, 5 let, 10 let ▌ . Institucije uporabijo po en dejavnik tveganja na izdajatelja in zapadlost ne glede na to, ali so stopnje kreditnega razmika izdajateljev povzete iz dolžniških instrumentov ali kreditnih zamenjav. Skupine so sektorske skupine iz oddelka 6 in vsaka skupina vsebuje vse dejavnike tveganja, dodeljene relevantnemu sektorju.

2. Dejavniki vega tveganja kreditnega razmika, ki jih institucije uporabljajo za opcije z nelistinjenimi osnovnimi instrumenti, občutljivimi na kreditni razmik, so vgrajene nestanovitnosti stopenj kreditnega razmika izdajateljev osnovnih instrumentov, povzete, kot je določeno v odstavku 1, ki se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostjo opcije, za katero se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Uporabijo se iste skupine kot tiste, ki so se uporabile za delta tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje.

3. Dejavniki tveganja ukrivljenosti kreditnega razmika, ki jih institucije uporabijo za nelistinjene instrumente, so sestavljeni iz enega vektorja stopenj kreditnih razmikov, ki predstavlja krivuljo kreditnega razmika, specifičnega za izdajatelja. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je različnih zapadlosti stopenj kreditnih razmikov, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument. Uporabijo se iste skupine kot tiste, ki so se uporabile za delta tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje.

4. Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na vsak dejavnik tveganja, uporabljen v formuli tveganja ukrivljenosti, v skladu s členom 325g. Institucije za namene tveganja ukrivljenosti obravnavajo vektorje, povzete iz relevantnih dolžniških instrumentov ali kreditnih zamenjav in z različnim številom sestavin, kot isti dejavnik tveganja, če se ti vektorji nanašajo na istega izdajatelja.

Člen 325n

Dejavniki tveganja kreditnega razmika za listinjenje

1. Institucije uporabijo dejavnike tveganja kreditnega razmika iz odstavka 3 za pozicije v listinjenju, ki so vključene v ***alternativni trgovalni portfelj s korelacijo***, kot je določeno v členu ***325***(6) ▌***,*** (***7) in (8***).

   Institucije uporabijo dejavnike tveganja kreditnega razmika iz odstavka 5 za ***pozicije*** v listinjenju, ki niso vključene v ***alternativni trgovalni portfelj s korelacijo***, kot je določeno v členu ***325***(6) ▌***,*** (***7) in (8***).

2. Skupine, ki se uporabljajo za tveganje kreditnega razmika listinjenj, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, ***so*** iste kot skupine, ki se uporabljajo za tveganje kreditnega razmika nelistinjenj, kot je navedeno v oddelku 6.

   Skupine, ki se uporabljajo za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, so specifične za to kategorijo razreda tveganja, kot je navedeno v oddelku 6.

3. Dejavniki tveganja kreditnega razmika, ki jih institucije uporabijo za pozicije v listinjenju, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, so naslednji:

(a) dejavniki delta tveganja so vse relevantne stopnje kreditnih razmikov izdajateljev osnovnih instrumentov v zvezi z izpostavljenostmi pozicije v listinjenju, povzete iz relevantnih dolžniških instrumentov in kreditnih zamenjav ter za vsako od naslednjih zapadlosti: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

(b) dejavniki ***vega*** tveganja, ki se uporabljajo za opcije s pozicijami v listinjenju, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo kot osnovni instrumenti, so vgrajene nestanovitnosti kreditnih razmikov izdajateljev osnovnih instrumentov v zvezi z izpostavljenostmi pozicije v listinjenju, povzete, kot je opisano v točki (a) tega odstavka, ki se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostjo zadevne opcije, za katero se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

(c) dejavniki tveganja ukrivljenosti so relevantne krivulje donosov kreditnih razmikov izdajateljev osnovnih instrumentov v zvezi z izpostavljenostmi pozicije v listinjenju, izražene kot vektor stopenj kreditnih razmikov za različne zapadlosti, povzetih v skladu s ***točko (***a***)*** tega odstavka; vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je različnih zapadlosti stopenj kreditnih razmikov, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument.

4. Institucije izračunajo občutljivost pozicije v listinjenju na vsak dejavnik tveganja, uporabljen v formuli tveganja ukrivljenosti, v skladu s členom 325g. Institucije za namene tveganja ukrivljenosti obravnavajo vektorje, povzete iz relevantnih dolžniških instrumentov ali kreditnih zamenjav in z različnim številom sestavin, kot isti dejavnik tveganja, če se ti vektorji nanašajo na istega izdajatelja.

5. Dejavniki tveganja kreditnega razmika, ki jih institucije uporabljajo za pozicije v listinjenju, ki niso vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, se nanašajo na razmik tranše in ne na razmik osnovnih instrumentov ter so naslednji:

(a) dejavniki delta tveganja so stopnje kreditnih razmikov relevantne tranše, razporejeni na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostjo tranše: ***0,5*** leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

(b) dejavniki vega tveganja, ki se uporabljajo za opcije s pozicijami v listinjenju, ki niso vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo kot osnovni instrument, so vgrajene nestanovitnosti kreditnih razmikov tranš, od katerih se vsaka razporedi na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostjo opcije, za katero se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

(c) dejavniki tveganja ukrivljenosti so isti kot tisti, opisani v točki (a) tega odstavka; za vse navedene dejavnike tveganja se uporabi skupna utež tveganja, kot je navedeno v oddelku 6.

Člen 325o

Dejavniki tveganja lastniških finančnih instrumentov

1. Skupine za vse dejavnike tveganja lastniških finančnih instrumentov so sektorske skupine iz oddelka 6.

2. Dejavniki delta tveganja lastniških finančnih instrumentov, ki jih uporabljajo institucije, so vse promptne cene lastniških finančnih instrumentov in vse ▌ cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti.

   Za ***namene*** tveganja lastniških finančnih instrumentov posebna krivulja repo poslov z lastniškimi instrumenti predstavlja en dejavnik tveganja, ki se izrazi kot vektor cen repo poslov z različnimi zapadlostmi. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je različnih zapadlosti cen repo poslov, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument.

   Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na dejavnik tveganja lastniških finančnih instrumentov kot spremembo vrednosti instrumenta, v skladu z modelom določanja cen, zaradi premika vsake sestavine vektorja za eno bazično točko. Institucije pobotajo občutljivosti na dejavnik tveganja cene repo poslov istega lastniškega finančnega instrumenta ne glede na število sestavin vsakega vektorja.

3. Dejavniki vega tveganja lastniških finančnih instrumentov, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na tveganje lastniških finančnih instrumentov, so vgrajene nestanovitnosti promptnih cen lastniških finančnih instrumentov, ki se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostmi zadevnih opcij, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Za cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti ni ***kapitalskih zahtev za*** vega tveganje ▌.

4. Dejavniki tveganja ukrivljenosti lastniških finančnih instrumentov, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na tveganje lastniških finančnih instrumentov, so vse promptne cene lastniških finančnih instrumentov ne glede na zapadlost zadevnih opcij. Za cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti ni ***kapitalskih zahtev*** za tveganje ukrivljenosti.

Člen 325p

Dejavniki blagovnega tveganja

1. Skupine za vse dejavnike blagovnega tveganja so sektorske skupine iz oddelka 6.

2. ▌ Dejavniki delta blagovnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente, občutljive na blagovno tveganje, so vse promptne cene blaga glede na vrsto blaga in glede na ***naslednje zapadlosti: 0,25 leta, 0,5 leta, 1 leto, 2 leti, 3 leta, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let***. Institucije štejejo, da dve ceni blaga za isto vrsto blaga z isto zapadlostjo ▌ sestavljata isti dejavnik tveganja samo, če sta sklopa pravnih pogojev glede lokacije izročitve identična.

3. Dejavniki vega blagovnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na blagovno tveganje, so vgrajene nestanovitnosti cen blaga po vrstah blaga, ki se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostmi zadevnih opcij, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Institucije obravnavajo občutljivosti na isto vrsto blaga in dodeljene isti zapadlosti kot en sam dejavnik tveganja, ki ga nato pobotajo.

4. Dejavniki blagovnega tveganja ukrivljenosti, ki jih institucije uporabijo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na blagovno tveganje , so en niz cen blaga z različnimi zapadlostmi na vrsto blaga, izražen kot vektor. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je cen tega blaga, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument. Institucije ne razlikujejo med cenami blaga ▌ po lokacijah izročitve.

   Občutljivost instrumenta na vsak dejavnik tveganja, uporabljen v formuli tveganja ukrivljenosti, se izračuna v skladu s členom 325g. Institucije za namene tveganja ukrivljenosti za vektorje, ki imajo različno število sestavin, štejejo, da sestavljajo isti dejavnik tveganja, če se ti vektorji nanašajo na isto vrsto blaga.

Člen 325q

Dejavniki valutnega tveganja

1. Dejavniki delta valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente, občutljive na valutno tveganje, so vsi promptni menjalni tečaji med valuto, v kateri je denominiran instrument, in valuto poročanja institucije. Za vsak par valut obstaja ena skupina, ki vsebuje en dejavnik tveganja in eno neto občutljivost.

2. Dejavniki vega valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na valutno tveganje, so vgrajene nestanovitnosti menjalnih tečajev med valutnimi pari iz odstavka 1. Te vgrajene nestanovitnosti menjalnih tečajev se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostmi zadevnih opcij, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

3. Dejavniki valutnega tveganja ukrivljenosti, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na valutno tveganje, so enaki kot tisti iz odstavka 1.

4. Institucijam ni treba razlikovati med onshore in offshore različicami valute za vse dejavnike delta ter vega valutnega tveganja in valutnega tveganja ukrivljenosti.

Pododdelek 2

Opredelitve občutljivosti

Člen 325r

Občutljivosti na delta tveganje

1. Institucije izračunajo občutljivosti na delta ***splošno obrestno tveganje*** na naslednji način:

   (a) občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo netvegane obrestne mere, se izračunajo, kot sledi:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

pri čemer je:

$s_{r_{kt}}$ = občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo netvegane obrestne mere;

r_{kt} = stopnja krivulje netvegane obrestne mere k z zapadlostjo t;

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

x,y = ***dejavnika tveganja*** v funkciji določanja cen ***V_i, različna od*** r_{kt};

(b) občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo tveganje inflacije in medvalutna osnova, se izračunajo na naslednji način:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0{,}0001\,\overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0{,}0001}$$

pri čemer je:

s_{x_j} = občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo tveganje inflacije in medvalutna osnova;

$\bar{x}_{ji}$ = vektor m sestavin, ki predstavlja implicitno krivuljo inflacije ali krivuljo medvalutne osnove za dano valuto j, pri čemer je m enak številu inflacijskih ali medvalutnih spremenljivk, ki se uporabljajo v modelu določanja cen za instrument i;

$\overline{I_m}$ = enotna matrika dimenzije (1 x m);

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

y, z = drugi spremenljivki v modelu določanja cen.

2. Institucije izračunajo občutljivosti na delta tveganje kreditnega razmika za vse pozicije v listinjenju in pozicije brez listinjenja na naslednji način:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(\, cs_{kt} + 0{,}0001, x, y, \ldots) - V_i(cs_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

pri čemer je:

$s_{cs_{kt}}$ = občutljivosti na delta tveganje kreditnega razmika za vse pozicije v listinjenju in pozicije brez listinjenja;

cs_{kt} = vrednost stopnje kreditnega razmika izdajatelja j pri zapadlosti t;

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

x,y = ***dejavnika tveganja*** v funkciji določanja cen V_i***, različna od*** cs_{kt};

3. Institucije izračunajo občutljivosti na delta ***tveganje*** lastniških finančnih instrumentov na naslednji način:

(a) občutljivosti na dejavnike tveganja , ki jih sestavljajo promptne cene lastniških finančnih instrumentov, se izračunajo na naslednji način:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\, EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

pri čemer je:

s_k = občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo promptne cene lastniških finančnih instrumentov,;

k = specifičen lastniški finančni instrument;

EQ_k = vrednost promptne cene tega lastniškega finančnega instrumenta;

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

x,y ▌ = ***dejavnika tveganja*** določanja cen V_i***, različna od*** EQ_k v ***funkciji;***

(b) občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo cene ***repo poslov*** z lastniškimi finančnimi instrumenti, se izračunajo na naslednji način:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

pri čemer je:

s_{x_k} =

občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo cene ***repo poslov*** z lastniškimi f

;

k = indeks, ki označuje lastniški finančni instrument;

$\bar{x}_{ki}$ = vektor m sestavin, ki predstavlja ***strukturo*** pogojev repo posla za specifični lastniški finančni instrument k, pri čemer je m enak številu cen repo poslov, ki ustrezajo različnim zapadlostim, ki se uporabljajo v modelu določanja cen za instrument i;

$\overline{I_m}$ = enotna matrika dimenzije (1 ·m);

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

y, z = dejavnika tveganja v funkciji določanja cen V_i, različna od $\bar{x}_{ki}$.

4. Institucije izračunajo občutljivosti delta blagovno ***tveganja*** na vsak dejavnik tveganja k na naslednji način:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0{,}01}$$

pri čemer je:

s_k = občutljivosti delta blagovnega ***tveganja;***

k = dani dejavnik blagovnega tveganja;

CTY_k = vrednost dejavnika tveganja k;

V_i (.) = tržna vrednost instrumenta i kot funkcija dejavnika tveganja k; in

y, z = dejavnika tveganja v modelu določanja cen za instrument i, različna od CTY_k.

5. Institucije izračunajo občutljivosti delta valutnega ***tveganja*** na vsak dejavnik valutnega tveganja k na naslednji način:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0{,}01}$$

pri čemer je:

s_k = občutljivosti delta blagovnega ***tveganja;***

k = dani dejavnik valutnega tveganja;

FX_k = vrednost dejavnika tveganja;

V_i (.) = tržna vrednost instrumenta i kot funkcija dejavnika tveganja k; in

y, z = dejavnika tveganja v modelu določanja cen za instrument i, različna od FX_k.

Člen 325s

Občutljivosti na vega tveganje

1. Institucije izračunajo občutljivosti vega tveganja opcije na dani dejavnik tveganja k na naslednji način:

$$s_k = \frac{V_i(0{,}01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

pri čemer je:

s_k = občutljivosti delta blagovnega ***tveganja opcije;***

k = specifični dejavnik vega tveganja, ki ga sestavlja vgrajena nestanovitnost;

vol_k = vrednost tega dejavnika tveganja, ki se mora izraziti kot odstotek; in

x, y = ***dejavnika tveganja*** v funkciji določanja cen V_i***, različna od*** vol_k;

2. V primeru razredov tveganja, pri katerih imajo dejavniki vega tveganja dimenzijo zapadlosti, vendar se pravila za razporejanje dejavnikov tveganja ne uporabljajo, ker opcije nimajo zapadlosti, institucije razporedijo te dejavnike tveganja na najdaljšo predpisano zapadlost. Za te opcije se uporablja pribitek za preostala tveganja.

3. V primeru opcij, ki nimajo izvršilne cene ali mejne vrednosti osnovnega instrumenta, in opcij, ki imajo več izvršilnih cen ali mejnih vrednosti osnovnega instrumenta, institucije za razporejanje uporabijo izvršilne cene in zapadlosti, ki jih uporabljajo interno za določanje cene opcije. Za te opcije se prav tako uporablja pribitek za preostala tveganja.

4. Institucije ne izračunajo vega tveganja za tranše listinjenja, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, kot je določeno v členu ***325***(6)▌***,*** (***7) in (8***), ki nimajo vgrajene nestanovitnosti. Za te tranše listinjenja se izračunajo ***kapitalske zahteve za delta*** tveganje in tveganje ukrivljenosti▌.

Člen 325t

Zahteve za izračune občutljivosti

1. Institucije izpeljejo občutljivosti iz svojih ***modelov*** določanja cen***, ki so podlaga za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu, z uporabo formul iz tega pododdelka.***

   Pristojni organi lahko z odstopanjem od prvega pododstavka od institucije, ki je prejela dovoljenje za uporabo alternativnega pristopa notranjih modelov iz poglavja 1b, zahtevajo, da uporabi funkcije določanja cen sistema za merjenje tveganja svojega pristopa notranjih modelov pri izračunu občutljivosti na podlagi tega poglavja za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje in poročanje o njih v skladu s členom 430b(3).

2. ***Institucije lahko pri izračunu občutljivosti na delta tveganje instrumentov z opcionalnostjo iz točke (a) člena 325e(2)*** predpostavljajo, da vgrajeni ***dejavniki tveganja*** nestanovitnosti ***ostajajo nespremenjeni***.

3. ***Pri izračunu občutljivosti na vega tveganje instrumentov z opcionalnostjo iz točke (a) člena 325e(2) se uporabljajo naslednje zahteve:***

(a) ***za*** splošno obrestno tveganje ***in*** tveganje kreditnega razmika ***institucije za vsako valuto*** predpostavljajo, da osnovni instrument ***dejavnikov tveganja nestanovitnosti, za katere se izračunava vega tveganje, sledi*** logaritemsko normalni ali normalni porazdelitvi v modelih določanja cen***, ki se uporabljajo za te instrumente;***

(b) ***za tveganje*** lastniških finančnih instrumentov, blagovno ***tveganje in valutno tveganje institucije predpostavljajo, da osnovni instrument dejavnikov tveganja nestanovitnosti, za katere se izračunava vega tveganje, sledi logaritemsko normalni porazdelitvi v modelih določanja cen, ki se uporabljajo za instrumente.***

4. Institucije izračunajo vse občutljivosti razen ***občutljivosti na prilagoditve kreditnega vrednotenja.***

5. Institucija lahko z odstopanjem od odstavka 1, pod pogojem, da ima dovoljenje pristojnih organov, pri izračunu kapitalskih zahtev pozicije iz trgovalne knjige v skladu s tem poglavjem uporabi alternativne opredelitve občutljivosti na delta tveganje, če institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganja in za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;

(b) institucija dokaže, da so te alternativne opredelitve ustreznejše za zajetje občutljivosti za pozicijo od formul, določenih v tem pododdelku, in da se iz tega izhajajoče občutljivosti pomembno ne razlikujejo od teh formul.

6. Institucija lahko z odstopanjem od odstavka 1, pod pogojem, da ima dovoljenje pristojnih organov, pri izračunu kapitalskih zahtev pozicije iz trgovalne knjige v skladu s tem poglavjem izračuna vega občutljivosti na podlagi linearnega preoblikovanja alternativnih opredelitev občutljivosti, če institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganja in za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;

(b) institucija dokaže, da so te alternativne opredelitve ustreznejše za zajetje občutljivosti za pozicijo od formul, določenih v tem pododdelku, in da linearno preoblikovanje iz prvega pododstavka odraža občutljivost na vega tveganje.

Oddelek 4

Pribitek za preostala tveganja

Člen 325u

Kapitalske zahteve za preostala tveganja

1. Institucije poleg kapitalskih zahtev za tržno tveganje iz oddelka 2 uporabljajo za instrumente, izpostavljene preostalim tveganjem, dodatne kapitalske zahteve v skladu s tem členom.

2. Za instrumente se šteje, da so izpostavljeni preostalim tveganjem, če izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) instrument temelji na eksotičnem osnovnem instrumentu, ki ***za namene tega poglavja pomeni instrument iz trgovalne knjige, ki temelji na izpostavljenosti iz naslova osnovnega instrumenta, ki ne spada med obravnave delta ter vega tveganj in tveganje ukrivljenosti v skladu z metodo na podlagi občutljivosti iz oddelka 2 ali kapitalskih zahtev za tveganje neplačila iz oddelka 5;***

(b) instrument je instrument, ki nosi druga preostala tveganja, kar

za namene tega poglavja pomeni katere koli od naslednjih instrumentov:

(i) instrumenti, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve za vega tveganje in tveganje ukrivljenosti iz metode na podlagi občutljivosti iz oddelka 2, instrument pa ustvarja izplačila, ki se ne morejo replicirati z omejeno linearno kombinacijo navadnih opcij z enotno ceno osnovnih lastniških finančnih instrumentov, ceno blaga, menjalnim tečajem, ceno obveznic, ceno kreditne zamenjave ali zamenjavo obrestnih mer;

(ii) instrumenti, ki so pozicije, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo iz člena 325(6); varovanja, ki so vključena v ta alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, kot je navedeno v členu 325(8), se ne upoštevajo.

3. Institucije izračunajo dodatne kapitalske zahteve iz odstavka 1 kot vsoto bruto hipotetičnih zneskov instrumentov iz odstavka 2, pomnoženih z naslednjim utežmi tveganja:

   (a) 1,0 % v primeru instrumentov iz točke (a) odstavka 2;

   (b) 0,1 % v primeru instrumentov iz točke (b) odstavka 2.

4. Institucije z odstopanjem od odstavka 1 ne uporabljajo kapitalskih zahtev za preostala tveganja za instrument, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

   (a) instrument kotira na priznani borzi;

   (b) instrument je primeren za centralni kliring v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012;

   (c) instrument popolnoma izravna tržno tveganje druge pozicije v trgovalni knjigi, pri čemer se obe popolnoma ujemajoči poziciji v trgovalni knjigi izvzameta iz kapitalske zahteve za preostala tveganja.

5. EBA pripravi ***osnutke*** regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli, kaj je eksotični osnovni instrument in kateri instrumenti so instrumenti, ki nosijo preostala tveganja za namene odstavka 2.

EBA pri pripravi teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov ▌ preuči, ali bi bilo treba tveganje dolgoživosti, vreme, naravne katastrofe in prihodnjo realizirano nestanovitnost obravnavati kot eksotične osnovne instrumente.

▌

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ***… [dve leti*** od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 5

Kapitalske zahteve za tveganje neplačila

Člen 325v

Opredelitve pojmov in splošne določbe

1. Za namene tega oddelka se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

   (a) ‚kratka izpostavljenost‘ pomeni, da neplačilo izdajatelja ali skupine izdajateljev privede do dobička za institucijo ne glede na vrsto instrumenta ali posla, iz katerega izhaja izpostavljenost;

(b) ‚dolga izpostavljenost' pomeni, da neplačilo izdajatelja ali skupine izdajateljev privede do izgube za institucijo ne glede na vrsto instrumenta ali posla, iz katerega izhaja izpostavljenost;

(c) ‚bruto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila' pomeni ocenjeno velikost izgube ali dobička, ki bi ga neplačilo dolžnika povzročilo pri določeni izpostavljenosti;

(d) ‚neto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila' pomeni ocenjeno velikost izgube ali dobička, ki bi ga neplačilo dolžnika ***povzročilo instituciji*** ▌ po pobotu bruto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila;

(e) ‚izguba ob neplačilu' ali ‚LGD' pomeni izgubo, če dolžnik ne plača instrumenta, ki ga je sam izdal, izražena kot delež hipotetičnega zneska instrumenta;

(f) ‚utež tveganja neplačila' pomeni odstotek, ki predstavlja ocenjeno verjetnost neplačila vsakega dolžnika glede na kreditno sposobnost tega dolžnika.

2. Kapitalske zahteve za tveganje neplačila se uporabljajo za dolžniške in lastniške instrumente, za izvedene finančne instrumente, pri katerih so ti instrumenti osnovni instrumenti, ter za izvedene finančne instrumente, pri katerih na izplačilo ali poštene vrednosti vpliva neplačilo dolžnika, ki ni nasprotna stranka v samem izvedenem finančnem instrumentu. Institucije izračunajo zahteve za tveganje neplačila ▌ ločeno za vsako od naslednjih vrst instrumentov: nelistinjenja, listinjenja, ki ni vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, in listinjenja, ki je vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo. Končne kapitalske zahteve za tveganje neplačila za institucijo so vsota teh treh sestavin.

Pododdelek 1

Kapitalske zahteve ▌ za tveganje neplačila pri nelistinjenjih

Člen 325w

Bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila

1. Institucije izračunajo bruto zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za vsako dolgo izpostavljenost iz naslova dolžniških instrumentov na naslednji način:

$$JTD_{long} = \boldsymbol{max}\{LGD\ V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; \mathbf{0}\}$$

pri čemer je:

JTD_{long} = bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge izpostavljenosti;

$V_{notional}$ = hipotetični znesek instrumenta;

$P\&L_{long}$= element, ki upošteva dobičke in izgube, ki jih je institucija že obračunala zaradi sprememb poštene vrednosti instrumenta, iz katerega izhaja dolga izpostavljenost; dobički se vnesejo v formulo s pozitivnim predznakom, izgube pa z negativnim; in

$Adjustment_{long}$ = znesek, za katerega bi se zaradi strukture izvedenega finančnega instrumenta izguba institucije v primeru neplačila povečala ali zmanjšala glede na polno izgubo osnovnega instrumenta; povečanja se vnesejo v $Adjustment_{long}$ s pozitivnim predznakom, zmanjšanja pa z negativnim.

2. Institucije izračunajo bruto zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za vsako kratko izpostavljenost iz naslova dolžniških instrumentov na naslednji način:

$$JTD_{short} = \boldsymbol{min}\{LGD\ V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\mathbf{;\ 0}\}$$

pri čemer je:

JTD_{short} = bruto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za kratke izpostavljenosti;

$V_{notional}$ = hipotetični znesek instrumenta, ki se v formulo vnese z negativnim predznakom;

$P\&L_{short}$ = element, ki upošteva dobičke in izgube, ki jih je institucija že obračunala zaradi sprememb poštene vrednosti instrumenta, iz katerega izhaja kratka izpostavljenost; dobički se vnesejo v formulo s pozitivnim predznakom, izgube pa z negativnim; in

$Adjustment_{short}$ = znesek, za katerega bi se zaradi strukture izvedenega finančnega instrumenta dobiček institucije v primeru neplačila povečal ali zmanjšal glede na polno izgubo osnovnega instrumenta; zmanjšanja se vnesejo v $Adjustment_{short}$ s pozitivnim predznakom, ***povečanja*** pa z negativnim.

3. Za namene izračunov iz odstavkov 1 in 2 institucije za dolžniške instrumente uporabijo naslednjo LGD:

(a) izpostavljenostim do neprednostnih dolžniških instrumentov se dodeli 100 % LGD;

(b) izpostavljenostim do prednostnih dolžniških instrumentov se dodeli 75 % LGD;

(c) izpostavljenostim do kritih obveznic iz člena 129 se dodeli 25 % LGD.

4. Za namen izračunov iz odstavkov 1 in 2 se hipotetični zneski ***določijo na naslednji način***:

(a) pri dolžniških instrumentih je ***hipotetični znesek*** nominalna vrednost dolžniškega instrumenta ▌;

(b) pri izvedenih finančnih instrumentih na dolžniške vrednostne papirje je ***hipotetični znesek hipotetični znesek izvedenega*** finančnega instrumenta.

5. Za izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov institucije ne uporabijo formul iz odstavkov 1 in 2, temveč bruto zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila izračunajo na naslednji način:

$$JTD_{long} = \mathbf{max}\{LGD \cdot V + P\&L_{dolga} + Adjustment_{long}; \mathbf{0}\}$$

$$JTD_{short} = \mathbf{min}\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\ \mathbf{0}\}$$

pri čemer je:

JTD_{long} = bruto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge izpostavljenosti;

JTD_{short} = bruto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za kratke izpostavljenosti;

V = poštena vrednost lastniškega finančnega instrumenta oziroma, v primeru lastniških izvedenih finančnih instrumentov, poštena vrednost osnovnega lastniškega finančnega instrumenta.

6. Institucije za namene izračuna iz odstavka ***5*** lastniškim finančnim instrumentom dodelijo 100 % LGD.

7. V primeru izpostavljenosti tveganju neplačila, ki izhaja iz izvedenih finančnih instrumentov, pri katerih izplačila v primeru neplačila dolžnika niso povezana s hipotetičnim zneskom specifičnega instrumenta, ki ga je izdal ta dolžnik, ali z LGD dolžnika ali instrumenta, ki ga je izdal ta dolžnik, institucije uporabijo alternativne metodologije za oceno bruto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila v skladu s členom 325v.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) kako institucije izračunajo zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za različne vrste instrumentov v skladu s tem členom ▌ ;

(b) katere alternativne metodologije institucije uporabljajo za namene ocene bruto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila iz odstavka 7;

(c) hipotetične zneske instrumentov, ki niso zajeti v točkah (a) in (b) odstavka 4.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... ***[dve leti*** od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325x

Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila

1. Institucije izračunajo neto zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila s pobotom bruto zneskov kratkih in dolgih izpostavljenosti skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila. Pobot je mogoč samo med izpostavljenostmi do istega dolžnika, kadar imajo kratke izpostavljenosti isto ali nižjo nadrejenost kot dolge izpostavljenosti.

2. Pobot je popoln ali delen, odvisno od zapadlosti pobotanih izpostavljenosti:

   (a) pobot je popoln, kadar imajo vse pobotane izpostavljenosti zapadlost enega leta ali več;

   (b) pobot je delen, kadar ima vsaj ena od pobotanih izpostavljenosti zapadlost, krajšo od enega leta, in v tem primeru se znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za vsako izpostavljenost z zapadlostjo manj od enega leta pomnoži z deležem zapadlosti izpostavljenosti v enem letu.

3. Če pobot ni mogoč, so bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila enaki neto zneskom skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila v primeru izpostavljenosti z zapadlostmi eno leto ali več. Bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila z zapadlostmi, krajšimi od enega leta, se pomnožijo, da se izračunajo neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila.

4. Za namene odstavkov 2 in 3 se upoštevajo zapadlosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih in ne zapadlosti njihovih osnovnih instrumentov. Denarnim izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov se dodeli zapadlost enega leta ali treh mesecev, o čemer presodi institucija.

Člen 325y

Izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila

1. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se ne glede na vrsto nasprotne stranke pomnožijo z utežmi tveganja neplačila, ki ustrezajo njihovi kreditni kakovosti, kot je določeno v razpredelnici 2:

Razpredelnica 2

Kategorija kreditne kakovosti	Utež tveganja neplačila
Stopnja kreditne kakovosti 1	0,5 %
Stopnja kreditne kakovosti 2	3 %
Stopnja kreditne kakovosti 3	6 %
Stopnja kreditne kakovosti 4	15 %
Stopnja kreditne kakovosti 5	30 %
Stopnja kreditne kakovosti 6	50 %
Brez bonitetne ocene	15 %
Neplačano	100%

2. Izpostavljenosti, ki bi po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova II prejele utež tveganja 0 %, za namene kapitalskih zahtev za tveganje neplačila prejmejo utež tveganja neplačila 0 %.

3. Tehtani neto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se razporedi v naslednje skupine: podjetja, države in lokalne oblasti/občine.

4. Tehtani neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se v vsaki skupini združijo v skladu z naslednjo formulo:

$$DRC_b = max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right);\ 0\right\}$$

pri čemer je:

DRC_b = kapitalska zahteva za tveganje neplačila za skupino ‚b‘;

i = indeks, ki označuje instrument, ki spada v skupino ‚b‘;

RWi = utež tveganja in

WtS = količnik, ki priznava korist zaradi razmerja varovanja v skupini in se izračuna na naslednji način:

$$WtS = \frac{\sum net\ JTD_{long}}{\sum net\ JTD_{long} + \sum |net\ JTD_{short}|}$$

Dolge in kratke pozicije se za namene izračuna ***DRC$_b$*** in ***WtS*** združijo za vse pozicije v skupini, ne glede na stopnjo kreditne kakovosti, ki so jim dodeljene te pozicije, tako da so ustvarjene kapitalske zahteve za tveganje neplačila za specifično skupino.

5. Končna kapitalska zahteva za tveganje neplačila pri nelistinjenjih se izračuna kot preprosta vsota kapitalskih zahtev na ravni skupin.

Pododdelek 2

Kapitalske zahteve ▌ za tveganje neplačila za listinjenja, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

Člen 325z

Zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila

1. Bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za izpostavljenosti v listinjenju so ***njihova tržna vrednost ali, če ta ni na voljo, njihova poštena vrednost, določena v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.***

2. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se določijo tako, da se bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge izpostavljenosti pobotajo z bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za kratke izpostavljenosti. Pobot je mogoč samo med izpostavljenostmi v listinjenju z isto skupino izpostavljenosti iz naslova osnovnih instrumentov in iz iste tranše. Pobot se ne sme izvajati med izpostavljenostmi v listinjenju, ki imajo različne skupine izpostavljenosti iz naslova osnovnih instrumentov, tudi če so točke vključitve in izločitve iste.

3. Kadar se lahko pri razstavljanju ali združevanju obstoječih izpostavljenosti v listinjenju popolnoma replicirajo druge obstoječe izpostavljenosti v listinjenju, razen glede zapadlosti, se lahko za namene pobota namesto obstoječih izpostavljenosti v listinjenju uporabijo izpostavljenosti, ki izhajajo iz razstavljanja ali združevanja.

4. Kadar se lahko pri razstavljanju ali združevanju obstoječih izpostavljenosti v osnovnih instrumentov do referenčnih subjektov celotna struktura tranš obstoječe izpostavljenosti v listinjenju popolnoma replicira, se lahko za namene pobota namesto obstoječih izpostavljenosti v listinjenju uporabijo izpostavljenosti, ki izhajajo iz tega razstavljanja ali združevanja. Če se osnovni instrumenti v zvezi z referenčnimi subjekti uporabljajo na ta način, se izločijo iz obravnave tveganja neplačila pri nelistinjenjih.

5. Člen 325x se uporablja za obstoječe izpostavljenosti v listinjenju in za izpostavljenosti v listinjenju, ki se uporabljajo v skladu z odstavkom 3 ali 4 tega člena. Zadevne zapadlosti so zapadlosti tranš v listinjenju.

Člen 325aa

Izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila za listinjenja

1. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za izpostavljenosti v listinjenju se pomnožijo z 8 % uteži tveganja, ki se uporablja za zadevno izpostavljenost v listinjenju, kar vključuje enostavna, pregledna in standardizirana (STS) listinjenja, iz netrgovalne knjige v skladu s hierarhijo pristopov iz oddelka 3 poglavja 5 naslova II in ne glede na vrsto nasprotne stranke.

2. Zapadlost enega leta se uporablja za vse tranše, pri katerih se uteži tveganja izračunajo v skladu s pristopom za listinjenje na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop SEC-IRB) in pristopom za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (pristop SEC-ERB).

3. Tveganju prilagojeni zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za posamezne izpostavljenosti v listinjenju denarnih sredstev ne smejo biti višji od poštene vrednosti pozicije.

4. Tveganju prilagojeni zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se razvrstijo v naslednje skupine:

   (a) skupna skupina za vsa podjetja ne glede na regijo;

(b) 44 različnih skupin, ki ustrezajo po eni skupini na regijo, za vsakega od 11 razredov sredstev, opredeljenih v drugem pododstavku.

Za namene prvega pododstavka 11 razredov sredstev zajema komercialne zapise s premoženjskim kritjem (ABCP), kredite za nakup vozil/zakupe vozil, finančne instrumente, zavarovane s stanovanjsko hipoteko (RMBS), kreditne kartice, finančne instrumente, zavarovane s hipoteko na poslovno nepremičnino (CMBS), finančne instrumente, zavarovane z zastavo posojila, relistinjene finančne instrumente, zavarovane z zastavno dolžniških instrumentov (CDO-squared), mala in srednja podjetja (MSP), študentska posojila, druge kredite na drobno, druge kredite velikim institucionalnim strankam. Štiri regije so Azija, Evropa, Severna Amerika in preostali svet.

5. Institucije pri razvrščanju izpostavljenosti v listinjenju v skupine uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu. Institucije vsako izpostavljenost v listinjenju razvrstijo v samo eno od skupin iz odstavka 4. Vse izpostavljenosti v listinjenju, ki jih institucija ne more razvrstiti v skupino razreda sredstev ali regij, se razvrstijo v razrede sredstev „drugi krediti na drobno“, „drugi krediti velikim institucionalnim strankam“ oziroma v regijo „preostali svet“.

6. Tehtani neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se v vsaki skupini združijo na isti način kot za tveganje neplačila izpostavljenosti v nelistinjenju s formulo iz člena 325y(4), kar privede do kapitalske zahteve za tveganje neplačila za vsako skupino.

7. Končna kapitalska zahteva za tveganje neplačila pri listinjenjih, ki niso vključene ***alternativni trgovalni portfelj s korelacijo,*** se izračuna kot preprosta vsota kapitalskih zahtev na ravni skupin.

Pododdelek 3

Kapitalske zahteve ▌ za tveganje neplačila za listinjenja, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

Člen 325ab

Področje uporabe

1. ***Kapitalske zahteve*** za alternativni trgovalni portfelj s korelacijo vključujejo tveganje neplačila za izpostavljenosti v listinjenju in za varovanja, ki niso listinjenja. Ta varovanja se izključijo iz izračunov tveganja neplačila nelistinjenj. Razpršitev med ***kapitalskimi zahtevami*** za tveganje neplačila pri nelistinjenjih, ***kapitalskimi zahtevami*** za tveganje neplačila pri listinjenjih, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, in ***kapitalskimi zahtevami*** za tveganje neplačila pri listinjenjih, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, ne ustvari koristi.

2. Za nelistinjene kreditne in lastniške izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na borzi, se zneski neplačil skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila po posameznih sestavnih delih določijo s pristopom vpogleda.

Člen 325ac

Zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za alternativne trgovalne portfelje s korelacijo

1. Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚razstavljanje z modelom za vrednotenje' pomeni, da se sestavina listinjenja, ki je ena sama izpostavljenost, meri kot razlika med brezpogojno vrednostjo listinjenja in pogojno vrednostjo listinjenja ob predpostavki, da pride pri tej posamezni izpostavljenosti iz naslova neplačila s 100 % LGD;

(b) ‚replikacija' pomeni, da se tranše posameznega indeksnega listinjenja združijo tako, da se replicira druga tranša iste serije indeksov ali da se replicira netranširana pozicija v seriji indeksov;

(c) ‚razstavljanje' pomeni replikacijo indeksa z listinjenjem, pri čemer so izpostavljenosti iz naslova osnovnih instrumentov v skupini identične posameznim izpostavljenostim, ki sestavljajo indeks.

2. Bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za izpostavljenosti v listinjenju in izpostavljenosti v nelistinjenju v alternativnem trgovalnem portfelju s korelacijo so ***njihova tržna vrednost ali, če ta ni na voljo, njihova poštena vrednost, določena v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.***

3. Produkti na podlagi n-tega neplačila se obravnavajo kot tranširani produkti z naslednjimi točkami vključitve in izločitve:

   (a) točka vključitve = (N – 1)/referenčni subjekti skupaj;

   (b) točka izločitve = N/referenčni subjekti skupaj;

   pri čemer so „referenčni subjekti skupaj“ skupno število referenčnih subjektov v košarici ali skupini osnovnih instrumentov.

4. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se določijo tako, da se bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge izpostavljenosti pobotajo z bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za kratke izpostavljenosti. Pobot je mogoč samo med izpostavljenostmi, ki so z izjemo zapadlosti identične. Pobot je mogoč samo v naslednjih primerih:

(a) za ***indekse***, ***tranše*** v indeksu ***in posebej prilagojene tranše*** je pobot mogoč po zapadlostih v okviru iste družine, serije ali tranše indeksa ob upoštevanju določb o izpostavljenostih z zapadlostjo manj od enega leta iz člena 325x; bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge in kratke izpostavljenosti, ki so popolna replikacija drug drugega, se lahko pobotajo z razstavljanjem na izpostavljenosti, enakovredne posameznim, z uporabo modela za vrednotenje. V takih primerih je vsota bruto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila izpostavljenosti, enakovrednih posameznim, ki se pridobijo z razstavljanjem, enaka bruto znesku skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila nerazstavljene izpostavljenosti;

(b) ***pobot*** z razstavljanjem, kot je opisan v točki (a), ni dovoljen za relistinjenja ***ali izvedene finančne instrumente na listinjenje;***

(c) ***za*** indekse in tranše v indeksu je pobot mogoč po zapadlostih v okviru iste družine, serije ali tranše indeksa z replikacijo ali razstavljanjem; če so dolge in kratke izpostavljenosti sicer enakovredne z izjemo ene preostale sestavine, je pobot dovoljen in neto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila odraža preostalo izpostavljenost;

(d) različne tranše iste serije indeksov, različne serije istega indeksa in različne družine indeksov se ne smejo pobotati.

Člen 325ad

Izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila pri alternativnem trgovalnem portfelju s korelacijo

1. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se pomnožijo z naslednjim:

(a) pri tranširanih produktih z utežmi tveganja neplačila, ki ustrezajo zadevni kreditni kakovosti, kot je določeno v členu ***325y***(1) in (2);

(b) pri netranširanih produktih z utežmi tveganja neplačila iz člena 325***aa***(1).

2. Tveganju prilagojeni neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se razvrstijo v skupine, ki ustrezajo indeksu.

3. Tehtani neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se v vsaki skupini združijo v skladu z naslednjo formulo:

$$DRC_b = max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right); 0\right\}$$

pri čemer je:

DRC$_b$ = kapitalska zahteva za tveganje neplačila za skupino ‚b‘;

i = instrument, ki spada v skupino ‚b‘; in

WtS$_{ACTP}$ = količnik, ki priznava korist zaradi razmerja varovanja v skupini in se izračuna v skladu s formulo ***WtS*** iz člena 325y(4), vendar z uporabo dolgih in kratkih pozicij iz celotnega alternativnega trgovalnega portfelja s korelacijo (ACTP) in ne samo pozicij iz določene skupine.

4. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tveganje neplačila za alternativni trgovalni portfelj s korelacijo (DRC_{ACTP}) z naslednjo formulo:

$$DRC_{ACTP} = max\left\{\sum_{b}(max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \times (min[DRC_b, 0]); 0\right\}$$

DRC_{ACTP} = kapitalske zahteve za tveganje neplačila za alternativni trgovalni portfelj s korelacijo in

$\boldsymbol{DRC_b}$ = kapitalska zahteva za tveganje neplačila za skupino ‚b‘;

Oddelek 6

Uteži tveganja in korelacije

Pododdelek 1

Uteži in korelacije za delta tveganje

Člen 325ae

Uteži tveganja za splošno obrestno tveganje

1. Za valute, ki niso vključene v podkategorijo najlikvidnejših valut iz točke (b) člena 325bd(7), so uteži tveganja ***občutljivosti na*** dejavnike tveganja netvegane obrestne mere ***za vsako skupino v razpredelnici 3 določene na podlagi delegiranega akta iz člena 461a:***

Razpredelnica 3

Skupina	*Zapadlost*
1	*0,25 leta*
2	*0,5 leta*
3	*1 leto*
4	*2 leti*
5	*3 leta*
6	*5 let*
7	*10 let*
8	*15 let*
9	*20 let*
10	*30 let*

2. Skupna utež tveganja ▌ za vse dejavnike tveganja ***občutljivosti na*** inflacijo in medvalutne osnove ***je določena v delegiranem aktu iz člena 461a***.

3. Za valute, vključene v podkategorijo najlikvidnejših valut iz točke (b) člena 325bd(7), in domačo valuto institucije so uteži tveganja dejavnikov tveganja netvegane obrestne mere uteži tveganja iz razpredelnice 3 tega člena, deljene s $\sqrt{2}$.

Člen 325af

Korelacije znotraj skupin za splošno obrestno tveganje

1. Korelacija ρ_{kl} med ***dvema tehtanima občutljivostma*** dejavnikov ***splošnega*** obrestnega tveganja ***WS_k in WS_l*** v isti skupini ***in z*** isto dodeljeno zapadlostjo, a z različnimi krivuljami, je enaka 99,90 %.

2. Korelacija ***med dvema tehtanima občutljivostma*** dejavnikov ***splošnega*** obrestnega tveganja ***WS_k in WS_l*** v isti skupini, ki imajo isto krivuljo, vendar različne zapadlosti, se določi v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{\min\{T_k;\,T_l\}}\right)};\,40\,\%\right]$$

pri čemer je:

T_k (oziroma T_l) = zapadlost, ki se nanaša na netvegano obrestno mero;

$$\theta = 3\,\%.$$

3. Korelacija ρ_{kl} med ***dvema tehtanima občutljivostma*** dejavnikov ***splošnega*** obrestnega tveganja ***WS_k in WS_l*** v isti skupini, ki imajo različne krivulje in različne zapadlosti, je enaka korelacijskemu parametru iz odstavka 2, pomnoženemu z 99,90 %.

4. Korelacija med ***katero koli tehtano občutljivostjo*** dejavnikov ***splošnega obrestnega tveganja*** WS_k in ***katero koli tehtano občutljivostjo*** dejavnikov tveganja inflacije WS_I je enaka 40 %.

5. Korelacija med ***katero koli tehtano občutljivostjo*** dejavnikov tveganja medvalutne osnove WS_k in ***katero koli tehtano občutljivostjo*** dejavnikov splošnega obrestnega tveganja WS_I, vključno z drugim dejavnikom medvalutnega tveganja osnove, je enaka 0 %.

325ag

Korelacije med skupinami za splošno obrestno tveganje

1. Za združevanje dejavnikov tveganja, ki spadajo v različne skupine, se uporablja parameter γ_{bc} = 50 %.

2. Za združevanje dejavnika obrestnega tveganja na podlagi valute iz člena 325av(3) in dejavnika obrestnega tveganja na podlagi eura se uporablja parameter γ_{bc} = 80 %.

Člen 325ah

Uteži tveganja za tveganje kreditnega razmika za nelistinjenja

1. Uteži tveganja ***za občutljivosti na dejavnike tveganja kreditnega razmika za nelistinjenja*** so iste za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) znotraj vsake skupine ***v razpredelnici 4:***

Razpredelnica 4

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja (odstotne točke)
1	Vse	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, države članice	0,50 %
2	Stopnja kreditne kakovosti od 1 do 3	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	0,5 %
3		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	1,0 %
4		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	5,0 %

5		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	3,0 %
6		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	3,0 %
7		Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %
8		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	1,5 %
9		Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v državah članicah	1,0 %

11	Stopnja kreditne kakovosti od 4 do 6	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	
12		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	4,0 %
13		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	12,0 %
14		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	7,0 %
15		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	8,5 %
16		Tehnologija, telekomunikacije	5,5 %
17		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	5,0 %
18	Drugi sektorji		12,0 %

2. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju ▌uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. ***Institucije*** vsakega izdajatelja razvrstijo v samo eno sektorsko skupino v razpredelnici 4. ***Izpostavljenosti*** tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 18 v razpredelnici 4.

Člen 325ai

Korelacije znotraj skupin za tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje

1. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med dvema občutljivostma WS_k in WS_l znotraj iste skupine določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{name})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(\text{name})}$ je 1, če sta oba referenčna subjekta občutljivosti k in l identična, sicer pa 35 %;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 65 %;

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ je 1, če sta obe občutljivosti povezani z istima krivuljama, sicer pa 99,90 %.

2. Korelacijski parametri iz odstavka 1 tega člena se ne uporabljajo za skupino 18 v razpredelnici 4 iz člena 325ah(1). Formula združevanja za kapitalsko zahtevo za delta tveganja za skupino 18 je enaka vsoti absolutnih vrednosti neto tehtanih občutljivosti, razvrščenih v skupino 18:

$$K_{b(\text{skupina } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

Člen 325aj

Korelacije med skupinami za tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje

1. Korelacijski parameter γ_{bc}, ki se uporablja za združevanje občutljivosti med različnimi skupinami, se določi na naslednji način:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sector})}$$

pri čemer je:

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ je 1, če imata obe skupini isti razred kreditne kakovosti (stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3 ali stopnjo kreditne kakovosti od 4 do 6), sicer pa 50 %; za namene tega izračuna se za skupino 1 šteje, da spada v isti razred kreditne kakovosti kot skupine, ki imajo stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3; in

$\gamma_{bc}^{(\text{sector})}$ je 1, če obe skupini spadata v isti sektor, sicer pa ustrezni odstotek iz razpredelnice 5:

Razpredelnica 5

Skupina	1, 2 in 11	3 in 12	4 in 13	5 in 14	6 in 15	7 in 16	8 in 17	9
1, 2 in 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 in 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 in 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 in 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 in 15						25 %	5 %	15 %
7 in 16							5 %	20 %
8 in 17								5 %
9								-

Člen 325ak

Uteži tveganja za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

Uteži tveganja ***za občutljivosti na dejavnike tveganja kreditnega razmika za listinjenja, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo,*** so iste za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) znotraj vsake skupine ***in se določijo za vsako skupino v razpredelnici 6 na podlagi delegiranega akta iz člena 461a:***

Razpredelnica 6

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor
1	Vse	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, držav članic
2	Stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118
3		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja
4		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami
5		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin
6		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti
7		Tehnologija, telekomunikacije
8		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti

9		Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije s sedežem v državah članicah
10		Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v tretjih državah

11	Stopnja kreditne kakovosti 4 do 6	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118
12		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja
13		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami
14		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin
15		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti
16		Tehnologija, telekomunikacije
17		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti
18	Drugi sektorji	

Člen 325al

Korelacije za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

1. Korelacija za delta tveganje ρ_{kl} se izpelje v skladu s členom 325ai z izjemo, da je $\rho_{kl}^{(basis)}$ za namene tega odstavka 1, če sta obe občutljivosti povezani z istima krivuljama, sicer pa 99,00 %.

2. Korelacija γ_{bc} se izpelje v skladu s členom 325aj.

Člen 325am

Uteži tveganja za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj brez korelacije

1. Uteži tveganja ***za občutljivosti na dejavnike tveganja kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena alternativni trgovalni portfelj s korelacijo,*** so iste za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) znotraj vsake skupine ***v razpredelnici 7 in se določijo za vsako skupino v razpredelnici 7 na podlagi delegiranega akta iz člena 461a:***

Razpredelnica 7

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor
1	Prednostna in stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	RMBS – prvorazredni
2		RMBS – srednjerazredni
3		RMBS – drugorazredni
4		CMBS
5		Vrednostni papirji s premoženjskim kritjem (ABS) – študentska posojila
6		ABS – kreditne kartice
7		ABS – vozila

8		Finančni instrument, zavarovan z zastavo posojila (CLO), ki ne spadajo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo
9	Neprednostna in stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	RMBS – prvorazredni
10		RMBS – srednjerazredni
11		RMBS – drugorazredni
12		CMBS
13		ABS – študentska posojila
14		ABS – kreditne kartice
15		ABS – vozila
16		CLO – ki ne spadajo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo
17	Stopnja kreditne kakovosti 4 do 6	RMBS – prvorazredni
18		RMBS – srednjerazredni
19		RMBS – drugorazredni
20		CMBS
21		ABS – študentska posojila
22		ABS – kreditne kartice
23		ABS – vozila
24		CLO – ki ne spadajo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo
25	Drugi sektorji	

2. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju ▌ uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. ***Institucije*** vsakega izdajatelja razvrstijo v samo eno sektorsko skupino v razpredelnici 7. ***Izpostavljenosti*** tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 25.

Člen 325an

Korelacije znotraj skupin za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

1. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med dvema občutljivostma WS_k in WS_l znotraj iste skupine določi na naslednji način:

$_l = _l^{(\text{tranche})} \cdot _l^{(\text{tenor})} \cdot _l^{(\text{basis})}$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ je 1, če sta oba referenčna subjekta občutljivosti k in l v isti skupini in se nanašata na isto tranšo listinjenja (več kot 80 % prekrivanje hipotetičnih vrednosti), sicer pa 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 80 %;

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ je 1, če sta obe občutljivosti povezani z istima krivuljama, sicer pa 99,90 %.

2. Korelacijski parametri iz odstavka 1 se ne uporabljajo za skupino 25. Formula združevanja za kapitalsko zahtevo za delta tveganja za skupino 25 je enaka ***vsoti*** absolutnih vrednosti neto tehtanih občutljivosti, razvrščenih v to skupino:

$$K_{b(\text{skupina } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Člen 325ao

Korelacije med skupinami za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena alternativni trgovalni portfelj s korelacijo)

1. Korelacijski parameter γ_{bc} se uporablja za združevanje občutljivosti med različnimi skupinami in znaša 0 %.

2. Kapitalska zahteva za skupino 25 se doda celotnemu kapitalu na ravni razreda tveganja, pri čemer se učinki razpršitve ali varovanja pred tveganjem ne pripoznajo v nobeni drugi skupini.

Člen 325ap

Uteži tveganja za tveganje lastniških finančnih instrumentov

1. Uteži ***tveganja*** za občutljivosti na ***dejavnike tveganja*** lastniških finančnih instrumentov in cene ▌ repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti ***se določijo za vsako skupino v*** razpredelnici 8 ***na podlagi delegiranega akta iz člena 461a:***

Razpredelnica 8

Številka skupine	Tržna kapitalizacija	Gospodarstvo	Sektor
1	Velika	Nastajajoče tržno gospodarstvo	Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti, zdravstvo, komunalne storitve
2			Telekomunikacije, industrija
3			Osnovni materiali, energetika, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin

4			Finančne dejavnosti, vključno z državnimi, nepremičninske dejavnosti, tehnologija
5		Razvito gospodarstvo	Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti, zdravstvo, komunalne storitve
6			Telekomunikacije, industrija
7			Osnovni materiali, energetika, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin
8			Finančne dejavnosti, vključno z državnimi, nepremičninske dejavnosti, tehnologija
9	Majhna	Nastajajoče tržno gospodarstvo	Vsi sektorji, opisani pri skupinah 1, 2, 3 in 4
10		Razvito gospodarstvo	Vsi sektorji, opisani pri skupinah 5, 6, 7 in 8
11	Drugi sektorji		

2. Za namene tega člena sta majhna in velika tržna kapitalizacija opredeljeni v regulativnih tehničnih standardih iz člena 325bd(7).

3. Za namene tega člena EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli, kaj je nastajajoče tržno gospodarstvo in kaj je razvito gospodarstvo.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... ***[dve leti*** od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju ▌ uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. ***Institucije*** vsakega izdajatelja razvrstijo v eno od sektorskih skupin v razpredelnici 8 in vse izdajatelje iz iste panoge razvrstijo v isti sektor. ***Izpostavljenosti*** tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na tak način, se razvrstijo v skupino 11. Izdajatelji lastniških vrednostnih papirjev, ki so aktivni v več državah ali več sektorjih, se razvrstijo v določeno skupino na podlagi najpomembnejše regije in sektorja, v katerih posluje izdajatelj lastniških finančnih instrumentov.

Člen 325aq

Korelacije znotraj skupin za tveganje lastniških finančnih instrumentov

1. Korelacijski parameter delta tveganja ρ_{kl} med dvema občutljivostma WS_k in WS_l v isti skupini se določi na 99,90 %, če je ena občutljivost na promptno ceno lastniškega finančnega instrumenta, druga pa občutljivost na ceno repo posla z lastniškimi finančnimi instrumenti, kadar sta obe povezani z istim izdajateljem lastniških finančnih instrumentov.

2. V drugih primerih, kot so tisti iz odstavka 1, korelacijski parameter ρ_{kl} med dvema občutljivostma WS_k in WS_l na promptno ceno lastniškega finančnega instrumenta v isti skupini znaša:

   (a) 15 % med dvema občutljivostma v isti skupini, ki spadata v razred velike tržne kapitalizacije, nastajajoče tržno gospodarstvo (skupina številka 1, 2, 3 ali 4);

   (b) 25 % med dvema občutljivostma v isti skupini, ki spadata v razred velike tržne kapitalizacije, razvito gospodarstvo (skupina številka 5, 6, 7 ali 8);

   (c) 7,5 % med dvema občutljivostma v isti skupini, ki spadata v razred majhne tržne kapitalizacije, nastajajoče tržno gospodarstvo (skupina številka 9);

   (d) 12,5 % med dvema občutljivostma v isti skupini, ki spadata v razred majhne tržne kapitalizacije, razvito gospodarstvo (skupina številka 10).

3. Korelacijski parameter ρ_{kl} med dvema občutljivostma WS_k in WS_l na ceno repo posla z lastniškimi finančnimi instrumenti v isti skupini se določi v skladu z odstavkom ***2***.

4. Korelacijski parameter ρ_{kl} med dvema občutljivostma WS_k in WS_l v isti skupini, pri čemer je ena občutljivost na promptno ceno lastniškega finančnega instrumenta, druga pa občutljivost na ceno repo posla z lastniškimi finančnimi instrumenti ter se vsaka občutljivost nanaša na drugega izdajatelja lastniških finančnih instrumentov, je enak korelacijskim parametrom, določenim v odstavku 2, pomnoženim z 99,90 %.

5. Korelacijski parametri, določeni v odstavkih 1 do 4, se ne uporabljajo za skupino 11. Formula združevanja za kapitalsko zahtevo za delta tveganja za skupino 11 je enaka vsoti absolutnih vrednosti neto tehtanih občutljivosti, razvrščenih v to skupino:

$$K_{b(\text{skupina } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Člen 325ar

Korelacije med skupinami za tveganje lastniških finančnih instrumentov

1. Korelacijski parameter γ_{bc} se uporablja za združevanje občutljivosti med različnimi skupinami. Če obe skupini spadata med skupine 1 do 10, znaša 15 %.

▌

Člen 325as

Uteži tveganja za blagovno tveganje

Uteži ***tveganja*** za občutljivosti na ***dejavnike blagovnega tveganja se določijo za vsako skupino v*** razpredelnici 9 ***na podlagi delegiranih aktov iz člena 461a:***

Razpredelnica 9

Številka skupine	Ime skupine
1	Energetika – trda goriva
2	Energetika – tekoča goriva
3	Energetika – trgovanje z električno energijo in emisijskimi kuponi
4	Tovor
5	Kovine – neplemenite
6	Plinasta goriva
7	Plemenite kovine (vključno z zlatom)
8	Zrna in oljnice
9	Živina in mlečni izdelki
10	Mehke surovine in drugo kmetijsko blago
11	Drugo blago

Člen 325at

Korelacije znotraj skupin za blagovno tveganje

1. Za namene ***tega člena*** se za dve vrsti blaga šteje, da sta različni, če na trgu obstajata dve pogodbi, ki se razlikujeta samo glede na blago kot osnovni instrument, ki se mora izročiti po vsaki pogodbi.

2. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med dvema občutljivostma WS_k in WS_l znotraj iste skupine določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ je 1, če sta obe vrsti blaga občutljivosti k in l identični, sicer pa je enak korelacijam znotraj skupin v razpredelnici 10;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 99 %; in

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ je 1, če sta obe občutljivosti identični v smislu ▌ lokacije izročitve blaga, sicer pa 99,90 %.

3. Korelacije znotraj skupin ρ_{kl} (commodity) so:

Razpredelnica 10

Številka skupine	Ime skupine	Korelacija ρ_{kl} (commodity)
1	Energetika – Trda goriva	55 %
2	Energetika – Tekoča goriva	95 %
3	Energetika – Trgovanje z elektriko in emisijskimi kuponi	40 %
4	Tovor	80 %
5	Kovine – neplemenite	60 %
6	Plinasta goriva	65 %
7	Plemenite kovine (vključno z zlatom)	55 %
8	Zrna in oljnice	45 %
9	Živina in mleko	15 %
10	Kmetijski proizvodi	40 %
11	Drugo blago	15 %

4. Ne glede na odstavek 1 se uporabljajo naslednje določbe:

(a) Dejavnika tveganja, ki sta dodeljena skupini 3 v razpredelnici 10 in se nanašata na električno energijo, ki se proizvaja v različnih regijah ali je po pogodbi dobavljena v različnem časovnem obdobju, štejeta za različna dejavnika blagovnega tveganja.

(b) Dejavnika tveganja, ki sta dodeljena skupini 4 v razpredelnici 10 in se nanašata na tovor, ki se prevaža po različni poti ali pa je njun teden dobave različen, štejeta za različna dejavnika blagovnega tveganja.

Člen 325au

Korelacije med skupinami za blagovno tveganje

Korelacijski parameter γ_{bc}, ki se uporablja za združevanje občutljivosti med različnimi skupinami, znaša:

(a) 20 %, če obe skupini spadata med skupine 1 do 10;

(b) 0 %, če je ena od obeh skupin skupina 11.

Člen 325av

Uteži tveganja za valutno tveganje

1. Uteži ***tveganja za*** vse občutljivosti na ***dejavnike*** valutnega ***tveganja se določijo v delegiranem aktu iz člena 461a.***

2. Utež tveganja dejavnikov valutnega tveganja, ki se nanaša na valutne pare, sestavljene iz eura in valute države članice, ki sodeluje v drugi fazi ekonomske in monetarne unije (ERM II), je ***ena izmed naslednjih:***

   (a) utež tveganja iz odstavka 1, deljena s ***3***;

   (b) največje nihanje znotraj razpona nihanja, o katerem se formalno dogovorita država članica in Evropska centralna banka, če je ta razpon nihanja manjši od razpona nihanja, določenega v ERM II.

3. Ne glede na odstavek 2 je utež tveganja dejavnikov valutnega tveganja, ki se nanaša na valute iz odstavka 2, ki sodelujejo v ERM II, in katere formalno dogovorjeni razpon nihanja je manjši od standardnega razpona za plus ali minus 15 %, enaka največjemu odstotnemu nihanju znotraj tega manjšega razpona.

4. Utež tveganja dejavnikov valutnega tveganja iz podkategorije najlikvidnejših valutnih parov iz točke (c) člena 325bd(7) je utež tveganja iz odstavka 1 tega člena, deljena s $\sqrt{2}$.

5. Kadar je iz podatkov o dnevnih menjalnih tečajih za predhodna tri leta razvidno, da je valutni par, sestavljen iz eura in valute države članice, ki ni euro, v stalnem sorazmerju ter da se je institucija vedno sposobna spoprijeti z ničelnim razponom ponudbe in povpraševanja pri zadevnih poslih v zvezi s tem valutnim parom, lahko institucija uporablja utež tveganja iz odstavka 1, deljeno z 2, pod pogojem, da ima za to izrecno dovoljenje svojega pristojnega organa.

Člen 325aw

Korelacije za valutno tveganje

Za združevanje valutnih občutljivosti se uporablja enoten korelacijski parameter γ_{bc}, ki je enak 60 %.

Pododdelek 2

Uteži in korelacije za vega tveganje in tveganje ukrivljenosti

Člen 325ax

Uteži za vega tveganje in tveganje ukrivljenosti

1. Za dejavnike vega tveganja se uporabljajo delta skupine iz pododdelka 1.

2. Utež tveganja za dani dejavnik vega tveganja k se določi kot delež trenutne vrednosti tega dejavnika tveganja k, ki predstavlja implicitno nestanovitnost osnovnega instrumenta, kot je opisano v oddelku 3.

3. Delež iz odstavka 2 je odvisen od predpostavljene likvidnosti vsake vrste dejavnika tveganja v skladu z naslednjo formulo:

$$RW_k = (vrednost\ dejavnika\ tveganja\ k) \cdot \min\left\{RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{risk\ class}}}{\sqrt{10}}; 100\ \%\right\}$$

pri čemer je:

RW_k = utež tveganja za dani dejavnik vega tveganja k;

RW_σ znaša 55 % in

$LH_{risk\ class}$ je regulativno obdobje likvidnosti, ki se predpiše pri določanju vsakega dejavnika vega tveganja k. $LH_{risk\ class}$ je določen v skladu z naslednjo razpredelnico:

Razred tveganja	$LH_{risk\ class}$
Splošno obrestno tveganje	60
Tveganje kreditnega razmika, nelistinjenje	120
Tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki je vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo	120
Tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki ni vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo	120
Tveganje lastniških FI (velika kapitalizacija)	20

Tveganje lastniških FI (majhna kapitalizacija)	60
Blagovno tveganje	120
Valutno tveganje	40

4. Skupine, uporabljene v kontekstu delta tveganja iz pododdelka 1, se uporabijo tudi v kontekstu tveganja ukrivljenosti, razen če je v tem poglavju določeno drugače.

5. Za dejavnike valutnega tveganja in tveganja ukrivljenosti ***lastniških finančnih instrumentov*** so uteži tveganja ukrivljenosti relativni premiki, enaki utežem delta tveganja iz ***pododdelka*** 1.

6. Za dejavnike splošnega obrestnega tveganja ukrivljenosti, tveganja ukrivljenosti kreditnega razmika in blagovnega tveganja ukrivljenosti je utež tveganja ukrivljenosti vzporedni premik vseh točk za vsako krivuljo na podlagi najvišje predpisane uteži delta tveganja iz pododdelka 1 za ***ustrezni*** razred tveganj.

Člen 325ay

Korelacije za vega tveganje in tveganje ukrivljenosti

1. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med občutljivostmi na vega tveganje v isti skupini razreda splošnega obrestnega tveganja določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = min\left\{\rho_{kl}^{(option\ maturity)} \cdot \rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}; 1\right\}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ je enak $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{min\{T_k; T_l\}}}$, pri čemer α znaša 1 %, T_k in T_l pa sta enaka zapadlosti opcij, za katere se izpeljujejo občutljivosti na vega tveganje, izraženi kot število let;

$\rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}$ je enak $e^{-\alpha \cdot \frac{\left|T_k^U - T_l^U\right|}{min\left\{T_k^U; T_l^U\right\}}}$, pri čemer α znaša 1 %, T_k^U in T_l^U pa sta enaka zapadlosti osnovnih instrumentov opcij, za katere se izpeljujejo občutljivosti na vega tveganje, zmanjšanim za zapadlosti zadevnih opcij, ki se v obeh primerih izrazijo kot število let.

2. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med občutljivostmi na vega tveganje v skupini drugih razredov tveganj določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = min\left\{\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(option\ maturity)}; 1\right\}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ je enak delta korelaciji znotraj skupine, ki ustreza skupini, v katero bi se razvrstila dejavnika vega tveganja k in l; in

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ se določi v skladu z odstavkom 1.

3. Kar zadeva občutljivosti na vega tveganje med skupinami znotraj razreda tveganj (splošno obrestno tveganje in drugi razredi tveganja), se v kontekstu vega tveganja uporabljajo isti korelacijski parametri za γ_{bc}, kot so določeni za delta korelacije za vsak razred tveganja v oddelku 4.

4. V standardiziranem pristopu se ne pripoznajo nobene koristi zaradi razpršitve ali varovanja med dejavniki vega tveganja in dejavniki delta tveganja. Kapitalske zahteve za vega tveganje in kapitalske zahteve za delta tveganje se združijo s preprostim seštevanjem.

5. Korelacije za tveganje ukrivljenosti so enake kvadratu ustreznih korelacij za delta tveganje ρ_{kl} in γ_{bc} iz pododdelka 1.

POGLAVJE 1B

Alternativni pristop notranjih modelov

Oddelek 1

Dovoljenje in kapitalske zahteve

Člen 325az

Alternativni pristop notranjih modelov in dovoljenje za uporabo alternativnih notranjih modelov

1. Alternativni pristop notranjih modelov iz tega poglavja se uporablja samo za namene zahteve glede poročanja iz člena 430b(3).

2. Potem ko pristojni organi preverijo, ali institucije izpolnjujejo zahteve iz členov 325bh, 325bi in 325bj, jim izdajo dovoljenje za izračun kapitalskih zahtev z uporabo njihovih alternativnih notranjih modelov v skladu s členom 325ba ***za*** portfelj vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, če so izpolnjene vse naslednje zahteve:

   (a) trgovalne enote so bile vzpostavljene v skladu s členom 104b;

   (b) institucija je pristojnemu organu utemeljila, zakaj je treba trgovalne enote vključiti v alternativni pristop notranjih modelov;

(c) trgovalne enote izpolnjujejo zahteve glede testiranja za nazaj iz člena 325bf(3) za ▌ predhodno ▌ ***leto***;

(d) ▌ ***institucija je pristojnemu organu sporočila rezultate*** zahteve po pripisu ***dobičkov in izgub*** za trgovalne enote, določene v členu 325bg ▌ ;

(e) trgovalne enote, ki jim je bila dodeljena vsaj ena od pozicij iz trgovalne knjige iz člena 325bl, izpolnjujejo zahteve iz člena 325bm za notranji model tveganja neplačila;

(f) trgovalnim enotam ni bila dodeljena nobena pozicija v listinjenju ali relistinjenju.

Za namene točke (b) prvega pododstavka tega odstavka dejstvo, da bi bila kapitalska zahteva, izračunana po alternativnem standardiziranem pristopu, določenem v točki (a) člena 325(3), nižja od kapitalske zahteve, izračune po alternativnem pristopu notranjih modelov, ni razlog za nevključitev trgovalne enote v alternativni pristop notranjih modelov.

3. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo alternativega pristopa notranjih modelov ▌ poročajo pristojnim organom ***v skladu s členom 430b(3).***

▌

4. Institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje iz odstavka 2, nemudoma uradno obvesti svoje pristojne organe, kadar ena od njenih trgovalnih enot ne izpolnjuje več ***vsaj ene*** od zahtev iz navedenega odstavka. Ta institucija ne sme več uporabljati tega poglavja za nobeno pozicijo, dodeljeno tej trgovalni enoti, in izračunava kapitalske zahteve za tržna tveganja v skladu s pristopom iz poglavja 1a za vse pozicije, dodeljene tej trgovalni enoti, ***od*** najzgodnejšega datuma poročanja in dokler pristojnim organom ne dokaže, da trgovalna enota ponovno izpolnjuje vse zahteve iz odstavka 2.

5. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavka 4 v izjemnih okoliščinah instituciji dovolijo, da še naprej uporablja svoje alternativne notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za tržna tveganja trgovalne enote, ki ne izpolnjuje več pogojev iz točke (b) ali (c) odstavka 2. Kadar pristojni organi uporabijo to možnost, o tem uradno obvestijo EBA in utemeljijo svojo odločitev.

6. Institucija izračuna kapitalske zahteve za tržno tveganje za pozicije, dodeljene trgovalnim enotam, za katere ji ni bilo izdano dovoljenje, kakor je določeno v odstavku 2, v skladu s poglavjem 1a tega naslova. Za namene tega izračuna se vse navedene pozicije obravnavajo na posamični podlagi kot ločeni portfelji.

▌

7. Pomembne spremembe pri uporabi alternativnih notranjih modelov, za katere je institucija prejela dovoljenje za uporabo, razširitev uporabe alternativnih notranjih modelov, za katere je institucija prejela dovoljenje za uporabo, in pomembne spremembe pri izbiri podskupine dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, iz člena 325bc(2) zahtevajo ločeno dovoljenje njenih pristojnih organov.

Institucije pristojne organe uradno obvestijo o vseh drugih razširitvah in spremembah uporabe alternativnih notranjih modelov, za katere je institucija prejela dovoljenje.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb uporabe aternativnih notranjih modelov ter sprememb podskupine dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, iz člena 325bc;

(b) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi preverijo, ali institucija izpolnjuje zahteve iz členov 325bh, ***325bi, 325bn, 325bo in 325bp***.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do **…** ***[pet let*** od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev izjemnih okoliščin, v katerih lahko pristojni organi instituciji dovolijo***:***

(a) da še naprej uporablja svoje alternativne notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje trgovalne enote, ki ne izpolnjuje več pogojev iz točke (d) odstavka 2 tega člena ***in člena 325bg(1)***;

(b) da omeji pribitek na tistega, ki je posledica preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do **…** ***[pet let*** od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325ba

Kapitalske zahteve pri uporabi alternativnih notranjih modelov

1. Institucija, ki uporablja alternativni notranji model, izračuna kapitalske zahteve za portfelj vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere ji je bilo izdano dovoljenje, kakor je določeno v členu 325az(2), kot ▌ višje od naslednjih:

   (a) vsote naslednjih vrednosti:

      (i) mere tveganja pričakovanega primanjkljaja institucije iz prejšnjega dne, izračunane v skladu s členom 325bb (ES_{t-1}), in

      (ii) ***mere tveganja za stresni scenarij institucije iz prejšnjega dne, izračunane v skladu z oddelkom 5 (SS_{t-1}), ali***

   (b) vsote naslednjih vrednosti:

      (i) povprečja dnevne mere tveganja pričakovanega primanjkljaja ***institucije***, izračunane v skladu s členom 325bb za vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (ES^{avg}), pomnoženega z multiplikatorjem (m_c) ▌, ter

   ▌

      (ii) povprečja dnevne mere tveganja za stresni scenarij ***institucije***, izračunane v skladu z oddelkom 5 za vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (SS^{avg}).

2. Institucije, ki imajo pozicije v dolžniških in lastniških finančnih instrumentih, s katerimi se trguje, vključene v okvir notranjega modela tveganja neplačila in dodeljene trgovalnim enotam iz odstavka 1, izpolnjujejo dodatno kapitalsko zahtevo, izraženo kot višjo od naslednjih vrednosti:

(a) zadnje kapitalske zahteve za tveganje neplačila, izračunane v skladu z oddelkom 3;

(b) povprečja zneska iz točke (a) v zadnjih 12 tednih.

Oddelek 2

Splošne zahteve

Člen 325bb

Mera tveganja pričakovanega primanjkljaja

1. Institucije izračunajo mero tveganja pričakovanega primanjkljaja iz točke (a) člena 325ba(1) za kateri koli dani datum ‚*t*‘ in za kateri koli dani portfelj pozicij iz trgovalne knjige na naslednji način:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

pri čemer je:

ES_t = mera tveganja pričakovanega primanjkljaja;

i = indeks, ki označuje pet širših kategorij dejavnikov tveganja, navedenih v prvem stolpcu razpredelnice ***2*** člena 325bd;

UES_t = mera neomejenega pričakovanega primanjkljaja, izračunana, kot sledi:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = mera neomejenega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja i, ki se izračuna na naslednji način:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = nadzorniški korelacijski faktor med širšimi kategorijami tveganja; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(2);

PES_t^{RC} = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(3);

PES_t^{FC} = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(4);

$PES_t^{RS,i}$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja *i*, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(2);

$PES_t^{RC,i}$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja *i*, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(3), in

$PES_t^{FC,i}$ = ***mera delnega*** pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja *i*, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(4).

2. Institucije scenarije prihodnjih šokov uporabljajo samo za specifičen niz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, ki se uporablja za mero vsakega delnega pričakovanega primanjkljaja, kot je določeno v členu 325bc, ko določajo mero vsakega delnega pričakovanega primanjkljaja za izračun mere tveganja pričakovanega primanjkljaja v skladu z odstavkom 1.

3. Kadar ima vsaj en posel v portfelju vsaj en dejavnik tveganja, primeren za modeliranje, ki je razporejen v širšo kategorijo dejavnikov tveganja *i* v skladu s členom 325bd, institucije izračunajo mero neomejenega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja *i* in jo vključijo v formulo mere tveganja pričakovanega primanjkljaja iz odstavka 1 tega člena.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucija zmanjša pogostost izračuna mer neomejenega pričakovanega primanjkljaja UES_t^i in mer delnega pričakovanega primanjkljaja $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ in $PES_t^{FC,i}$ za vse širše kategorije dejavnikov tveganja i z dnevnega na tedenski izračun, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) institucija lahko pristojnemu organu dokaže, da pri izračunu mere neomejenega pričakovanega primanjkljaja UES_t^i ne podcenjuje tržnih tveganj ustreznih pozicij iz trgovalne knjige;

(b) institucija lahko poveča pogostost izračuna UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ in $PES_t^{FC,i}$ s tedenske na dnevno, če to zahteva njen pristojni organ.

Člen 325bc

Izračuni delnih pričakovanih primanjkljajev

1. Institucije izračunajo vse mere delnih pričakovanih primanjkljajev iz člena 325bb(1) na naslednji način:

   (a) dnevni izračuni mer delnih pričakovanih primanjkljajev;

   (b) pri 97,5. percentilu enostranski interval zaupanja;

(c) institucija za dani portfelj pozicij iz trgovalne knjige izračuna mero delnega pričakovanega primanjkljaja ob času ‚*t*‘ v skladu z naslednjo formulo:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j)\cdot\sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)^2}$$

pri čemer je:

PES_t = mera delnega pričakovanega primanjkljaja ob času ‚*t*‘;

;j = indeks, ki označuje pet obdobij likvidnosti, navedenih v prvem stolpcu razpredelnice 1;

LH_j = dolžina obdobij likvidnosti j, izražena v dneh, iz razpredelnice 1;

T = osnovno obdobje, pri čemer je *T* = 10 dni;

$PES_t(T)$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se določi z uporabo scenarijev prihodnjih šokov z 10-dnevnim obdobjem samo za specifičen niz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju iz odstavkov 2, 3 in 4 za vsako mero delnega pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(***1***); in

$PES_t(T, j)$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se določi z uporabo scenarijev prihodnjih šokov z 10-dnevnim obdobjem samo za specifičen niz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju iz odstavkov 2, 3 in 4 za vsako mero delnega pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(***1***), in pri katerem je dejansko obdobje likvidnosti, kot se določi v skladu s členom 325bd(2), enako ali daljše od LH_j.

Razpredelnica 1

Obdobje likvidnosti *j*	Dolžina obdobij likvidnosti *j* (v dneh)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Institucije za namene izračuna mere delnega pričakovanega primanjkljaja PES_t^{RS} in $PES_t^{RS,i}$ iz člena 325bb(***1***) poleg zahtev iz odstavka 1 tega člena izpolnjujejo tudi naslednje zahteve:

(a) pri izračunu PES_t^{RS} institucije scenarije prihodnjih šokov uporabljajo samo za podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju, ki ga je izbrala institucija, s čimer se strinjajo tudi pristojni organi, tako da je ▌ izpolnjen naslednji pogoj, pri čemer se vsota nanaša ***na*** predhodnih 60 delovnih dni.

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Institucija, ki ne izpolnjuje več zahteve iz prvega pododstavka te točke, o tem nemudoma uradno obvesti pristojne organe in v roku dveh tednov posodobi podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, da izpolni to zahtevo; če institucija po dveh tednih ne izpolni te zahteve, začne ponovno uporabljati pristop iz poglavja 1a za izračun kapitalskih zahtev za tržna tveganja za nekatere trgovalne enote, dokler pristojnemu organu ne dokaže, da izpolnjuje zahtevo iz prvega pododstavka te točke;

(b) institucije pri izračunu $PES_t^{RS,i}$ uporabijo scenarije prihodnjih šokov samo za podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju, ki jih je institucija izbrala za namene točke (a) tega odstavka in ki so se razporedili v širšo kategorijo dejavnikov tveganja i v skladu s členom 325bd;

(c) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, iz točk (a) in (b), se umerijo na pretekle podatke iz nepretrganega 12-mesečnega obdobja finančnega stresa, ki ga določi institucija, da se doseže čim višja vrednost PES_t^{RS}. ▌ Institucije za namene določitve tega stresnega obdobja uporabijo obdobje opazovanja, ki se začne vsaj s 1. januarjem 2007 in s katerim se morajo strinjati pristojni organi, ter

(d) vhodni ***podatki*** za $PES_t^{RS,i}$ se umerijo na 12-mesečno stresno obdobje, ki ga je institucija določila za namene točke (c).

3. Institucije za namene izračuna mer delnih pričakovanih primanjkljajev PES_t^{RC} in $PES_t^{RC,i}$ iz člena 325bb(***1***) poleg zahtev iz odstavka 1 tega člena izpolnjujejo tudi naslednje zahteve:

(a) pri izračunu PES_t^{RC} institucije uporabijo scenarije prihodnjih šokov samo za podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju iz točke (a) odstavka ***2***;

(b) pri izračunu $PES_t^{RC,i}$ institucije uporabijo scenarije prihodnjih šokov samo za podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju iz točke (b) odstavka ***2***;

(c) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, iz točk (a) in (b) ***tega odstavka***, se umerijo ***na*** pretekle podatke ***iz točke (c) odstavka 4***. Ti podatki se posodobijo vsaj mesečno.

4. Institucije za namene izračuna mer delnega pričakovanega primanjkljaja PES_t^{FC} in $PES_t^{FC,i}$ iz člena 325bb(***1***) poleg zahtev iz odstavka 1 tega člena izpolnjujejo tudi naslednje zahteve:

(a) pri izračunu PES_t^{FC} institucije uporabijo scenarije prihodnjih šokov za vse dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, pozicij v portfelju;

(b) institucije pri izračunu $PES_t^{FC,i}$ uporabijo scenarije prihodnjih šokov za vse dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, pozicij v portfelju, ki so se razporedili v širšo kategorijo dejavnikov tveganja i v skladu s členom 325bd;

(c) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, iz točk (a) in (b), se umerijo na pretekle podatke iz predhodnega 12-mesečnega obdobja; ▌ kadar pride do znatnega povečanja nestanovitnosti cen pomembnega števila dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, portfelja institucije, ki niso v podnizu dejavnikov tveganja iz točke (a) odstavka 2, lahko pristojni organi od institucije zahtevajo, da uporabi pretekle podatke iz obdobja, krajšega od predhodnih 12 mesecev, pri čemer tako krajše obdobje ne sme biti krajše od predhodnih šestih mesecev; pristojni organi uradno obvestijo EBA o vseh odločitvah, s katerimi od institucije zahtevajo, da uporablja pretekle podatke iz obdobja, krajšega od 12 mesecev, in te odločitve utemeljijo.

5. Pri izračunu dane mere delnega pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(***1***) institucije ohranijo vrednosti dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, za katere jim ni treba uporabljati scenarijev prihodnjih šokov za to mero delnega pričakovanega primanjkljaja v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena.

▌

Člen 325bd

Obdobja likvidnosti

1. Institucije razporedijo vsak dejavnik tveganja pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere jim je bilo izdano dovoljenje, kakor je določeno v členu 325az(2), ali so v postopku pridobitve dovoljenja, v eno od širših kategorij dejavnikov tveganja, navedenih v razpredelnici 2 ter v eno od širših podkategorij dejavnikov tveganja iz navedene razpredelnice.

2. Obdobje likvidnosti dejavnika tveganja pozicij iz odstavka 1 je obdobje likvidnosti zadevne širše podkategorije dejavnikov tveganja, ***v katero*** je bil dejavnik razporejen.

3. Institucija se lahko z odstopanjem od odstavka 1 tega člena v zvezi z dano trgovalno enoto odloči nadomestiti obdobje likvidnosti široke podkategorije dejavnikov tveganja, navedenih v razpredelnici 2 tega člena z enim od daljših obdobij likvidnosti iz razpredelnice 1 člena 325bc. Če institucija sprejme tako odločitev, se daljše obdobje likvidnosti uporablja za vse ***dejavnike*** tveganja, ki so primerni za modeliranje, pozicij, dodeljenih ***tej*** trgovalni enoti, in ***ki so razporejeni*** v ***to*** širšo podkategorijo dejavnikov tveganja za namene izračuna mere delnega pričakovanega ***primanjkljaja*** v skladu s točko (c) člena 325bc(1).

Institucija uradno obvesti pristojne organe o trgovalnih enotah in o širših podkategorijah dejavnikov tveganja, v zvezi s katerimi se je odločila za obravnavo iz prvega pododstavka.

4. Za izračun mer delnih pričakovanih primanjkljajev v skladu s točko (c) člena 325bc(1) se dejansko obdobje likvidnosti danega dejavnika tveganja, primernega za modeliranje, dane pozicije v trgovalni knjigi izračuna na naslednji način:

$$EffectiveLH = \begin{cases} SubCatLH & \text{if Mat} > LH_5 \\ min\left(SubCatLH, \underset{j}{min}\{LH_j / LH_j \geq Mat\}\right) & \text{if } LH_1 \leq \text{Mat} \leq LH_5 \\ LH_1 & \text{if Mat} < LH_1 \end{cases}$$

pri čemer je:

EffectiveLH = dejansko obdobje likvidnosti;

Mat = zapadlost pozicije iz trgovalne knjige;

SubCatLH = dolžina obdobja likvidnosti dejavnika tveganja, primernega za modeliranje, določena v skladu z odstavkom 1, in

$\underset{j}{\min}\{LH_j / LH_j \geq Mat\}$ = dolžina enega od obdobij likvidnosti iz razpredelnice ***1 v členu 325bc***, ki je najbližje obdobje likvidnosti nad zapadlostjo pozicije iz trgovalne knjige.

5. Valutni pari, sestavljeni iz eura in valute države članice, ki sodeluje v ERM II, se vključijo v podkategorijo najlikvidnejših valutnih parov v širši kategoriji dejavnikov valutnega tveganja iz razpredelnice 2.

6. Institucija preveri ustreznost razporeditve iz odstavka 1 vsaj enkrat mesečno.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

   (a) kako institucije razporedijo ***dejavnike tveganja*** pozicij ***iz odstavka 1*** v širše kategorije dejavnikov tveganja in širše podkategorije dejavnikov tveganja za namene odstavka 1;

   (b) valute, ki sestavljajo podkategorijo najlikvidnejših valut v širši kategoriji dejavnikov obrestnega tveganja iz razpredelnice 2;

   (c) valutne pare, ki sestavljajo podkategorijo najlikvidnejših valutnih parov v širši kategoriji dejavnikov valutnega tveganja iz razpredelnice 2;

   (d) opredelitev majhne in velike tržne kapitalizacije za namene podkategorije cene lastniških finančnih instrumentov in nestanovitnosti v širši kategoriji dejavnikov tveganja lastniških finančnih instrumentov v razpredelnici 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [***devet*** mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Razpredelnica 2

Širše kategorije dejavnikov tveganja	Širše podkategorije dejavnikov tveganja	Obdobja likvidnosti	Dolžina obdobja likvidnosti (v dnevih)
Obrestno tveganje	Najlikvidnejše valute in domača valuta	1	10
	Druge valute (brez najlikvidnejših valut)	2	20
	Nestanovitnost	4	60
	Druge vrste	4	60
Tveganje kreditnega razmika	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, držav članic	2	20
	Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije s sedežem v državah članicah (naložbeni razred)	2	20
	Državne obveznice (naložbeni razred)	2	20
	Državne obveznice (visok donos)	3	40

	Podjetniške obveznice (naložbeni razred)	3	40
	Podjetniške obveznice (visok donos)	4	60
	Nestanovitnost	5	120
	Druge vrste	5	120
Tveganje lastniških finančnih instrumentov	Cena lastniških finančnih instrumentov (velika tržna kapitalizacija)	1	10
	Cena lastniških finančnih instrumentov (majhna tržna kapitalizacija)	2	20
	Nestanovitnost (velika tržna kapitalizacija)	2	20
	Nestanovitnost (majhna tržna kapitalizacija)	4	60
	Druge vrste	4	60
Valutno tveganje	Najlikvidnejši valutni pari	1	10
	Drugi valutni pari (brez najlikvidnejših valutnih parov)	2	20
	Nestanovitnost	3	40
	Druge vrste	3	40
Blagovno tveganje	Cena energije in cena emisijskih kuponov	2	20
	Cena plemenitih kovin in cena	2	20

	neželeznih kovin		
	Cene drugega blaga (brez cen energije, emisijskih kuponov, plemenitih kovin in neželeznih kovin)	4	60
	Nestanovitnost energije in nestanovitnost emisijskih kuponov	4	60
	Nestanovitnost plemenitih kovin in nestanovitnost neželeznih kovin	4	60
	Nestanovitnosti drugega blaga (brez nestanovitnosti energije, emisijskih kuponov, plemenitih kovin in neželeznih kovin)	5	120
	Druge vrste	5	120

Člen 325be

Ocena primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje

1. Institucije ▌ ocenijo primernost za modeliranje vseh dejavnikov tveganja pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere je bilo izdano dovoljenje v skladu s členom 325az(2) ali so v postopku pridobitve tega dovoljenja.

2. ***V okviru ocene iz odstavka 1 tega člena institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s členom 325bk za tiste dejavnike tveganja, ki niso primerni za modeliranje.***

▌

3. ***EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi merila za oceno primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje v skladu z odstavkom 1 ter opredeli pogostost te ocene.***

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [devet mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▌

Člen 325bf

Regulativne zahteve za testiranje za nazaj in multiplikatorji

1. Za namene tega člena ‘preseganje’ pomeni enodnevno spremembo vrednosti portfelja, ki ga sestavljajo vse pozicije, dodeljene trgovalni enoti, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano na podlagi alternativnega notranjega modela institucije v skladu z naslednjimi zahtevami:

   (a) za izračun tvegane vrednosti velja enodnevno obdobje posedovanja;

   (b) scenariji prihodnjih šokov se uporabljajo za dejavnike tveganja pozicij v trgovalni enoti iz člena 325bg(3), ki se štejejo za primerne za modeliranje v skladu s členom 325be;

(c) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, se umerijo ***glede na*** pretekle podatke ***iz točke (c) člena 325bc(4)***;

(d) razen če je v tem členu določeno drugače, alternativni notranji model institucije temelji na istih predpostavkah za modeliranje, kot so tiste, ki se uporabljajo za izračun mere tveganja pričakovanega primanjkljaja iz točke (a) člena 325ba(1).

2. Institucije štejejo dnevna preseganja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja, ki ga sestavljajo vse pozicije, dodeljene trgovalni knjigi.

3. Šteje se, da trgovalna enota institucije ▌ izpolnjuje zahteve glede testiranja za nazaj, če število preseganj za to trgovalno enoto, do katerih je prišlo v zadnjih 250 delovnih dneh, ne presega nobenega od naslednjih:

(a) 12 preseganj za tvegano vrednost, izračunano pri 99. percentilu enostranskega ***intervala*** zaupanja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja;

(b) 12 preseganj za tvegano vrednost, izračunano pri 99. percentilu enostranskega ***intervala*** zaupanja s testiranjem za nazaj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja;

(c) 30 preseganj za tvegano vrednost, izračunano pri 97,5. percentilu enostranskega ***intervala*** zaupanja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja;

(d) 30 preseganj za tvegano vrednost, izračunano pri 97,5. percentilu enostranskega ***intervala*** zaupanja s testiranjem za nazaj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja.

4. Institucije štejejo dnevna preseganja v skladu z naslednjim:

(a) testiranje za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in vrednostjo portfelja ob koncu naslednjega dne ob predpostavki, da ostanejo pozicije nespremenjene;

(b) testiranje za nazaj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in njegovo dejansko vrednostjo ob koncu naslednjega dne, zmanjšano za provizije ***in*** opravnine ▌;

(c) preseganje se šteje za vsak ***delovni*** dan, ko institucija ne more oceniti vrednosti portfelja ali ne more izračunati tvegane vrednosti iz odstavka 3.

5. Institucija v skladu z odstavkoma 6 in 7 tega člena izračuna multiplikator (m_c) iz člena 325ba za portfelj vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere ji je bilo izdano dovoljenje za uporabo alternativnih notranjih modelov iz člena 325az(2).

▌

6. Multiplikator (m_c) je vsota vrednosti 1,5 ter pribitka med 0 in 0,5 v skladu z razpredelnico 3. Za portfelj iz odstavka 5 se ta pribitek izračuna na podlagi števila preseganj, do katerih je prišlo v zadnjih 250 delovnih dneh, kar je podprto s testiranjem za nazaj, ki ga institucija izvaja za tvegano vrednost, izračunano v skladu s točko (a) tega pododstavka. Za izračun pribitka veljajo naslednje zahteve:

   (a) preseganje pomeni enodnevno spremembo vrednosti portfelja, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano z notranjim modelom institucije v skladu z naslednjim:

      (i) enodnevno obdobje posedovanja;

      (ii) pri 99. percentilu enostranski interval zaupanja;

      (iii) scenariji prihodnjih šokov se uporabljajo za dejavnike tveganja pozicij v trgovalni enoti iz člena 325bg(3), ki se štejejo za primerne za modeliranje v skladu s členom 325be;

(iv) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, se umerijo glede na pretekle podatke ***iz točke (c) člena 325bc(4)***;

(v) razen če je v tem členu določeno drugače, notranji model institucije temelji na istih predpostavkah za modeliranje, kot so tiste, ki se uporabljajo za izračun mere tveganja pričakovanega primanjkljaja iz točke (a) člena 325ba(1);

(b) število preseganj je enako številu preseganj na podlagi hipotetičnih ali številu preseganj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja, odvisno od tega, katero je višje.

Razpredelnica 3

Število preseganj	Pribitek
manj kot 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
več kot 9	0,50

▌ ***V izjemnih okoliščinah lahko pristojni*** organi omejijo pribitek na tisto, kar je posledica preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb, kadar število preseganj dejanskih sprememb na podlagi testiranja za nazaj ne izhaja iz pomanjkljivosti notranjega modela ▌ .

7. Pristojni organi spremljajo, ali je multiplikator iz odstavka 5 ustrezen ***in*** ali trgovalne enote spoštujejo zahteve glede testiranja za nazaj iz odstavka 3. Institucije čim prej in v vsakem primeru ne pozneje kot v petih delovnih dneh po nastopu preseganja pristojne organe uradno obvestijo o preseganjih, ki izhajajo iz njihovega programa testiranja za nazaj, ter ta preseganja pojasnijo.

8. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavkov 1 in 6 tega člena instituciji dovolijo, da ne upošteva preseganja, če se lahko enodnevna sprememba vrednosti njenega portfelja, ***ki*** preseže povezano tvegano vrednost, izračunano z notranjim modelom te institucije, pripiše dejavniku tveganja, ki ni primeren za modeliranje. Da lahko institucija to stori, ***svojemu*** pristojnemu ***organu dokaže***, da je mera tveganja za stresni scenarij, izračunana v skladu s členom 325bk za ta dejavnik tveganja, ki ni primeren za modeliranje, višja kot pozitivna razlika med ***spremembo*** vrednosti portfelja institucije in povezano tvegano vrednostjo.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi tehnične elemente, ki se vključijo v dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja institucije za namene tega člena.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [***devet*** mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325bg

Zahteva po pripisu dobičkov in izgub

1. ▌Trgovalna enota institucije izpolnjuje zahteve po pripisu dobičkov in izgub, če izpolnjuje zahteve iz tega člena.

2. Zahteva po pripisu dobičkov in izgub zagotavlja, da so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi modela institucije za merjenje tveganj dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi modela institucije za določanje cen.

3. Za vsako pozicijo v dani trgovalni enoti izpolnjevanje zahteve po pripisu dobičkov in izgub s strani institucije privede do opredelitve natančnega seznama dejavnikov tveganja, ki veljajo kot primerni za preverjanje, ali institucija spoštuje zahtevo glede testiranja za nazaj iz člena 325bf.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

   (a) merila, potrebna za zagotovitev, da so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote za namene odstavka 2, pri čemer se upošteva mednarodni regulativni razvoj;

(b) ***posledice za institucijo, kadar teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote niso dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote za namene odstavka 2;***

(c) pogostost pripisa dobičkov in izgub, ki jih mora opraviti institucija;

(d) tehnične elemente, ki se vključijo v teoretične in hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote za namene tega člena;

(e) način, kako naj institucije, ki uporabljajo notranji model, združijo skupne kapitalske zahteve za tržno tveganje za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in za pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju***, ob upoštevanju posledic iz točke (b).***

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [***devet*** mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325bh

Zahteve glede merjenja tveganj

1. Institucije, ki uporabljajo notranji model za merjenje tveganj, s katerim izračunavajo kapitalske zahteve za tržno tveganje, kot je navedeno v členu 325ba, zagotovijo, da ta model izpolnjuje vse ***naslednje*** zahteve:

   (a) notranji model za merjenje tveganj zajema zadostno število dejavnikov tveganja, ki vključujejo vsaj dejavnike tveganja iz pododdelka 1 oddelka 3 poglavja 1a, razen če institucija pristojnim organom dokaže, da opustitev teh dejavnikov tveganja ne vpliva pomembno na rezultate zahteve po pripisu dobičkov in izgub iz člena 325bg; institucija je sposobna pojasniti pristojnim organom, zakaj je posamezen dejavnik tveganja vključila v svoj model določanja cen, ne pa v svoj notranji model za merjenje tveganj;

   (b) notranji model za merjenje tveganj zajame nelinearnosti za opcije in druge produkte ter korelacijsko tveganje in tveganje osnove ▌;

(c) notranji model za merjenje tveganj vključuje niz dejavnikov tveganja, ki ustrezajo obrestnim meram v vsaki valuti, v kateri ima institucija obrestno občutljive bilančne ali zunajbilančne pozicije; institucija pripravi modele krivulj donosa na podlagi enega od splošno sprejetih pristopov; ***krivulja donosa se razdeli na različne razrede zapadlosti, tako da se zajamejo spremembe nihanja obrestnih mer vzdolž krivulje donosa;*** za pomembne izpostavljenosti obrestnemu tveganju v najpomembnejših valutah in na glavnih trgih se krivulja donosa ***modelira z uporabo*** najmanj šestih razredov zapadlosti ▌ in število dejavnikov tveganja, ki se uporabljajo za modeliranje krivulje donosa, je sorazmerno z naravo in zapletenostjo strategij trgovanja institucije; model zajema tudi ***razpršitev*** tveganja nepopolno koreliranih gibanj med različnimi krivuljami donosa ***ali različnimi finančnimi instrumenti istega izdajatelja osnovnega instrumenta***;

(d) notranji model za merjenje tveganj vključuje dejavnike tveganja, ki se nanašajo na zlato in posamezne tuje valute, v katerih so denominirane pozicije institucije; za KNP se upoštevajo dejanske pozicije KNP v tujih valutah; institucije se lahko zanašajo na poročanje tretje osebe o pozicijah KNP v tujih valutah, če se ustrezno zagotovi natančnost takega poročila; pozicije KNP v tujih valutah, s katerimi institucija ni seznanjena, se izločijo iz pristopa notranjih modelov in obravnavajo v skladu s poglavjem 1a;

(e) ***kompleksnost tehnike modeliranja je sorazmerna s pomembnostjo dejavnosti institucij na trgih lastniških instrumentov;*** notranji model za merjenje tveganj uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsak trg lastniških instrumentov, na katerem ima institucija pomembne pozicije, ▌ ***in*** vsaj en dejavnik tveganja, ki zajema sistemske spremembe cen lastniških finančnih instrumentov in odvisnost tega dejavnika tveganja od posameznih dejavnikov tveganja za vsak trg lastniških finančnih instrumentov ▌***;***

(f) notranji model za merjenje tveganj uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsako vrsto blaga, v kateri ima institucija pomembne pozicije, razen če ima institucija majhno skupno pozicijo v blagu v primerjavi z vsemi svojimi trgovalnimi dejavnostmi; v takem primeru lahko uporabi ločen dejavnik tveganja za vsako široko vrsto blaga; za pomembne izpostavljenosti do blagovnih trgov model zajema tveganje nepopolno koreliranih gibanj med blagom, ki je podobno, vendar ne identično, izpostavljenost spremembam terminskih cen, ki izhajajo iz neusklajenosti zapadlosti, ter donosnost posedovanja med pozicijami v izvedenih finančnih instrumentih in denarnimi pozicijami***;***

(g) ***uporabljeni*** približki ***so se v preteklosti izkazali za zanesljive v zvezi z dejansko pozicijo***, so ustrezno konservativni in se uporabijo samo, kadar so razpoložljivi podatki nezadostni, na primer med stresnimi obdobji ***iz točke (c) člena 325bc(2);***

(h) za pomembne izpostavljenosti tveganjem v zvezi z nestanovitnostjo pri instrumentih z opcionalnostjo notranji model za merjenje tveganj zajema odvisnost vgrajenih nestanovitnosti po različnih izvršilnih cenah in zapadlostih opcij.

2. Institucija lahko uporabi empirične korelacije znotraj širših kategorij dejavnikov tveganja in, za namene izračuna mere neomejenega pričakovanega primanjkljaja UES_t , kakor je določeno v členu 325bb(1), med širšimi kategorijami dejavnikov tveganja samo, če je pristop institucije za merjenje teh korelacij zanesljiv, skladen z veljavnimi obdobji likvidnosti in se izvaja dosledno.

3. EBA do ... [petnajst mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, s katerimi opredeli merila za uporabo vhodnih podatkov v modelu za merjenje tveganj, kot je navedeno v členu 325bc.

Člen 325bi

Kvalitativne zahteve

1. Vsak notranji model za merjenje tveganj, ki se uporablja za namene tega poglavja, je konceptualno zanesljiv, ***se izračuna*** in izvaja dosledno ter izpolnjuje vse naslednje kvalitativne zahteve:

(a) vsak notranji model za merjenje tveganj, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje, je tesno vključen v vsakodnevni proces institucije za upravljanje tveganj in služi kot podlaga za poročanje višjemu vodstvu o izpostavljenostih tveganju;

(b) institucija ima enoto za nadzor tveganj, ki je neodvisna od enot za trgovanje in poroča neposredno višjemu vodstvu; ta enota je odgovorna za oblikovanje in izvajanje vsakega notranjega modela za merjenje tveganj; enota izvaja začetno in redno validacijo vsakega notranjega modela, ki se uporablja za namene tega poglavja, in je odgovorna za celotni sistem upravljanja tveganj; enota pripravlja in analizira dnevna poročila o rezultatih vsakega notranjega modela, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje, ter poročila o ustreznosti ukrepov, ki jih je treba sprejeti glede trgovalnih limitov;

(c) upravljalni organ in višje vodstvo aktivno sodelujeta v procesu nadzora tveganj in dnevna poročila, ki jih pripravi enota za nadzor tveganj, pregledujejo vodstveni delavci, ki imajo ustrezna pooblastila, da zahtevajo zmanjšanje pozicij posameznih trgovcev ter zmanjšanje celotne izpostavljenosti institucije tveganju;

(d) institucija ima zadostno število zaposlenih, katerih raven usposobljenosti je ustrezna glede na raven kompleksnosti notranjih modelov za merjenje tveganj, ter zadostno število zaposlenih, ki so usposobljeni na področju trgovanja, nadzora nad tveganji, revidiranja in zalednih služb;

(e) institucija ima dokumentiran niz notranjih politik, postopkov in kontrol za spremljanje ter zagotavljanje skladnosti s splošnim delovanjem njenih notranjih modelov za merjenje tveganj;

(f) vsak notranji model za merjenje tveganj, ***vključno z vsakim modelom za določanje cen***, se je v preteklosti izkazal kot zadostno natančen pri merjenju tveganj ***in se ne razlikuje bistveno od modelov, ki jih institucija uporablja za svoje notranje upravljanje tveganj***;

(g) institucija pogosto izvaja stroge programe stresnega testiranja, vključno s povratnimi stresnimi testi, kar zajema vse notranje modele za merjenje tveganj; rezultate teh stresnih testov vsaj enkrat mesečno pregleda višje vodstvo in morajo biti skladni s politikami in omejitvami, ki jih je odobril upravljalni organ institucije; institucija sprejme ustrezne ukrepe, kadar rezultati teh stresnih testov kažejo na previsoke izgube iz naslova trgovalnih dejavnosti institucije v nekaterih okoliščinah;

(h) institucija izvede neodvisen pregled svojih notranjih modelov za merjenje tveganj, bodisi v okviru rednega postopka notranje revizije bodisi z imenovanjem tretje osebe za izvedbo tega pregleda; pregled se izvede tako, da se s tem strinjajo pristojni organi.

Za namen točke (h) prvega pododstavka tretja oseba pomeni podjetje, ki za institucije izvaja revizijske ali svetovalne storitve in ki ima osebje, ki je dovolj usposobljeno na področju tržnega tveganja pri trgovalnih dejavnostih.

2. Pregled iz točke (h) odstavka 1 vključuje aktivnosti enot trgovalnih dejavnosti in neodvisnih enot za nadzor tveganj. Institucija opravi pregled celotnega postopka za upravljanje tveganj vsaj enkrat letno. Pri tem pregledu se oceni naslednje:

(a) ustreznost dokumentacije sistema in postopka za upravljanje tveganj ter organizacije enote za nadzor tveganj;

(b) vključenost meritev tveganja v dnevno upravljanje tveganj in celovitost upravljalnega informacijskega sistema;

(c) procesi, ki jih institucija uporablja za odobravanje cenovnih modelov in sistemov vrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v enotah trgovalnih dejavnosti in zalednih službah;

(d) obseg tveganj, ki jih zajema model, natančnost in ustreznost sistema za merjenje tveganj ter validacija vseh večjih sprememb notranjega modela za merjenje tveganj;

(e) natančnost in popolnost podatkov o pozicijah, natančnost in ustreznost predpostavk glede nestanovitnosti in korelacij, natančnost vrednotenja in izračunov občutljivosti na tveganje ter natančnost in ustreznost določanja približkov podatkov, kadar so razpoložljivi podatki nezadostni za izpolnjevanje zahteve iz tega poglavja;

(f) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, ki se uporabljajo za delovanje vseh notranjih modelov za merjenje tveganj, vključno z neodvisnostjo teh virov podatkov;

(g) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno zahtev glede testiranja za nazaj ter zahtev po pripisu dobičkov in izgub, ki se izvede, da bi se ocenila natančnost njenega notranjega modela za merjenje tveganj***;***

(h) če pregled izvede tretja oseba v skladu s točko (h) odstavka 1 tega člena, preverjanje, ali postopek notranje validacije iz člena 325bj izpolnjuje svoje cilje.

3. Institucije posodobijo tehnike in prakse, ki jih uporabljajo za katerega koli od notranjih modelov za merjenje tveganj, uporabljenih za namene tega poglavja, da bi upoštevale nove tehnike in najboljše prakse, ki se razvijajo v zvezi s temi notranjimi modeli za merjenje tveganj.

Člen 325bj

Notranje potrjevanje

1. Institucije imajo vzpostavljene postopke, s katerimi zagotovijo, da so vse notranje modele za merjenje tveganj, ki se uporabljajo za namene tega poglavja, ustrezno validirale primerno kvalificirane osebe, ki so neodvisne od postopka njihovega razvoja, s čimer se zagotovi, da so vsi taki modeli konceptualno zanesljivi in ustrezno zajemajo vsa pomembna tveganja.

2. Institucije izvedejo validacijo iz odstavka 1 v naslednjih okoliščinah:

   (a) vsakič, ko se na novo razvije notranji model za ***merjenje*** tveganj, in vsakič, ko se tak model znatno spremeni;

   (b) periodično in kadar pride do večjih strukturnih sprememb na trgu ali sprememb sestave portfelja, zaradi česar bi lahko postal notranji model za ***merjenje*** tveganj neustrezen.

3. Validacija notranjih modelov institucije za merjenje tveganj ni omejena na zahteve glede testiranja za nazaj in zahteve po pripisu dobičkov in izgub, ampak ***vključuje*** najmanj naslednje:

(a) teste za preverjanje, ali so predpostavke v notranjem modelu ustrezne in ne podcenjujejo ali precenjujejo tveganja;

(b) lastne teste za validacijo notranjih modelov, vključno z dodatnim testiranjem za nazaj poleg regulativnih programov testiranja za nazaj, v zvezi s tveganji in strukturami njihovih portfeljev;

(c) uporabo hipotetičnih portfeljev za zagotovitev, da je notranji model za ***merjenje*** tveganj zmožen upoštevati posebne strukturne okoliščine, ki lahko nastanejo, na primer pomembno tveganje osnove in tveganje koncentracije ali tveganja, povezana z uporabo približkov.

Člen 325bk

Izračun mere tveganja za stresni scenarij

▌

1. ‚Mera tveganja za stresni scenarij danega dejavnika tveganja, neprimernega za modeliranje‘, pomeni izgubo, ki nastane v vseh pozicijah iz trgovalne knjige ali v pozicijah iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju portfelja, kar vključuje ta za modeliranje neprimerni dejavnik tveganja, kadar se zanj uporabi ekstremni scenarij prihodnjih šokov.

2. Institucije oblikujejo ustrezne ekstremne scenarije prihodnjih šokov za vse dejavnike tveganja, ***neprimerne*** za modeliranje, s čimer se morajo strinjati njihovi pristojni organi.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) kako naj institucije oblikujejo ekstremne scenarije prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, neprimerne za modeliranje, in na kakšen način naj uporabljajo te ekstremne scenarije prihodnjih šokov za te dejavnike tveganja;

(b) regulativni ekstremni scenarij prihodnjih šokov za vsako širšo podkategorijo dejavnikov tveganja, navedeno v razpredelnici 2 v členu 325bd, ki ga lahko institucije uporabljajo, kadar ne morejo oblikovati ekstremnega scenarija prihodnjih šokov v skladu s točko (a) tega pododstavka, ali za katerega lahko pristojni organi od te institucije zahtevajo, da ga uporablja, če ti organi niso zadovoljni z ekstremnim scenarijem prihodnjih šokov, ki ga oblikuje institucija;

(c) okoliščine, v katerih lahko institucije izračunajo mero tveganja za stresni scenarij za več kot en dejavnik tveganja, neprimeren za modeliranje;

(d) kako institucije združijo mere tveganja za stresni scenarij vseh dejavnikov tveganja, neprimernih za modeliranje, ki so vključeni v njihove pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju***.***

EBA pri pripravi teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov upošteva zahtevo, da mora biti raven kapitalskih zahtev za tržno tveganje dejavnika tveganja, neprimernega za modeliranje, kot je določeno v tem členu, tako visoka kot raven kapitalskih zahtev za tržno tveganje, ki bi bila izračunana v skladu s tem poglavjem, če bi bil ta dejavnik tveganja primeren za modeliranje.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [***petnajst*** mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 3

Notranji model tveganja neplačila

Člen 325bl

Področje uporabe notranjega modela tveganja neplačila

1. Za vse pozicije institucije, ki so bile dodeljene trgovalnim enotam, za katere je bilo instituciji izdano dovoljenje, kakor je določeno v členu 325az(2), velja kapitalska zahteva za tveganje neplačila, kadar te pozicije vključujejo vsaj en dejavnik tveganja, ki je bil pripisan širšima kategorijama dejavnikov tveganja „lastniški instrumenti“ ali „kreditni razmik“ v skladu s členom 325bd(1). Ta kapitalska zahteva, ki presega tveganja, zajeta v kapitalskih zahtevah iz člena 325ba(1), se izračuna z uporabo notranjega modela tveganja neplačila institucije. Ta model je skladen z zahtevami, določenimi v tem oddelku.

2. ***Za vsako pozicijo iz odstavka 1 institucija določi*** enega izdajatelja dolžniškega ali lastniškega instrumenta, s katerim se trguje, povezanega z vsaj enim dejavnikom tveganja ▌.

Člen 325bm

Dovoljenje za uporabo notranjega modela tveganja neplačila

1. Pristojni organi instituciji izdajo dovoljenje za uporabo notranjega modela tveganja neplačila za izračun kapitalskih zahtev iz člena 325ba(2) za vse pozicije iz trgovalne knjige iz člena 325bl, ki so dodeljene ▌ trgovalni enoti, ***za katero*** se notranji model tveganja neplačila sklada z ▌ zahtevami ***iz*** členov 325***bi, 325bj, 325***bn, 325bo in 325bp ▌ .

3. Če trgovalna enota institucije, ki ji je bila dodeljena vsaj ena od pozicij iz trgovalne knjige iz člena 325bl, ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 1 tega člena, se kapitalske zahteve za tržno tveganje za vse pozicije v zadevni trgovalni enoti izračunajo v skladu s pristopom iz poglavja 1a.

Člen 325bn

Kapitalske zahteve za tveganje neplačila ob uporabi notranjega modela tveganja neplačila

1. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tveganje neplačila na podlagi notranjega modela tveganja neplačila za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige iz člena 325bl na naslednji način:

(a) kapitalske zahteve so enake tvegani vrednosti, ki meri potencialno izgubo tržne vrednosti portfelja, ki nastane zaradi neplačila izdajateljev, povezanih z zadevnimi pozicijami, pri 99,9 % intervalu zaupanja v obdobju enega leta;

(b) potencialna izguba iz točke (a) pomeni neposredno ali posredno izgubo tržne vrednosti pozicije, ki je nastala zaradi neplačila izdajateljev in presega morebitne izgube, ki so že upoštevane v tekočem vrednotenju pozicije; neplačilo izdajateljev pozicij v lastniških finančnih instrumentih se ponazori s tem, da se vrednost cen lastniških finančnih instrumentov nastavi na nič;

(c) institucije korelacije neplačila med različnimi izdajatelji določijo na podlagi konceptualno zanesljive metodologije ob uporabi objektivnih preteklih podatkov o tržnih kreditnih razmikih ***ali*** cenah lastniških finančnih instrumentov v obdobju najmanj desetih let, ki vključuje stresno obdobje, ki ga institucija opredeli v skladu s členom 325bc(2); izračun korelacij neplačila med različnimi izdajatelji se umeri na obdobje enega leta;

(d) notranji model tveganja neplačila temelji na predpostavki o enoletni nespremenjeni poziciji.

2. Institucije kapitalsko zahtevo za tveganje neplačila izračunajo na podlagi notranjega modela tveganja neplačila iz odstavka 1, in sicer najmanj enkrat tedensko.

3. Institucija lahko z odstopanjem od točk (a) in (c) odstavka 1 za namen izračuna tveganja neplačila ***nekaterih ali vseh*** pozicij v lastniških finančnih instrumentih obdobje enega leta nadomesti z obdobjem šestdesetih dni, kjer je to ustrezno. V tem primeru je izračun korelacij neplačila med cenami lastniških finančnih instrumentov in verjetnostjo neplačila skladen z obdobjem šestdesetih dni, izračun korelacij neplačila med cenami lastniških finančnih instrumentov in cenami obveznic pa je skladen z obdobjem enega leta.

Člen 325bo

Priznanje varovanj v notranjem modelu tveganja neplačila

1. Institucije lahko v svoj notranji model tveganja neplačila vključijo varovanje in lahko pobotajo pozicije, če se dolge pozicije in kratke pozicije nanašajo na isti finančni instrument.

2. Institucije lahko v svojih notranjih modelih tveganj neplačila učinke varovanja ali razpršenosti, povezane z dolgimi in kratkimi pozicijami, ki vključujejo različne instrumente ali različne vrednostne papirje istega dolžnika, ter dolgimi in kratkimi pozicijami v različnih izdajateljih, priznajo samo z izrecnim modeliranjem bruto dolgih in kratkih pozicij v različnih instrumentih, vključno z modeliranjem tveganj osnove med različnimi izdajatelji.

3. Institucije v svojih notranjih modelih tveganj neplačila zajamejo pomembna tveganja ***med instrumentom za varovanje in varovanim instrumentom***, ki bi se lahko pojavila v intervalu med zapadlostjo instrumenta za varovanje in obdobjem enega leta, ter tudi možnost pomembnih tveganj osnove v strategijah varovanja, ***ki izhajajo iz razlik v*** vrsti produkta, statusu nadrejenosti v strukturi kapitala, notranji ali zunanji bonitetni oceni, zapadlosti, letniku in iz drugih razlik ▌. Institucije priznajo instrument za varovanje samo, če ga je mogoče ohraniti tudi v primeru, ko se dolžnik sooča z možnostjo nastopa kreditnega dogodka ali drugega dogodka.

Člen 325bp

Posebne zahteve za notranji model tveganja neplačila

1. Notranji model tveganja neplačila iz člena 325bm(1) lahko modelira neplačilo posameznih izdajateljev in sočasno neplačilo več izdajateljev ter upošteva vpliv teh neplačil na tržne vrednosti pozicij, ki so vključene v področje uporabe zadevnega modela. V ta namen se neplačilo posameznega izdajatelja modelira z uporabo ▌ dveh vrst dejavnikov sistemskega tveganja ▌ .

2. Notranji model tveganja neplačila odraža ekonomski cikel, vključno z medsebojno odvisnostjo med stopnjami poplačljivosti in dejavniki sistemskega tveganja iz odstavka 1.

3. Notranji model tveganja neplačila odraža nelinearen vpliv opcij in drugih pozicij s pomembnim nelinearnim gibanjem v zvezi s spremembami cene. Institucije tudi ustrezno upoštevajo obseg modelskega tveganja, ki je sestavni del vrednotenja in ocenjevanja cenovnih tveganj, povezanih s temi produkti.

4. Notranji model tveganja neplačila temelji na objektivnih in posodobljenih podatkih.

5. Za simulacijo neplačila izdajateljev v notranjem modelu tveganja neplačila morajo ocene institucije o verjetnosti neplačila izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) najnižja vrednost verjetnosti neplačila je 0,03 %;

(b) verjetnosti neplačila temeljijo na obdobju enega leta, razen če je v tem oddelku določeno drugače;

(c) verjetnosti neplačila se izmerijo bodisi samo s ▌ podatki ***o dejanskih preteklih neplačilih iz*** preteklega obdobja najmanj petih let ***in izrednimi padci tržnih cen, ustrezajočih dogodkom neplačila***, bodisi s temi podatki ***v kombinaciji*** s tekočimi tržnimi cenami; o verjetnosti neplačila se ne sklepa izključno na podlagi tekočih tržnih cen;

(d) institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje verjetnosti neplačila v skladu z oddelkom 1 poglavja 3 naslova II, za izračun verjetnosti neplačila uporabi metodologijo, določeno v oddelku 1 poglavja 3 naslova II;

(e) institucija, ki ji dovoljenje za ocenjevanje verjetnosti neplačila v skladu z oddelkom 1 poglavja 3 naslova II ni bilo izdano, za ocenjevanje verjetnosti neplačila razvije notranjo metodologijo ali uporabi zunanje vire. V obeh primerih so ocene verjetnosti neplačila skladne z zahtevami, določenimi v tem členu.

6. Za simulacijo neplačila izdajateljev v notranjem modelu tveganja neplačila mora ocena institucije glede izgube ob neplačilu izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) najnižja vrednost izgube ob neplačilu je 0 %;

(b) ocene izgube ob neplačilu odražajo status nadrejenosti posamezne pozicije;

(c) institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje izgube ob neplačilu v skladu z oddelkom 1 poglavja 3 naslova II, za izračun ocene izgube ob neplačilu uporabi metodologijo, določeno v oddelku 1 poglavja 3 naslova II;

(d) institucija, ki ji dovoljenje za ocenjevanje izgube ob neplačilu v skladu z oddelkom 1 poglavja 3 naslova II ni bilo izdano, za ocenjevanje verjetnosti neplačila razvije notranjo metodologijo ali uporabi zunanje vire za oceno ***izgube*** ob neplačilu ▌. V obeh primerih so ocene izgube ob neplačilu skladne z zahtevami, določenimi v tem členu.

7. Institucije kot del neodvisnega pregleda in validacije notranjih modelov, ki jih uporabljajo za namene tega poglavja, tudi za sistem merjenja tveganja:

(a) preverijo, ali je njihov pristop modeliranja v primeru sprememb korelacije in cen ustrezen za njihov portfelj, vključno z izbiro in utežmi dejavnikov ***sistemskega*** tveganja v modelu;

(b) izvedejo različne stresne teste, vključno z analizami občutljivosti in analizami scenarijev, da ocenijo kvalitativno in kvantitativno sprejemljivost notranjega modela tveganja neplačila, zlasti glede obravnave koncentracij, ter

(c) uporabijo ustrezno kvantitativno validacijo, ki vključuje primerna notranja merila za modeliranje.

Testi iz točke (b) niso omejeni na izkušnje, povezane s sklopom dogodkov iz preteklosti.

8. Notranji model tveganja neplačila ustrezno odraža koncentracije izdajateljev in koncentracije, ki lahko nastanejo znotraj razredov produktov in med njimi v stresnih pogojih.

9. Notranji model tveganja neplačila je skladen z notranjimi metodologijami institucije za upravljanje tveganj za ugotavljanje, merjenje in upravljanje tveganj v zvezi s trgovanjem.

10. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za določanje predpostavk o korelaciji neplačil med različnimi izdajatelji v skladu s členom 325bn(2) ***ter za izbiro preferenčne metode za ocenjevanje verjetnosti neplačila iz točke (e) odstavka 5 tega člena in oceno izgube ob neplačilu iz točke (d) odstavka 6 tega člena.***

11. Institucije dokumentirajo svoje notranje modele tako, da so pristojnim organom njihove predpostavke glede korelacij in druge predpostavke v zvezi z modeliranjem jasno razvidne.

12. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi zahteve, ki jih morajo izpolnjevati notranja metodologija institucije ali njeni zunanji viri za ocenjevanje verjetnosti neplačila in izgub ob neplačilu v skladu s točko (e) odstavka 5 in točko (d) odstavka 6.

    EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do … [15 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

    Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

I

(91) v členu 384(1) se opredelitev EAD_i^{skupno} nadomesti z naslednjim:

„EAD_i^{skupno} = celotna vrednost izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke za nasprotno stranko ‚i‘ (sešteta za vse njene nize pobotov), vključno z upoštevanjem učinkov zavarovanja s premoženjem, v skladu z metodami, določenimi v oddelkih 3 do 6 poglavja 6 naslova II, kot se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke za zadevno nasprotno stranko.“;

(92) člen 385 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 385

Alternativa uporabi metode CVA pri izračunu kapitalskih zahtev

Kot alternativo uporabi člena 384 za instrumente iz člena 382 in s predhodnim soglasjem pristojnega organa lahko institucije, ki uporabljajo metodo originalne izpostavljenosti, kot je določena v členu 282, namesto izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA za te izpostavljenosti uporabijo multiplikator 10 za posledične zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke.“;

(93) člen 390 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 390
Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. ***Celotne*** izpostavljenosti do skupine povezanih strank se izračunajo s ***seštevanjem*** izpostavljenosti do posameznih strank v tej skupini.

2. Skupne izpostavljenosti do posameznih strank se izračunajo tako, da se seštejejo izpostavljenosti v trgovalni knjigi in izpostavljenosti v netrgovalni knjigi.

3. Institucije lahko za izpostavljenosti v trgovalni knjigi:

   (a) pobotajo svoje dolge pozicije s kratkimi pozicijami v istih finančnih instrumentih, ki jih izda posamezna stranka, pri čemer se neto pozicija v vsakem od različnih instrumentov izračuna v skladu z metodami, določenimi v poglavju 2 naslova IV dela 3;

   (b) pobotajo svoje dolge pozicije s kratkimi pozicijami v različnih finančnih instrumentih, ki jih izda posamezna stranka, vendar le, če je ***finančni instrument, ki je osnovni instrument*** za kratko pozicijo, podrejen ***finančnemu instrumentu, ki je osnovni instrument*** za dolgo pozicijo, ali kadar imata ***osnovna instrumenta*** enak status nadrejenosti.

   Za namene točk (a) in (b) se finančni instrumenti lahko razvrstijo v skupine na podlagi različnih stopenj nadrejenosti, da se tako določi relativni status nadrejenosti pozicij.

4. Institucije izračunajo ***vrednosti izpostavljenosti*** pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in pogodb o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, sklenjenih neposredno s stranko, v skladu z eno od metod, ki so določene v oddelkih 3, 4 in 5 poglavja 6 naslova II dela 3, kakor je ustrezno. ***Izpostavljenosti, ki izhajajo iz poslov iz členov 378, 379 in 380, se izračunajo na način, ki je določen v navedenih členih.***

Pri izračunu vrednosti izpostavljenosti za pogodbe ***iz prvega pododstavka, kadar so te pogodbe*** razporejene v trgovalno knjigo, ***institucije upoštevajo*** tudi ***načela*** iz člena 299.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo metod iz oddelka 4 poglavja 4 naslova II dela 3 in oddelka 6 poglavja 6 naslova II dela 3, uporabijo te metode za izračun vrednosti izpostavljenosti za posle financiranja z vrednostnimi papirji.

5. Institucije ***celotni izpostavljenosti*** do stranke dodajo izpostavljenost, ki izhaja iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in pogodb o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, če pogodbe niso sklenile neposredno s to stranko, vendar je osnovni instrument dolžniški ali lastniški instrument, ki ga je izdala ta stranka.

6. Izpostavljenosti ne vključujejo nič od naslednjega:

(a) v primeru poslov s tujimi valutami izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave v dveh delovnih dneh po plačilu;

(b) v primeru poslov nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave v petih delovnih dneh po plačilu ali izročitvi vrednostnih papirjev, kar nastopi prej;

(c) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringa in poravnave v kateri koli valuti ter korespondenčnega bančništva ali kliringa, poravnave in skrbniških storitev finančnih instrumentov za stranke, zapoznelih prejemkov iz naslova financiranja ter drugih izpostavljenosti, ki izhajajo iz dejavnosti strank, ki ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne;

(d) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringa in poravnave v kateri koli valuti ter korespondenčnega bančništva, izpostavljenosti znotraj tekočega delovnega dne do institucij, ki ponujajo zadevne storitve;

(e) izpostavljenosti, odbitih od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali postavk dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členoma 36 in 56, ali kakršnega koli drugega odbitka od teh postavk, ki zmanjšuje količnik kapitalske ustreznosti ▌.

7. Da se ugotovi skupna izpostavljenost do stranke ali skupine povezanih strank, institucija za stranke, do katerih ima izpostavljenosti prek poslov, navedenih v točkah (m) in (o) člena 112, ali prek drugih poslov, pri katerih obstajajo osnovne izpostavljenosti, oceni osnovne izpostavljenosti teh poslov ob upoštevanju ekonomske vsebine strukture posla in tveganj, ki so sestavni del strukture posla samega, da bi ugotovila, ali ta struktura predstavlja dodatno izpostavljenost.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

   (a) pogoje in metodologije, ki se uporabljajo za ugotavljanje skupne izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank za vrste izpostavljenosti iz odstavka 7;

   (b) pogoje, pod katerimi struktura poslov iz odstavka 7 ne predstavlja dodatne izpostavljenosti.

   EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

   Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. Za namene odstavka 5 EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi, kako se ugotovijo izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, če pogodbe niso sklenile neposredno s stranko, vendar je osnovni instrument dolžniški ali lastniški instrument, ki ga je izdala ta stranka, za njihovo vključitev med izpostavljenosti do stranke.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do **…** [devet mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(94) v členu 391 se doda naslednji odstavek:

„Za namene prvega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitve, ali so zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve tretje države vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji. “;

(95) člen 392 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 392
Opredelitev velike izpostavljenosti

Izpostavljenost institucije do stranke ali skupine povezanih strank šteje za veliko izpostavljenost, kadar je vrednost izpostavljenosti enaka ali presega 10 % temeljnega kapitala institucije.“;

(96) člen 394 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 394
Zahteve glede poročanja

1. Institucije pristojnim organom poročajo o naslednjih informacijah glede vsake svoje velike izpostavljenosti, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1):

   (a) identiteto stranke ali skupine povezanih strank, do katerih ima institucija veliko izpostavljenost;

   (b) vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, kjer je ustrezno;

(c) vrsto stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, kadar se uporablja;

(d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, izračunano za namene člena 395(1), kjer je ustrezno.

Institucije, za katere se uporablja poglavje 3 naslova II dela 3, svojim pristojnim organom poročajo o svojih 20 največjih izpostavljenostih na konsolidirani podlagi, z izjemo tistih, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1).

Institucije ***svojim pristojnim organom*** poročajo tudi o izpostavljenostih ***na konsolidirani podlagi***, katerih vrednost je enaka ali večja od 300 milijonov EUR, vendar je nižja od 10 % temeljnega kapitala institucije.

2. Institucije poleg informacij iz odstavka 1 tega člena svojim pristojnim organom poročajo tudi o naslednjih informacijah glede svojih desetih največjih izpostavljenosti do institucij na konsolidirani podlagi in glede ***svojih desetih največjih izpostavljenosti*** do subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci zunaj reguliranega okvira, ***na konsolidirani podlagi***, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1):

(a) identiteto stranke ali skupine povezanih strank, do katerih ima institucija veliko izpostavljenost;

(b) vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, kjer je ustrezno;

(c) vrsto stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, kadar se uporablja;

(d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, izračunano za namene člena 395(1), kjer je ustrezno.

3. ***Institucije poročajo*** o informacijah iz odstavkov 1 in 2 ▌ ***svojim pristojnim organom najmanj*** dvakrat letno▌ **.**

▌

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za identifikacijo subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci, iz odstavka 2.

Pri pripravi teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov EBA upošteva razvoj na mednarodni ravni in mednarodno dogovorjene standarde na področju bančništva v senci ter preuči, ali:

(a) razmerje s posameznim subjektom ali skupino subjektov lahko predstavlja tveganje za kapitalsko ustreznost ali likvidnostni položaj institucije;

(b) ***bi morali*** biti subjekti, za katere se uporabljajo kapitalske ali likvidnostne zahteve, podobne zahtevam, ki jih določata ta ▌ uredba ***in Direktiva 2013/36/EU***, v celoti ali delno izvzeti iz ***obveznosti poročanja*** o subjektih, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci, iz odstavka 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do **…** [eno leto od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(97) člen 395 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vrednost izpostavljenosti institucije do strank ali skupine povezanih strank po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 25 % njenega temeljnega kapitala. Kadar je ta stranka institucija ali kadar skupina povezanih strank vključuje eno ali več institucij, zadevna vrednost ne presega 25 % temeljnega kapitala institucije ali 150 milijonov EUR, kar od tega je večje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti do vseh povezanih strank, ki niso institucije, po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 25 % temeljnega kapitala institucije.

Kadar znesek 150 milijonov EUR presega 25 % temeljnega kapitala institucije, vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 te uredbe ne presega razumne omejitve glede na temeljni kapital te institucije. Zadevno omejitev določi institucija v skladu s politikami in postopki iz člena 81 Direktive 2013/36/EU, da obravnava in nadzira tveganje koncentracije. Ta omejitev ne presega 100 % temeljnega kapitala institucije.

Pristojni organi lahko določijo omejitev, ki je nižja od 150 milijonov EUR, in v tem primeru o tem obvestijo EBA in Komisijo.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka vrednost izpostavljenosti GSPI do druge GSPI ali do GSPI zunaj EU, po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 15 % njenega temeljnega kapitala. GSPI zagotovi skladnost z navedeno omejitvijo najpozneje ▌ 12 mesecev ***po datumu*** njene opredelitve kot GSPI. Kadar ima GSPI izpostavljenost do druge institucije ali skupine, ki postane opredeljena kot GSPI ali GSPI zunaj EU, zagotovi skladnost z navedeno omejitvijo najpozneje 12 mesecev po datumu opredelitve take institucije ali skupine kot GSPI ali GSPI zunaj EU.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Omejitve, določene v tem členu, se lahko presežejo za izpostavljenosti ***v*** trgovalni knjigi institucije, če so izpolnjeni ***vsi*** naslednji pogoji:

(a) izpostavljenost do zadevne stranke ali skupine povezanih strank ***v*** netrgovalni knjigi ne presega omejitve, določene v odstavku 1, ki se izračuna glede na temeljni kapital, tako da preseganje v celoti nastane ***v*** trgovalni knjigi;

(b) institucija za del izpostavljenosti, ki presega omejitev, določeno v odstavku 1 tega člena, izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki se izračuna v skladu s členoma 397 in 398;

(c) kadar od pojava preseganja iz točke (b) preteče deset dni ali manj, izpostavljenost iz trgovalne knjige do zadevne stranke ali skupine povezanih strank ne presega 500 % temeljnega kapitala institucije;

(d) vsa preseganja, ki trajajo več kot deset dni, skupaj ne presegajo 600 % temeljnega kapitala institucije.

Institucija pristojnim organom za vsak primer preseganja omejitve nemudoma poroča o znesku preseganja in imenu zadevne stranke ter, kjer je ustrezno, imenu zadevne skupine povezanih strank.“;

(98) člen 396 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) ***drugi*** pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kadar se uporablja znesek 150 milijonov EUR iz člena 395(1), lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo preseganje omejitve v višini 100 % glede na temeljni kapital institucije.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Kadar v izjemnih primerih iz prvega in drugega pododstavka tega odstavka pristojni organ za obdobje, daljše od treh mesecev, dovoli instituciji, da presega omejitev iz člena 395(1), institucija predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zadevno omejitvijo na način, s katerim se pristojni organ strinja, in ta načrt izvede v roku, dogovorjenem s pristojnim organom. Pristojni organ spremlja izvajanje načrta in po potrebi zahteva, da se skladnost vzpostavi ***hitreje***, kot je bilo sprva predvideno.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Za namene odstavka 1 EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in v njih opredeli, ***kako lahko pristojni organi določijo:***

(a) izjemne primere ▌ ***iz*** odstavka 1 tega člena;

(b) ustrezen rok za ponovno vzpostavitev skladnosti;

(c) ukrepe, ki jih je treba sprejeti, ▌ da se zagotovi pravočasna ponovna vzpostavitev skladnosti institucije.“;

(99) v členu 397 se v stolpcu 1 razpredelnice 1 besedilo „sprejemljivega kapitala“ nadomesti z besedilom „temeljnega kapitala“;

(100) člen 399 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucija pri izračunu izpostavljenosti uporabi tehniko za zmanjševanje kreditnega tveganja, kadar je uporabila to tehniko za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje v skladu z naslovom II dela 3, če tehnika za zmanjševanje kreditnega tveganja izpolnjuje pogoje iz tega člena.

Za namene členov 400 do 403 izraz ‚jamstvo‘ vključuje kreditne izvedene finančne instrumente, priznane v skladu s poglavjem 4 naslova II dela 3, razen kreditnih zapisov.“;

▌

(*b*) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki so na voljo samo institucijam, ki uporabljajo enega od pristopov IRB, se ne uporabljajo za zmanjšanje vrednosti izpostavljenosti za namene velikih izpostavljenosti, razen za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami v skladu s členom 402.“;

(101) člen 400 se spremeni:

(a) prvi pododstavek odstavka 1 se spremeni na naslednji način:

(i) točka (j) se nadomesti z naslednjim:

„(j) trgovalne izpostavljenosti ***klirinških članov*** in prispevki v jamstveni sklad kvalificiranih centralnih nasprotnih strank;";

(ii) dodajo ***se*** naslednje ***točke***:

„***(l) trgovalne izpostavljenosti strank iz člena 305(2) ali (3);***

(***m***) deleži subjektov v postopku reševanja ***ali njihovih podrejenih družb, ki same niso subjekti v postopku reševanja***, v ▌ kapitalskih instrumentih ***in kvalificiranih obveznostih*** iz člena 45***f(2)*** Direktive 2014/59/EU, ki jih izda ***kateri koli od naslednjih subjektov:***

(i) v zvezi s subjekti v postopku reševanja: drugi subjekti, ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja***;***

(*ii*) ***v zvezi s podrejenimi družbami subjekta v postopku reševanja, ki same niso subjekti v postopku reševanja: zadevne hčerinske družbe podrejene družbe, ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja;***

(n) izpostavljenosti, ki izhajajo iz prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz člena 132c(3).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) izpostavljenosti institucije, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, do njene nadrejene osebe, do drugih podrejenih družb te nadrejene osebe ali do lastnih podrejenih družb in iz naslova kvalificiranih deležev, če so te družbe predmet istega nadzora na konsolidirani podlagi kot sama institucija v skladu s to uredbo, Direktivo 2002/87/ES ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, se ne glede na to, ali so izvzete iz člena 395(1) te uredbe ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;“;

(ii) točka (k) se nadomesti z naslednjim:

„(k) izpostavljenosti iz naslova zavarovanja s premoženjem ali jamstva za stanovanjske kredite, ki ga zagotovi primeren dajalec zavarovanja iz člena 201, ki izpolnjuje pogoje za bonitetno oceno, ki ustreza vsaj nižji kreditni stopnji od naslednjih:

(i) stopnji kreditne kakovosti 2;

(ii) stopnji kreditne kakovosti, ki ustreza bonitetni oceni v tuji valuti enote centralne ravni države članice, v kateri ima sedež dajalec zavarovanja;“;

(iii) doda se naslednja točka:

„(l) izpostavljenosti iz naslova jamstva za uradno podprte izvozne kredite, ki ga zagotovi izvozna agencija, ki izpolnjuje pogoje za bonitetno oceno, ki ustreza vsaj nižji kreditni stopnji od naslednjih:

(i) stopnji kreditne kakovosti 2;

(ii) stopnji kreditne kakovosti, ki ustreza bonitetni oceni v tuji valuti enote centralne ravni države članice, v kateri ima sedež izvozna agencija.“;

(c) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi obvestijo EBA, ali nameravajo uporabiti katero od izvzetij iz odstavka 2 v skladu s točkama (a) in (b) tega odstavka, in EBA podajo razloge, s katerimi utemeljijo uporabo teh izvzetij.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„4. Za isto izpostavljenost ni dovoljeno hkrati uporabiti več kot enega izvzetja iz odstavkov 1 in 2.“;

(102) člen 401 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 401

Izračunavanje učinka uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395(1) lahko institucija uporabi popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E*), izračunano v skladu s poglavjem 4 naslova II dela 3, ob upoštevanju zmanjševanja kreditnega tveganja, prilagoditev za nestanovitnost in morebitne neusklajenosti zapadlosti iz navedenega poglavja.

2. ***Razen institucij, ki uporabljajo enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, za*** namene prvega odstavka institucije uporabljajo razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, in sicer ne glede na metodo, uporabljeno za izračun kapitalskih zahtev ***za*** kreditno tveganje.

Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo metod iz oddelka 4 poglavja 4 naslova II dela 3 in oddelka 6 poglavja 6 naslova II dela 3, uporabijo te metode za izračun vrednosti izpostavljenosti iz naslova poslov financiranja z vrednostnimi papirji.

3. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395(1) institucije opravljajo redne stresne teste v zvezi s svojimi koncentracijami kreditnih tveganj, vključno v zvezi z unovčljivo vrednostjo vsakega prejetega zavarovanja s premoženjem.

Ti redni stresni testi iz prvega pododstavka obravnavajo tveganja iz naslova možnih sprememb pogojev na trgu, ki bi lahko neugodno vplivale na kapitalsko ustreznost institucije, in tveganja iz naslova unovčenja zavarovanja s premoženjem v stresnih razmerah.

Opravljeni stresni testi so ustrezni in primerni za oceno teh tveganj.

Institucije v svoje strategije za obravnavanje tveganja koncentracije vključijo naslednje:

(a) politike in postopke za obravnavanje tveganj iz naslova neusklajenosti zapadlosti med izpostavljenostmi in katerim koli kreditnim zavarovanjem za zadevne izpostavljenosti;

(b) politike in postopke v zvezi s tveganjem koncentracije, ki je posledica uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti iz naslova velikih posrednih kreditnih izpostavljenosti, na primer izpostavljenosti do enega samega izdajatelja vrednostnih papirjev, prejetih kot zavarovanje s premoženjem.

4. Kadar institucija zmanjša izpostavljenost do stranke z uporabo ustrezne tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s členom 399(1), obravnava ***na način, določen v členu 403***, del izpostavljenosti, za katerega se je izpostavljenost do stranke zmanjšala, kakor da je nastal do izdajatelja zavarovanja in ne do stranke.***";***

(103) člen 402 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucije, razen kadar je to prepovedano po veljavni nacionalni zakonodaji, zmanjšajo vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 125(1) v celoti zavarovan s stanovanjskimi nepremičninami, za zastavljeni znesek tržne vrednosti ali hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, vendar ne več kot za 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pristojni organ države članice za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, v skladu s členom 124(2) ni določil uteži tveganja, ki je višja od 35 %;

(b) izpostavljenost ali del izpostavljenosti je v celoti zavarovan z enim od naslednjega:

(i) eno ali več hipotekami na stanovanjske nepremičnine; ali

(ii) stanovanjsko nepremičnino v okviru posla finančnega zakupa, pri katerem zakupodajalec zadrži popolno lastništvo nad zakupljeno stanovanjsko nepremičnino, zakupnik pa še ni uveljavil svoje možnosti za nakup;

(c) izpolnjene so zahteve iz členov 208 in 229(1).

2. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucija, razen kadar je to prepovedano po veljavni nacionalni zakonodaji, zmanjša vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 126(1) v celoti zavarovan s poslovnimi nepremičninami, za zastavljeni znesek tržne vrednosti ali hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, vendar ne več kot za 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pristojni organ države članice za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, v skladu s členom 124(2) ni določil uteži tveganja, ki je višja od 50 %;

(b) izpostavljenost je v celoti zavarovana z enim od naslednjega:

(i) eno ali več hipotekami na pisarne ali druge gospodarske objekte ali

(ii) eno ali več pisarnami ali drugimi gospodarskimi objekti, izpostavljenosti pa se nanašajo na posle finančnega zakupa nepremičnine;

(c) izpolnjene so zahteve iz točke (a) člena 126(2) ter člena 208 in člena 229(1);

(d) poslovna nepremičnina je v celoti zgrajena.";

(104) ▌člen 403▌ se nadomesti z naslednjim:

„***Člen 403***

Pristop substitucije

„1. Kadar je izpostavljenost do stranke zavarovana z jamstvom tretje osebe ali s premoženjem, ki ga izda tretja oseba, institucija:

(a) obravnava del izpostavljenosti, ki je zavarovan z jamstvom, kot izpostavljenost do dajalca jamstva in ne do stranke, če bi se nezavarovani izpostavljenosti do dajalca jamstva dodelila utež tveganja, ki je enaka ali nižja od uteži tveganja nezavarovane izpostavljenosti do stranke v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(b) obravnava del izpostavljenosti, ki je zavarovan s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s premoženjem, kot izpostavljenost do tretje osebe in ne do stranke, če je izpostavljenost zavarovana s premoženjem in pod pogojem, da bi bila zavarovanemu delu izpostavljenosti dodeljena utež tveganja, ki je enaka ali nižja od uteži tveganja nezavarovane izpostavljenosti do stranke v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3.

Pristopa iz točke (b) prvega pododstavka institucija ne uporablja, kadar obstaja neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja.

Za namene tega dela lahko institucija razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in obravnavo iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka uporablja samo, kadar je za namene člena 92 dovoljeno uporabljati tako razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem kot enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

2. Kadar institucija uporabi točko (a) odstavka 1, ta institucija:

(a) kadar je jamstvo denominirano v valuti, ki ni valuta, v kateri je denominirana izpostavljenost, znesek izpostavljenosti, ki se šteje za krito, izračuna v skladu z določbami o obravnavanju valutne neusklajenosti za osebno kreditno zavarovanje iz dela 3;

(b) katero koli neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja obravnava v skladu z določbami o obravnavanju neusklajenosti zapadlosti iz poglavja 4 naslova II dela 3;

(c) lahko prizna delno kritje v skladu z obravnavo iz poglavja 4 naslova II dela 3.

3. Za namene točke (b) odstavka 1 lahko institucija nadomesti znesek iz točke (a) tega odstavka z zneskom iz točke (b) tega odstavka, če so izpolnjeni pogoji iz točk (c), (d) in (e) tega odstavka:

(a) skupni znesek izpostavljenosti institucije do izdajatelja zavarovanja s premoženjem na podlagi tristranskih pogodb o začasni prodaji, pri katerih sodeluje tripartitni agent;

(b) celotni znesek omejitev, ki jih tripartitni agent iz točke (a) po navodilih institucije uporablja za vrednostne papirje, ki jih izda izdajatelj zavarovanja s premoženjem iz točke (a);

(c) institucija je preverila, da ima tripartitni agent vzpostavljene ustrezne zaščitne ukrepe, da bi se preprečile kršitve omejitev iz točke (b);

(d) pristojni organ glede institucije ni izrazil pomembnih pomislekov;

(e) vsota zneska omejitve iz točke (b) tega odstavka in katerih koli drugih izpostavljenosti institucije do izdajatelja zavarovanja s premoženjem ne presega omejitve iz člena 395(1).

4. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih opredeli pogoje za uporabo obravnave iz odstavka 3 tega člena, vključno s pogoji in pogostostjo določanja, spremljanja in revizije omejitev iz točke (b) navedenega odstavka.

EBA te smernice objavi do 31. decembra 2019.“;

(105) besedilo naslova I dela 6 se nadomesti z naslednjim:

„OPREDELITVE POJMOV IN ***LIKVIDNOSTNE*** ZAHTEVE“;

(106) člen 411 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 411
Opredelitve pojmov

V tem delu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) ‚finančna stranka‘ pomeni stranko, vključno s finančno stranko, ki pripada nefinančni skupini družb, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU, ali ki je nekaj od naslednjega:

(a) kreditna institucija;

(b) investicijsko podjetje;

(c) ***subjekt*** s posebnim namenom pri listinjenju (v nadaljnjem besedilu: SSPE);

(d) kolektivni naložbeni podjem (v nadaljnjem besedilu: KNP);

(e) zaprt investicijski sklad;

(f) zavarovalnica;

(g) pozavarovalnica;

(h) finančni holding ali mešani finančni holding;

(i) finančna institucija;

(***j) pokojninska shema, kot je opredeljena v točki (10) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012.***

(2) ‚***vloga*** na drobno‘ pomeni obveznost do fizične osebe ali do MSP, kadar bi to MSP izpolnjevalo pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB za kreditno tveganje, ali obveznost do podjetja, ki je upravičeno do obravnave iz člena 153(4), in kadar skupne vloge tega MSP ali podjetja na skupinski ▌***podlagi*** ▌ne presegajo 1 milijona EUR;

(3) ‚osebno investicijsko podjetje‘ pomeni podjetje ali sklad, čigar lastnik oziroma upravičenec je fizična oseba ali skupina tesno povezanih fizičnih oseb, ki ne opravlja drugih poslovnih, industrijskih ali strokovnih dejavnosti in ki je bila ustanovljena izključno za upravljanje premoženja lastnikov, vključno z drugimi pomožnimi dejavnostmi, kot so ločevanje sredstev lastnikov od sredstev podjetja, olajševanje prenosa sredstev v okviru družine ali preprečevanje ločitve sredstev po smrti družinskega člana, če so te pomožne dejavnosti povezane z glavnim namenom, ki je upravljanje premoženja lastnikov;

(4) ‚posrednik ***pri vlogah***‘ pomeni fizično osebo ali podjetje, ki v zameno za plačilo pri kreditnih institucijah polaga vloge tretjih oseb, vključno z vlogami na drobno in vlogami podjetij, razen vlog finančnih institucij;

(5) ‚neobremenjena sredstva‘ pomeni sredstva, za katera ne veljajo nobene pravne, pogodbene, regulativne ali druge omejitve, ki bi instituciji preprečile unovčenje, prodajo, prenos, odstop ali, na splošno, odtujitev takih sredstev z ▌ dokončno prodajo na trgih ali s pogodbo o začasni prodaji;

(6) ‚neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem‘ pomeni vsak znesek sredstev, ki ga instituciji ni treba pripisati izdaji kritih obveznic zaradi pravnih ali regulativnih zahtev, pogodbenih obveznosti ali zaradi tržne discipline, zlasti če ▌ zagotovljena sredstva presegajo najnižje pravne, zakonske ali regulativne zahteve po ***presežnem zavarovanju s premoženjem***, ki se uporabljajo za krite obveznice v skladu z nacionalno zakonodajo države članice ali tretje države;

▌

(7) ‚zahteva glede pokritosti sredstev‘ pomeni razmerje sredstev glede na obveznosti, kot je določeno za namene izboljšanja kreditne kakovosti v zvezi s kritimi obveznicami v skladu z nacionalno zakonodajo države članice ali tretje države;

(8) ‚krediti za povečanje trgovalnega portfelja‘ pomeni zavarovane kredite, odobrene strankam z namenom prevzema trgovalne pozicije s finančnim vzvodom;

(9) ‚pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih‘ pomeni pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, navedene v Prilogi II, in kreditne izvedene finančne instrumente;

(10) ‚stresne razmere‘ pomeni nenadno ali veliko poslabšanje kapitalske ustreznosti ali likvidnostnega položaja institucije zaradi spremembe razmer na trgu ali idiosinkratičnih dejavnikov, ki povzročijo veliko tveganje, da institucija ne bo mogla izpolniti svojih obveznosti, ko zapadejo v naslednjih 30 dneh;

(11) ‚sredstva stopnje 1‘ pomeni sredstva z izjemno visoko likvidnostjo in kreditno kakovostjo iz drugega pododstavka člena 416(1);

(12) ‚sredstva stopnje 2‘ pomeni sredstva z visoko likvidnostjo in kreditno kakovostjo iz drugega pododstavka člena 416(1) te uredbe; sredstva stopnje 2 so dodatno razdeljena na sredstva stopnje 2A in sredstva stopnje 2B, kot je navedeno v delegiranem aktu iz člena 460(1);

(13) ‚likvidnostni blažilnik‘ pomeni znesek sredstev stopnje 1 in stopnje 2, ki jih ima institucija v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1);

(14) ‚neto likvidnostni odlivi‘ pomeni znesek, ki se izračuna tako, da se od likvidnostnih odlivov institucije odštejejo njeni likvidnostni prilivi;

(15) ‚valuta poročanja‘ pomeni valuto ▌ ***države članice, v kateri je sedež institucije;***

(16) ‚faktoring‘ pomeni pogodbeni sporazum med podjetjem (odstopnik) in finančnim subjektom (prevzemnik), v katerem odstopnik odstopi ali proda svoje terjatve prevzemniku in prevzemnik v zameno odstopniku zagotovi eno ali več od naslednjih storitev v zvezi z odstopljenimi terjatvami:

(a) predplačilo odstotka zneska odstopljenih terjatev, ki so običajno odstopljene kratkoročno, neporabljene in brez samodejne obnovitve;

(b) upravljanje terjatev, izterjavo in kreditno zavarovanje, pri čemer običajno prevzemnik vodi računovodske knjige odstopnika in izterja terjatve v svojem imenu;

za namene naslova IV se faktoring obravnava kot trgovinsko financiranje;

(17) ‚odobreni kreditni aranžmaji ali okvirni likvidnostni kredit‘ pomeni kreditni aranžma ali okvirni likvidnostni kredit, ki je nepreklicen ali pogojno preklicen.“;

(107) člen 412 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Institucije ▌ likvidnostnih odlivov, likvidnostnih prilivov in likvidnih sredstev ne ***štejejo*** dvakrat.

Razen če je drugače opredeljeno v delegiranem aktu iz člena 460(1), se postavka, ki se lahko šteje v več kot eni kategoriji odliva, šteje v tisti kategoriji odliva, ki ustvarja največji pogodbeni odliv za to postavko.“;

▌

(b)vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Delegirani akt iz člena 460(1) se uporablja za kreditne institucije in ▌ investicijska podjetja ***iz člena 6(4)***.“;

(108) Člena 413 in 414 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 413
Zahteva glede stabilnega financiranja

1. Institucije zagotovijo, da so dolgoročne aktivne in zunajbilančne postavke ustrezno izpolnjene z raznolikim naborom instrumentov za financiranje, ki so stabilni v običajnih, pa tudi v stresnih pogojih.

2. Določbe iz naslova III se uporabljajo izključno za namene določitve obveznosti poročanja iz člena 415 ▌, dokler se v pravu Unije ne določijo in uvedejo obveznosti poročanja iz člena 415 za količnik neto stabilnega financiranja iz naslova IV.

3. Določbe iz naslova IV se uporabljajo za namen določitve zahteve glede stabilnega financiranja iz odstavka 1 tega člena in obveznosti poročanja za institucije iz člena 415.

4. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo nacionalne določbe na področju zahtev po stabilnem financiranju, preden se začnejo uporabljati zavezujoči minimalni standardi za zahteve po neto stabilnem financiranju iz odstavka 1.

Člen 414

Izpolnjevanje likvidnostnih zahtev

Institucija, ki ne izpolnjuje zahtev iz člena 412 ali člena 413(1) ali pričakuje, da jih ne bo izpolnila, tudi v času stresnih razmer, o tem takoj uradno obvesti pristojne organe in jim nemudoma predloži načrt za hitro ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami iz člena 412 oziroma člena 413(1), kot je ustrezno. Dokler se skladnost ponovno ne vzpostavi, institucija dnevno poroča o postavkah iz naslova ***III in naslova IV, iz izvedbenega akta iz člena 415(3) ali (3a) ali iz delegiranega akta iz člena 460(1)***, kot je ustrezno, ob koncu vsakega ***delovnega*** dne, razen če pristojni organ ne odobri manjše pogostosti poročanja in daljšega odloga za poročanje. Pristojni organi odobrijo manjšo pogostost poročanja ali daljši odlog za poročanje samo na podlagi individualnega položaja institucije, pri čemer upoštevajo obseg in zapletenost dejavnosti institucije. Pristojni organi spremljajo izvajanje takšnega načrta za ponovno vzpostavitev skladnosti in po potrebi zahtevajo, da se skladnost vzpostavi ***hitreje,*** kot je bilo sprva predvideno.“;

(109) člen 415 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„1. ▌ ***Institucije*** pristojnim organom poročajo o postavkah iz ▌ izvedbenih tehničnih standardov iz ***odstavka 3 ali 3a tega člena, naslova IV in delegiranega akta iz člena 460(1) v valuti poročanja***, ne glede na dejansko denominacijo teh postavk. Dokler se za količnik neto stabilnega financiranja iz naslova IV v pravu Unije ne določijo in uvedejo obveznosti poročanja in oblika poročanja, ▌ institucije ▌ pristojnim organom poročajo o postavkah iz naslova III ▌ v ***valuti poročanja***, ne glede na dejansko denominacijo teh postavk.

Frekvenca poročanja je najmanj mesečna za postavke iz ***delegiranega akta iz člena 460(1)*** in najmanj četrtletna za postavke iz naslovov III in IV.

2. Institucija pristojnim organom ločeno poroča o ▌ postavkah iz ▌ izvedbenega tehničnega standarda iz odstavka 3 ali 3a tega člena***, iz naslova III, dokler se v pravu Unije ne določijo in uvedejo obveznosti poročanja in oblika poročanja za količnik neto stabilnega financiranja iz naslova IV, iz naslova IV in iz delegiranega akta iz člena 460(1), kot je ustrezno,*** v skladu z naslednjim:

(a) kadar ***so postavke denominirane v valuti, ki se razlikuje od valute poročanja, in*** so celotne obveznosti institucije denominirane v ***tej*** valuti, pri čemer so enake ali presegajo 5 % celotnih obveznosti institucije ali enotne likvidnostne podskupine, razen postavk ***kapitala*** in zunajbilančnih postavk, ***se poročanje opravi v valuti denominacije;***

(b) ***kadar so postavke denominirane v valuti države članice gostiteljice***, kjer ima institucija pomembno podružnico iz člena 51 Direktive 2013/36/EU ***in zadevna*** država članica ***uporablja*** valuto, ki ni valuta poročanja, ***se poročanje opravi v valuti države članice, v kateri je pomembna podružnica;***

(c) ***kadar so postavke denominirane*** v valuti poročanja ***in*** je skupni znesek obveznosti v valutah, ki se razlikujejo od valute poročanja, enak ali presega 5 % celotnih obveznosti institucije ali enotne likvidnostne podskupine, razen postavk ***kapitala*** in zunajbilančnih postavk, ***se poročanje opravi v valuti poročanja.***

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da opredeli naslednje:

(a) enotne obrazce za poročanje in rešitve na področju informacijske tehnologije z ustreznimi navodili za pogostost, referenčne datume in datume predložitve. Načini in pogostost poročanja so sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo različnih dejavnosti institucij ter vključujejo poročanje, zahtevano v skladu z odstavkoma 1 in 2;

(b) potrebne dodatne metrike za spremljanje likvidnosti, da se pristojnim organom omogoči pridobitev celostnega pregleda nad profilom likvidnostnega tveganja institucije v sorazmerju z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucije;

EBA Komisiji predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov za elemente iz točke (a) do 28. julija 2013, za elemente iz točke (b) pa do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(b) vstavi se naslednji pododstavek:

„3a. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi opredeli, katere dodatne metrike za spremljanje likvidnosti, kot so navedene v odstavku 3, se uporabljajo za majhne in nekompleksne institucije.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do … [eno leto od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

▌

(110) člen 416 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. V skladu z odstavkom 1 institucije o sredstvih poročajo kot o likvidnih sredstvih, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) sredstva so neobremenjena ali so na voljo v skupini zavarovanj s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi kreditnih linij, ki jih ima na voljo institucija, za katere so obveznosti prevzete, ***v primeru, da skupino upravlja centralna banka, pa tudi neprevzete***, a še nefinancirane;

(b) sredstev ne izda sama institucija ali njej nadrejene ali podrejene institucije ali druga podrejena družba njej nadrejene ***institucije*** ali nadrejenega finančnega holdinga;

(c) o ceni sredstev se običajno dogovorijo ***tržni*** udeleženci in jo je mogoče zlahka spremljati na trgu, ali pa se njihova cena lahko določi s pomočjo formule, ki jo je enostavno izračunati na podlagi javno dostopnih vhodnih podatkov in ki ni odvisna od močnih predpostavk, kot je običajno pri strukturiranih ali eksotičnih produktih;

(d) sredstva kotirajo na priznani borzi ali se z njimi trguje na podlagi dokončne prodaje na ▌ trgih ali s preprostim sporazumom o začasni prodaji/začasnem odkupu na trgih začasne prodaje/začasnega odkupa; ta merila se ocenjujejo za vsak trg posebej.

Pogoji iz točk (c) in (d) prvega pododstavka se ne uporabljajo za sredstva, navedena v ***točkah (a), (e) in (f)*** odstavka 1.“;

(b) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. Delnice ali enote KNP se lahko obravnavajo kot likvidna sredstva do absolutnega zneska 500 milijonov EUR ***ali enakovrednega zneska v domači valuti*** v portfelju likvidnih sredstev posamezne institucije, če so zahteve iz člena 132(3) izpolnjene in če KNP, z izjemo izvedenih finančnih instrumentov za zmanjševanje obrestnega, kreditnega ali valutnega tveganja, vlaga izključno v likvidna sredstva iz odstavka 1 tega člena.

Če KNP za varovanje tveganj dovoljenih naložb uporablja ali bi lahko uporabljal izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti tega KNP za obravnavo iz prvega pododstavka tega odstavka. Kadar tretje strani iz točk (a) in (b) člena 418(4) vrednosti delnic ali enot KNP ne vrednotijo redno z uporabo tekočih tržnih cen, pristojni organ pa ni prepričan, da ima institucija razvite zanesljive metode in procese za tovrstno vrednotenje, kot je določeno v členu 418(4), se delnice ali enote v navedenem KNP ne obravnavajo kot likvidna sredstva.

6. Kadar likvidno sredstvo ne izpolnjuje več zahtev za likvidno sredstvo iz tega člena, ga lahko institucija kljub temu še naprej šteje za likvidno sredstvo za dodatno obdobje 30 dni. Kadar likvidno sredstvo v KNP ni več primerno za obravnavo iz odstavka 5, se delnice ali enote v KNP lahko kljub temu štejejo za likvidno sredstvo za dodatno obdobje 30 dni, če ta sredstva ne presegajo 10 % vseh sredstev KNP.“;

(c) odstavek 7 se črta;

(111) člen 419 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar utemeljene potrebe po likvidnih sredstvih glede na zahtevo iz člena 412 presegajo razpoložljivost teh likvidnih sredstev v določeni valuti, se uporabi eno ali več od naslednjih odstopanj:

(a) z odstopanjem od točke (f) člena 417 je lahko denominacija likvidnih sredstev neskladna z razporeditvijo glede na valuto likvidnostnih odlivov po odbitku prilivov;

(b) za valute države članice ali tretjih držav se lahko zahtevana likvidna sredstva nadomestijo s kreditnimi linijami iz centralne banke zadevne države članice ali tretje države, ki so pogodbeno nepreklicno odobrene za naslednjih 30 dni in dane po pošteni ceni ne glede na trenutno črpan znesek, če pristojni organi zadevne države članice ali tretje države storijo isto ter ima zadevna država članica ali tretja država vzpostavljene primerljive zahteve glede poročanja;

(c) kadar primanjkuje sredstev stopnje 1, ima institucija lahko dodatna sredstva stopnje 2A, ***ki so predmet višjih odbitkov***, in se lahko spremenijo morebitne omejitve višine teh sredstev, ki veljajo v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1).“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi odstopanja iz odstavka 2, vključno s pogoji njihove uporabe.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do … [šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(112) člen 422 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Storitve kliringa, skrbništva, upravljanja denarja ali druge primerljive storitve, navedene v točkah (a) in (d) odstavka 3, se upoštevajo samo v obsegu, v katerem se te storitve izvajajo v okviru vzpostavljenega odnosa, od katerega je vlagatelj močno odvisen. Te storitve niso le storitve korespondenčnega bančništva ali storitve posredovanja in institucije imajo dokaze, da stranka ne more dvigniti zneskov, ki jih po zakonu dolguje, v obdobju 30 dni, ne da bi ogrozila svoje operativno delovanje.

Dokler ni določena enotna opredelitev vzpostavljenega operativnega odnosa iz točke (c) odstavka 3, institucije same določijo merila, na podlagi katerih lahko ugotovijo, da gre za vzpostavljen operativni odnos, kadar imajo dokaze, da stranka ne more dvigniti zneskov, ki jih po zakonu dolguje, v obdobju 30 dni, ne da bi ogrozila svoje operativno delovanje, in o teh merilih obvestijo pristojne organe. Pristojni organi lahko v odsotnosti enotne opredelitve zagotovijo splošna napotila, ki jih morajo institucije upoštevati pri opredelitvi vlog, ki jih vlagatelj vzdržuje v okviru vzpostavljenega operativnega odnosa.“;

(b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Pristojni organi lahko za obveznosti iz odstavka 7 dovolijo uporabo nižjega odstotka odliva za vsak posamezen primer posebej, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) nasprotna stranka je ***eno od naslednjega:***

(i) institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije;

(ii) ***nasprotna stranka je*** z zadevno institucijo povezana v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU;

(iii) institucija, ki spada v isto institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7), ***ali***

(iv) osrednja institucija ali član mreže v skladu s točko (d) člena 400(2);

(b) obstajajo razlogi, zaradi katerih se v prihodnjih 30 dneh pričakuje manjši odliv, tudi v primeru kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija;

(c) nasprotna stranka z odstopanjem od člena 425 uporablja ustrezni simetrični ali bolj konservativni priliv;

(d) institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici.“;

(113) v členu 423 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Institucija pristojne organe uradno obvesti o vseh sklenjenih pogodbah, katerih pogodbeni pogoji v 30 dneh po pomembnem poslabšanju kreditne kakovosti institucije povzročijo likvidnostne odlive ali dodatne potrebe po zavarovanju s premoženjem. Kadar pristojni organi menijo, da so te pogodbe pomembne v povezavi s potencialnimi likvidnostnimi odlivi institucije, od institucije zahtevajo, da za te pogodbe doda dodatni odliv, ki ustreza dodatnim potrebam po zavarovanju s premoženjem, ki izhajajo iz pomembnega poslabšanja kreditne kakovosti institucije, kot je poslabšanje njene zunanje bonitetne ocene za tri stopnje. Institucija redno pregleduje obseg tega pomembnega poslabšanja glede na zadevne določbe iz sklenjenih pogodb in rezultate tega pregleda uradno sporoča pristojnim organom.

3. Institucija doda dodatni odliv, ki ustreza potrebam po zavarovanju s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na njene posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, če je ta vpliv pomemben.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, pod katerimi se lahko uporabi pojem pomembnosti, in metode za merjenje tega dodatnega odliva.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do ***31. marca 2014***.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(114) v členu 424 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Odobreni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, dodeljenega subjektu s posebnim namenom pri listinjenju (v nadaljnjem besedilu: SSPE), da bi lahko ta SSPE od strank, ki niso finančne stranke, pridobil sredstva, ki niso vrednostni papirji, se pomnoži z 10 %, če odobreni znesek presega vrednost sredstev, ki se trenutno pridobivajo od strank, in je najvišji znesek dviga pogodbeno omejen na vrednost trenutno pridobljenih sredstev.“;

(115) v členu 425(2) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) krediti z nedoločenim pogodbenim končnim datumom se upoštevajo z 20 % prilivom, če pogodba instituciji omogoča, da odstopi od pogodbe in zahteva plačilo v 30 dneh;“;

(116) v delu 6 se za členom 428 vstavi naslednji naslov:

„NASLOV IV
KOLIČNIK NETO STABILNEGA FINANCIRANJA

POGLAVJE 1
Količnik neto stabilnega financiranja

Člen 428a
Uporaba na konsolidirani podlagi

Kadar se količnik neto stabilnega financiranja iz tega naslova uporablja na konsolidirani podlagi v skladu s členom 11(4), se uporabljajo naslednje določbe:

(a) ***za sredstva in zunajbilančne postavke podrejene družbe s sedežem v tretji državi, za katere se*** v skladu z zahtevo glede neto stabilnega financiranja, določeno v nacionalni zakonodaji te tretje države, uporabljajo faktorji potrebnega stabilnega financiranja ▌, ki so višji od tistih iz poglavja 4, se uporablja konsolidacija v skladu z višjimi ***faktorji***, določenimi v nacionalni zakonodaji zadevne tretje države;

(b) ***za obveznosti in kapital podrejene družbe s sedežem v tretji državi, za katere se*** v skladu z zahtevo glede neto stabilnega financiranja, določeno v nacionalni zakonodaji te tretje države, uporabljajo faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja ▌, ki so nižji od tistih iz poglavja 3, se uporablja konsolidacija v skladu z nižjimi ***faktorji***, določenimi v nacionalni zakonodaji zadevne tretje države;

(c) sredstva v tretji državi, ki izpolnjujejo zahteve iz delegiranega akta iz člena 460(1) in ki jih ima podrejena družba s sedežem v tretji državi, se ne ***pripoznajo*** kot likvidna sredstva za namene konsolidacije, če ne štejejo za likvidna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede likvidnostnega kritja;

(d) za investicijska podjetja znotraj skupine, za katera ***se v skladu s členom 6(4) ta naslov ne uporablja***, se na konsolidirani podlagi ▌ uporabljata ***člena 413 in*** 428b*;* vendar pa, ▌ kot je določeno v tej točki, za taka investicijska podjetja še naprej velja podrobna zahteva glede neto stabilnega financiranja za investicijska podjetja, kot je določena v nacionalni zakonodaji.

Člen 428b

Količnik neto stabilnega financiranja

1. Zahteva glede neto stabilnega financiranja iz člena 413(1), je enaka razmerju med razpoložljivim stabilnim financiranjem institucije iz poglavja 3 in potrebnim stabilnim financiranjem institucije iz poglavja 4 ▌ ter je izražena kot odstotek. Institucije svoj količnik neto stabilnega financiranja izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\frac{\text{Razpoložljivo stabilno financiranje}}{\text{Potrebno stabilno financiranje}} = \text{Količnik neto stabilnega financiranja (\%)}$$

2. Institucije ohranjajo količnik neto stabilnega financiranja v višini vsaj 100 %, izračunanega ***v valuti poročanja za vse svoje posle, ne glede na njihovo dejansko valutno denominacijo***.

3. Kadar se količnik neto stabilnega financiranja institucije zmanjša pod 100 % oziroma se lahko razumno pričakuje, da se bo zmanjšal pod 100 %, se uporabi zahteva iz člena 414. Institucija si prizadeva za ponovno vzpostavitev količnika neto stabilnega financiranja na raven iz odstavka 2 tega člena. Pristojni organi ocenijo, zakaj institucija ni uspela izpolniti zahtev iz odstavka 2 tega člena, preden sprejmejo kakršne koli nadzorniške ukrepe.

4. Institucije izračunajo in spremljajo količnik neto stabilnega financiranja v valuti poročanja za vse svoje posle, ne glede na njihovo dejansko valutno denominacijo, in ločeno za svoje posle, denominirane v vsaki od valut, za katere velja ločeno poročanje v skladu s členom 415(2).

5. Institucije zagotovijo, da ***je valutna denominacija*** njihovega ***profila financiranja na splošno*** usklajena z razporeditvijo njihovih sredstev po valutah. Kadar je primerno, lahko pristojni organi od institucij zahtevajo, da omejijo valutno neusklajenost, zato določijo omejitev za delež potrebnega stabilnega financiranja v določeni valuti, ki se lahko pokrije z razpoložljivim stabilnim financiranjem, ki ni denominirano v tej valuti. Taka omejitev se lahko uporablja samo za valuto, za katero velja ločeno poročanje v skladu s členom 415(2).

Pri določanju stopnje morebitne omejitve glede valutne neusklajenosti, ki se lahko uporablja v skladu s tem členom, pristojni organi upoštevajo vsaj:

(a) ali ima institucija zmožnost, da prenese razpoložljivo stabilno financiranje iz ene valute v drugo ter med jurisdikcijami in pravnimi osebami znotraj svoje skupine, in ali ima zmožnost, da izvede valutne zamenjave in zbere finančna sredstva na trgih tujih valut v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja;

(b) učinek negativnih gibanj menjalnega tečaja na obstoječe pozicije z valutno neusklajenostjo in na učinkovitost vseh vzpostavljenih varovanj pred tveganjem v tuji valuti.

Vse omejitve valutne neusklajenosti, naložene v skladu s tem členom, so posebna zahteva glede likvidnosti iz člena 105 Direktive 2013/36/EU.

POGLAVJE 2

Splošna pravila za izračun količnika neto stabilnega financiranja

Člen 428c

Izračun količnika neto stabilnega financiranja

1. Če v tem naslovu ni določeno drugače, institucije sredstva, obveznosti in zunajbilančne postavke upoštevajo na bruto osnovi.

2. Institucije za namene izračuna svojega količnika neto stabilnega financiranja uporabijo ustrezne faktorje stabilnega financiranja iz poglavij 3 in 4, za knjigovodsko vrednost svojih sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, razen če v tem naslovu ni določeno drugače.

3. Institucije obsega potrebnega stabilnega financiranja in razpoložljivega stabilnega financiranja ne ▌ ***štejejo*** dvakrat.

Če v tem naslovu ni določeno drugače, se postavka, ki se lahko dodeli v več kot eno kategorijo potrebnega stabilnega financiranja, dodeli v tisto kategorijo potrebnega stabilnega financiranja, ki ustvarja največje potrebno stabilno pogodbeno financiranje za to postavko.

Člen 428d

Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih

1. Institucije uporabljajo ta člen za izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih iz ***poglavij 3 in*** 4.

2. Institucije ***brez poseganja v člen 428ah(2)*** upoštevajo ***pošteno*** vrednost pozicij v izvedenih finančnih instrumentih na neto osnovi, kadar so te pozicije vključene v isti niz pobotov, ki izpolnjuje zahteve iz ***člena 429c(1).*** V nasprotnem primeru institucije upoštevajo ***pošteno*** vrednost pozicij v izvedenih finančnih instrumentih na bruto osnovi in te pozicije v izvedenih finančnih instrumentih za ***namene*** poglavja 4 obravnavajo kot lastni niz pobotov.

3. Za namene tega naslova „***poštena*** vrednost niza pobotov‘ pomeni vsoto ***poštenih*** vrednosti vseh poslov, vključenih v niz pobotov.

4. ***Brez poseganja v člen 428ah(2)*** se vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih iz točk 2(a) do (e) Priloge II, ki vključujejo popolno izmenjavo zneskov glavnice na isti dan, izračunajo na neto osnovi za vse valute, vključno za namene poročanja v valuti, za katero velja ločeno poročanje v skladu s členom 415(2), tudi če navedeni posli niso vključeni v isti niz pobotov, ki izpolnjuje zahteve iz ***člena 429c(1).***

5. Denarna sredstva, prejeta kot zavarovanje s premoženjem za zmanjšanje izpostavljenosti pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, se obravnavajo kot taka in se ne obravnavajo kot vloge, za katere se uporablja poglavje 3.

6. Pristojni organi se lahko ob odobritvi zadevne centralne banke odločijo opustiti učinek pogodb o izvedenih finančnih instrumentih na izračun količnika neto stabilnega financiranja, tudi prek določitve faktorjev potrebnega stabilnega financiranja ter rezervacij in izgub, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) preostala zapadlost teh pogodb je manj kot šest mesecev;

(b) nasprotna stranka je ECB ali centralna banka države članice;

(c) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih so namenjene monetarni politiki ECB ali centralne banke države članice.

Kadar je podrejena družba, ki ima sedež v tretji državi, upravičena do opustitve iz prvega pododstavka v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede neto stabilnega financiranja, se opustitev, kot je določena v nacionalni zakonodaji tretje države, upošteva za namene konsolidacije. ▌

Člen 428e

Pobot zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga

Sredstva in obveznosti, ki izhajajo iz poslov ***financiranja z vrednostnimi papirji*** ▌ z eno samo nasprotno stranko, se izračunajo na neto osnovi, če ta sredstva in obveznosti izpolnjujejo pogoje za pobot iz člena 429b(4).

Člen 428f

Soodvisna sredstva in obveznosti

1. Na podlagi predhodne odobritve pristojnih organov lahko institucija sredstvo in obveznost ***obravnava kot*** soodvisna, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) institucija deluje izključno kot pretočna enota za usmerjanje financiranja od obveznosti do ustreznega soodvisnega sredstva;

   (b) posamezna soodvisna sredstva in obveznosti so jasno razpoznavni in imajo isti znesek glavnice;

   (c) sredstvo in soodvisna obveznost imata znatno podobno zapadlost, tako da je časovni zamik med zapadlostjo sredstva in zapadlostjo obveznosti največ 20 dni;

   (d) soodvisna obveznost je bila zahtevana v skladu s pravno, regulativno ali pogodbeno obveznostjo in se ne uporablja za financiranje drugih sredstev;

   (e) tokovi plačil glavnice iz sredstva se ne uporabijo v druge namene kot za poplačilo soodvisne obveznosti;

   (f) nasprotni stranki za posamezen par soodvisnega sredstva in obveznosti nista enaki.

2. Za sredstva in obveznosti se šteje, da izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1 in veljajo za soodvisne, če so neposredno povezani z naslednjimi produkti ali storitvami:

(a) centraliziranimi reguliranimi prihranki, če so institucije pravno zavezane k prenosu reguliranih vlog v centralizirani sklad, ki ga je ustanovila in ga nadzira enota centralne ravni države članice in ki zagotavlja kredite za spodbujanje ciljev v javnem interesu, in če se prenos vlog v centralizirani sklad opravi vsaj enkrat mesečno;

(b) promocijskimi krediti ter okvirnimi krediti in okvirnimi likvidnostnimi krediti, ki izpolnjujejo merila iz delegiranega akta iz člena 460(1), za institucije, ki delujejo zgolj kot posredniki, ki ne ***prevzemajo*** nikakršnega tveganja financiranja;

(c) kritimi obveznicami***, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:***

(i) ***so obveznice***, ki so navedene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES ***ali*** ki izpolnjujejo zahteve glede upravičenosti do obravnave iz člena 129(4) ali (5) ▌ te uredbe***;***

(ii) osnovni krediti so popolnoma financirani z izdanimi kritimi obveznicami ali pa ▌ obstajajo nediskrecijski sprožilci podaljšanja zapadlosti kritih obveznic za eno leto ali več do konca trajanja osnovnega kredita v primeru neuspešnega refinanciranja na datum zapadlosti krite obveznice;

(d) dejavnostmi kliringa izvedenih finančnih instrumentov za stranke pod pogojem, da institucija svojim strankam ne zagotavlja izvajanja dejavnosti CNS in posledično tudi ne prevzema nobenega tveganja financiranja.

3. EBA zaradi preverjanja, ali in v kolikšni meri so merila ustreznosti iz odstavka 1 izpolnjena, spremlja sredstva in obveznosti ter produkte in storitve, ki so v skladu z odstavkoma 1 in 2 obravnavani kot soodvisna sredstva in obveznosti. EBA Komisiji sporoči rezultate tega spremljanja in ji svetuje, ali bi bilo treba pogoje iz odstavka 1 ali seznam produktov in storitev iz odstavka 2 spremeniti.

Člen 428g

Vloge v institucionalnih shemah za zaščito vlog in zadružnih mrežah

Kadar je institucija udeležena v institucionalni shemi za zaščito vlog v skladu s členom 113(7), v mreži, upravičeni do opustitve iz člena 10, ali v zadružni mreži v državi članici, za vpogledne vloge, ki jih ima institucija pri centralni instituciji in jih institucija vlagateljica šteje za likvidna sredstva na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), veljata naslednji zahtevi:

(a) institucija vlagateljica uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu z oddelkom 2 poglavja 4, odvisno od obravnave teh vpoglednih vlog kot sredstev stopnje 1, stopnje 2A ali stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) in odvisno od ustreznih odbitkov, uporabljenih za te vpogledne vloge za izračun količnika likvidnostnega kritja;

(b) centralna institucija, ki prejme vlogo, uporabi ustrezen simetričen faktor razpoložljivega stabilnega financiranja.

Člen 428h

Prednostna obravnava znotraj skupine ali institucionalne sheme za zaščito vlog

1. Z odstopanjem ▌ od poglavij 3 in 4, ***v primerih, v katerih se člen 428g ne uporablja,*** lahko pristojni organi posameznim institucijam dovolijo uporabo višjega faktorja razpoložljivega stabilnega financiranja ali nižjega faktorja potrebnega stabilnega financiranja za sredstva, obveznosti in odobrene kreditne aranžmaje ali okvirne likvidnostne kredite, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) nasprotna stranka je eno od naslednjega:

      (i) nadrejena oseba ali podrejena družba te institucije;

      (ii) druga podrejena družba iste nadrejene osebe;

      (iii) podjetje, ki je s to institucijo povezano v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU;

      (iv) članica iste institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) te uredbe kot institucija;

      (v) centralni organ ali povezana kreditna institucija mreže ali zadružne skupine iz člena 10 te uredbe;

(b) obstajajo razlogi, zaradi katerih se lahko pričakuje, da obveznost ali odobreni kreditni aranžmaji ali okvirni likvidnostni kredit, ki jih prejme institucija, predstavljajo stabilnejši vir financiranja ali da je za sredstvo ali odobreni kreditni aranžmaji ali okvirni likvidnostni kredit, ki jih odobri institucija, potrebnega manj stabilnega financiranja v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja kot za enako obveznost, sredstvo ali odobreni kreditni aranžma ali okvirni likvidnostni kredit, ki ga prejmejo ali odobrijo druge nasprotne stranke;

(c) nasprotna stranka uporablja ▌ faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki je ***enak ali višji kot*** višji faktor razpoložljivega stabilnega financiranja, ali faktor razpoložljivega stabilnega financiranja, ki je ***enak ali nižji kot*** nižji faktor potrebnega stabilnega financiranja;

(d) institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici.

2. Kadar imata institucija in nasprotna stranka sedež v različnih državah članicah, lahko pristojni organi opustijo pogoj iz točke (d) odstavka 1, če so poleg meril iz odstavka 1 izpolnjena naslednja merila:

(a) obstajajo pravno zavezujoči dogovori in zaveze med subjekti v skupini v zvezi z obveznostjo, sredstvom ali odobrenimi kreditnimi aranžmaji ali okvirnim likvidnostnim kreditom;

(b) ponudnik financiranja ima nizek profil tveganosti financiranja;

(c) profil tveganosti financiranja prejemnika financiranja je bil ustrezno upoštevan pri upravljanju likvidnostnega tveganja ponudnika financiranja.

Pristojni organi se medsebojno posvetujejo v skladu s točko (b) člena 20(1), da ugotovijo, ali so dodatna merila iz tega odstavka izpolnjena.

POGLAVJE 3

Razpoložljivo stabilno financiranje

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 428i

Izračun zneska razpoložljivega stabilnega financiranja

Če v tem poglavju ni določeno drugače, se znesek razpoložljivega stabilnega financiranja izračuna z množenjem knjigovodske vrednosti različnih kategorij ali vrst obveznosti in ***kapitala*** s faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Skupni znesek razpoložljivega stabilnega financiranja je vsota tehtanih zneskov obveznosti in ***kapitala.***

Obveznice in drugi dolžniški vrednostni papirji, ki jih izda institucija in se prodajajo izključno na trgu za male vlagatelje ter so na računu za male vlagatelje, lahko štejejo, kot da spadajo v ustrezno kategorijo vlog na drobno. Uvedejo se takšne omejitve, da teh instrumentov ne morejo kupiti ali imeti stranke, ki niso stranke na drobno.

Člen 428j

Preostala zapadlost obveznosti ali ***kapitala***

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, institucije za določitev faktorjev razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, upoštevajo preostalo pogodbeno zapadlost svojih obveznosti in ***kapitala***.

2. Institucije pri določanju preostale zapadlosti obveznosti ali ***kapitala*** upoštevajo obstoječe možnosti. To storijo ob predpostavki, da bo ***nasprotna stranka*** nakupne opcije izkoristila na najzgodnejši možni datum. Pri opcijah, ki se lahko izvršijo po diskrecijski presoji institucije, institucija in pristojni organi upoštevajo dejavnike ugleda, ki bi lahko omejili možnost institucije, da ne izvrši opcije, zlasti tržna pričakovanja, da bi morale institucije nekatere obveznosti izpolniti pred njihovo zapadlostjo.

3. ***Institucije obravnavajo vloge z določenim odpovednim rokom v skladu z njihovim odpovednim rokom, vezane vloge pa v skladu z njihovo preostalo zapadlostjo. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena institucije pri določanju preostale zapadlosti vezanih vlog na drobno ne upoštevajo opcij za predčasne dvige, pri katerih mora vlagatelj za predčasne dvige, ki jih opravi v manj kot enem letu, plačati materialno kazen, kot je določena v delegiranem aktu iz člena 460(1).***

4. Za določitev faktorjev razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, institucije obravnavajo kateri koli del obveznosti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, ki zapade v manj kot šestih mesecih, in kateri koli del takih obveznosti, ki zapade v obdobju od šestih mesecev do enega leta, kot da imajo preostalo zapadlost manj kot šest mesecev oziroma od šestih mesecev do enega leta.

Oddelek 2

Faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja

Člen 428k

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %

1. Če v členih 428l do 428o ni določeno drugače, se za vse obveznosti brez navedene zapadlosti, vključno s kratkimi pozicijami in pozicijami z neopredeljeno zapadlostjo, uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %, razen za:

   (a) odložene obveznosti za davek, ki se obravnavajo v skladu s prvim možnim datumom, na katerega bi se te obveznosti lahko realizirale;

   (b) manjšinske deleže, ki se obravnavajo v skladu s trajanjem instrumenta.

2. Za odložene obveznosti za davek in manjšinske deleže iz odstavka 1 se uporablja eden od naslednjih faktorjev:

   (a) 0 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža manj kot šest mesecev;

(b) 50 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto;

(c) 100 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža eno leto ali več.

3. Za naslednje obveznosti se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %:

(a) obveznosti iz nakupa finančnih instrumentov, tujih valut in blaga, ki zapadejo na dan sklenitve posla in za katere se pričakuje, da bodo poravnane v standardnem obdobju poravnave ali v obdobju, ki je običajno za zadevno izmenjavo ali vrsto posla, ali ki še niso poravnane, vendar se še vedno pričakuje, da bodo;

(b) obveznosti, ki so opredeljene kot soodvisne s sredstvi v skladu s členom 428f;

(c) obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, ki jih zagotovijo:

(i) ECB ali centralna banka države članice;

(ii) centralna banka tretje države;

(iii) finančne stranke;

(d) vse druge obveznosti in kapitalske postavke ali instrumente, ki niso navedeni v členih 428l do 428o.

4. Institucije uporabijo faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 % za absolutno vrednost razlike, če je ta negativna, med vsoto ***poštenih*** vrednosti skozi vse nize pobotov s pozitivno ***pošteno*** vrednostjo in vsoto ***poštenih*** vrednosti skozi vse nize pobotov z negativno ***pošteno*** vrednostjo, izračunano v skladu s členom 428d.

Za izračun iz prvega pododstavka se uporabljata naslednji pravili:

(a) gibljivo ***kritje***, ki ga institucije prejmejo od svojih nasprotnih strank, se odšteje od ***poštene*** vrednosti niza pobotov s pozitivno ***pošteno*** vrednostjo, kadar se zavarovanje s premoženjem, prejeto kot gibljivo ***kritje***, na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) šteje za sredstva stopnje 1, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ter kadar so institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti navedeno zavarovanje;

(b) vse gibljivo kritje, ki ga institucije dajo nasprotnim strankam, se odšteje od ***poštene*** vrednosti niza pobotov z negativno ***pošteno*** vrednostjo.

Člen 428l

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 50 %

Za naslednje obveznosti se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 50 %:

(a) prejete vloge, ki izpolnjujejo merila za vloge za operativne namene iz delegiranega akta iz člena 460(1);

(b) obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki jih zagotovijo:

(i) enota centralne ravni države članice ali tretje države;

(ii) enote regionalne ali lokalne ravni države članice ali tretje države;

(iii) subjekti javnega sektorja države članice ali tretje države;

(iv) multilateralne razvojne banke iz člena 117(2) in mednarodne organizacije iz člena 118;

I

(v) nefinančne podjetniške stranke;

(vi) kreditne zadruge, ki jih odobri pristojni organ, osebna investicijska podjetja in stranke, ki so posredniki pri vlogah, če te obveznosti ne spadajo pod točko (a) tega odstavka;

(c) obveznosti s preostalo pogodbeno zapadlostjo najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto, ki jih zagotovijo:

(i) ECB ali centralna banka države članice;

(ii) centralna banka tretje države;

(iii) finančne stranke;

(d) vse druge obveznosti s preostalo zapadlostjo najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto, ki niso navedene v členih 428m, 428n in 428o.

Člen 428m

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 90 %

Za vpogledne vloge na drobno***, vloge na drobno z določenim odpovednim rokom, krajšim od enega leta,*** in vezane vloge na drobno s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki izpolnjujejo ustrezna merila za druge vloge na drobno iz delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 90 %.

Člen 428n

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 95 %

Za vpogledne vloge na drobno***, vloge na drobno z določenim odpovednim rokom, krajšim od enega leta,*** in vezane vloge na drobno s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki izpolnjujejo ustrezna merila za stabilne vloge na drobno iz delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 95 %.

Člen 428o

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 100 %

Za naslednje obveznosti ter kapitalske postavke in instrumente se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 100 %:

(a) postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije pred uporabo prilagoditev na podlagi členov 32 do 35, odbitkov na podlagi člena 36 ter izvzetij in drugih možnosti iz členov 48, 49 in 79;

(b) postavke dodatnega temeljnega kapitala institucije pred odbitkom postavk iz člena 56 in pred uporabo člena 79***, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi se izvršile, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto***;

(c) postavke dodatnega kapitala institucije pred odbitki iz člena 66 in pred uporabo člena 79, s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi jih izvršili, skrajšale ***dejansko preostalo*** zapadlost na manj kot eno leto;

(d) katere koli druge kapitalske instrumente institucije s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi jih izvršili, skrajšale ***dejansko preostalo*** zapadlost na manj kot eno leto;

(e) katera koli druga zavarovana in nezavarovana posojila in obveznosti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, vključno z vezanimi vlogami, razen če ni drugače določeno v členih 428k do 428n.

POGLAVJE 4

Potrebno stabilno financiranje

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 428p

Izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se znesek potrebnega stabilnega financiranja izračuna z množenjem knjigovodske vrednosti različnih kategorij ali vrst sredstev in zunajbilančnih postavk s faktorji potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Skupni znesek potrebnega stabilnega financiranja je vsota tehtanih zneskov sredstev in zunajbilančnih postavk.

2. Iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja se izključijo sredstva, ki so si jih institucije izposodile, tudi v okviru ▌ poslov ***financiranja z vrednostnimi papirji***, če so ta sredstva izkazana v bilancah stanja institucije in jih institucija nima v dejanski lasti.

Sredstva, ki so si jih institucije izposodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, so predmet faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, če ta sredstva niso izkazana v bilancah stanja institucije, a jih institucija ima v dejanski lasti.

3. Sredstva, ki so jih institucije posodile, tudi v okviru poslov ***financiranja z vrednostnimi papirji***, in ki jih ▌ institucije obdržijo v dejanski lasti, se za namene tega poglavja obravnavajo kot obremenjena sredstva in so predmet ustreznih faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2***, četudi zadevna sredstva ne ostanejo v bilanci stanja institucije***. Taka sredstva se sicer izključijo iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja.

4. Za sredstva, ki so obremenjena za preostalo zapadlost šestih mesecev ali več, se določi ali faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se v skladu z oddelkom 2 uporabil za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena, ali pa faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se sicer uporablja za ta obremenjena sredstva, odvisno od tega, kateri faktor je večji. Enako velja v primeru, ko je preostala zapadlost obremenjenih sredstev krajša od preostale zapadlosti posla, ki je vir obremenitve.

Za sredstva, ki jim je do izteka obdobja obremenitve ostalo manj kot šest mesecev, se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi v skladu z oddelkom 2 za enaka sredstva, če ne bi bila obremenjena.

5. Če institucija ponovno uporabi ali ponovno zastavi sredstvo, ki je bilo izposojeno, vključno v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in ki se obračuna za zunajbilančne postavke, se posel, na podlagi katerega je bilo to sredstvo izposojeno, obravnava kot obremenjen, pod pogojem, da ta posel ne more zapasti, če institucija ne vrne izposojenega sredstva.

6. Za neobremenjena sredstva štejejo naslednja sredstva:

(a) sredstva, vključena v skupino, ki so na voljo za takojšno uporabo kot zavarovanje s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi kreditnih linij, ki jih ima na voljo institucija, za katere so obveznosti odobrene ali, če skupino upravlja centralna banka, neodobrene, vendar še ne financirane; ta sredstva vključujejo sredstva, ki jih ima kreditna institucija pri centralni instituciji v zadružni mreži ali institucionalni shemi za zaščito vlog; institucije predpostavljajo, da so sredstva v skupini obremenjena, in sicer po pravilu naraščajoče likvidnosti, pri čemer upoštevajo razvrstitev sredstev glede likvidnosti na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer začnejo s sredstvi, ki niso primerna za likvidnostni blažilnik;

(b) sredstva, ki jih je institucija prejela kot zavarovanje s premoženjem za namene zmanjševanja kreditnega tveganja pri zavarovanih kreditnih poslih, zavarovanih poslih financiranja ali poslih izmenjave zavarovanja s premoženjem ter ki jih institucija lahko odtuji;

(c) sredstva, pripisana izdaji kritih obveznic kot neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem.

*7. **V primeru nestandardnih, začasnih dejavnosti, ki jih izvaja ECB, centralna banka države članice ali centralna banka tretje države, da bi izpolnila svoj mandat v obdobju finančnih pretresov na trgih ali v izrednih makroekonomskih okoliščinah, se zmanjšan faktor potrebnega stabilnega financiranja lahko dodeli naslednjim sredstvom:***

(a) z odstopanjem od točke (f) člena 428ad in od točke (a) člena 428ah(1) sredstvom, obremenjenim za namene dejavnosti iz tega pododstavka,

(b) z odstopanjem od točk (d)(i) in (d)(ii) člena 428ad, od točke (b) člena 428af in od točke (c) člena 428ag denarnim sredstvom, ki izvirajo iz dejavnosti iz tega pododstavka.

Pristojni organi v dogovoru s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu, določijo faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi za sredstva iz točk (a) in (b) prvega pododstavka. Za obremenjena sredstva iz točke (a) prvega pododstavka faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi, ni nižji od faktorja potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se v skladu z oddelkom 2 uporabljal za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena.

Pri uporabi zmanjšanega faktorja potrebnega stabilnega financiranja v skladu z drugim pododstavkom pristojni organi pazljivo spremljajo učinek tega zmanjšanega faktorja na pozicije stabilnega financiranja institucije in po potrebi sprejmejo ustrezne nadzorniške ukrepe.

8. Da se prepreči dvojno štetje, institucije iz drugih delov izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja v skladu s tem poglavjem izključijo sredstva, povezana z zavarovanjem s premoženjem, ki je priznano kot gibljivo ***kritje***, dano v skladu s točko (b) člena 428k(4) in členom 428ah(2), kot predloženo začetno ***kritje*** ali kot ***prispevek*** v jamstveni sklad CNS v skladu s točkama (a) in (b) člena 428ag.

9. Institucije v izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja vključijo tuje valute in blago, za katere je nakupno naročilo izvršeno. Iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja izključijo finančne instrumente, tuje valute in blago, za katere je prodajno naročilo izvršeno, pod pogojem, da ti posli v bilanci stanja institucije niso izkazani kot izvedeni finančni instrumenti ali zavarovani posli financiranja in da bodo ti posli izkazani v bilanci stanja institucije, ko bodo poravnani.

10. Pristojni organi lahko določijo, da se faktorji potrebnega stabilnega financiranja uporabijo pri zunajbilančnih izpostavljenostih, ki niso navedene v tem poglavju, in tako zagotovijo, da imajo institucije ustrezen znesek razpoložljivega stabilnega financiranja za delež izpostavljenosti, za katere se pričakuje, da jih bo treba financirati v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja. Za določitev teh faktorjev pristojni organi zlasti upoštevajo pomembno škodo za ugled institucije, ki bi lahko nastala, če tega financiranja ne bi zagotovila.

Pristojni organi EBA najmanj enkrat na leto poročajo o vrstah zunajbilančnih izpostavljenosti, za katere so določili faktorje potrebnega stabilnega financiranja. V zadevnem poročilu tudi pojasnijo metodologijo, uporabljeno za določitev teh faktorjev.

Člen 428q

Preostala zapadlost sredstva

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, institucije za določitev faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo za njihova sredstva in zunajbilančne postavke v skladu z oddelkom 2, upoštevajo preostalo pogodbeno zapadlost svojih sredstev in zunajbilančnih poslov.

I

2. Institucije sredstva, ki so ločena v skladu s členom 11(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, obravnavajo glede na izpostavljenost iz naslova osnovnega instrumenta teh sredstev. Vendar institucije za ta sredstva uporabijo višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, odvisno od obdobja obremenitve, ki ga določijo pristojni organi, ki preučijo zmožnost institucije za prosto odtujitev ali izmenjavo takih sredstev ter ročnost obveznosti strank institucij, na katere se nanaša zahteva glede ločevanja.

3. Institucije pri izračunu preostale zapadlosti sredstva upoštevajo opcije, in sicer ob predpostavki, da bo izdajatelj ***ali nasprotna stranka*** izvršil vsako opcijo za podaljšanje zapadlosti ***zadevnega sredstva***. Pri opcijah, ki se lahko izvršijo po diskrecijski presoji institucije, institucija in pristojni organi upoštevajo faktorje ugleda, ki bi lahko omejili možnost institucije, da ne izvrši opcije, zlasti pričakovanja trga in strank, da bi morala institucija ***zapadlost*** nekaterih sredstev podaljšati na datum zapadlosti.

4. Za določitev faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, se za amortizacijo kreditov s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več kateri koli del takih obveznosti, ki zapade v manj kot šestih mesecih, in kateri koli del takih obveznosti, ki zapade v obdobju od šestih mesecev do enega leta, obravnavata, kot da imata preostalo zapadlost manj kot šest mesecev oziroma od šestih mesecev do enega leta.

Oddelek 2

Faktorji potrebnega stabilnega financiranja

Člen 428r

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %

1. Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %:

   (a) neobremenjena sredstva, ki so primerna za visokokakovostna likvidna sredstva stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz navedenega delegiranega akta, ne glede na to, ali so skladna z operativnimi zahtevami iz navedenega delegiranega akta;

   (b) neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 0 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(c) vse rezerve, ki jih ima institucija pri ECB, centralni banki države članice ali ***centralni banki*** tretje države, vključno z obveznimi in presežnimi rezervami;

(d) vse terjatve do ECB, centralne banke države članice ali centralne banke tretje države s preostalo zapadlostjo, krajšo od šestih mesecev;

(e) terjatve iz prodaje finančnih instrumentov, tujih valut ali blaga, ki zapadejo na dan sklenitve posla, za katere se pričakuje, da bodo poravnane v standardnem obdobju poravnave ali v obdobju, ki je običajno za zadevno izmenjavo ali vrsto poslov, ali ki še niso poravnane, vendar se še vedno pričakuje, da bodo ▌;

(f) sredstva, ki so opredeljena kot soodvisna z obveznostmi v skladu s členom 428f;

(g) zapadla denarna sredstva iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji s finančnimi strankami, kadar je preostala zapadlost teh poslov manj kot šest mesecev, kadar so ta zapadla sredstva zavarovana s sredstvi, ki štejejo za sredstva stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz navedenega akta, ter kadar bi bile institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti ta sredstva v času trajanja posla.

Kadar se uporablja člen 428e, institucije zapadla denarna sredstva iz točke (g) prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo na neto osnovi.

2. Z odstopanjem od točke (c) odstavka 1 se lahko pristojni organi v dogovoru z zadevno centralno banko odločijo uporabiti višji faktor potrebnega stabilnega financiranja za obvezne rezerve in pri tem zlasti upoštevajo, v kakšnem obsegu so potrebne rezerve v enoletnem obdobju in z njimi povezano stabilno financiranje.

Pri podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretji državi, kjer za obvezne rezerve centralne banke velja višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu z zahtevo glede neto stabilnega financiranja, določeno v nacionalni zakonodaji te tretje države, se ta višji faktor potrebnega stabilnega financiranja upošteva za namene konsolidacije.

Člen 428s

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 %

1. Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 %:

(a) neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 5 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) zapadla denarna sredstva iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji s finančnimi strankami, kadar imajo ti posli preostalo zapadlost, manjšo od šestih mesecev, razen tistih iz točke (g) člena 428r(1);

(c) neporabljeni del odobrenih kreditnih aranžmajev ali okvirnega likvidnostnega kredita na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(d) zunajbilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, iz ***Priloge I*** s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev.

Kadar se uporablja člen 428e, institucije zapadla denarna sredstva iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo na neto osnovi.

2. Institucije za vse nize pobotov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih uporabijo faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 % za absolutno pošteno vrednost navedenih nizov pobotov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki je bruto vrednost brez danih zavarovanj s premoženjem, kadar imajo ti nizi pobotov negativno pošteno vrednost. Za namene tega odstavka institucije določijo pošteno vrednost kot bruto vrednost brez zavarovanj s premoženjem ali plačil in prejemkov poravnav, povezanih s spremembami tržne vrednosti takih pogodb.

Člen 428t

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 7 %

Za neobremenjena sredstva, primerna za izjemno visokokakovostne krite obveznice stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 7 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu**.**

Člen 428u

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 7,5 %

Za zunajbilančne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem, iz Priloge I s preostalo zapadlostjo najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 7,5 %.

Člen 428v

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 10 %

▌ Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 10 %:

(a) ***zapadla denarna sredstva iz poslov s finančnimi strankami***, katerih preostala zapadlost je manj kot šest mesecev ▌ , razen tistih iz točke (***g) člena 428r(1) in iz točke (b***) člena 428s(1) ▌ ;

(b) ***bilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, s*** preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev ▌ ;

▌

(c) zunajbilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, iz ***Priloge I*** s preostalo zapadlostjo ▌ enega leta ***ali več***.

▌

Člen 428w

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 12 %

Za neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 12 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 12 %, ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428x

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 15 %

Za neobremenjena sredstva, primerna za sredstva stopnje 2A na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 15 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428y

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 20 %

Za neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 20 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 20 %, ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428z

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 25 %

Za neobremenjena listinjenja stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 25 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428aa

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 30 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 30 %:

(a) neobremenjene izjemno visokokakovostne krite obveznice na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 30 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428ab

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 35 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 35 %:

(a) neobremenjena listinjenja stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 35 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428ac

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 40 %

Za neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 40 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 40 %, ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428ad

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 50 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 50 %:

(a) neobremenjena sredstva, primerna za sredstva stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer so izvzeta listinjenja stopnje 2B in visokokakovostne krite obveznice na podlagi navedenega delegiranega akta, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika iz navedenega delegiranega akta;

(b) vloge institucije pri drugi finančni instituciji, ki izpolnjujejo merila za vloge za operativne namene, kot je določeno v delegiranem aktu iz člena 460(1);

(c) ***zapadla denarna sredstva iz poslov*** s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto ▌ z:

(i) enoto centralne ravni države članice ali tretje države;

(ii) enotami regionalne ali lokalne ravni države članice ali tretje države;

(iii) subjekti javnega sektorja države članice ali tretje države;

(iv) multilateralnimi razvojnimi bankami iz člena 117(2) in mednarodnimi organizacijami iz člena 118;

▌

(v) nefinančnimi družbami, strankami na drobno ter MSP;

(vi) kreditnimi zadrugami, ki jih odobri pristojni organ, osebnimi investicijskimi podjetji in strankami, ki so posredniki pri vlogah, če ta sredstva ne spadajo pod točko (b) tega odstavka;

(d) ***zapadla denarna sredstva iz poslov*** s preostalo zapadlostjo ***najmanj*** šest mesecev, ***vendar*** manj kot eno leto ▌ z:

(i) ECB ali centralno banko države članice;

(ii) centralno banko tretje države;

(iii) finančnimi strankami;

(e) bilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, s preostalo zapadlostjo ***najmanj*** šest mesecev, ***vendar*** manj kot eno leto;

(f) sredstva, obremenjena za preostalo zapadlost ***najmanj*** šest mesecev, ***vendar*** manj kot eno leto, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členi 428ae do 428ah, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporablja višji faktor potrebnega stabilnega financiranja***, ki bi se uporabljal za ta sredstva, če ne bi bila*** ▌ obremenjena;

(g) vsa druga sredstva s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, razen če ni drugače določeno v členih 428r do 428ac.

Člen 428ae

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 55 %

Za neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 55 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 55 %, ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428af

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 65 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 65 %:

(a) neobremenjeni krediti, zavarovani s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ali neobremenjeni stanovanjski krediti, za katere v celoti jamči primeren dajalec zavarovanja iz točke (e) člena 129(1), s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, pod pogojem, da se tem kreditom dodeli utež tveganja 35 % ali manj v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(b) neobremenjeni krediti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen kreditov za finančne stranke in kreditov iz členov 428r do 428ad, pod pogojem, da se tem kreditom dodeli utež tveganja 35 % ali manj v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3.

Člen 428ag

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 85 %

Za naslednja sredstva ***in zunajbilančne postavke*** se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 85 %:

(a) vsa sredstva ***in zunajbilančne postavke***, vključno z denarnimi sredstvi, dana kot začetno kritje za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členom 428ah, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporabi višji faktor potrebnega stabilnega financiranja***, ki bi se za ta sredstva uporabljal, če ne bi bila*** obremenjena;

(b) vsa sredstva in zunajbilančne postavke, vključno z denarnimi sredstvi, dana kot prispevek v jamstveni sklad CNS, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členom 428ah, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporablja višji faktor potrebnega stabilnega financiranja za neobremenjena sredstva;

(c) neobremenjeni krediti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen kreditov za finančne stranke in kreditov iz ***členov*** 428r do 428af, ki so zapadli pred manj kot 90 dnevi in ki jim je dodeljena utež tveganja več kot 35 % v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(d) bilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, s preostalo zapadlostjo enega leta ali več;

(e) neobremenjeni vrednostni papirji s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, pri katerih ni prišlo do neplačila v skladu s členom 178 in ki ne izpolnjujejo pogojev za likvidna sredstva na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(f) neobremenjeni lastniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na borzi, ki niso primerni za sredstva stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(g) ***fizično*** blago, s katerim se trguje, vključno z zlatom, razen izvedenih finančnih instrumentov na blago***;***

(h) sredstva, obremenjena s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, v kritnem premoženju, financiranem s kritimi obveznicami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES ali s kritimi obveznicami, ki izpolnjujejo zahteve glede upravičenosti do obravnave iz člena 129(4) ali (5) te uredbe.

Člen 428ah

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 %

1. Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 %:

   (a) vsa sredstva, obremenjena za preostalo zapadlost enega leta ali več, razen če je v tem poglavju določeno drugače;

   (b) vsa sredstva, ki niso navedena v členih 428r do 428ag, vključno s krediti za finančne stranke s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več, nedonosne ***izpostavljenosti***, postavke, odbite od ***kapitala***, stalna sredstva, lastniški finančni instrumenti, s katerimi se ne trguje na borzi, zadržane obresti, zavarovalna sredstva, vrednostni papirji, pri katerih je prišlo do neplačila.

I

2. Institucije uporabijo faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 % za razliko, če je ta pozitivna, med vsoto ***poštenih*** vrednosti po vseh nizih pobotov s pozitivno ***pošteno*** vrednostjo in vsoto ***poštenih*** vrednosti vseh nizov pobotov z negativno ***pošteno*** vrednostjo, izračunano v skladu s členom 428d.

Za izračun iz prvega pododstavka se uporabljata naslednji pravili:

(a) gibljivo kritje, ki ga institucije prejmejo od svojih nasprotnih strank, se odšteje od ***poštene*** vrednosti niza pobotov s pozitivno ***pošteno*** vrednostjo, kadar se zavarovanje s premoženjem, prejeto kot gibljivo kritje, ***na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1)*** šteje za sredstva stopnje 1, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ter kadar so institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti navedeno zavarovanje s premoženjem;

(b) vse gibljivo kritje, ki ga institucije dajo svojim nasprotnim strankam, se odšteje od ***poštene*** vrednosti niza pobotov z negativno ***pošteno*** vrednostjo.

POGLAVJE 5

Odstopanje za majhne in nekompleksne institucije

Člen 428ai

Odstopanje za majhne in nekompleksne institucije

Z odstopanjem od poglavij 3 in 4 se lahko majhne in nekompleksne institucije ob predhodnem dovoljenju njihovega pristojnega organa odločijo, da izračunajo razmerje med razpoložljivim stabilnim financiranjem institucije iz poglavja 6 in potrebnim stabilnim financiranjem institucije iz poglavja 7 ter ga izrazijo kot odstotek.

Pristojni organ lahko od majhne in nekompleksne institucije zahteva, da zahtevo glede neto stabilnega financiranja izpolni na podlagi razpoložljivega stabilnega financiranja institucije iz poglavja 3 in potrebnega stabilnega financiranja institucije iz poglavja 4, če meni, da se s poenostavljeno metodologijo ne da ustrezno oceniti tveganja financiranja te institucije.

POGLAVJE 6

Razpoložljivo stabilno financiranje za poenostavljeni izračun količnika neto stabilnega financiranja

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 428aj

Poenostavljeni izračun zneska razpoložljivega stabilnega financiranja

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se znesek razpoložljivega stabilnega financiranja izračuna z množenjem knjigovodske vrednosti različnih kategorij ali vrst obveznosti in kapitala s faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Skupni znesek razpoložljivega stabilnega financiranja je vsota tehtanih zneskov obveznosti in kapitala.

2. Obveznice in drugi dolžniški vrednostni papirji, ki jih izda institucija in se prodajajo izključno na trgu za male vlagatelje ter so na računu za male vlagatelje, lahko štejejo, kot da spadajo v ustrezno kategorijo vlog na drobno. Uvedejo se takšne omejitve, da teh instrumentov ne morejo kupiti ali imeti stranke, ki niso stranke na drobno.

Člen 428ak

Preostala zapadlost obveznosti ali kapitala

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, institucije za določitev faktorjev razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, upoštevajo preostalo pogodbeno zapadlost svojih obveznosti in kapitala.

2. Institucije pri določanju preostale zapadlosti obveznosti ali kapitala upoštevajo obstoječe opcije. To storijo ob predpostavki, da bo nasprotna stranka nakupne opcije izkoristila na najzgodnejši možni datum. Pri opcijah, ki se lahko izvršijo po diskrecijski presoji institucije, institucija in pristojni organi upoštevajo dejavnike ugleda, ki bi lahko omejili možnost institucije, da ne izvrši opcije, zlasti tržna pričakovanja, da bi morale institucije nekatere obveznosti izpolniti pred njihovo zapadlostjo.

3. Institucije obravnavajo vloge z določenim odpovednim rokom v skladu z njihovim odpovednim rokom, vezane vloge pa v skladu z njihovo preostalo zapadlostjo. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena institucije pri določanju preostale zapadlosti vezanih vlog na drobno ne upoštevajo opcij za predčasne dvige, pri katerih mora vlagatelj za predčasne dvige, ki jih opravi v manj kot enem letu, plačati materialno kazen, kot je določena v delegiranem aktu iz člena 460(1).

4. Za določitev faktorjev razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, se za obveznosti s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več kateri koli del, ki zapade v manj kot šestih mesecih, in kateri koli del, ki zapade v obdobju od šestih mesecev do enega leta, obravnava, kot da ima preostalo zapadlost manj kot šest mesecev oziroma od šestih mesecev do enega leta.

Oddelek 2

Faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja

Člen 428al

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %

1. Če v tem oddelku ni določeno drugače, se za vse obveznosti brez navedene zapadlosti, vključno s kratkimi pozicijami in pozicijami z neopredeljeno zapadlostjo, uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %, razen za:

(a) odložene obveznosti za davek, ki se obravnavajo v skladu s prvim možnim datumom, na katerega bi se te obveznosti lahko realizirale;

(b) manjšinske deleže, ki se obravnavajo v skladu z obdobjem veljavnosti zadevnega instrumenta.

2. Za odložene obveznosti za davek in manjšinske deleže iz odstavka 1 se uporablja eden od naslednjih faktorjev:

(a) 0 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža manj kot eno leto;

(b) 100 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža eno leto ali več.

3. Za naslednje obveznosti se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %:

(a) obveznosti iz nakupa finančnih instrumentov, tujih valut in blaga, ki zapadejo na dan sklenitve posla, za katere se pričakuje, da bodo poravnane v standardnem obdobju poravnave ali v obdobju, ki je običajno za zadevno izmenjavo ali vrsto posla, ali ki še niso poravnane, vendar se še vedno pričakuje, da bodo;

(b) obveznosti, ki so opredeljene kot soodvisne s sredstvi v skladu s členom 428f;

(c) obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki jih zagotovijo:

(i) ECB ali centralna banka države članice;

(ii) centralna banka tretje države;

(iii) finančne stranke;

(d) vse druge obveznosti in kapitalske postavke ali instrumenti, ki niso navedeni v tem členu in členih 428am do 428ap.

4. Institucije uporabijo faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 % za absolutno vrednost razlike, če je ta negativna, med vsoto poštenih vrednosti skozi vse nize pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo in vsoto poštenih vrednosti skozi vse nize pobotov z negativno pošteno vrednostjo, izračunano v skladu s členom 428d.

Za izračun iz prvega pododstavka se uporabljata naslednji pravili:

(a) gibljivo kritje, ki ga institucije prejmejo od svojih nasprotnih strank, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo, kadar se zavarovanje s premoženjem, prejeto kot gibljivo kritje, na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) šteje za sredstva stopnje 1, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ter kadar so institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti navedeno zavarovanje s premoženjem;

(b) vse gibljivo kritje, ki ga institucije dajo svojim nasprotnim strankam, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov z negativno pošteno vrednostjo.

Člen 428am

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 50 %

Za naslednje obveznosti se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 50 %:

(a) prejete vloge, ki izpolnjujejo merila za vloge za operativne namene, kot je določeno v delegiranem aktu iz člena 460(1);

(b) obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki jih zagotovijo:

(i) enota centralne ravni države članice ali tretje države;

(ii) enote regionalne ali lokalne ravni države članice ali tretje države;

(iii) subjekti javnega sektorja države članice ali tretje države;

(iv) multilateralne razvojne banke iz člena 117(2) in mednarodne organizacije iz člena 118;

(v) nefinančne podjetniške stranke;

(vi) kreditne zadruge, ki jih odobri pristojni organ, osebna investicijska podjetja in stranke, ki so posredniki pri vlogah, z izjemo prejetih vlog, ki izpolnjujejo merila za vloge za operativne namene, kot je določeno v delegiranem aktu iz člena 460(1).

Člen 428an

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 90 %

Za vpogledne vloge na drobno, vloge na drobno z določenim odpovednim rokom, krajšim od enega leta, in vezane vloge na drobno s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki izpolnjujejo ustrezna merila za druge vloge na drobno iz delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 90 %.

Člen 428ao

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 95 %

Za vpogledne vloge na drobno, vloge na drobno z določenim odpovednim rokom, krajšim od enega leta, in vezane vloge na drobno s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki izpolnjujejo ustrezna merila za stabilne vloge na drobno iz delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 95 %.

Člen 428ap

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 100 %

Za naslednje obveznosti ter kapitalske postavke in instrumente se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 100 %:

(a) postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije pred uporabo prilagoditev na podlagi členov 32 do 35, odbitkov na podlagi člena 36 ter izvzetij in drugih možnosti iz členov 48, 49 in 79;

(b) postavke dodatnega temeljnega kapitala institucije pred odbitkom postavk iz člena 56 in pred uporabo člena 79, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi se izvršile, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(c) postavke dodatnega kapitala institucije pred odbitki iz člena 66 in pred uporabo člena 79 s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi se izvršile, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(d) katere koli druge kapitalske instrumente institucije s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi se izvršile, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(e) katera koli druga zavarovana in nezavarovana posojila in obveznosti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, vključno z vezanimi vlogami, razen če ni drugače določeno v členih 428al do 428ao.

POGLAVJE 7
Potrebno stabilno financiranje za poenostavljeni izračun količnika neto stabilnega financiranja

Oddelek 1
Splošne določbe

Člen 428aq
Poenostavljeni izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se znesek potrebnega stabilnega financiranja za majhne in nekompleksne institucije izračuna z množenjem knjigovodske vrednosti različnih kategorij ali vrst sredstev in zunajbilančnih postavk s faktorji potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Skupni znesek potrebnega stabilnega financiranja je vsota tehtanih zneskov sredstev in zunajbilančnih postavk.

2. Iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja se izključijo sredstva, ki so si jih institucije izposodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in so izkazana v njihovih bilancah stanja ter ki jih nimajo v dejanski lasti.

Sredstva, ki so si jih institucije izposodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in niso izkazana v njihovih bilancah stanja, a jih imajo v dejanski lasti, so predmet faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2.

3. Sredstva, ki so jih institucije posodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in ki jih obdržijo v dejanski lasti, četudi ne ostanejo v njihovi bilanci stanja, se za namene tega poglavja obravnavajo kot obremenjena sredstva in so predmet faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Taka sredstva se sicer izključijo iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja.

4. Za sredstva, ki so obremenjena za preostalo zapadlost šestih mesecev ali več, se določi ali faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se v skladu z oddelkom 2 uporabil za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena, ali pa faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se sicer uporablja za ta obremenjena sredstva, odvisno od tega, kateri faktor je večji. Enako velja v primeru, ko je preostala zapadlost obremenjenih sredstev krajša od preostale zapadlosti posla, ki je vir obremenitve.

Za sredstva, ki jim je do izteka obdobja obremenitve ostalo manj kot šest mesecev, se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi v skladu z oddelkom 2 za enaka sredstva, če ne bi bila obremenjena.

5. Če institucija ponovno uporabi ali ponovno zastavi sredstvo, ki je bilo izposojeno, vključno v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in ki se obračuna za zunajbilančne postavke, se posel, na podlagi katerega je bilo to sredstvo izposojeno, obravnava kot obremenjen, kolikor ta posel ne more zapasti, če institucija ne vrne izposojenega sredstva.

6. Za neobremenjena sredstva štejejo naslednja sredstva:

(a) sredstva, vključena v skupino, ki so na voljo za takojšno uporabo kot zavarovanje s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi kreditnih linij, ki jih ima na voljo institucija, za katere so obveznosti odobrene ali, če skupino upravlja centralna banka, neodobrene, vendar še ne financirane, vključno s sredstvi, ki jih ima kreditna institucija pri centralni instituciji v zadružni mreži ali institucionalni shemi za zaščito vlog;

(b) sredstva, ki jih je institucija prejela kot zavarovanje s premoženjem za namene zmanjševanja kreditnega tveganja pri zavarovanih kreditnih poslih, zavarovanih poslih financiranja ali poslih izmenjave zavarovanja ter ki jih institucija lahko odtuji;

(c) sredstva, pripisana izdaji kritih obveznic kot neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem.

Institucije za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka predpostavljajo, da so sredstva v skupini obremenjena, in sicer po pravilu naraščajoče likvidnosti, pri čemer upoštevajo razvrstitev sredstev glede likvidnosti ***iz delegiranega akta iz člena 460(1), začenši s sredstvi, ki niso primerna za likvidnostni blažilnik.***

7. V primeru nestandardnih, začasnih dejavnosti, ki jih izvaja ECB, centralna banka države članice ali centralna banka tretje države, da bi izpolnila svoj mandat v obdobju finančnih pretresov na trgih ali v izrednih makroekonomskih okoliščinah, se zmanjšan faktor potrebnega stabilnega financiranja lahko dodeli naslednjim sredstvom:

(a) z odstopanjem od člena 428aw in od točke (a) člena 428az(1) sredstvom, obremenjenim za dejavnosti iz tega pododstavka,

(b) z odstopanjem od člena 428aw in od točke (b) člena 428ay denarnim sredstvom, ki izvirajo iz dejavnosti iz tega pododstavka.

Pristojni organi ***v dogovoru*** s centralno banko***, ki je nasprotna stranka v poslu,*** določijo faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi za ***sredstva iz točk (a) in (b) prvega pododstavka. Za*** obremenjena sredstva ***iz točke (a) prvega pododstavka faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi,*** ni nižji od faktorja potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se v skladu z oddelkom 2 uporabljal za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena***.***

Pri uporabi zmanjšanega faktorja potrebnega stabilnega financiranja v skladu z drugim pododstavkom pristojni organi pazljivo spremljajo učinek tega zmanjšanega faktorja na pozicije stabilnega financiranja institucije in po potrebi sprejmejo ustrezne nadzorniške ukrepe.

8. Institucije iz drugih delov izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja v skladu s tem poglavjem izključijo sredstva, povezana z zavarovanjem s premoženjem, ki je priznano kot gibljivo kritje, dano v skladu s točko (b) člena 428k(4) in členom 428ah(2), ali kot predloženo začetno kritje ali kot prispevek v jamstveni sklad CNS v skladu s točkama (a) in (b) člena 428ag, da se prepreči dvojno štetje.

9. Institucije v izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja vključijo finančne instrumente, tuje valute in blago, za katere je nakupno naročilo izvršeno. Iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja izključijo finančne instrumente, tuje valute in blago, za katere je prodajno naročilo izvršeno, pod pogojem, da ti posli v bilanci stanja institucije niso izkazani kot izvedeni finančni instrumenti ali zavarovani posli financiranja in da bodo ti posli izkazani v bilanci stanja institucije, ko bodo poravnani.

10. Pristojni organi lahko določijo, da se faktorji potrebnega stabilnega financiranja uporabijo pri zunajbilančnih izpostavljenostih, ki niso navedene v tem poglavju, in tako zagotovijo, da imajo institucije ustrezen znesek razpoložljivega stabilnega financiranja za delež izpostavljenosti, za katere se pričakuje, da jih bo treba financirati v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja. Za določitev teh faktorjev pristojni organi zlasti upoštevajo pomembno škodo za ugled institucije, ki bi lahko nastala, če tega financiranja ne bi zagotovila.

Pristojni organi EBA najmanj enkrat na leto poročajo o vrstah zunajbilančnih izpostavljenosti, za katere so določili faktorje potrebnega stabilnega financiranja. V zadevnem poročilu tudi pojasnijo metodologijo, uporabljeno za določitev teh faktorjev.

Člen 428ar

Preostala zapadlost sredstva

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, institucije za določitev faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo za njihova sredstva in zunajbilančne postavke v skladu z oddelkom 2, upoštevajo preostalo pogodbeno zapadlost svojih sredstev in zunajbilančnih poslov.

2. Institucije sredstva, ki so ločena v skladu s členom 11(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, obravnavajo glede na izpostavljenost teh sredstev iz naslova osnovnega instrumenta. Vendar institucije za ta sredstva uporabijo višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, odvisno od obdobja obremenitve, ki ga določijo pristojni organi, ki preučijo zmožnost institucije za prosto odtujitev ali izmenjavo takih sredstev ter ročnost obveznosti strank institucij, na katere se nanaša zahteva glede ločevanja.

3. Institucije pri izračunu preostale zapadlosti sredstva upoštevajo opcije, in sicer ob predpostavki, da bo izdajatelj ali nasprotna stranka izkoristil vsako opcijo za podaljšanje zapadlosti zadevnega sredstva. Pri opcijah, ki se lahko izvršijo po diskrecijski presoji institucije, institucija in pristojni organi upoštevajo faktorje ugleda, ki bi lahko omejili možnost institucije, da ne izvrši opcije, zlasti pričakovanja trga in strank, da bi morala institucija zapadlost nekaterih sredstev podaljšati na datum zapadlosti.

4. Za amortizacijo kreditov s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več se z namenom določitve faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, za deleže, ki zapadejo v manj kot šestih mesecih ali v času od šestih mesecev do enega leta, šteje, da ima preostalo zapadlost manj kot šest mesecev oziroma od šest mesecev do enega leta.

Oddelek 2
Faktorji potrebnega stabilnega financiranja

Člen 428as
Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %

1. Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %:

(a) neobremenjena sredstva, ki so primerna za visokokakovostna likvidna sredstva stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ne glede na to, ali so skladna z operativnimi zahtevami, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) vse rezerve, ki jih ima institucija pri ECB, centralni banki države članice ali centralni banki tretje države, vključno z obveznimi in presežnimi rezervami;

(c) vse terjatve do ECB, centralne banke države članice ali centralne banke tretje države s preostalo zapadlostjo, krajšo od šestih mesecev;

(d) sredstva, ki so opredeljena kot soodvisna z obveznostmi v skladu s členom 428f.

2. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 1 se lahko pristojni organi v dogovoru z zadevno centralno banko odločijo uporabiti višji faktor potrebnega stabilnega financiranja za obvezne rezerve, zlasti ob upoštevanju, v kakšnem obsegu so potrebne rezerve v enoletnem obdobju in z njimi povezano stabilno financiranje.

Pri podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretji državi, kjer za obvezne rezerve centralne banke velja višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu z zahtevo glede neto stabilnih virov financiranja, določeno v nacionalni zakonodaji zadevne tretje države, se ta višji faktor potrebnega stabilnega financiranja upošteva za namene konsolidacije.

Člen 428at

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 %

1. Za neporabljeni del odobrenih kreditnih aranžmajev in okvirnega likvidnostnega kredita, določenih v delegiranem aktu iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 %.

2. Institucije za vse nize pobotov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih uporabijo faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 % za absolutno pošteno vrednost navedenih nizov pobotov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki je bruto vrednost brez danih zavarovanj s premoženjem, kadar imajo ti nizi pobotov negativno pošteno vrednost. Za namene tega odstavka institucije določijo pošteno vrednost kot bruto vrednost brez danih zavarovanj s premoženjem ali plačil in prejemkov poravnav, povezanih s spremembami tržne vrednosti takih pogodb.

Člen 428au

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 10 %

Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 10 %:

(a) neobremenjena sredstva, primerna za izjemno visokokakovostne krite obveznice stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) zunajbilančne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem, iz Priloge I.

Člen 428av

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 20 %

Za neobremenjena sredstva, primerna za sredstva stopnje 2A na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), in neobremenjene delnice ali enote v KNP na podlagi navedenega delegiranega akta se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 20 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428aw

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 50 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 50 %:

(a) zavarovani in nezavarovani krediti, ki imajo preostalo zapadlost manj kot eno leto in so obremenjeni manj kot eno leto,

(b) vsa druga sredstva s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, razen če ni drugače določeno v členih 428as do 428av;

(c) sredstva, obremenjena za preostalo zapadlost najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členi 428ax, 428ay in 428az, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporabi višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se za ta sredstva uporabljal, če ne bi bila obremenjena.

Člen 428ax

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 55 %

Za sredstva, ki so primerna za sredstva stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), in delnice ali enote v KNP na podlagi navedenega delegiranega akta se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 55 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu, če so obremenjeni manj kot eno leto.

Člen 428ay

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 85 %

Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 85 %:

(a) ***vsa sredstva in zunajbilančne postavke, vključno z denarnimi sredstvi, dana kot začetno kritje za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih ali dana kot prispevek v jamstveni sklad CNS, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členom 428az, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporabi višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se za ta sredstva uporabljal, če ne bi bila obremenjena;***

(b) ***neobremenjeni krediti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen kreditov za finančne stranke, ki so zapadli pred manj kot 90 dnevi;***

(c) ***bilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, s preostalo zapadlostjo enega leta ali več;***

(d) ***neobremenjeni vrednostni papirji s preostalo zapadlostjo enega leta ali več,*** pri katerih ni prišlo do neplačila ***v skladu s členom 178 in ki ne izpolnjujejo pogojev za likvidna sredstva na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);***

(e) neobremenjeni lastniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na borzi, ki niso primerni za sredstva stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(f) fizično blago, s katerim se trguje, vključno z zlatom, razen izvedenih finančnih instrumentov na blago.

Člen 428az
Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 %

1. Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 %:

(a) vsa sredstva, obremenjena za preostalo zapadlost enega leta ali več;

(b) vsa sredstva, ki niso navedena v členih 428as do 428ay, vključno s krediti za finančne stranke s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več, nedonosne izpostavljenosti, postavke, odbite od kapitala, stalna sredstva, lastniški finančni instrumenti, s katerimi se ne trguje na borzi, zadržane obresti, zavarovalna sredstva, vrednostni papirji, pri katerih je prišlo do neplačila.

2. Institucije uporabijo faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 % za razliko, če je ta pozitivna, med vsoto poštenih vrednosti po vseh nizih pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo in vsoto poštenih vrednosti vseh nizov pobotov z negativno pošteno vrednostjo, izračunano v skladu s členom 428d.

Za izračun iz prvega pododstavka se uporabljata naslednji pravili:

(a) gibljivo kritje, ki ga institucije prejmejo od svojih nasprotnih strank, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo, kadar se zavarovanje s premoženjem, prejeto kot gibljivo kritje, na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) šteje za sredstva stopnje 1, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ter kadar so institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti navedeno zavarovanje s premoženjem;

(b) vse gibljivo kritje, ki ga institucije dajo svojim nasprotnim strankam, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov z negativno pošteno vrednostjo.“;

(117) del 7 se nadomesti z naslednjim:

„DEL 7
FINANČNI VZVOD

Člen 429
Izračun količnika finančnega vzvoda

1. Institucije izračunajo količnik finančnega vzvoda po metodi, ki je določena v odstavkih 2, 3 in 4.

2. Količnik finančnega vzvoda se izračuna kot mera kapitala institucije, deljena z mero skupne izpostavljenosti te institucije, in se izrazi kot odstotek.

Institucije izračunajo količnik finančnega vzvoda na zadnji referenčni datum poročanja.

3. Za namene odstavka 2 je mera kapitala temeljni kapital.

4. Za namene odstavka 2 je mera skupne izpostavljenosti vsota vrednosti izpostavljenosti:

(a) sredstev, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in pozicij iz člena 429e, izračunanih v skladu s členom 429b(1);

(b) pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, vključno z zunajbilančnimi pogodbami in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, izračunanih v skladu s členoma 429c in 429d;

(c) pribitkov za kreditno tveganje nasprotne stranke v zvezi s posli financiranja z vrednostnimi papirji, vključno z zunajbilančnimi, izračunanih v skladu s členom 429e;

(d) zunajbilančnih postavk, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja z vrednostnimi papirji in pozicij iz členov 429d in 429g, izračunanih v skladu s členom 429f;

(e) običajnih nakupov ali prodaj, ki čakajo na poravnavo, izračunanih v skladu s členom 429g.

Institucije posle z dolgim rokom poravnave obravnavajo v skladu s točkami (a) do (d) prvega pododstavka, kakor je ustrezno.

Institucije lahko zmanjšajo ***vrednosti izpostavljenosti*** iz ***točk (a) in (d) prvega pododstavka*** za ***ustrezen*** znesek splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja za bilančne ***in*** zunajbilančne postavke ob upoštevanju spodnjega praga ***0, kadar je bil na podlagi popravkov zaradi kreditnega tveganja zmanjšan temeljni kapital.***

5. Z odstopanjem od točke (d) odstavka 4 se uporabljajo naslednje določbe:

(a) izvedeni finančni instrument, ki se v skladu s točko (d) odstavka 4 šteje za zunajbilančno postavko, vendar se v skladu z veljavnim računovodskim okvirom obravnava kot izvedeni finančni instrument, se obravnava tako, kot je določeno v navedeni točki;

(b) kadar stranka institucije, ki deluje kot klirinški član, sklene posel z izvedenimi finančnimi instrumenti neposredno s CNS in institucija jamči za uspešnost trgovalnih izpostavljenosti svoje stranke do CNS, ki izhajajo iz zadevnega posla, institucija svojo izpostavljenost, ki izhaja iz jamstva v skladu s točko (b) odstavka 4, izračuna, kot da je navedena institucija sklenila posel neposredno s stranko, tudi kar zadeva prejetje ali zagotovitev gibljivega kritja v obliki denarnih sredstev.

Obravnava iz točke (b) prvega pododstavka se uporablja tudi za institucijo, ki ima vlogo stranke višjega nivoja, ki jamči za uspešnost trgovalnih izpostavljenosti svoje stranke.

Za namene točke (b) prvega pododstavka in drugega pododstavka tega odstavka lahko institucije povezani subjekt štejejo za stranko samo, kadar zadevni subjekt ne spada v obseg regulativne konsolidacije na ravni, na kateri se uporablja zahteva iz točke (d) člena 92(3).

6. Za namene točke (e) odstavka 4 tega člena in člena 429g ‚običajni nakup ali prodaja' pomeni nakup ali prodajo vrednostnega papirja v skladu s pogodbami, ki zahtevajo izročitev vrednostnega papirja v roku, ki ga na splošno določa pravo ali običaj na zadevnem trgu.

7. Razen če ni v tem delu izrecno drugače določeno, institucije izračunajo mero skupne izpostavljenosti v skladu z naslednjima načeloma:

(a) zavarovanja s stvarnim ali finančnim premoženjem, jamstva ali sredstva, kupljena za zmanjšanje kreditnih tveganj, se ne uporabijo za zmanjšanje mere skupne izpostavljenosti;

(b) sredstva se ne pobotajo z obveznostmi.

8. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 7 lahko institucije zmanjšajo vrednost izpostavljenosti kredita za predfinanciranje ali vmesnega kredita, in sicer s pozitivnim stanjem na varčevalnem računu dolžnika, ki mu je bil odobren kredit, in v mero skupne izpostavljenosti vključijo le tako dobljeni znesek, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) odobritev kredita je odvisna od odprtja varčevalnega računa pri instituciji, ki odobri kredit, pri čemer tako kredit kot varčevalni račun ureja enaka sektorska zakonodaja;

(b) v celotnem času trajanja kredita dolžnik z varčevalnega računa ne more dvigniti ne delnega ne celotnega zneska;

(c) institucija lahko v primerih, ki jih ureja sektorska zakonodaja iz točke (a), vključno s primerom dolžnikovega neplačevanja ali insolvenčnosti, brezpogojno in nepreklicno uporabi znesek na varčevalnem računu za poravnavo vseh terjatev, ki izvirajo iz kreditne pogodbe.

‚Kredit za predfinanciranje‘ ali ‚vmesni kredit‘ pomeni kredit, ki se kreditojemalcu odobri za omejeno obdobje, da lahko premosti finančne vrzeli, dokler se mu v skladu z merili iz sektorske zakonodaje, ki ureja te posle, ne odobri končni kredit.

Člen 429a

Izpostavljenosti, izključene iz mere skupne izpostavljenosti

1. Z odstopanjem od ▌ člena 429(4) lahko institucija iz svoje mere skupne izpostavljenosti izključi katero koli od naslednjih izpostavljenosti:

   (a) zneske, ki se odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (d) člena 36(1);

   (b) sredstva, ki se odbijejo pri izračunu mere kapitala iz člena 429(3);

   (c) izpostavljenosti, ki se jim v skladu s členom 113(6) ***ali (7)*** dodeli utež tveganja 0 %;

   (d) kadar je institucija javna razvojna kreditna institucija, izpostavljenosti, ki izhajajo iz sredstev, ki predstavljajo terjatve do enote ***centralne, regionalne ali lokalne ravni*** ali subjektov javnega sektorja v zvezi z naložbami javnega sektorja ***in promocijskimi krediti***;

   (e) ***kadar institucija ni javna razvojna kreditna institucija, dele*** izpostavljenosti, ki izhajajo iz promocijskih kreditov, ki se prenesejo na druge kreditne institucije ▌ ;

(f) zajamčene dele izpostavljenosti, ki izhajajo iz izvoznih kreditov in izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

(i) jamstvo zagotovi ***primerni dajalec osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s členoma 201 in 202, med drugim tudi*** izvozne ***agencije*** ali ***enote*** centralne ravni države;

(ii) za zavarovani del izpostavljenosti se v skladu s členom 114***(2) ali (4)*** ali členom 116(4) uporablja utež tveganja 0 %;

(g) kadar je institucija klirinški član KCNS, trgovalne izpostavljenosti te institucije, če se kliring zanje opravi prek navedene KCNS in izpolnjujejo pogoje iz točke (c) člena 306(1);

(h) kadar je institucija stranka višjega nivoja v okviru večnivojske strukture strank, trgovalne izpostavljenosti do klirinškega člana ali subjekta, ki je v razmerju do te institucije stranka višjega nivoja, če so izpolnjeni pogoji iz člena 305(2) in če institucija svojim strankam ni dolžna povrniti morebitnih izgub v primeru neplačila klirinškega člana ali KCNS;

(i) fiduciarna sredstva, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) v skladu s členom 10 Direktive 86/635/EGS so skladno z nacionalnimi splošno sprejetimi računovodskimi načeli pripoznana v bilanci stanja institucije;

(ii) izpolnjujejo merila za nepripoznanje iz mednarodnega standarda ***računovodskega poročanja*** (***MSRP***) ***9,*** kakor se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;

(iii) izpolnjujejo merila za nekonsolidacijo iz MSRP 10, kakor se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, kadar je to primerno;

(j) ***izpostavljenosti***, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) so izpostavljenosti do subjekta javnega sektorja;

(ii) obravnavajo se v skladu s členom 116(4);

(iii) izhajajo iz vlog, ki jih je institucija pravno zavezana prenesti na subjekt javnega sektorja iz točke (i) za namene financiranja naložb splošnega interesa;

(k) presežno zavarovanje s premoženjem, vloženo pri tripartitnih agentih, ki ni bilo posojeno;

(l) ***kadar*** institucija v okviru veljavnega računovodskega okvira pripozna gibljivo kritje, plačano svoji nasprotni stranki v denarnih sredstvih, kot sredstvo, ki je terjatev, tako sredstvo, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (e) člena 429c(3);

(m) ***listinjene*** izpostavljenosti iz tradicionalnega listinjenja, ki izpolnjujejo pogoje za prenos pomembnega deleža tveganja iz člena 244(2);

(n) naslednje izpostavljenosti do centralne banke institucije, v zvezi s posli, sklenjenimi po tem, ko je izvzetje začelo veljati, in za katere veljajo pogoji iz odstavkov 5 in 6:

(i) kovanci in bankovci, ki v pristojnosti centralne banke pomenijo uradno valuto,

(ii) sredstva, ki predstavljajo terjatve do centralne banke, vključno z rezervami pri centralni banki;

(o) če ima institucija dovoljenje v skladu s členom 16 in točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, izpostavljenosti institucije zaradi pomožnih bančnih storitev iz točke (a) oddelka C Priloge k navedeni uredbi, ki so neposredno povezane z osnovnimi ali pomožnimi storitvami iz oddelkov A in B navedene priloge;

(p) če je institucija imenovana v skladu s točko (b) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, izpostavljenosti institucije zaradi pomožnih bančnih storitev iz točke (a) oddelka C Priloge k navedeni uredbi, ki so neposredno povezane z osnovnimi ali pomožnimi storitvami centralne depotne družbe, ki ima dovoljenje v skladu s členom 16 navedene uredbe, iz oddelkov A in B navedene priloge.

Institucije za namene točke (m) prvega pododstavka v mero skupne izpostavljenosti vključijo kakršno koli zadržano izpostavljenost.

2. Za namene točk (d***) in (e***) odstavka 1 ‚javna razvojna kreditna institucija‘ pomeni kreditno institucijo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) ustanovila jo je ▌ enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice;

(b) njena dejavnost je omejena na napredek glede določenih ciljev finančne, socialne ali gospodarske javne politike v skladu z zakoni in določbami, ki urejajo to institucijo, ***vključno z določbami statuta,*** na ne***konkurenčni osnovi***;

(c) ***njen*** cilj ni povečanje dobička ali tržnega deleža;

(d) ***v skladu*** s pravili državne pomoči Unije mora enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države zagotoviti preživetje kreditne institucije ali posredno ali neposredno zajamčiti najmanj 90 % kapitalskih zahtev, zahtev glede virov financiranja ali ***odobrenih promocijskih kreditov*** kreditne institucije;

(e) ***ne sprejema*** kritih vlog, kakor so opredeljene v točki (5) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU ali v nacionalni zakonodaji, ki izvaja navedeno direktivo, ***ki bi se lahko razvrstile kot vezane vloge z določenim odpovednim rokom ali varčevalne vloge potrošnikov v smislu točke (a) člena 3 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta***[*].

Za namene točke (b) prvega pododstavka lahko cilji javne politike vključujejo določbe o financiranju za promocijske ali razvojne namene za specifične gospodarske sektorje ali geografska območja zadevne države članice.

Za namene točk (d) in (e) prvega pododstavka in brez poseganja v pravila Unije za državne pomoči ter z njim povezane obveznosti držav članic lahko pristojni organi na zahtevo institucije organizacijsko, strukturno in finančno neodvisno ter samostojno enoto te institucije obravnavajo kot javno razvojno kreditno institucijo, če ta enota izpolnjuje vse pogoje iz prvega pododstavka in če taka obravnava ne vpliva na učinkovitost nadzora te institucije. Pristojni organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo in EBA, če se odločijo, da bodo za namene tega pododstavka enoto institucije obravnavali kot javno razvojno kreditno institucijo. Pristojni organ vsako leto pregleda tako odločitev.

3. Za namene točk (d) in (e) odstavka 1 in točke (d) odstavka 2 ‚promocijski kredit' pomeni kredit, ki ga odobri javna razvojna kreditna institucija ali subjekt, ki ga ustanovi enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice, neposredno ali prek posredniške kreditne institucije na nekonkurenčni in neprofitni podlagi, da bi pospeševali cilje javne politike centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice.

4. Institucije ne izključijo trgovalne izpostavljenosti iz točk (g) in (h) odstavka 1 tega člena, če ni izpolnjen pogoj iz tretjega pododstavka člena 429(5).

5. Institucije lahko izključijo izpostavljenosti, navedene v točki (n) odstavka 1, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) pristojni organ institucije je po posvetovanju z ustrezno centralno banko ugotovil in javno izjavil, da obstajajo izredne okoliščine, ki upravičujejo izključitev, da bi se tako olajšalo izvajanje monetarnih politik;

(b) izvzetje je odobreno za omejeno obdobje, ki ni daljše od enega leta.

6. Izpostavljenosti, ki se izključijo v skladu s točko (n) odstavka 1, izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

(a) denominirane so v isti valuti kot vloge, ki jih sprejema zadevna institucija;

(b) njihova povprečna zapadlost ne presega znatno povprečne zapadlosti vlog, ki jih sprejema zadevna institucija.

7. Če institucija, z odstopanjem od točke (d) člena 92(1), izključi izpostavljenosti iz točke (n) odstavka 1 tega člena, vedno izpolnjuje naslednjo zahtevo glede prilagojenega količnika finančnega vzvoda za obdobje trajanja izključitve:

$$aLR = 3\,\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

pri čemer je:

aLR = prilagojeni količnik finančnega vzvoda;

EM_{LR} = mera skupne izpostavljenosti institucije, kot je opredeljena v členu 429(4), vključno z izpostavljenostmi, izključenimi v skladu s točko (n) odstavka 1 tega člena; in

CB = znesek izpostavljenosti, izključenih v skladu s točko (n) odstavka 1 tega člena.

Člen 429b

Izračun vrednosti izpostavljenosti sredstev

1. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti sredstev, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in pozicij iz člena 429e, v skladu z naslednjima načeloma:

   (a) vrednost izpostavljenosti sredstev pomeni vrednost izpostavljenosti, kot je opredeljena v prvem stavku člena 111(1);

   ▌

   (b) posli financiranja z vrednostnimi papirji se ne pobotajo.

2. Dogovor o združevanju denarnih sredstev, ki ga ponuja institucija, ne krši pogoja iz točke (b) člena 429(7) samo, če dogovor izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) institucija, ki ponuja dogovor o združevanju denarnih sredstev, pozitivna in negativna stanja več posamičnih računov subjektov skupine, ki so vključeni v dogovor (‚izvirni računi‘), prenese na ločen, enoten račun in tako stanje izvirnih računov nastavi na nič;

(b) institucija ukrepe iz točke (a) tega pododstavka izvaja vsak dan.

Za namene tega odstavka in odstavka 3dogovor o združevanju denarnih sredstev pomeni dogovor, po katerem se pozitivna in negativna stanja več posamičnih računov združijo za namen upravljanja denarnih sredstev ali likvidnosti.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena dogovor o združevanju denarnih sredstev, ki ne izpolnjuje pogoja iz točke (b) navedenega odstavka, vendar izpolnjuje pogoj iz točke (a) navedenega odstavka, ne krši pogoja iz točke (***b***) ***člena 429(7),*** če dogovor izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) institucija ima v vsakem trenutku pravno izvršljivo pravico pobotati stanja izvirnih računov s prenosom na enotni račun;

(b) ni neusklajenosti zapadlosti med stanji izvirnih računov;

(c) institucija zaračunava ali plačuje obresti na podlagi skupnega stanja izvirnih ***računov***;

(d) pristojni organ institucije meni, da je pogostost prenosa stanj vseh izvirnih računov ustrezna za to, da se lahko v mero skupne izpostavljenosti vključi samo skupno stanje dogovora o združevanju denarnih sredstev.

4. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 1 lahko institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti denarnih terjatev in denarnih obveznosti iz naslova poslov financiranja z vrednostnimi papirji z isto nasprotno stranko na neto podlagi samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) posli imajo enak izrecno določen končni datum poravnave;

(b) pravica do pobota zneska, ki se dolguje nasprotni stranki, z zneskom, ki ga ***nasprotna stranka*** dolguje, je pravno izvršljiva v običajnem okviru poslovanja ter v primeru neplačila, insolventnosti in stečaja;

(c) nasprotne stranke nameravajo poravnati na neto podlagi ali izvesti hkratno poravnavo ali pa se za posle uporabi mehanizem poravnave, ki predstavlja funkcionalni ekvivalent neto poravnave.

5. Za namene točke (c) odstavka 4 lahko institucije štejejo, da mehanizem poravnave predstavlja funkcionalni ekvivalent neto poravnave samo, kadar je na datum poravnave neto rezultat denarnih tokov poslov v okviru navedenega mehanizma enak enemu samemu neto znesku v okviru neto poravnave in so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) posli se poravnajo prek istega sistema poravnave ***ali sistemov poravnave, ki uporabljajo skupno infrastrukturo za poravnavo***;

(b) ureditve poravnave so podprte z denarnimi sredstvi ali meddnevnimi kreditnimi produkti, katerih namen je zagotoviti, da se poravnave poslov izvedejo do konca delovnega dne;

(c) ***morebitna*** vprašanja v zvezi s stranjo vrednostnih papirjev v poslih financiranja z vrednostnimi papirji ne ovirajo zaključka neto poravnave denarnih terjatev in obveznosti.

Pogoj iz točke (c) prvega pododstavka je izpolnjen le, če bi lahko neizvršitev katerega koli posla financiranja z vrednostnimi papirji v mehanizmu poravnave odložila poravnavo samo ujemajoče denarne strani tega posla ali ustvarila obveznost do mehanizma poravnave, ki jo podpira povezani kreditni produkt.

Kadar je stran vrednostnih papirjev posla financiranja z vrednostnimi papirji v mehanizmu za poravnavo na koncu obdobja za poravnavo v mehanizmu neizvršena, institucije izločijo zadevni posel in z njim povezano denarno stran iz niza pobotov in ju obravnavajo na bruto osnovi.

Člen 429c

Izračun vrednosti izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti pogodb o izvedenih finančnih instrumenti, navedenih v Prilogi II, in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, vključno z zunajbilančnimi, v skladu z metodo iz oddelka 3 poglavja 6 naslova II dela 3.

   Institucije lahko pri izračunu vrednosti izpostavljenosti upoštevajo učinke pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu v skladu s členom 295. Institucije ne upoštevajo pobota med različnimi kategorijami produktov, vendar lahko izvajajo pobot znotraj kategorije produktov iz točke (25)(c) člena 272 in pobotajo kreditne izvedene finančne instrumente, kadar zanje velja pogodba o pobotu med različnimi kategorijami produktov iz točke (c) člena 295.

Institucije v mero skupne izpostavljenosti vključijo prodane opcije, tudi če se njihova vrednost izpostavljenosti lahko nastavi na nič v skladu z obravnavo iz člena 274(5).

2. Kadar predložitev zavarovanja s premoženjem, povezanega s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih, zmanjša znesek sredstev v okviru veljavnega računovodskega okvira, institucije to zmanjšanje razveljavijo.

3. Za namene odstavka 1 tega člena lahko institucije, ki računajo nadomestitvene stroške pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v skladu s členom 275, pripoznajo samo zavarovanje s premoženjem v obliki denarnih sredstev, ki ga od svojih nasprotnih strank prejmejo kot gibljivo kritje iz člena 275, kadar v okviru veljavnega računovodskega okvira gibljivo kritje še ni bilo pripoznano kot zmanjšanje vrednosti izpostavljenosti in kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) za posle brez kliringa prek KCNS se denarna sredstva, ki jih prejme nasprotna stranka prejemnica, ne ločijo;

   (b) gibljivo kritje se izračuna in izmenja najmanj enkrat dnevno na podlagi vrednotenja pozicij v izvedenih finančnih instrumentih po tekočih tržnih cenah;

(c) prejeto gibljivo kritje je v valuti, ki je določena v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih, veljavni okvirni pogodbi o pobotu, prilogi o kreditni podpori h kvalificirani okvirni pogodbi o pobotu ali v kateri koli pogodbi o pobotu s KCNS;

(d) prejeto gibljivo kritje je celotni znesek, ki bi bil potreben za poravnavo izpostavljenosti pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu po tekočih tržnih cenah, pri čemer je treba upoštevati prag in najnižje zneske prenosa, ki se uporabljajo za nasprotno stranko;

(e) pogodba o izvedenih finančnih instrumentih in gibljivo kritje med institucijo in nasprotno stranko te pogodbe sta zajeta v eni sami pogodbi o pobotu, ki jo institucija lahko obravnava kot dejavnik, ki zmanjšuje tveganje, v skladu s členom 295.

Kadar institucija nasprotni stranki zagotovi zavarovanje z denarnimi sredstvi in to zavarovanje izpolnjuje pogoje iz točk (a) do (e) prvega pododstavka, institucija to zavarovanje šteje kot gibljivo kritje, dano tej nasprotni stranki, in ga vključi v izračun nadomestitvenih stroškov.

Za namene točke (b) prvega pododstavka se šteje, da institucija izpolnjuje pogoj iz navedene točke, kadar se gibljivo kritje izmenja zjutraj naslednjega trgovalnega dne po trgovalnem dnevu, ko je bila dogovorjena pogodba o izvedenih finančnih instrumentih, pod pogojem, da izmenjava temelji na vrednosti pogodbe ob koncu trgovalnega dne, ko je bila pogodba dogovorjena.

Za namene točke (d) prvega pododstavka lahko institucije v primeru spora glede kritja pripoznajo znesek nespornega zavarovanja s premoženjem, ki je bilo izmenjano.

4. Za namene odstavka 1 tega člena institucije prejetega zavarovanja s premoženjem ne vključijo v izračun NICA, kakor je opredeljen v točki (12a) člena 272, razen v primeru pogodb o izvedenih finančnih instrumentih s strankami, kadar se za te pogodbe kliring izvede prek KCNS.

5. Za namene odstavka 1 tega člena institucije vrednost multiplikatorja, ki se uporablja za izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti v skladu s členom 278(1), nastavijo na ena, razen v primeru pogodb o izvedenih finančnih instrumentih s strankami, kadar se za te pogodbe kliring izvede prek KCNS.

6. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije uporabijo metodo iz oddelka 4 ali 5 poglavja 6 naslova II dela 3 za določitev vrednosti izpostavljenosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz točk 1 in 2 Priloge II, vendar samo, kadar za te pogodbe to metodo uporabljajo tudi za določitev vrednosti izpostavljenosti za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92.

Kadar institucije uporabljajo eno od metod iz prvega pododstavka, mere skupne izpostavljenosti ne zmanjšajo za znesek prejetega kritja.

Člen 429d

Dodatne določbe za izračun vrednosti izpostavljenosti prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov

1. Za namene tega člena ‚prodan kreditni izvedeni finančni instrument‘ pomeni vsak finančni instrument, s katerim institucija učinkovito zagotavlja kreditno zavarovanje, vključno s kreditnimi zamenjavami, zamenjavami celotnega donosa in opcijami, če ima institucija obveznost zagotoviti kreditno zavarovanje pod pogoji, določenimi v opcijski pogodbi.

2. Poleg izračuna iz člena 429c institucije v izračun vrednosti izpostavljenosti prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov vključijo efektivne hipotetične zneske, ki se nanašajo na prodane kreditne izvedene finančne instrumente, zmanjšane za vse negativne spremembe poštene vrednosti, ki so bile vključene v temeljni kapital v zvezi z zadevnimi prodanimi kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

Institucije izračunajo efektivni hipotetični znesek prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov s prilagoditvijo hipotetičnega zneska zadevnih izvedenih finančnih instrumentov, ki odraža dejansko izpostavljenost pogodb, ki jim struktura posla daje finančni vzvod ali jih kako drugače izboljšuje.

3. Institucije lahko v celoti ali deloma zmanjšajo vrednost izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 2, za efektivni hipotetični znesek kupljenih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) preostala zapadlost kupljenega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta je enaka ali večja od preostale zapadlosti prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta;

(b) za kupljeni kreditni izvedeni finančni instrument sicer veljajo enako ali bolj konservativni bistveni pogoji kot za ustrezni prodani kreditni izvedeni finančni instrument;

(c) kupljeni kreditni izvedeni finančni instrument se ne kupi od nasprotne stranke, ki bi institucijo izpostavila posebnemu tveganju neugodnih gibanj, kot je opredeljeno v točki (b) člena 291(1);

(d) ***kadar*** se efektivni hipotetični znesek prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta zmanjša za vse negativne spremembe poštene vrednosti, vključene v temeljni kapital institucije, se efektivni hipotetični znesek kupljenega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta zmanjša za vse pozitivne spremembe poštene vrednosti, ki so bile vključene v temeljni kapital;

(e) kupljeni kreditni izvedeni finančni instrument ni vključen v posel, za katerega je kliring opravila ***institucija*** v imenu stranke ali institucija v vlogi stranke višjega nivoja v okviru večnivojske strukture strank in za katerega je efektivni hipotetični znesek v zvezi z ustreznim prodanim kreditnim izvedenim finančnim instrumentom izključen iz mere skupne izpostavljenosti v skladu s točko (g) ali (h) prvega pododstavka člena 429a(1), kot je ustrezno.

Za namene izračuna potencialne prihodnje izpostavljenosti v skladu s členom 429c(1) lahko institucije iz niza pobotov izključijo del prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, ki se ne pobota v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka in katerega efektivni hipotetični znesek je vključen v mero skupne izpostavljenosti.

4. Za namene točke (b) odstavka 3 ‚bistven pogoj' pomeni katero koli značilnost kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, ki je pomembna za njegovo vrednotenje, vključno s stopnjo podrejenosti, opcionalnostjo, kreditnimi dogodki, referenčnim subjektom ali skupino subjektov v zvezi z osnovnim instrumentom in referenčno obveznostjo ali skupino obveznosti v zvezi z osnovnim instrumentom, razen hipotetičnega zneska in preostale zapadlosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta. Dva referenčna subjekta sta enaka samo, če se nanašata na isti pravni subjekt.

5. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 3 lahko institucije kupljene kreditne izvedene finančne instrumente v zvezi s skupino referenčnih subjektov uporabijo za pobot prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v zvezi s posameznimi referenčnimi subjekti v tej skupini, kadar sta skupina referenčnih subjektov in stopnja podrejenosti pri obeh poslih enaki.

6. Institucije ne zmanjšajo efektivnega hipotetičnega zneska prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, kadar kupijo kreditno zavarovanje z zamenjavo celotnega donosa in evidentirajo prejeta neto plačila kot neto prihodek, hkrati pa ne evidentirajo nasprotno učinkujočega zmanjšanja vrednosti prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta v temeljnem kapitalu.

7. V primeru kupljenih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na skupino referenčnih obveznosti lahko institucije ***zmanjšajo*** efektivni hipotetični znesek prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na posamezne referenčne obveznosti za efektivni hipotetični znesek kupljenih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v skladu z odstavkom 3 samo, kadar je kupljeno zavarovanje z ekonomskega vidika enakovredno ločenemu nakupu zavarovanja za vsako posamezno obveznost v skupini.

Člen 429e

Pribitek za kreditno tveganje nasprotne stranke pri poslih financiranja z vrednostnimi papirji

1. Poleg izračuna vrednosti izpostavljenosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji, vključno s tistimi, ki so zunajbilančni, v skladu s členom 429b(1), institucije v mero skupne izpostavljenosti vključijo pribitek za kreditno tveganje nasprotne stranke, izračunan v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena, kot je primerno.

2. Institucije za posle z nasprotno stranko, za katere ni sklenjena okvirna pogodba o pobotu, ki izpolnjuje pogoje iz člena 206, pribitek izračunajo na ravni posameznega posla v skladu z naslednjo formulo:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

pri čemer je:

E_i^* = pribitek;

i = indeks, ki označuje posel;

E_i = poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, ki se posodijo nasprotni stranki v okviru posla i; in

C_i = poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, prejetih od nasprotne stranke v okviru posla i.

Institucije lahko določijo vrednost E_i^* na nič, če so E_i denarna sredstva, posojena nasprotni stranki, s tem povezane denarne terjatve pa niso primerne za pobot iz člena 429b(4).

3. Institucije za posle z nasprotno stranko, za katere je sklenjena okvirna pogodba o pobotu, ki izpolnjuje pogoje iz člena 206, pribitek izračunajo na ravni posamezne pogodbe v skladu z naslednjo formulo:

$$E_i^* = max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

pri čemer je:

E_i^* = pribitek;

i = indeks, ki označuje pogodbo o pobotu;

E_i = poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, ki se posodijo nasprotni stranki za posle, za katere je sklenjena okvirna pogodba o pobotu i; in

C_i = poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, prejetih od nasprotne stranke, s katero je sklenjena okvirna pogodba o pobotu i.

4. Za namene odstavkov 2 in 3 pojem nasprotna stranka vključuje tudi tripartitne agente, pri katerih se položi prejeto zavarovanje s premoženjem in ki upravljajo zavarovanje s premoženjem v primeru tripartitnega posla.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije uporabijo metodo iz člena 222, pri kateri se uporablja 20 % spodnji prag za utež tveganja, da določijo pribitek za posle financiranja z vrednostnimi papirji, vključno s tistimi, ki so zunajbilančni. Institucije lahko uporabijo to metodo samo, kadar jo uporabijo tudi za izračun vrednosti izpostavljenosti navedenih poslov za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1).

6. Če se za repo posel na podlagi veljavnega računovodskega okvira uporabi odprava pripoznanja (računovodenje po pravilu prodaje), institucija razveljavi vse računovodske vknjižbe, povezane s prodajo.

7. Kadar ima institucija vlogo agenta med dvema strankama v poslu financiranja z vrednostnimi papirji, vključno z zunajbilančnimi posli, se za izračun mere skupne izpostavljenosti institucije uporabljajo naslednje določbe:

   (a) kadar institucija zagotovi odškodnino ali jamstvo eni od strank v poslu financiranja z vrednostnimi papirji in sta odškodnina ali jamstvo omejena na morebitno razliko med vrednostjo vrednostnega papirja ali denarnih sredstev, ki jih je posodila stranka, in vrednostjo zavarovanja s premoženjem, ki ga je zagotovil kreditojemalec, institucija v mero skupne izpostavljenosti vključi samo pribitek, izračunan v skladu z odstavkom 2 ali 3, kot je primerno;

(b) kadar institucija ne zagotovi odškodnine ali jamstva nobeni od udeleženih strank, se posel ne vključi v mero skupne izpostavljenosti;

(c) kadar je institucija ekonomsko izpostavljena vrednostnemu papirju kot osnovnemu instrumentu ali denarnim sredstvom v poslu v znesku, ki presega izpostavljenost, ki jo zajema pribitek, v mero skupne izpostavljenosti vključi tudi celotni znesek vrednostnega papirja ali denarnih sredstev, katerim je izpostavljena;

(d) kadar institucija, ki deluje kot agent, zagotovi odškodnino ali jamstvo obema strankama, vključenima v posel financiranja z vrednostnimi papirji, institucija izračuna svojo mero skupne izpostavljenosti v skladu s točkami (a), (b) in (c), in sicer ločeno za vsako stranko, udeleženo v poslu.

Člen 429f

Izračun vrednosti izpostavljenosti zunajbilančnih postavk

1. Institucije v skladu s členom 111(1) izračunajo vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja z vrednostnimi papirji in pozicij iz člena 429d.

Če se prevzeta obveznost nanaša na povečanje druge prevzete obveznosti, se uporabi člen 166(9).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucije znesek kreditne izpostavljenosti zunajbilančne postavke zmanjšajo za ustrezni znesek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja. Pri izračunu se uporablja spodnji prag v višini nič.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena institucije za zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem iz točke (d) člena 111(1) uporabijo konverzijski faktor 10 %.

Člen 429g

Izračun vrednosti izpostavljenosti običajnih nakupov in prodaj, ki čakajo na poravnavo

1. Denarna sredstva, povezana z običajnimi prodajami, in vrednostne papirje, povezane z običajnimi nakupi, ki ostanejo v bilanci stanja do datuma poravnave, institucije obravnavajo kot sredstva v skladu s točko (a) člena 429(4).

2. Institucije, ki v skladu z veljavnim računovodskim okvirom za običajne nakupe in prodaje, ki čakajo na poravnavo, uporabljajo obračunavanje sredstev po datumu sklenitve posla, razveljavijo vse pobote denarnih terjatev za običajne prodaje, ki čakajo na poravnavo, z denarnimi obveznostmi za običajne nakupe, ki čakajo na poravnavo, dovoljene v skladu z zadevnim okvirom. Ko institucije razveljavijo računovodski pobot, lahko pobotajo tiste denarne terjatve in denarne obveznosti, pri katerih se tako povezane običajne prodaje kot nakupi pobotajo po načelu dostave proti plačilu.

3. Institucije, ki v skladu z veljavnim računovodskim okvirom za običajne prodaje in nakupe, ki čakajo na poravnavo, uporabljajo obračunavanje po datumu poravnave, v mero skupne izpostavljenosti vključijo celotno nominalno vrednost prevzetih obveznosti za plačilo povezanih običajnih nakupov.

   Institucije lahko pobotajo celotno nominalno vrednost prevzetih obveznosti za plačilo, povezanih z običajnimi nakupi, s celotno nominalno vrednostjo denarnih terjatev, povezanih z običajnimi prodajami, ki čakajo na poravnavo, samo če ***sta izpolnjena naslednja pogoja:***

   (a) ***tako*** običajni nakupi ***kot*** prodaje se poravnajo po načelu dostave proti plačilu ▌***;***

(b) kupljena in prodana finančna sredstva, ki so povezana z denarnimi terjatvami in denarnimi obveznostmi, se merijo po pošteni vrednosti prek poslovnega izida in se vključijo v trgovalno knjigo institucije.

_____

*** Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).“***

II

(118) za členom 429g se vstavi naslednji del:

„DEL 7A
ZAHTEVE GLEDE POROČANJA

Člen 430
Poročanje o ***bonitetnih*** zahtevah in finančnih informacijah

1. Institucije poročajo svojim pristojnim organom o: ▌

(a) kapitalskih zahtevah, vključno s količnikom finančnega vzvoda, iz člena 92 in dela 7;

(b) zahtevah iz členov 92a in 92b, za institucije, ki se štejejo kot subjekti v postopku reševanja;

(c) velikih izpostavljenostih iz člena 394;

(d) likvidnostnih zahtevah iz člena 415;

(e) zbirnih podatkih za vsak nacionalni nepremičninski trg iz člena 430a(1);

(f) zahtevah in usmeritvah iz Direktive 2013/36/EU, ki so predmet standardiziranega poročanja, razen dodatnih zahtev glede poročanja v skladu s točko (j) člena 104(1) navedene direktive;

(g) ravni obremenitve sredstev, vključno z razčlenitvijo po vrstah obremenitve sredstev, kot so pogodbe o začasni prodaji, posojanje vrednostnih papirjev, listinjene izpostavljenosti ali krediti.

Za institucije, ki so izvzete v skladu s členom 6(5), ne velja zahteva glede poročanja o količniku finančnega vzvoda iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka na posamični podlagi.

2. Velike institucije poleg poročanja o količniku finančnega vzvoda iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 svojim pristojnim organom ***poročajo o specifičnih sestavinah količnika finančnega vzvoda na podlagi povprečij v obdobju poročanja in podatkov, uporabljenih za izračun teh povprečij, da se pristojnim organom omogoči spremljanje nestanovitnosti količnikov finančnega vzvoda, zlasti okrog referenčnih datumov poročanja.***

3. Institucije poleg ▌ poročanja ***o bonitetnih zahtevah*** iz odstavka 1 tega člena svojim pristojnim organom poročajo finančne informacije, kadar so institucije eno od naslednjega:

   (a) institucija, za katero velja člen 4 Uredbe (ES) št. 1606/2002;

   (b) kreditna institucija, ki pripravi svoje konsolidirane računovodske izkaze v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi na podlagi točke (b) člena 5 Uredbe (ES) št. 1606/2002.

4. Pristojni organi lahko na podlagi člena 24(2) ▌ od kreditnih institucij, ki svoj kapital določajo na konsolidirani podlagi v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, ▌ zahtevajo, da poročajo finančne informacije v skladu s tem členom.

5. Poročanje ▌ finančnih informacij iz odstavkov 3 in 4 zajema samo informacije, ki so potrebne za celovit pregled nad profilom tveganosti institucije in sistemskim tveganjem, ki ga ***institucija*** predstavlja za finančni sektor ali realno gospodarstvo, v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

6. Zahteve glede poročanja iz tega člena se za institucije uporabljajo sorazmerno ***ob upoštevanju poročila iz odstavka 8*** glede na njihovo velikost, zapletenost ter naravo in stopnjo tveganja njihovih dejavnosti.

7. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi enotne ***obrazce in predloge za poročanje, navodila in metodologijo za uporabo navedenih predlog,*** pogostost ***in*** datume poročanja, opredelitve pojmov in IT rešitve, ki se uporabljajo za poročanje iz odstavkov 1 do 4***.***

Nobena nova zahteva glede poročanja, določena v takšnih izvedbenih tehničnih standardih, se ne uporablja prej kot šest mesecev po datumu njihovega začetka veljavnosti.

Za namene odstavka 2 osnutki izvedbenih tehničnih standardov določajo, o katerih sestavinah količnika finančnega vzvoda se poroča z uporabo vrednosti ob koncu dneva ali vrednosti ob koncu meseca. EBA za te namene upošteva:

(a) kako dovzetna je sestavina za znatna začasna zmanjšanja obsega transakcij, zaradi česar bi lahko bilo na referenčni datum poročanja podcenjeno tveganje prevelikega finančnega vzvoda;

(b) razvoj in ugotovitve na mednarodni ravni.

EBA Komisiji predloži osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz tega odstavka do ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], razen v zvezi z naslednjim:

(a) količnikom finančnega vzvoda, ki se predloži do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi];

(b) obveznostmi iz členov 92a in 92b, ki se predloži do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA oceni ***stroške in koristi zahtev glede poročanja iz*** Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014* v ***skladu s tem odstavkom*** ter svoje ugotovitve sporoči Komisiji do ***... [12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe o spremembi]. Navedena ocena se opravi*** zlasti v povezavi ***z majhnimi in nekompleksnimi institucijami***. ***Za te*** namene se v poročilu:

(a) razvrsti institucije v kategorije glede na njihovo velikost, zapletenost ter naravo in stopnjo tveganja njihovih dejavnosti ▌;

(b) izračunajo ***stroški*** poročanja za vsako kategorijo institucij v zadevnem obdobju zaradi izpolnjevanja zahtev glede poročanja iz Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014, ob upoštevanju naslednjih načel:

(i) ***stroški*** poročanja se izračunajo kot razmerje med stroški ***poročanja*** in ***celotnimi stroški institucije*** v zadevnem obdobju;

(ii) stroški ***poročanja*** zajemajo vse odhodke, ki so ▌ povezani z uvedbo sistemov poročanja in njihovim rednim delovanjem, vključno z odhodki za zaposlene, sisteme IT ter pravne, računovodske, revizijske in svetovalne storitve;

(iii) zadevno obdobje se nanaša na vsako enoletno obdobje, v katerem so institucije imele stroške ***poročanja*** zaradi priprave na uvedbo zahtev glede poročanja, določenih v Izvedbeni uredbi (EU) št. 680/2014, in zaradi nadaljevanja rednega delovanja sistemov poročanja;

(c) oceni, ali ***so bili stroški poročanja za*** vsako kategorijo institucij ***sorazmerni glede na koristi, ki jih prinašajo zahteve glede poročanja za namene bonitetnega nadzora;***

(d) oceni učinke zmanjšanja zahtev glede poročanja na stroške in učinkovitost nadzora ter

(e) ▌ priporoči, kako zmanjšati ▌ zahteve glede poročanja ***vsaj*** za majhne ***in nekompleksne institucije, za ta namen pa si EBA prizadeva doseči znižanje pričakovanih povprečnih stroškov vsaj za 10 %, po možnosti pa za 20 %. EBA oceni zlasti, ali:***

(i) bi bilo zahteve glede poročanja iz točke (g) odstavka 1 mogoče opustiti za majhne in nekompleksne institucije, če je bila obremenitev sredstev nižja od določenega praga;

(ii) bi bilo za majhne in nekompleksne institucije mogoče zmanjšati pogostost poročanja, ki se zahteva v skladu s točkami (a), (c) in (g) odstavka 1.

EBA temu poročilu priloži osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 7.

▌

9. Pristojni organi se z EBA posvetujejo o tem, ali bi morale institucije, razen tistih iz odstavkov 3 in 4, poročati o finančnih informacijah na konsolidirani podlagi v skladu z odstavkom 3, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) zadevne institucije še ne poročajo na konsolidirani podlagi;

(b) za zadevne institucije velja računovodski okvir v skladu z Direktivo 86/635/EGS;

(c) finančno poročanje je potrebno za celovit pregled nad profilom tveganosti dejavnosti navedenih institucij in nad sistemskimi tveganji, ki jih predstavljajo za finančni sektor ali realno gospodarstvo, v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi obrazce in predloge, ki jih institucije iz prvega pododstavka uporabljajo za namene, določene v tem pododstavku.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

10. Če pristojni organ meni, da so informacije, ki niso zajete v izvedbenih tehničnih standardih iz odstavka 7, potrebne za namene iz odstavka 5, uradno obvesti EBA in ESRB o dodatnih informacijah, za katere meni, da jih je treba vključiti v izvedbene tehnične standarde iz navedenega odstavka.

11. Pristojni organi lahko opustijo ***zahtevo za predložitev kakršnih koli podatkovnih točk iz predlog za poročanje***, določenih v izvedbenih tehničnih standardih iz tega člena ▌, kadar se te podatkovne ***točke podvajajo***. ***Za te namene se podvojene podatkovne točke nanašajo na kakršne koli podatkovne točke, ki*** so že na voljo pristojnim organom na drug način kot ***z zbiranjem teh predlog za poročanje***, tudi kadar je mogoče ***te podatkovne točke pridobiti iz podatkov***, ki ▌ so pristojnim organom ***že*** na voljo v različnih oblikah ali ravneh razdrobljenosti***; pristojni organi lahko opustitve iz tega odstavka odobrijo le, če so podatki, prejeti, zbrani ali združeni s takšnimi alternativnimi metodami, popolnoma enaki tistim podatkovnim točkam, o katerih ki bi bilo treba sicer poročati v skladu z ustreznimi izvedbenimi tehničnimi standardi.***

Pristojni organi, organi za reševanje in imenovani organi si vedno, kadar je to mogoče, izmenjujejo podatke, da zmanjšajo zahteve glede poročanja. Uporabljajo se določbe o izmenjavi informacij in poklicni skrivnosti iz oddelka II poglavja 1 naslova VII Direktive 2013/36/EU.

Člen 430a

Posebne obveznosti poročanja

1. Institucije svojim pristojnim organom letno poročajo o naslednjih zbirnih podatkih za vsak nacionalni nepremičninski trg, ki so mu izpostavljene:

(a) izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino do višine nižjega izmed zneska zavarovanja in 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti, razen če je v členu 124(2) določeno drugače;

(b) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino v delu izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s stanovanjsko nepremičnino v skladu s členom 124(1);

(c) vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino, ki je omejena na tisti del, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s stanovanjsko nepremičnino v skladu s členom 124(1);

(d) izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino do višine nižjega izmed zneska zavarovanja in 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti, razen če je v členu 124(2) določeno drugače;

(e) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino v delu izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s poslovno nepremičnino v skladu s členom 124(1);

(f) vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino, ki je omejena na tisti del, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s poslovno nepremičnino v skladu s členom 124(1).

2. O podatkih iz odstavka 1 se poroča pristojnemu organu matične države članice zadevne institucije. Kadar ima institucija podružnico v drugi državi članici, se o podatkih v zvezi s to podružnico poroča tudi pristojnim organom države članice gostiteljice. O podatkih se ločeno poroča za vsak nepremičninski trg v Uniji, ki mu je zadevna institucija izpostavljena.

3. Pristojni organi na zbirni podlagi letno objavijo podatke iz točk (a) do (f) odstavka 1, skupaj s podatki za preteklo obdobje, če so na voljo. Pristojni organ na zahtevo drugega pristojnega organa v državi članici ali na zahtevo EBA predloži temu pristojnemu organu ali EBA podrobnejše informacije o stanju trgov stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin v zadevni državi članici.

Člen 430b

Posebne zahteve glede poročanja za tržno tveganje

1. Institucije, ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 94(1) in pogojev iz člena 325a(1), za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in vse svoje pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja, od datuma začetka uporabe delegiranega akta iz člena 461a poročajo o rezultatih izračunov na podlagi alternativnega standardiziranega pristopa iz poglavja 1a naslova IV dela 3, in sicer na isti podlagi, kot te institucije poročajo o obveznostih iz točk (b)(i) in (c) člena 92(3).

2. Institucije iz odstavka 1 tega člena ločeno poročajo o izračunih iz točk (a), (b) in (c) člena 325c(2) za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige ali pozicij iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja in blagovnega tveganja.

3. Poleg zahteve iz odstavka 1 tega člena institucije od konca triletnega obdobja po datumu začetka veljavnosti najnovejših regulativnih tehničnih standardov iz členov 325bd(7), 325be(3), 325bf(9) in 325bg(4) za pozicije, dodeljene trgovalnim enotam, za katere so prejele dovoljenje pristojnih organov za uporabo alternativnega pristopa notranjega modela v skladu s členom 325az, poročajo o rezultatih izračunov na podlagi navedenega pristopa iz poglavja 1b naslova IV dela 3, in sicer na isti podlagi, kot take institucije poročajo o obveznostih iz točk (b)(i) in (c) člena 92(3).

4. Institucije za namene zahteve glede poročanja iz odstavka 3 tega člena ločeno poročajo o izračunih iz točk (a)(i), (a)(ii), (b)(i) in (b)(ii) člena 325ba(1) in za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige ali pozicij iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja in blagovnega tveganja in dodeljene trgovalnim enotam, za katere je institucija prejela dovoljenje pristojnih organov za uporabo alternativnega pristopa notranjega modela v skladu s členom 325az.

5. Institucije lahko znotraj skupine uporabijo kombinacijo pristopov iz odstavkov 1 in 3, če izračun na podlagi pristopa iz odstavka 1 ne presega 90 % skupnega izračuna. Drugače institucije pristop iz odstavka 1 uporabijo za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in vse svoje pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi enotne ***predloge za poročanje, navodila in metodologijo za uporabo teh predlog, pogostost in datume poročanja, opredelitve pojmov ter*** IT rešitve, ***ki se uporabljajo za poročanje iz tega člena.***

Nobena nova zahteva glede poročanja, določena v takšnih izvedbenih tehničnih standardih, se ne uporablja prej kot šest mesecev po datumu njihovega začetka veljavnosti.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2020.

I

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 430c

Poročilo o izvedljivosti integriranega sistema poročanja

1. EBA pripravi poročilo o izvedljivosti razvoja enotnega in integriranega sistema za zbiranje statističnih podatkov, podatkov v zvezi z reševanjem in bonitetnih podatkov, ter o svojih ugotovitvah poroča Komisiji do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

2. EBA pri pripravi poročila o izvedljivosti sodeluje s pristojnimi organi in organi, pristojnimi za sisteme jamstva za vloge in za reševanje, ter zlasti z ESCB. Poročilo upošteva predhodno delo ESCB glede integriranih zbirk podatkov in temelji na analizi skupnih stroškov in koristi, ki vključuje vsaj:

(a) pregled količine in obsega trenutnih podatkov, ki so jih zbrali pristojni organi v svoji jurisdikciji, ter njihovega vira in razdrobljenosti;

(b) vzpostavitev enotnega slovarja podatkov, ki se bodo zbirali, z namenom povečati konvergenco zahtev glede poročanja, ki se nanašajo na redne obveznosti poročanja, in izogibanju nepotrebnim zahtevam po podatkih;

(c) ustanovitev skupnega odbora, v katerega bosta vključena vsaj EBA in ESCB, za razvoj in izvajanje integriranega sistema poročanja;

(d) izvedljivost in možna oblika osrednje točke za zbiranje podatkov za integriran sistem poročanja, vključno z zahtevami po zagotavljanju stroge zaupnosti zbranih podatkov, stroge avtentikacije in upravljanja pravic dostopa do sistema ter kibernetske varnosti, ki:

(i) vsebuje centralni register podatkov z vsemi statističnimi podatki, podatki v zvezi z reševanjem in bonitetnimi podatki, s potrebno razdrobljenostjo in pogostostjo za posamezno institucijo, ki je posodobljen v potrebnih intervalih;

(ii) je kontaktna točka za pristojne organe, kjer prejemajo, obdelujejo in združujejo vse zahteve po podatkih, kjer so lahko zahteve povezane z ustreznimi že zbranimi sporočenimi podatki, in ki pristojnim organom omogoči hiter dostop do zahtevanih informacij;

(iii) zagotavlja dodatno podporo pristojnim organom za prenos podatkovnih zahtev do institucij ter vnaša zahtevane podatke v centralni register podatkov;

(iv) usklajuje izmenjavo informacij in podatkov med pristojnimi organi ter

(v) upošteva postopke in procese pristojnih organov ter jih vključuje v standardizirani sistem.

3. Komisija v enem letu po predložitvi poročila iz tega člena ob upoštevanju poročila EBA o izvedljivosti Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za vzpostavitev standardiziranega in integriranega sistema poročanja za zahteve glede poročanja.

** Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškim poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).“;*

(119) del 8 se nadomesti z naslednjim:

„DEL 8
RAZKRITJE S STRANI INSTITUCIJ

NASLOV I
SPLOŠNA NAČELA

I

Člen 431
Zahteve in politike glede razkritja

1. Institucije javno razkrijejo informacije iz naslovov II in III v skladu z določbami iz tega naslova, ob upoštevanju izjem iz člena 432.

2. Institucije, ***ki so*** v zvezi z instrumenti in metodologijami iz naslova III tega dela ***pridobile dovoljenje pristojnih organov v skladu z delom 3*** , ***javno razkrijejo informacije iz tega dovoljenja***.

3. Upravljalni organ ali višje vodstvo sprejme formalne politike za izpolnjevanje zahtev glede razkritja iz tega dela ter vzpostavi ***in vzdržuje*** notranje postopke, sisteme in kontrole, s katerimi se preverja, ali so razkritja institucij ustrezna in v skladu z zahtevami, določenimi v tem delu. Vsaj en član upravljalnega organa ali višjega vodstva pisno potrdi, da je zadevna institucija opravila razkritja, ki jih zahteva ta del, v skladu s formalnimi politikami in notranjimi postopki, sistemi in kontrolami. Pisno potrdilo ***in ključni elementi formalnih politik institucije za izpolnjevanje zahtev glede razkritja*** se vključijo v razkritja institucij.

Informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s tem delom, so predmet enake ravni internega preverjanja, kot se uporablja za poslovno poročilo, ki je vključeno v finančno poročilo institucije.

Institucije imajo vzpostavljene tudi politike za preverjanje, ali njihova razkritja udeležencem na trgu celovito prikazujejo njihov profil tveganosti. Kadar institucije ugotovijo, da razkritja, ki jih zahteva ta del, udeležencem na trgu profila tveganosti ne prikazujejo celovito, javno razkrijejo dodatne informacije poleg tistih, ki jih je treba razkriti v skladu s tem delom. Vendar pa institucije razkrijejo samo informacije, ki so pomembne, in ne informacij, ki so poslovna skrivnost, ali zaupne informacije iz člena 432.

4. Vsa kvantitativna razkritja spremlja kvalitativni opis in vse druge dodatne informacije, ki so morda potrebne, da uporabniki teh informacij razumejo zadevna kvantitativna razkritja, pri čemer se zlasti navedejo vse pomembne spremembe posameznega razkritja v primerjavi z informacijami iz prejšnjih ***razkritij***.

5. Institucije na zahtevo MSP in drugih podjetij, ki so zaprosila za kredit, pojasnijo svoje odločitve glede bonitetne ocene v pisni obliki. Administrativni stroški tega pojasnila so sorazmerni z višino kredita.

Člen 432

Nepomembne informacije, informacije, ki so poslovna skrivnost, ali zaupne informacije

1. Z izjemo razkritij iz točke (c) člena 435(2) ter členov 437 in 450 lahko institucije opustijo eno ali več razkritij iz naslovov II in III, če se informacije, predložene v okviru takšnega razkritja, ne štejejo za pomembne.

   Šteje se, da so informacije iz razkritij pomembne, kadar bi lahko njihova opustitev ali napačna navedba spremenila ali vplivala na oceno ali odločitev uporabnika, ki te informacije uporablja za sprejemanje ekonomskih odločitev.

   EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kako morajo institucije uporabljati pojem pomembnosti v zvezi z zahtevami glede razkritja iz naslovov II in III.

2. Institucije lahko opustijo tudi eno ali več informacij iz naslovov II in III, če te postavke vključujejo informacije, ki se v skladu s tem odstavkom štejejo za poslovno skrivnost ali zaupne informacije, razen za razkritja iz členov 437 in 450.

Informacije se štejejo za poslovno skrivnost institucij, kadar bi njihovo razkritje javnosti oslabilo konkurenčni položaj institucije. Informacije, ki so poslovna skrivnost, lahko vključujejo informacije o produktih ali sistemih, zaradi katerih bi se ▌ zmanjšale vrednosti naložb institucije v te produkte in sisteme.

Informacije se štejejo za zaupne, kadar morajo institucije zaradi strank ali drugih odnosov z nasprotnimi strankami ohraniti njihovo zaupnost ▌ .

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kako morajo institucije uporabiti načeli poslovne skrivnosti in zaupnosti v zvezi z zahtevami glede razkritja iz naslovov II in III.

3. V izjemnih primerih iz odstavka 2 zadevna institucija v svojih razkritjih navede, da ▌ določeni podatki niso razkriti in razlog za ***nerazkritje,*** ter objavi splošnejše informacije o zadevi, ki je predmet zahteve po razkritju, razen v primerih, ko je zadeva sama po sebi poslovna skrivnost ali zaupna.

Člen 433

Pogostost in obseg razkritij

Institucije objavijo razkritja, zahtevana na podlagi naslovov II in III, na način, določen v členih 433a, 433b in 433c.

Letna razkritja se objavijo na isti dan, kot institucije objavijo svoje računovodske izkaze, ali v najkrajšem možnem času po tem.

Polletna in četrtletna razkritja se objavijo na isti dan, ***kot*** institucije objavijo svoja računovodska poročila za ustrezno obdobje, kadar je to ustrezno, ali v najkrajšem možnem času po tem.

Morebitna razlika med datumom objave razkritij, ki se zahtevajo v skladu s tem delom, in ustreznih računovodskih izkazov mora biti razumna in v nobenem primeru ne presega časovnega okvira, ki ga določijo pristojni organi v skladu s členom 106 Direktive 2013/36/EU.

Člen 433a

Razkritja s strani velikih institucij

1. Velike institucije razkrijejo informacije iz nadaljevanja ▌ z naslednjo pogostostjo:

(a) na letni osnovi vse informacije, zahtevane v tem delu;

▌

(b) na polletni osnovi informacije iz:

(i) točke (a) člena 437;

(ii) točke (e) člena 438;

(iii) točk (e) do (l) člena 439;

(iv) člena 440;

(v) točk (c), (e), (f) in (g) člena 442;

(vi) točke (e) člena 444;

(vii) člena 445;

(viii) točk (a) in (b) člena 448(1);

(ix) točk (j) do (l) člena 449;

(x) točk (a) in (b) člena 451(1);

(xi) člena 451a(3);

(xii) točke (g) člena 452;

(xiii) točk (f) do (j) člena 453;

(xiv) točk (d), (e) in (g) člena 455;

(c) na četrtletni osnovi informacije iz:

(i) točk (d) in (h) člena 438;

(ii) ključnih metrik iz člena 447;

(iii) člena 451a(2).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 velike institucije, razen GSPI, ki ne kotirajo na borzi, razkrijejo informacije iz nadaljevanja ▌ z naslednjo pogostostjo:

(a) na letni osnovi vse informacije, zahtevane v tem delu;

(b) na polletni osnovi ključne metrike iz člena 447.

3. Velike institucije, za katere se uporablja člen 92a ali člen 92b, na polletni osnovi razkrijejo informacije, zahtevane na podlagi člena 437a, razen ključnih metrik iz točke (h) člena ***447, ki jih je treba razkriti na četrtletni osnovi.***

Člen 433b

Razkritja s strani majhnih ***in nekompleksnih*** institucij

1. Majhne ***in nekompleksne*** institucije razkrijejo informacije iz nadaljevanja ▌ z naslednjo pogostostjo:

   (a) na letni osnovi ***informacije iz***:

      (i) ▌ točk (a), (***e***) in (***f***) člena 435(1);

      (ii) točke (d) člena 438;

      (iii) točk (a) do (d), (h), (i) in (j) člena 450(1);

▌

   (b) na polletni osnovi ključne metrike iz člena 447 ▌ .

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena majhne ***in nekompleksne*** institucije, ki ne kotirajo na borzi, razkrijejo ***ključne metrike iz člena 447 na letni osnovi.***

▌

Člen 433c

Razkritja s strani drugih institucij

1. Institucije, za katere se ne uporablja člen 433a ali 433b, razkrijejo informacije iz nadaljevanja ▌ z naslednjo pogostostjo:

   (a) na letni osnovi vse informacije, ***zahtevane v*** tem delu;

   (b) na polletni osnovi ključne metrike iz člena 447.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena druge institucije, ki ne kotirajo na borzi, razkrijejo ***na letni osnovi naslednje*** informacije:

   (a) informacije iz točk (a), (e) in (f) člena 435(1);

   (b) informacije iz točk (a), (b) in (c) člena 435(2);

   (c) informacije iz točke (a) člena 437;

   (d) informacije iz točk (c) in (d) člena 438;

   (e) ključne metrike iz člena 447;

   (f) informacije iz točk (a) do (d) in (h) do (k) člena 450(1).

▌

Člen 434

Način razkritij

1. Institucije razkrijejo vse informacije, ki se zahtevajo v skladu z naslovoma II in III, v elektronski obliki, in sicer na enem samem mediju ali mestu. En sam medij ali mesto mora biti samostojen dokument, ki zagotavlja lahko dostopen vir bonitetnih informacij za uporabnike teh informacij, ali poseben oddelek, ki je vključen v računovodske izkaze ali finančna poročila institucij ali jim je priložen, in vsebuje zahtevana razkritja ter je za uporabnike zlahka prepoznaven.

2. Institucije na svoji spletni strani ali, če ta ne obstaja, na katerem koli drugem primernem mestu, omogočijo dostop do arhiva informacij, ki jih je treba razkriti v skladu s tem delom. Arhiva je dostopen za obdobje, ki ne sme biti krajše od obdobja hrambe, ki po nacionalni zakonodaji velja za informacije, vključene v finančna poročila institucij.

Člen 434a

Enotni obrazci za razkritja

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi enotne obrazce za razkritja in ustrezna navodila, v skladu s katerimi se opravijo razkritja, ki se zahtevajo v naslovih II in III.

Ti enotni obrazci vsebujejo dovolj izčrpne in primerljive informacije, da lahko uporabniki ocenijo profil tveganosti institucij in njihovo stopnjo skladnosti z zahtevami, določenimi v delih 1 do 7. Da bi se olajšala primerljivost informacij, se z izvedbenimi tehničnimi standardi poskuša ohraniti skladnost obrazcev za razkritja z mednarodnimi standardi o razkritjih.

Enotni obrazci za razkritja so v tabelarični obliki, kadar je to primerno.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se ***prenese*** pooblastilo za sprejetje teh izvedbenih tehničnih standardov v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

NASLOV II

TEHNIČNA MERILA ZA PREGLEDNOST IN RAZKRITJE

Člen 435

Razkritje ciljev in politik upravljanja tveganj

1. Institucije razkrijejo svoje cilje in politike glede upravljanja tveganj za vsako posamezno vrsto tveganj, vključno s tveganji iz tega naslova ▌. Ta razkritja vključujejo:

   (a) strategije in procese za upravljanje teh kategorij tveganj;

   (b) strukturo in organizacijo zadevne funkcije upravljanja tveganj, vključno z informacijami o podlagi za njena pooblastila, pristojnosti in odgovornost v skladu z ustanovnimi akti in listinami o upravljanju institucije;

   (c) obseg in naravo poročanja o tveganjih in sistemih merjenja;

   (d) politike za varovanje pred tveganji in njihovo zmanjševanje ter strategije in procese za spremljanje stalne učinkovitosti varovanj pred tveganji in zmanjševanj tveganj;

(e) izjavo upravljalnega organa o ustreznosti ureditev upravljanja tveganj zadevne institucije, ki zagotavlja, da vzpostavljeni sistemi za upravljanje tveganj ustrezajo profilu in strategiji institucije;

(f) strnjeno izjavo upravljalnega organa o tveganjih, v kateri je kratko in jedrnato opisan celoten profil tveganosti zadevne institucije, povezan s poslovno strategijo; ta izjava vključuje:

(i) ključne kazalnike in podatke, ki zunanjim deležnikom zagotavljajo celosten vpogled v način, kako institucija upravlja tveganja, razkrivajo pa tudi, kako je profil tveganosti institucije povezan z ravnjo sprejemljivega tveganja, ki jo določi upravljalni organ;

(ii) informacije o poslih znotraj skupine in poslih s povezanimi strankami, ki bi lahko imeli pomemben vpliv na profil tveganosti konsolidirane skupine.

2. Institucije razkrijejo naslednje informacije glede ureditev upravljanja ▌:

(a) število direktorskih mest, ki jih zasedajo člani upravljalnega organa;

(b) politiko izbora članov upravljalnega organa ter njihovo dejansko znanje, veščine in izkušnje;

(c) politiko glede raznolikosti pri izboru članov upravljalnega organa, splošne in konkretne cilje te politike ter v kolikšni meri so bili doseženi;

(d) ali je institucija ustanovila ločeno komisijo za tveganja ali ne ter kolikokrat se je komisija za tveganja sestala;

(e) opis toka informacij glede tveganj do upravljalnega organa.

Člen 436

Razkritje področja uporabe

Institucije ***razkrijejo*** naslednje informacije v zvezi s področjem uporabe te uredbe:

(a) ime institucije, za katero ***se uporablja*** ta uredba;

(b) uskladitev konsolidiranih računovodskih izkazov, pripravljenih v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, s konsolidiranimi računovodskimi izkazi, pripravljenimi v skladu z zahtevami glede regulativne konsolidacije na podlagi oddelkov 2 in 3 naslova II dela 1; v tej uskladitvi so opisane razlike med obsegom konsolidacije za računovodske in regulativne namene ter navedeni pravni subjekti, ki spadajo v ***obseg konsolidacije za regulativne namene, če se ta razlikuje od obsega konsolidacije za računovodske namene;*** pri navedbi pravnih subjektov, vključenih v obseg konsolidacije za regulativne namene, se opiše ***metoda regulativne konsolidacije, če se razlikuje od metode računovodske konsolidacije,*** ter navede, ali so ti pravni subjekti polno ali sorazmerno konsolidirani in ali so deleži v njih odbiti od kapitala;

(c) razčlenitev sredstev in obveznosti konsolidiranih računovodskih izkazov, pripravljenih v skladu z zahtevami za regulativno konsolidacijo na podlagi oddelkov 2 in 3 naslova II dela 1, glede na vrsto tveganja iz tega dela;

(d) uskladitev, v kateri so opredeljeni glavni viri razlik med knjigovodskimi vrednostmi v računovodskih izkazih v skladu z regulativnim obsegom konsolidacije, kot je opredeljen v oddelkih 2 in 3 naslova II dela 1, in zneskom izpostavljenosti, ki se uporablja za regulativne namene; tej uskladitvi se priložijo kvalitativne informacije o zadevnih glavnih virih razlik;

(e) pri izpostavljenostih iz trgovalne knjige in netrgovalne knjige, ki se prilagodijo v skladu s členom 34 in členom 105, razčlenitev zneskov sestavnih elementov prilagoditve preudarnega vrednotenja, ki jo opravi institucija, glede na vrste tveganja, pa tudi vse sestavne elemente, ločeno za pozicije trgovalne knjige in pozicije netrgovalne knjige;

(f) vse trenutne ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami;

(g) zbirni znesek, za katerega je dejanski kapital nižji od zahtevanega v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in ime ali imena teh podrejenih družb;

(h) kadar je ustrezno, okoliščine, v katerih se uporabi odstopanje iz člena 7 ali metoda individualne konsolidacije iz člena 9.

Člen 437

Razkritja o kapitalu

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim kapitalom:

(a) celovito uskladitev postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ter filtrov in odbitkov v skladu s členi 32 do 36, 56, ***66 in 79***, ki se nanašajo na kapital institucije, z bilanco stanja v revidiranih računovodskih izkazih institucije;

(b) opis glavnih značilnosti instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega kapitala, ki jih izda institucija;

(c) vsa določila in pogoje za vse instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala;

(d) ločeno razkritje narave in zneskov:

(i) vsakega bonitetnega filtra, ki se uporabi v skladu s členi 32 do 35;

(ii) postavk, ki se odbijejo v skladu s členi 36, 56 in 66;

(iii) postavk, ki se ne odbijejo v skladu s členi 47, 48, 56, 66 in 79;

(e) opis vseh omejitev, ki se uporabljajo za izračun kapitala v skladu s to uredbo, ter instrumentov, bonitetnih filtrov in odbitkov, za katere veljajo te omejitve;

(f) celovito obrazložitev osnove, na kateri so izračunani kapitalski količniki, kadar so ti izračunani z uporabo sestavin kapitala, določenih na drugačni osnovi kot v tej uredbi.

Člen 437a

Razkritja o ▌ kapitalu in kvalificiranih obveznostih ▌

Institucije, za katere se uporablja člen 92a ali 92b, razkrijejo naslednje informacije o svojem kapitalu in kvalificiranih obveznostih:

(a) sestavo kapitala in kvalificiranih obveznosti, njihovo zapadlost in njihove glavne značilnosti;

(b) razvrstitev kvalificiranih obveznosti v hierarhiji upnikov;

(c) skupni znesek posameznih izdaj instrumentov kvalificiranih obveznosti iz člena 72b in znesek teh izdaj, ki je vključen v postavke kvalificiranih obveznosti v okviru omejitev, določenih v členu 72b(3) ***in (4)***;

(d) skupni znesek izključenih obveznosti iz člena 72a(2).

Člen 438

Razkritje ▌ kapitalskih zahtev in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz člena 92 te uredbe ter ***zahtev iz člena*** 73 ***in točke (a) člena 104(1)*** Direktive 2013/36/EU:

(a) povzetek pristopa institucije k ocenjevanju ustreznosti njenega notranjega kapitala za podporo obstoječih in prihodnjih dejavnosti;

(b) ***znesek*** dodatnih ▌ kapitalskih zahtev na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja iz točke (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU ***ter njegovo sestavo glede na instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala***;

(c) na zahtevo zadevnega pristojnega organa rezultat procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala institucije;

(d) skupni znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pripadajoče skupne kapitalske zahteve, določene v skladu s členom 92, ki se razčlenijo po različnih kategorijah tveganja iz dela 3, ter, kjer je ustrezno, pojasnilo učinkov neodbitnih postavk od kapitala zaradi uporabe kapitalskih pragov na izračun kapitala in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

(e) ***bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti,*** zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti ***in s tem povezane pričakovane izgube*** za vsako kategorijo posebnih kreditnih aranžmajev iz preglednice 1 člena 153(5) ter ***bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti*** za kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 155(2);

(f) vrednost izpostavljenosti in znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kapitalske instrumente v vsaki zavarovalnici, pozavarovalnici ali zavarovalnem holdingu, ki jih institucije pri izračunu svojih kapitalskih zahtev na posamični, subkonsolidirani in konsolidirani podlagi ne odbijejo od svojega kapitala v skladu s členom 49;

(g) dopolnilne kapitalske zahteve in količnik kapitalske ustreznosti finančnega konglomerata, izračunan v skladu s členom 6 Direktive 2002/87/ES in Prilogo I k navedeni direktivi, kadar se uporabi metoda 1 ali 2 iz navedene priloge;

(h) razlike v zneskih tveganju prilagojenih izpostavljenosti med tekočim obdobjem ***razkritja*** in neposredno predhodnim obdobjem ***razkritja***, ki so posledica uporabe notranjih modelov, vključno z opisom ključnih dejavnikov, ki pojasnjujejo te razlike ▌.

Člen 439

Razkritje izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo izpostavljenostjo kreditnemu tveganju nasprotne stranke iz poglavja 6 naslova II dela 3:

(a) opis metodologije, uporabljene za določanje notranjega kapitala in kreditnih limitov za kreditne izpostavljenosti nasprotne stranke, vključno z metodami za določanje teh limitov za izpostavljenosti do CNS;

(b) opis politik v zvezi z jamstvi in drugimi načini za zmanjševanje kreditnega tveganja, kot so politike za zagotavljanje zavarovanja s premoženjem in vzpostavljanje kreditnih rezerv;

(c) opis politik glede splošnega in posebnega tveganja neugodnih gibanj, kot sta opredeljena v členu 291;

(d) znesek zavarovanja s premoženjem, ki bi ga morala institucija zagotoviti, če bi se njena bonitetna ocena znižala;

(e) znesek prejetega in danega ločenega in neločenega zavarovanja s premoženjem glede na vrsto zavarovanja s premoženjem, dodatno razčlenjeno na zavarovanje s premoženjem, ki se uporablja za izvedene finančne instrumente in posle financiranja z vrednostnimi papirji;

(f) ▌ kar zadeva posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, vrednosti izpostavljenosti pred učinkom zmanjševanja kreditnega tveganja in po njem, kot je določeno v skladu z metodami iz oddelkov 3 do 6 poglavja 6 naslova II dela 3 glede na uporabljeno metodo***, in s tem povezane zneske izpostavljenosti tveganju, razčlenjene glede na uporabljeno metodo***;

(g) kar zadeva posle financiranja z vrednostnimi papirji, vrednosti izpostavljenosti pred učinkom zmanjševanja kreditnega tveganja in po njem, kot je določeno v skladu z metodami iz poglavij 4 in 6 naslova II dela 3 glede na uporabljeno metodo***, in s tem povezane zneske izpostavljenosti tveganjem, razčlenjene glede na uporabljeno metodo***;

(h) vrednosti izpostavljenosti po učinku zmanjševanja kreditnega tveganja in s tem povezane izpostavljenosti tveganju v zvezi s kapitalsko zahtevo za prilagoditev kreditnega vrednotenja, in sicer ločeno za vsako metodo iz naslova VI dela 3;

(i) vrednost izpostavljenosti do CNS in s tem povezane izpostavljenosti tveganju v okviru področja uporabe oddelka 9 poglavja 6 naslova II dela 3, in sicer ločeno za kvalificirane in nekvalificirane CNS ter razčlenjeno glede na vrsto izpostavljenosti;

(j) hipotetične zneske in poštene vrednosti poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti; posli s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti se razčlenijo ▌ glede na vrsto produkta; za vsako vrsto produkta se posli s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti dodatno razčlenijo glede na kupljeno in prodano kreditno zavarovanje;

(k) oceno alfe, če je institucija pridobila dovoljenje pristojnih organov za uporabo lastnih ocen alfe v skladu s členom 284(9);

(l) ločeno razkritja, vključena v točki (e) člena 444 in točki (g) člena 452;

(m) za institucije, ki uporabljajo metode iz oddelkov 4 in 5 poglavja 6 naslova II dela 3, obseg njihovih bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, izračunan v skladu s členom 273a(1) oziroma (2).

Če centralna banka države članice zagotavlja likvidnostno pomoč v obliki poslov zamenjave zavarovanja s premoženjem, lahko pristojni organ institucije oprosti izpolnjevanja zahtev iz točk (d) in (e) prvega pododstavka, če meni, da bi razkritje tam navedenih informacij lahko razkrilo zagotavljanje izredne likvidnostne pomoči. V te namene pristojni organ določi ustrezne prage in objektivna merila.

Člen 440

Razkritje proticikličnih kapitalskih blažilnikov

Institucije razkrijejo naslednje informacije glede izpolnjevanja zahteve za proticiklični kapitalski blažilnik iz poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU:

(a) geografsko porazdelitev ***zneskov izpostavljenosti in*** zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti svojih kreditnih izpostavljenosti, ki se uporabijo kot podlaga za izračun proticikličnega kapitalskega blažilnika;

(b) znesek posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

Člen 441

Razkritje kazalnikov globalnega sistemskega pomena

GSPI na letni ravni razkrivajo vrednosti kazalnikov, uporabljenih za določanje njihovega rezultata v skladu z določitveno metodologijo iz člena 131 Direktive 2013/36/EU.

Člen 442

Razkritje izpostavljenosti kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti

Institucije razkrijejo naslednje informacije o svojih izpostavljenostih kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti:

(a) ***področje uporabe in*** opredelitev pojmov ‚zapadlost‘ in ‚oslabljenost‘, ki se uporabljata za računovodske namene, ***ter morebitne razlike med pojmoma ‚zapadlost‘ in ‚neplačilo‘, ki se uporabljata za računovodske in regulativne namene;***

(b) opis pristopov in metod, sprejetih za določanje posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

(c) informacije o znesku in kakovosti donosnih, nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenosti ***za kredite, dolžniške vrednostne papirje in zunajbilančne izpostavljenosti***, vključno z akumuliranimi oslabitvami, rezervacijami in negativnimi spremembami poštene vrednosti zaradi kreditnega tveganja ter zneski prejetih zavarovanj s premoženjem in finančnih poroštev, ki se nanašajo na te izpostavljenosti***;***

(d) analizo zapadlih izpostavljenosti, kot so opredeljene za računovodske namene, glede na starost;

(e) bruto ▌ knjigovodsko vrednost tako neplačanih izpostavljenosti kot izpostavljenosti, ki niso neplačane, akumulirane posebne in splošne popravke zaradi kreditnega tveganja, akumulirane odpise teh izpostavljenosti in ***neto knjigovodsko vrednost ter*** njihovo porazdelitev po geografskih območjih in gospodarskih panogah ***ter za kredite, dolžniške vrednostne papirje in zunajbilančne izpostavljenosti***;

(f) vse spremembe bruto zneska neplačanih ***bilančnih in zunajbilančnih*** izpostavljenosti, ▌ med drugim vsaj informacije o začetnih in končnih stanjih teh izpostavljenosti ter bruto znesek vsake izmed teh izpostavljenosti, ki znova postane izpostavljenost, ki ni neplačana, ali ***se odpiše;***

(g) ▌ razčlenitev kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev ***glede na preostalo zapadlost***.

Člen 443

Razkritje obremenjenih in neobremenjenih sredstev

Institucije razkrijejo informacije o svojih obremenjenih in neobremenjenih sredstvih. Za te namene uporabijo knjigovodsko vrednost po kategoriji izpostavljenosti, razčlenjeno po kakovosti sredstev ter skupnem znesku knjigovodske vrednosti obremenjenih in neobremenjenih sredstev. Razkritje informacij o obremenjenih in neobremenjenih sredstvih ne zajema izredne likvidnostne pomoči, ki jo zagotavljajo ▌ centralne banke.

Člen 444

Razkritje uporabe standardiziranega pristopa

Institucije, ki izračunavajo svoje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, razkrijejo naslednje informacije za vsako od kategorij izpostavljenosti ***iz*** člena 112:

(a) imena imenovanih ECAI in ECA ter razloge za morebitne spremembe teh imenovanj v obdobju razkritja;

(b) kategorije izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna ECAI ali ECA;

(c) opis procesa določanja uteži tveganja za izpostavljenosti, ki niso vključene v trgovalno knjigo, na podlagi bonitetnih ocen izdajatelja in izdaje;

(d) vzporeditev zunanje bonitetne ocene vsake imenovane ECAI ali ECA z utežmi tveganja, ki ustrezajo stopnjam kreditne kakovosti, določenim v poglavju 2 naslova II dela 3, ob upoštevanju, da teh informacij ni treba razkriti, kadar institucije uporabljajo standardno shemo vzporeditve, ki jo objavi EBA;

(e) vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja, ki so povezane z vsako stopnjo kreditne kakovosti iz poglavja ***2*** naslova II dela 3, ***po kategorijah izpostavljenosti,*** kakor tudi vrednosti izpostavljenosti, odbite od kapitala.

Člen 445

Razkritje ***izpostavljenosti*** tržnemu tveganju ▌

Institucije, ki svoje kapitalske zahteve izračunavajo v skladu s ***točkama (b) in (c) člena 92(3), razkrijejo te zahteve ločeno za vsako tveganje iz navedenih točk. Poleg tega se ločeno razkrijejo*** kapitalske zahteve za ***posebno obrestno tveganje pozicij v listinjenju.***

▌

Člen 446

Razkritje upravljanja operativnih tveganj

Institucije razkrijejo ***naslednje*** informacije o svojem upravljanju operativnih tveganj ▌:

(a) pristope za oceno kapitalskih zahtev za operativno tveganje, za katere institucija izpolnjuje pogoje;

(b) opis metodologije iz člena 312(2), če jo institucija uporablja, vključno z obrazložitvijo ustreznih notranjih in zunanjih dejavnikov, ki jih institucija upošteva v naprednem pristopu za merjenje;

(c) v primeru delne uporabe, področje in obseg uporabe različnih uporabljenih metodologij.

▌

Člen 447

Razkritje ključnih metrik

Institucije razkrijejo naslednje ključne metrike v tabelarični obliki:

(a) sestavo kapitala in kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s členom 92;

(b) znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(3);

(c) kjer je ustrezno, znesek ***in sestavo dodatno potrebnega kapitala***, ki ga institucije morajo imeti v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;

(d) svojo zahtevo po skupnem blažilniku, ki ga institucije morajo imeti v skladu s poglavjem 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU;

(e) svoj količnik finančnega vzvoda ***in mero skupne izpostavljenosti***, kot se izračunata v skladu s členom 429;

(f) ***naslednje informacije v zvezi s*** svojim količnikom likvidnostnega kritja, kot se izračuna v skladu z ***delegiranim aktom iz člena 460(1):***

(i) povprečno vrednost oziroma povprečne vrednosti svojega količnika likvidnostnega kritja za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje;

(ii) povprečno vrednost oziroma povprečne vrednosti skupnih likvidnostnih sredstev po ustreznih odbitkih, ki so vključena v likvidnostni blažilnik na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje;

(iii) povprečne vrednosti svojih likvidnostnih odlivov, likvidnostnih prilivov in neto likvidnostnih odlivov, kot se izračunajo na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje;

(g) ***naslednje informacije v zvezi s*** svojo zahtevo glede neto stabilnega financiranja, kot se izračuna v skladu z ***naslovom IV dela 6:***

(i) količnik neto stabilnega financiranja ob koncu vsakega četrtletja ustreznega obdobja razkritja;

(ii) razpoložljivo stabilno financiranje ob koncu vsakega četrtletja ustreznega obdobja razkritja;

(iii) potrebno stabilno financiranje ob koncu vsakega četrtletja ustreznega obdobja razkritja;

(h) svoje ***količnike kapitala in*** kvalificiranih obveznosti ***ter njihovi sestavini, števec in imenovalec,*** kot se izračunajo v skladu s členoma 92a in 92b, razčlenjene na ravni vsake skupine v postopku reševanja, kjer je to ustrezno.

Člen 448

Razkritje izpostavljenosti obrestnemu tveganju pri pozicijah, ki niso v trgovalni knjigi

1. Institucije od ... [dve leti po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] razkrivajo naslednje kvantitativne in kvalitativne informacije o tveganjih zaradi morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo tako na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala kot na čiste prihodke od obresti iz njihovih netrgovalnih dejavnosti iz člena 84 in člena 98(5) Direktive 2013/36/EU:

   (a) spremembe ekonomske vrednosti lastniškega kapitala, izračunane na podlagi šestih nadzorniških stresnih scenarijev iz člena 98(5) Direktive 2013/36/EU za tekoče in prejšnja obdobja razkritja;

(b) spremembe čistih prihodkov od obresti, izračunane na podlagi ***dveh*** nadzorniških stresnih scenarijev iz člena 98(5) Direktive 2013/36/EU za tekoče in prejšnja obdobja razkritja;

(c) opis ključnih predpostavk glede modeliranja in parametrov, razen tistih iz ***točk (b)*** in ***(c)*** člena 98(5a)▌ Direktive 2013/36/EU, ki se uporabljajo za izračun sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in čistih prihodkov od obresti, ki se zahtevajo v skladu s točkama (a) in (b) tega odstavka;

(d) pojasnitev pomena mer tveganja, razkritih v skladu s točkama (a) in (b) tega odstavka, in vseh pomembnih sprememb teh mer tveganja od prejšnjega ***referenčnega*** datuma ***razkritja***;

(e) opis, kako institucije opredelijo, merijo, zmanjšujejo in upravljajo obrestno tveganje svojih dejavnosti iz netrgovalne knjige za namene pregleda pristojnih organov v skladu s členom 84 Direktive 2013/36/EU, vključno z:

(i) opisom posebnih mer tveganja, ki jih institucije uporabljajo za vrednotenje sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in čistih prihodkov od obresti;

(ii) opisom ključnih predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki se uporabljajo v notranjih sistemih merjenja institucij in bi se lahko razlikovale od skupnih predpostavk glede modeliranja in parametrov iz člena 98(5a) Direktive 2013/36/EU ▌, za namen izračuna sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in čistih prihodkov od obresti ▌, vključno z razlogi za te razlike;

(iii) opisom stresnih scenarijev za obrestne mere, ki jih institucije uporabljajo za oceno teh obrestnih tveganj;

(iv) priznanjem učinka varovanja pred temi obrestnimi tveganji, vključno z notranjimi varovanji, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 106(3);

(v) navedbo, kako pogosto se ovrednotijo obrestna tveganja;

(f) opis splošnih strategij za upravljanje in zmanjševanje teh tveganj***;***

(g) povprečen in najdaljši rok za prilagoditev obrestnih mer za nezapadle vloge.

2. Z ▌ odstopanjem od odstavka 1 tega člena se zahteve iz točk (c) in (e)(i) do (e)(iv) odstavka 1 tega člena ne uporabljajo za institucije, ki uporabljajo standardizirano metodologijo ***ali poenostavljeno standardizirano metodologijo*** iz člena 84(1) Direktive 2013/36/EU.

▌

Člen 449

Razkritje izpostavljenosti pozicijam v listinjenju

Institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 5 naslova II dela 3 ali kapitalske zahteve v skladu s členom 337 ali 338, razkrijejo naslednje informacije, in sicer ločeno za dejavnosti iz trgovalne knjige in netrgovalne knjige:

(a) opis svojih dejavnosti listinjenja in relistinjenja, vključno z upravljanjem tveganj in naložbenimi cilji v zvezi s temi dejavnostmi, svojo vlogo v poslih listinjenja in relistinjenja, ***ali uporabljajo enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje (STS), kot je opredeljeno v točki (10) člena 242,*** ter obseg, v katerem uporabljajo posle listinjenja za prenos kreditnega tveganja listinjenih izpostavljenosti na tretje osebe***, z ločenim opisom svoje politike prenosa tveganja pri sintetičnem listinjenju, kjer je to ustrezno***;

(b) vrsto tveganj, ki so jim izpostavljene pri dejavnostih listinjenja in relistinjenja po stopnji nadrejenosti zadevnih pozicij listinjenja ▌, pri čemer razlikujejo med STS pozicijami ***in pozicijami, ki niso STS, in med***:

(i) zadržanim tveganjem v poslih, ki so odobrene pri njih samih;

(ii) tveganjem, nastalim v zvezi s posli, ki so odobreni pri tretjih osebah ;

▌

(c) svoje pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki jih uporabljajo pri svojih dejavnostih listinjenja, vključno z vrstami pozicij v listinjenju, za katere se posamezen pristop uporablja***, pri čemer razlikujejo med STS pozicijami in pozicijami, ki niso STS***;

(d) seznam pravnih subjektov s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE), ki spadajo v katero koli naslednjo kategorijo, z opisom vrst ▌ njihovih izpostavljenosti do teh SSPE***, vključno s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih***:

(i) SSPE, ki prevzamejo izpostavljenosti, odobrene pri institucijah;

(ii) SSPE, ki jih sponzorirajo institucije;

(iii) SSPE in drugi pravni subjekti, za katere institucije zagotavljajo storitve, povezane z listinjenjem, kot so svetovanje, servisiranje sredstev ali storitve upravljanja;

(iv) SSPE, vključene v regulativni obseg konsolidacije institucije;

(e) seznam vseh pravnih subjektov, v zvezi s katerimi so institucije razkrile, da so zagotovile podporo v skladu s poglavjem 5 naslova II dela 3;

(f) seznam pravnih subjektov, povezanih z institucijami, ki vlagajo v listinjenja, odobrena pri institucijah, ali v pozicije listinjenja, ki jih izdajo SSPE, ki jih sponzorirajo institucije;

(g) povzetek svojih računovodskih usmeritev za dejavnost listinjenja, po potrebi vključno z ustreznim razlikovanjem med pozicijami listinjenja in relistinjenja;

(h) imena ECAI, ki se uporabljajo za listinjenja, in vrste izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna agencija;

(i) kjer je ustrezno, opis pristopa notranjega ocenjevanja, kot je opredeljen v poglavju 5 naslova II dela 3, vključno s strukturo procesa notranjega ocenjevanja ter razmerjem med notranjimi ocenami in zunanjimi bonitetnimi ocenami ustrezne ECAI, razkritimi v skladu s točko (i), kontrolne mehanizme pri procesu notranjega ocenjevanja, vključno z razpravo o neodvisnosti, odgovornosti in pregledu procesa notranjega ocenjevanja, vrste izpostavljenosti, za katere se proces notranjega ocenjevanja uporablja, ter stresne dejavnike, uporabljene za določitev stopnje kreditne izboljšave;

(j) ločeno za trgovalno knjigo in netrgovalno knjigo ▌ knjigovodsko vrednost ***izpostavljenosti v listinjenju, vključno z informacijami o tem, ali*** so institucije prenesle pomembno kreditno tveganje v skladu s členoma 244 in 245***, pri katerem institucije delujejo kot originatorji, sponzorji ali vlagatelji, in sicer ločeno za tradicionalna in sintetična listinjenja in za STS posle in posle, ki niso STS, ter razčlenjeno glede na vrsto izpostavljenosti v listinjenju***;

▌

(k) ▌za▌ dejavnosti iz netrgovalne knjige naslednje informacije:

(i) zbirni znesek pozicij v listinjenju***, če institucije delujejo kot originatorji ali sponzorji,*** in povezanih tveganju prilagojenih sredstev ter kapitalske zahteve ***po regulativnih pristopih, vključno z izpostavljenostmi, ki se odbijejo od kapitala ali se zanje uporabi utež tveganja 1 250 %***, razčlenjene na tradicionalna in sintetična listinjenja in na izpostavljenosti v listinjenju in relistinjenju***, in sicer ločeno za STS pozicije in pozicije, ki niso STS,*** ter nadalje razčlenjene v smiselno število razredov uteži tveganja ali razredov kapitalskih zahtev ***ter*** glede na pristop, uporabljen za izračun kapitalskih zahtev;

(ii) ***zbirni*** znesek ▌pozicij v listinjenju***, če institucije delujejo kot vlagatelji, in povezanih tveganju prilagojenih sredstev ter kapitalske zahteve po regulativnih pristopih, vključno z izpostavljenostmi, ki se odbijejo od kapitala ali se zanje uporabi utež tveganja 1 250 %***, razčlenjene na tradicionalna in sintetična ***listinjenja, pozicije listinjenja in relistinjenja ter STS pozicije in pozicije, ki niso STS, in nadalje razčlenjene v smiselno število razredov uteži tveganja ali razredov kapitalskih zahtev ter glede na pristop, uporabljen za izračun kapitalskih zahtev***;

(l) za izpostavljenosti, ki jih je listinila institucija, znesek neplačanih izpostavljenosti in znesek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, ki jih je v tekočem obdobju opravila institucija, oboje razčlenjeno po vrstah izpostavljenosti.

Člen 449a

Razkritje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj

Velike institucije, ki so izdale vrednostne papirje, sprejete v trgovanje na reguliranem trgu katere koli države članice, kot je opredeljen v točki (21) člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, od ... [3 leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] razkrivajo informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih, vključno s fizičnimi in tranzicijskimi tveganji, kot so opredeljena v poročilu iz člena 98(8) Direktive 2013/36/EU.

Informacije iz prvega odstavka se v prvem letu razkrijejo na letni osnovi, nato pa dvakrat letno.

Člen 450

Razkritje politike prejemkov

1. ▌ Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo politiko in praksami glede prejemkov za tiste kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije:

   (a) informacije o procesu odločanja, ki se uporablja pri določanju politike prejemkov, in število sestankov, ki jih je v poslovnem letu opravil glavni organ za nadzor prejemkov, po potrebi vključno z informacijami o sestavi in pooblastilih komisije za prejemke, o zunanjem svetovalcu, katerega storitve so se uporabljale pri določanju politike prejemkov, in o vlogi relevantnih deležnikov;

(b) informacije o povezavi med plačilom zaposlenih in njihovo uspešnostjo;

(c) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno z informacijami o merilih, uporabljenih za merjenje uspešnosti in prilagajanje tveganju, politiki odloga in merilih za dodelitev pravice do izplačila;

(d) razmerje med fiksnimi in variabilnimi prejemki, določeno v skladu s točko (g) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU;

(e) informacije o merilih uspešnosti, na katerih temelji pravica do delnic, opcij ali variabilnih sestavin prejemkov;

(f) glavne parametre in utemeljitev za vsako shemo variabilnih sestavin prejemkov in morebitne druge nedenarne ugodnosti;

(g) zbirne kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene po področjih poslovanja;

(h) zbirne kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih poklicne dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganosti institucij, pri čemer se navede:

(i) zneski dodeljenih prejemkov za poslovno leto, razdeljeni na fiksne prejemke, vključno z opisom fiksnih delov, in variabilne prejemke, ter število upravičencev;

(ii) zneski in oblika dodeljenih variabilnih prejemkov, razdeljeni na denarna sredstva, delnice, z delnicami povezane instrumente ter druge vrste prejemkov, in sicer ločeno za del, ki je plačan vnaprej, in del, za katerega je plačilo odloženo;

(iii) zneski odloženih prejemkov, dodeljenih za prejšnja obdobja ocenjevanja uspešnosti, razdeljeni na znesek, ki se pridobi v poslovnem letu, in na znesek, ki se pridobi v prihodnjih letih;

(iv) znesek odloženega prejemka, ki zapade v poslovnem letu in ki se izplača med poslovnim letom ter se zmanjša s prilagoditvijo za uspešnost;

(v) zajamčeni variabilni prejemki, dodeljeni med poslovnim letom, in število upravičencev takih prejemkov;

(vi) odpravnine, dodeljene v prejšnjih obdobjih, ki so bile izplačane v zadevnem poslovnem letu;

(vii) zneski odpravnin, dodeljenih med poslovnim letom, razdeljeni na plačane vnaprej in na odložene, ter število upravičencev do teh plačil in najvišje plačilo, dodeljeno eni sami osebi;

(i) število posameznikov, ki jim je bilo izplačano 1 milijon EUR ali več na poslovno leto, pri čemer se plačila med 1 milijonom EUR in 5 milijoni EUR razdelijo na plačne razrede po 500 000 EUR, plačila 5 milijonov EUR ali več pa na plačne razrede po 1 milijon EUR;

(j) na zahtevo zadevne države članice ali pristojnega organa celotne prejemke vsakega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva;

(k) informacije o tem, ali se za institucijo lahko uporablja odstopanje iz člena 94(3) Direktive 2013/36/EU.

Za namene točke (k) prvega pododstavka tega odstavka institucije, za katere se uporablja takšno odstopanje, navedejo, ali se to odstopanje zanje uporablja na podlagi točke (a) ali (b) člena 94(3) Direktive 2013/36/EU. Navedejo tudi, za katera načela o prejemkih uporabljajo odstopanja, število zaposlenih, za katere velja odstopanje, in njihov skupni prejemek, razdeljen na fiksni in variabilni prejemek.

2. Za velike institucije so kvantitativne informacije o prejemkih za kolektivni upravljalni organ institucije iz tega člena dostopne tudi javnosti, pri čemer se razlikuje med izvršnimi in neizvršnimi člani.

Institucije izpolnjujejo zahteve iz tega člena na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organizacijo in naravo, področje in zapletenost njihovih dejavnosti, ter brez poseganja v Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta*.

Člen 451

Razkritje količnika finančnega vzvoda

1. Institucije***, za katere se uporablja del 7,*** razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim količnikom finančnega vzvoda, izračunanim v skladu s členom 429, ter o tem, kako obvladujejo tveganje prekomernega finančnega vzvoda:

   (a) količnik finančnega vzvoda in kako uporabljajo člen 499(2) ▌;

   (b) razčlenitev mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4) in usklajenost te mere z zadevnimi informacijami, razkritimi v objavljenih računovodskih izkazih;

(c) po potrebi znesek ***izpostavljenosti, izračunan*** v skladu s členom 429***(8) in 429a(1), ter prilagojeni količnik finančnega vzvoda, izračunan v skladu s členom 429a(7)***;

(d) opis procesov, ki se uporabljajo za upravljanje tveganja prekomernega finančnega vzvoda;

(e) opis dejavnikov, ki so vplivali na količnik finančnega vzvoda v obdobju, na katerega se nanaša razkriti količnik finančnega vzvoda.

2. Javne razvojne kreditne institucije, kot so opredeljene v členu 429a(2), razkrijejo količnik finančnega vzvoda brez prilagoditve mere skupne izpostavljenosti, določene v skladu s točko (d) prvega pododstavka člena 429***a(1)***.

3. Velike institucije poleg informacij iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena razkrijejo količnik finančnega vzvoda in razčlenitev mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4) na podlagi povprečnih vrednosti, izračunanih v skladu z izvedbenim aktom iz člena 430(7).

Člen 451a

Razkritje likvidnostnih zahtev ▌

1. ▌ Institucije***, za katere se uporablja del 6,*** razkrijejo informacije o svojem količniku likvidnostnega kritja, količniku neto stabilnega financiranja in upravljanju likvidnostnega tveganja v skladu s tem členom.

2. ▌Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim količnikom likvidnostnega kritja, kot se izračuna v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1):

(a) povprečno vrednost ali povprečne vrednosti, kot je primerno, svojega količnika likvidnostnega kritja za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi ***opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje***;

(b) ***povprečno vrednost ali povprečne vrednosti, kot je primerno,*** skupnih ▌likvidnostnih sredstev ***po ustreznih odbitkih,*** ki so vključena v likvidnostni blažilnik na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ***za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje,*** ter opis sestave tega likvidnostnega blažilnika;

(c) ***povprečne vrednosti svojih*** likvidnostnih odlivov, likvidnostnih prilivov in neto likvidnostnih odlivov***, kot se izračunajo v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje, ter opis njihove sestave.***

3. ▌Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim količnikom neto stabilnega financiranja, kot se izračuna v skladu z naslovom IV dela 6:

(a) vrednosti ob koncu četrtletja za količnik neto stabilnega financiranja, izračunan v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela 6 za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja;

(b) pregled ***zneska razpoložljivega*** stabilnega financiranja, izračunanega v skladu s poglavjem ***3*** naslova IV dela 6;

(c) pregled ***zneska potrebnega stabilnega financiranja***, izračunanega v skladu s poglavjem ***4*** naslova IV dela 6.

4. ▌Institucije razkrijejo svoje ureditve, sisteme, procese in strategije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje ***svojega*** likvidnostnega tveganja v skladu s členom 86 Direktive 2013/36/EU.

NASLOV III

KVALIFIKACIJSKE ZAHTEVE ZA UPORABO DOLOČENIH INSTRUMENTOV ALI METODOLOGIJ

Člen 452

Razkritje uporabe pristopa IRB pri kreditnih tveganjih

Institucije, ki izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, razkrijejo naslednje informacije:

(a) dovoljenje pristojnega organa za pristop ali odobritev postopnega uvajanja;

(b) za vsako kategorijo izpostavljenosti iz člena 147 odstotek vrednosti skupne izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, za katero se uporablja standardizirani pristop iz poglavja 2 naslova II dela 3 ali pristop IRB iz poglavja 3 naslova II dela 3, kakor tudi del posamezne kategorije izpostavljenosti, ki je vključen v načrt uvedbe; institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo lastnih LGD in konverzijskih faktorjev pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ločeno razkrijejo odstotek vrednosti skupne izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, za katero se uporablja zadevno dovoljenje;

(c) nadzorne mehanizme za bonitetne sisteme v različnih fazah razvoja, kontrol in sprememb modela, kar vključuje informacije o:

(i) odnosu med funkcijo upravljanja tveganj in funkcijo notranje revizije;

(ii) pregledu bonitetnega sistema;

(iii) postopku za zagotovitev neodvisnosti funkcije, ki je odgovorna za pregled modelov, od funkcij, odgovornih za razvoj modelov;

(iv) postopku za zagotovitev odgovornosti funkcij, odgovornih za razvoj in pregledovanje modelov;

(d) vloge funkcij, vključenih v razvoj, odobritev in poznejše spremembe modelov kreditnega tveganja;

(e) področja uporabe in glavne vsebine poročanja v zvezi z modeli kreditnega tveganja***;***

(f) opis procesa notranjih bonitetnih ocen po kategorijah izpostavljenosti, vključno s številom ključnih modelov, ki se uporabljajo v zvezi s posameznim portfeljem, in kratkim pojasnilom glavnih razlik med modeli znotraj istega portfelja, kar zajema:

(i) opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in validacijo verjetnosti neplačila (PD), vključno s tem, kako so PD ocenjeni za portfelje z majhnim številom neplačnikov, ali je regulativno določen spodnji prag in kateri so dejavniki za razlike med PD in dejanskimi stopnjami neplačila vsaj za zadnja tri obdobja;

(ii) kjer je ustrezno, opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in validacijo izgube ob neplačilu (LGD), kot so metode za izračun LGD za obdobje gospodarske recesije, kako so LGD ocenjeni za portfelje z majhnim številom neplačnikov in časovno obdobje med nastankom neplačila in zaključkom izpostavljenosti;

(iii) kjer je ustrezno, opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in validacijo kreditnih konverzijskih faktorjev, vključno s predpostavkami, uporabljenimi pri izpeljavi teh spremenljivk;

(g) po potrebi naslednje informacije v zvezi z vsako kategorijo izpostavljenosti iz člena 147:

(i) svojo ***bruto*** bilančno izpostavljenost ▌;

(ii) vrednosti svojih zunajbilančnih izpostavljenosti pred uporabo ▌ ustreznih konverzijskih faktorjev;

(iii) svojo ▌ izpostavljenost ▌ po uporabi ustreznih ***konverzijskih faktorjev in*** zmanjševanju kreditnega tveganja;

(iv) vse modele, parametre ali vhodne vrednosti, ki so pomembni za razumevanje tehtanja tveganja in posledičnih zneskov izpostavljenosti tveganju, razkritih za zadostno število bonitetnih razredov dolžnika (vključno z neplačili), da je mogoče smiselno razlikovanje med kreditnimi tveganji;

(v) ***ločeno za tiste kategorije izpostavljenosti, v zvezi s katerimi*** so institucije dobile dovoljenje za uporabo lastnih LGD in ***konverzijskih*** faktorjev pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ***in za izpostavljenosti, za katere institucije ne uporabljajo takih ocen,*** vrednosti iz točk (i) do ***(iv)***, za katere velja zadevno dovoljenje;

(h) ocene institucije o PD glede na dejansko stopnjo neplačil za vsako kategorijo izpostavljenosti v daljšem obdobju, z ločenim razkritjem razpona PD, enakovredne zunanje bonitetne ocene, tehtane povprečne in aritmetične povprečne PD, števila dolžnikov ob koncu prejšnjega leta in v letu pregleda, števila dolžnikov, ki niso poravnali obveznosti, vključno z novimi, in povprečne letne stopnje neplačil v preteklosti.

Za namene točke (b) tega člena institucije uporabijo vrednost izpostavljenosti, kot je opredeljena v členu 166.

▌

Člen 453

Razkritje uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

Institucije, ki uporabljajo tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, razkrijejo naslednje informacije:

(a) ***ključne elemente*** politik in procesov za bilančni in zunajbilančni pobot ter navedbo obsega, v katerem institucije uporabljajo bilančni pobot;

(b) ***ključne elemente politik in procesov za*** ocenjevanje in upravljanje primernega zavarovanja s premoženjem;

(c) opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejema institucija ***za zmanjševanje kreditnega tveganja;***

(d) za jamstva in kreditne izvedene finančne instrumente, ki se uporabljajo kot kreditno zavarovanje, glavne vrste dajalcev jamstva in nasprotnih strank v kreditnih izvedenih finančnih instrumentih ter njihovo kreditno sposobnost ***za namen zmanjševanja kapitalskih zahtev, z izjemo tistih, ki so del struktur sintetičnega listinjenja***;

(e) informacije o koncentracijah tržnega ali kreditnega tveganja v okviru prevzetega zmanjševanja kreditnega tveganja;

(f) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB, vrednost skupne izpostavljenosti, ki ni pokrita s primernim kreditnim zavarovanjem, in vrednost skupne izpostavljenosti, ki je pokrita s primernim kreditnim zavarovanjem, po uporabi prilagoditev za nestanovitnost; razkritje iz te točke se opravi ločeno za ***kredite in dolžniške vrednostne papirje ter vključuje razčlenitev neplačanih izpostavljenosti;***

▌

(g) ustrezni konverzijski faktor in zmanjševanje kreditnega tveganja, povezana z izpostavljenostjo, in pojavnost tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja z učinkom substitucije in brez njega;

(h) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom, vrednost bilančnih in zunajbilančnih izpostavljenosti po kategorijah izpostavljenosti pred in po uporabi konverzijskih faktorjev in kakršnega koli z njim povezanega zmanjševanja kreditnega tveganja;

(i) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom, znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti ter razmerje med tem zneskom tveganju prilagojenih izpostavljenosti in vrednostjo izpostavljenosti po uporabi ustreznih konverzijskih faktorjev in zmanjševanju kreditnega tveganja v povezavi z izpostavljenostjo; razkritje iz te točke se opravi ločeno za vsako kategorijo izpostavljenosti;

(j) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pred in po priznanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja zaradi uporabe kreditnih izvedenih finančnih instrumentov; institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo lastnih LGD in konverzijskih faktorjev pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, razkritje iz te točke opravijo ločeno za kategorije izpostavljenosti, za katere se uporablja zadevno dovoljenje.

Člen 454

Razkritje uporabe naprednih pristopov za merjenje operativnega tveganja

Institucije, ki uporabljajo napredne pristope za merjenje iz členov 321 do 324 za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje, razkrijejo opis uporabe zavarovanj in drugih oblik prenosa tveganja za namene zmanjševanja tega tveganja.

Člen 455

Uporaba notranjih modelov za tržno tveganje

Institucije, ki izračunavajo svoje kapitalske zahteve v skladu s členom 363, razkrijejo naslednje informacije:

(a) za vsak zajeti podportfelj:

(i) značilnosti uporabljenih modelov;

(ii) po potrebi za notranje modele za presežna tveganja neplačila in migracije ter za trgovanje s korelacijo uporabljene metodologije in tveganja, merjena s pomočjo uporabe notranjega modela, vključno z opisom pristopa, ki ga je institucija uporabila za določitev obdobij likvidnosti, uporabljenimi metodologijami za doseganje ocene kapitala, ki je skladna z zahtevanimi standardi zanesljivosti, in pristopi, uporabljenimi za validacijo modela;

(iii) opis stresnega testiranja, ki se uporablja za podportfelj;

(iv) opis pristopov, uporabljenih za testiranje za nazaj ter za potrjevanje točnosti in doslednosti notranjih modelov in procesov modeliranja;

(b) področje uporabe dovoljenja pristojnega organa;

(c) opis obsega in metodologij za skladnost z zahtevami iz členov 104 in 105;

(d) najvišjo, najnižjo in srednjo vrednost naslednjega:

(i) dnevnih mer tveganih vrednosti v obdobju poročanja in ob koncu obdobja poročanja;

(ii) dnevnih mer stresnih tveganih vrednosti v obdobju poročanja in ob koncu obdobja poročanja;

(iii) vrednosti tveganja za presežno tveganje neplačila in migracije ter posebno tveganje trgovalnega portfelja s korelacijo v obdobju poročanja in ob koncu obdobja poročanja;

(e) elemente kapitalske zahteve, kot je določeno v členu 364;

(f) tehtano povprečje obdobja likvidnosti za vsak podportfelj, ki ga pokrivajo interni modeli za presežno tveganje neplačila in migracije ter za trgovanje s korelacijo;

(g) primerjavo dnevnih mer tveganih vrednosti ob koncu dneva z enodnevnimi spremembami vrednosti portfelja ob koncu naslednjega delovnega dne, skupaj z analizo vsakega pomembnega preseganja v obdobju poročanja.

** Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).“;*

(120) v členu 456 se doda naslednja točka:

„(k) spremembe zahtev po razkritju, določenih v naslovih II in III dela 8, da se upoštevajo razvoj ali spremembe mednarodnih standardov o razkritjih.“;

(121) v členu 457 se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) delu 2 in členu 430 le zaradi razvoja računovodskih standardov ali zahtev, ki upoštevajo zakonodajne akte Unije.“;

(122) člen 458 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 1, ugotovi spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici in za katere navedeni organ meni, da se je nanje mogoče učinkoviteje odzvati z izvajanjem strožjih nacionalnih ukrepov kot pa z makrobonitetnimi instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, o tem ustrezno uradno obvesti Komisijo in ESRB. ESRB uradno obvestilo nemudoma posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in EBA.

Uradnemu obvestilu se priložijo naslednji dokumenti, pri čemer se po potrebi vanj vključijo zadevna kvantitativna ali kvalitativna dokazila:

(a) spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja;

(b) razlogi, zakaj bi navedene spremembe lahko ogrozile finančno stabilnost na nacionalni ravni ali realno gospodarstvo;

(c) obrazložitev, zakaj organ meni, da bi bili makrobonitetni instrumenti iz členov 124 in 164 te uredbe ter členov 133 in 136 Direktive 2013/36/EU manj primerni in učinkoviti za obravnavo teh tveganj kot osnutki nacionalnih ukrepov iz točke (d) tega odstavka;

(d) osnutek nacionalnih ukrepov za ublažitev sprememb intenzivnosti tveganja za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, ali za podskupino teh institucij glede:

(i) ravni kapitala iz člena 92;

(ii) zahtev v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz člena 392 in členov 395 do 403;

(iii) likvidnostnih zahtev iz dela 6;

(iv) uteži tveganja, usmerjene na nepremičninske balone v sektorju stanovanjskih in poslovnih nepremičnin,

(v) zahtev po javnem razkritju iz dela 8;

(vi) ravni varovalnega kapitalskega blažilnika iz člena 129 Direktive 2013/36/EU

ali

(vii) izpostavljenosti znotraj finančnega sektorja;

(e) obrazložitev, zakaj organ, imenovan v skladu z odstavkom 1, meni, da so ti osnutki ukrepov primerni, učinkoviti in sorazmerni za obravnavo razmer, ter

(f) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka osnutkov ukrepov na notranji trg na osnovi informacij, ki so na voljo zadevni državi članici.“;

(b) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Pooblastilo za sprejetje izvedbenega akta, s katerim se zavrnejo osnutki nacionalnih ukrepov iz točke (d) odstavka 2, se prenese na Svet, ki odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije.

ESRB in EBA v enem mesecu od prejema uradnega obvestila iz odstavka 2 Svetu, Komisiji in zadevni državi članici predložita mnenje o zadevah iz točk (a) do (f) navedenega odstavka.

Ob kar največjem upoštevanju mnenj iz drugega pododstavka in če obstajajo zanesljivi, trdni in podrobni dokazi, da bo imel ukrep negativen učinek na notranji trg, ki bo večji od koristi za finančno stabilnost zaradi zmanjšanja ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, lahko Komisija v enem mesecu Svetu predlaga izvedbeni akt, s katerim se osnutki nacionalnih ukrepov zavrnejo.

Če Komisija v enem mesecu ne predloži takšnega predloga, lahko zadevna država članica nemudoma sprejme osnutke nacionalnih ukrepov za obdobje do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej.

Svet odloči o predlogu Komisije v enem mesecu od prejema predloga in navede razloge za zavrnitev ali odobritev osnutkov nacionalnih ukrepov.

Svet zavrne predlagane osnutke nacionalnih ukrepov le, če meni, da ni izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

(a) spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja so takšne narave, da predstavljajo tveganje za finančno stabilnost na nacionalni ravni;

(b) makrobonitetni instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU so manj primerni ali učinkoviti za obravnavo ugotovljenih makrobonitetnih ali sistemskih tveganj kot osnutki nacionalnih ukrepov;

(c) osnutki nacionalnih ukrepov ne povzročajo nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali ustvarili ovire za delovanje notranjega trga, ter

(d) to vprašanje zadeva le eno državo članico.

Svet v svoji oceni, pripravljeni na podlagi dokazov, ki jih je v skladu z odstavkom 2 predložil organ, imenovan v skladu z odstavkom 1, upošteva mnenje ESRB in EBA.

Če Svet v enem mesecu po prejemu predloga Komisije ne sprejme izvedbenega akta o zavrnitvi osnutkov nacionalnih ukrepov, lahko zadevna država članica sprejme ukrepe in jih uporablja v obdobju do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej.

5. Druge države članice lahko priznajo ukrepe, sprejete v skladu s tem členom, in jih uporabljajo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in imajo podružnice ali izpostavljenosti v državi članici, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepa.“;

(c) odstavka 9 in 10 se nadomestita z naslednjim:

„9. Zadevna država članica pred iztekom dovoljenja, izdanega v skladu z odstavkom 4, ob posvetovanju z ESRB in EBA pregleda trenutne razmere, na podlagi tega pa lahko po postopku iz odstavka 4 sprejme novo odločitev o podaljšanju uporabe nacionalnih ukrepov, vsakič za največ dve dodatni leti. Komisija po prvem podaljšanju ob posvetovanju z ESRB in EBA pregleda razmere vsaj vsaki dve leti.

10. Ne glede na postopek iz odstavkov 3 do 9 tega člena se državam članicam dovoli, da zvišajo uteži tveganja za največ 25 % nad tistimi, ki jih določa ta uredba, za izpostavljenosti iz točk (d)(iv) in (d)(vii) odstavka 2 tega člena ter zaostrijo omejitev velike izpostavljenosti iz člena 395 za največ 15 % za obdobje do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji in zahteve glede obveščanja iz odstavka 2 tega člena.“;

(123) člen 460 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 462, s katerimi natančno določi splošno zahtevo iz člena 412(1). Delegirani akt, sprejet v skladu s tem odstavkom, temelji na postavkah, ki se poročajo v skladu z naslovom II dela 6 in Prilogo III, podrobneje določa, v katerih okoliščinah morajo pristojni organi določiti specifične stopnje prilivov in odlivov za institucije, da se zajamejo specifična tveganja, katerim so izpostavljene, in spoštuje pragove iz odstavka 2 tega člena.

Na Komisijo se zlasti prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov, s katerimi podrobneje določi likvidnostne zahteve za namene uporabe člena 8(3), členov 411 do 416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j do 428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak in 451a.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za spremembo te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 462 za spremembo seznama produktov ali storitev iz člena 428f(2), če meni, da sredstva in obveznosti, ki so neposredno povezani z drugimi produkti ali storitvami, izpolnjujejo pogoje iz člena 428f(1).

Komisija sprejme delegirani akt iz prvega pododstavka do ... [pet let po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].“;

(124) vstavi se naslednji člen:

"Člen 461a
Alternativni standardizirani pristop za tržno tveganje

Za namene zahtev glede poročanja iz člena 430b(1) se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 462, za spremembo te uredbe z uvedbo tehničnih prilagoditev v členih 325e, 325g do 325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap do 325at, 325av in 325ax in z določitvijo uteži tveganja za skupino 11 iz razpredelnice 4 v členu 325ai in uteži tveganja za krite obveznice, ki jih izdajo kreditne institucije v tretjih državah, v skladu s členom 325ah ter korelacijo kritih obveznic, ki jih izdajo kreditne institucije v tretjih državah, v skladu s členom 325aj v okviru alternativnega standardiziranega pristopa iz poglavja 1a naslova IV dela 3, ob upoštevanju razvoja mednarodnih regulativnih standardov.

Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 1 do 31. decembra 2019.“;

(125) člen 462 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 462

Izvajanje prenosa pooblastila

1. *Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.*

2. *Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460 ter člena 461a se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 28. junija 2013.*

3. Prenos pooblastila iz členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460 ter člena 461a lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460 ter člena 461a, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(126) v členu 471 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Z odstopanjem od člena 49(1) se lahko institucije v obdobju od 31. decembra 2018 do 31. decembra 2024 odločijo, da ne odbijejo deležev v lastniški kapital zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pogoji iz točk (a) in (e) člena 49(1);

(b) pristojni organi so zadovoljni z ravnijo kontrole tveganj in postopki finančne analize, ki jih je institucija sprejela izrecno za nadzor naložbe v družbo ali holding;

(c) delež lastniškega kapitala institucije v zavarovalnico, pozavarovalnico ali zavarovalni holding ne presega 15 % instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala zadevna zavarovalna družba, na dan 31. decembra 2012 in v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2024;

(d) znesek deleža lastniškega kapitala, ki se ne odbije, ne presega zneska v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala zavarovalnice, pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga, ki ga ima institucija na dan 31. decembra 2012.“;

(127) člen 493 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Določbe o velikih izpostavljenostih iz členov 387 do 403 te uredbe ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavna dejavnost je izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti iz točk 5, 6, 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU in za katere dne 31. decembra 2006 ni veljala Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta*.

_____

* Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).“;

I

(b) v odstavku 3 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) ***izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, institucije do njene nadrejene osebe, do drugih podrejenih družb te nadrejene osebe ali do lastnih podrejenih družb in iz naslova kvalificiranih deležev, če so te družbe predmet istega nadzora na konsolidirani podlagi kot sama institucija v skladu s to uredbo, Direktivo 2002/87/ES ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, se ne glede na to, ali so izvzete iz člena 395(1) te uredbe ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;“;***

(128) člen 494 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 494

Prehodne določbe v zvezi z zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Z odstopanjem od člena 92a od ***… [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]*** do 31. decembra 2021 institucije, določene kot subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali del GSPI, vedno izpolnjujejo naslednji zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti:

   (a) količnik, ki temelji na tveganju, v višini 16 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4);

   (b) količnik, ki ne temelji na tveganju, v višini 6 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4).

2. Z odstopanjem od člena 72b(3) od ***… [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]*** do 31. decembra 2021 obseg, v katerem se instrumenti kvalificiranih obveznosti iz člena 72b(3) lahko vključijo v postavke kvalificiranih obveznosti, znaša 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4).

3. Z odstopanjem od člena 72b(3) – dokler organ za reševanje prvič ne oceni izpolnjevanja pogojev iz točke (c) navedenega odstavka – se obveznosti štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti do celotnega zneska, ki do 31. decembra 2021 ne presega 2,5 %, po tem datumu pa 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4), če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) člena 72b(3).“;

(129) vstavita se naslednja člena:

„Člen 494a

Uporaba predhodno veljavnih pravil za izdaje preko subjektov s posebnim namenom

1. Z odstopanjem od člena 52 se kapitalski instrumenti, ki jih institucija ne izda neposredno, do 31. decembra 2021 štejejo kot instrumenti dodatnega temeljnega kapitala samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) pogoji iz člena 52(1), razen pogoja, da instrumente izda neposredno institucija;

(b) instrumenti so izdani preko subjekta, vključenega v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

(c) prihodki so takoj in brez omejitev razpoložljivi instituciji v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka.

2. Z odstopanjem od člena 63 se kapitalski instrumenti, ki jih institucija ne izda neposredno ▌, do 31. decembra 2021 štejejo kot instrumenti dodatnega kapitala samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pogoji iz člena 63(1), razen pogoja, da instrumente izda neposredno institucija;

(b) instrumenti so izdani ▌ preko subjekta, vključenega v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1;

(c) prihodki so takoj in brez omejitev razpoložljivi instituciji v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka.

Člen 494b

Uporaba predhodno veljavnih pravil za kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti

1. *Z odstopanjem od členov 51 in 52 se instrumenti, izdani pred … [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala najpozneje do ... [šest let po začetku veljavnosti te uredbe o spremembi], če so izpolnjeni pogoji iz členov 51 in 52, razen pogojev iz točk (p), (q) in (r) člena 52(1).*

2. *Z odstopanjem od členov 62 in 63 se instrumenti, izdani pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], štejejo za instrumente dodatnega kapitala najpozneje do ... [šest let po začetku veljavnosti te uredbe o spremembi], če so izpolnjeni pogoji iz členov 62 in 63, razen pogojev iz točk (n), (o) in (p) člena 63.*

3. *Z odstopanjem od točke (a) člena 72a(1) se obveznosti, izdane pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], štejejo za postavke kvalificiranih obveznosti, če so izpolnjeni pogoji iz člena 72b, razen pogojev iz točke (b)(ii) in točk (f) do (m) člena 72b(2).“;*

(130) člen 497 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 497

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do CNS

1. Če CNS iz tretje države zaprosi za priznanje v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012, lahko institucije zadevno CNS štejejo za KCNS od datuma, ko je vlogo za priznanje predložila ESMA, do enega od naslednjih datumov:

   (a) če je Komisija že sprejela izvedbeni akt iz člena 25(6) Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s tretjo državo, v kateri ima sedež CNS, in je zadevni izvedbeni akt že začel veljati, dve leti po datumu predložitve vloge;

   (b) če Komisija še ni sprejela izvedbenega akta iz člena 25(6) Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s tretjo državo, v kateri ima sedež CNS, ali če zadevni izvedbeni akt še ni začel veljati, do zgodnejšega od naslednjih datumov:

      (i) dve leti po datumu začetka veljavnosti zadevnega izvedbenega akta;

(ii) ***za CNS, ki so vlogo predložile po ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], dve*** leti po datumu predložitve vloge***;***

(iii) za CNS, ki so vlogo predložile pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], ... [dve leti po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

2. Če CNS iz odstavka 1 tega člena nima jamstvenega sklada in nima zavezujoče ureditve s klirinškimi člani, ki ji omogoča, da uporablja vse začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili predhodno plačani prispevki, institucija do izteka roka iz navedenega odstavka nadomesti formulo za izračun kapitalskih zahtev iz člena 308(2) z naslednjo:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

pri čemer je:

K_{CM_i} = kapitalska zahteva;

K_{CCP} = hipotetični kapital KCNS, ki ga je KCNS sporočila instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012;

DF_{CCP} = predhodno financirani finančni viri CNS, ki ga je CNS sporočila instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012;

i = indeks, ki označuje klirinškega člana;

IM_i = začetno kritje, ki ga klirinški član i da CNS; in

IM = skupni znesek začetnega kritja, ki ga CNS sporoči instituciji v skladu s členom 89(5a) Uredbe (EU) št. 648/2012.

3. Komisija lahko v izjemnih okoliščinah, če je to potrebno in sorazmerno, da se preprečijo motnje na mednarodnih finančnih trgih, z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) odloči, da se enkrat za 12 mesecev podaljša veljavnost prehodnih določb iz odstavka 1 tega člena.";

(131) v členu 498(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Določbe o kapitalskih zahtevah iz te uredbe se ne uporabljajo za investicijska podjetja, katerih glavna poslovna dejavnost je izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti iz točk 5, 6, 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU in za katere dne 31. decembra 2006 ni veljala Direktiva 2004/39/ES.";

(132) člen 499(3) se črta;

(133) člena 500 in 501 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 500
Prilagoditev zaradi večjih odtujitev

1. Z odstopanjem od točke (a) člena 181(1) lahko institucija prilagodi svoje ocene LGD, tako da delno ali v celoti izravna učinek večjih odtujitev neplačanih izpostavljenosti na dejanske LGD največ do razlike med povprečnimi ocenami LGD za primerljive neplačane izpostavljenosti, ki še niso bile dokončno unovčene, in povprečnimi dejanskimi LGD, ki vključujejo tudi dejanske izgube zaradi večjih odtujitev, kakor hitro so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija je pristojni organ uradno obvestila o načrtu, ki vključuje obseg, sestavo in datum odtujitev neplačanih izpostavljenosti;

(b) datumi odtujitev neplačanih izpostavljenosti so po 23. novembru 2016, vendar najpozneje ... [tri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi];

(c) skupni znesek odtujenih neplačanih izpostavljenosti od prvega datuma odtujitev v skladu z načrtom iz točke (a) je presegel 20 % skupnega zneska vseh ugotovljenih neplačil od datuma prve odtujitve iz točk (a) in (b).

Prilagoditev iz prvega pododstavka se lahko izvede le do ... [tri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], njeni učinki pa lahko trajajo, dokler so ustrezne izpostavljenosti vključene v lastne ocene LGD institucije.

2. Institucije pristojni organ nemudoma uradno obvestijo, ko je izpolnjen pogoj iz točke (c) odstavka 1.

Člen 501

Prilagoditev ***tveganju prilagojenih izpostavljenosti*** do MSP***, ki niso neplačane***

1. ***Institucije prilagodijo*** zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti ***(RWEA) za izpostavljenosti do MSP, ki niso neplačane, ki se izračunajo v skladu s poglavjem 2 oziroma 3 naslova II dela 3*** skladno z naslednjo ***formulo:***

$$RWEA^{*}=RWEA\cdot[\min\{E^{*};EUR\ 2\ 500\ 000\}\cdot 0{,}7619+\max\{E^{*}-EUR\ 2\ 500\ 000;0\}\cdot 0{,}85]/E^{*}$$

pri čemer je:

RWEA* = *RWEA*, prilagojen ***s faktorjem za podporo*** MSP; in

E* = skupni znesek, ki ga ***MSP ali skupina povezanih strank, v katero je vključen MSP,*** dolguje instituciji***, njenim podrejenim družbam, njenim*** nadrejenim osebam ***in drugim podrejenim družbam teh nadrejenih oseb***, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, ▌ vendar brez upoštevanja dajatev ali pogojnih terjatev, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami.

▌

2. Za namene tega člena velja naslednje:

(a) izpostavljenost do MSP se vključi bodisi med izpostavljenosti na drobno, izpostavljenosti do podjetij ali izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine ▌ ;

(b) MSP je opredeljen v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES*. Izmed meril iz člena 2 Priloge k navedenemu priporočilu se upošteva le letni promet***;***

(c) institucije sprejmejo ustrezne ukrepe za pravilen izračun E* in pridobitev informacij, zahtevanih v točki (b).

---

* ***Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).“;***

(134) vstavita se naslednja člena:

„Člen 501a

Prilagoditev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje za izpostavljenosti do subjektov, ki upravljajo ali financirajo fizične strukture ali objekte, sisteme in omrežja, ki zagotavljajo ali podpirajo osnovne javne storitve

1. Kapitalske zahteve za kreditno tveganje, izračunane v skladu z naslovom II dela 3, se pomnožijo s faktorjem 0,75, če izpostavljenost izpolnjuje vsa naslednja merila:

(a) izpostavljenost se vključi bodisi v kategorijo izpostavljenosti do podjetij bodisi v kategorijo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri čemer so neplačane izpostavljenosti izključene;

(b) izpostavljenost je do subjekta, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje ali upravljanje fizične strukture ali objektov, sistemov in omrežij, ki zagotavljajo ali podpirajo osnovne javne storitve;

(c) kar zadeva ▌ vir poplačila obveznosti***, predstavljajo vsaj dve tretjini njegovega zneska*** dohodek, ki ga ustvari financirano premoženje, in ne sredstva iz drugih aktivnosti širše komercialne dejavnosti***, ali subvencije, nepovratna sredstva ali financiranje, ki jih zagotovi eden ali več subjektov iz točk (b)(i) in (b)(ii) odstavka 2***;

(d) dolžnik lahko izpolnjuje svoje finančne obveznosti tudi v zelo stresnih pogojih, ki so relevantni za tveganje projekta;

(e) denarni tokovi, ki jih ustvarja dolžnik, so predvidljivi in pokrivajo vsa prihodnja odplačila kredita v času trajanja kredita;

(f) tveganje refinanciranja izpostavljenosti je majhno ali ustrezno zmanjšano***, ob upoštevanju morebitnih subvencij, nepovratnih sredstev ali financiranja, ki jih zagotovi eden ali več subjektov iz točk (b)(i) in (b)(ii) odstavka 2***;

(g) pogodbeni dogovori kreditodajalcem zagotavljajo visoko stopnjo zaščite, vključno z naslednjim:

(i) kadar se prihodki dolžnika ne financirajo s plačili velikega števila uporabnikov, pogodbeni dogovori vključujejo določbe, ki kreditodajalce učinkovito varujejo pred izgubami zaradi prekinitve projekta s strani stranke, ki se zaveže k nakupu blaga ali storitev, ki jih zagotavlja dolžnik;

(ii) dolžnik ima zadosten rezervni sklad, ki se v celoti financira z denarnimi sredstvi, ali druge finančne dogovore z dajalci jamstva z visoko bonitetno oceno za kritje financiranja v izrednih razmerah in potreb po obratnem kapitalu v celotni življenjski dobi sredstev iz točke (b) tega odstavka;

(iii) kreditodajalci imajo visoko raven nadzora nad premoženjem in dohodkom, ki ga ustvarjajo dolžniki;

(iv) kreditodajalci v obsegu, ki ga dovoljuje veljavna zakonodaja, za zavarovanje uporabljajo premoženje in pogodbe, ki so ključnega pomena za infrastrukturne dejavnosti, ali pa imajo vzpostavljene alternativne mehanizme za zavarovanje svoje pozicije;

(v) kreditodajalcem se kot zavarovanje zastavijo lastniški vrednostni papirji, tako da ti lahko prevzamejo nadzor nad subjektom v primeru neplačila;

(vi) uporaba čistih denarnih tokov iz poslovanja po obveznih plačilih iz projekta v druge namene kot za odplačilo obveznosti iz dolga je omejena;

(vii) obstajajo pogodbene omejitve za dolžnika glede izvajanja dejavnosti, ki lahko škodujejo kreditodajalcem, vključno z omejitvijo, da novega dolga ni mogoče izdati brez soglasja obstoječih upnikov iz naslova dolžniškega financiranja;

(h) obveznost je nadrejena vsem drugim terjatvam, razen zakonsko določenim terjatvam in terjatvam nasprotnih strank v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti;

(i) kadar je projekt dolžnika v gradbeni fazi, vlagatelj lastniškega kapitala ali skupina vlagateljev lastniškega kapitala kot celota, če obstaja več kot en vlagatelj lastniškega kapitala, izpolnjuje naslednja merila:

(i) vlagatelji lastniškega kapitala imajo pretekle izkušnje z uspešnim nadzorom infrastrukturnih projektov, finančno trdnost in ustrezno strokovno znanje;

(ii) vlagatelji lastniškega kapitala imajo nizko tveganje neplačila ali pa obstaja nizko tveganje pomembnih izgub za dolžnika v primeru njihovega neplačila;

(iii) obstajajo ustrezni mehanizmi za uskladitev interesov vlagateljev lastniškega kapitala z interesi kreditodajalcev;

(j) dolžnik ima ustrezne zaščitne ukrepe za zagotovitev dokončanja projekta v skladu z dogovorjenimi specifikacijami, proračunom ali datumom dokončanja; to vključuje znatna jamstva za dokončanje projekta ***ali udeležbo izkušenega gradbenika in ustrezne pogodbene določbe o odškodninah***;

(k) če obstajajo pomembna operativna tveganja, se ta ustrezno upravljajo;

(l) dolžnik uporablja preizkušeno tehnologijo in zasnovo;

(m) pridobljena so bila vsa potrebna dovoljenja in pooblastila;

(n) dolžnik uporablja izvedene finančne instrumente samo za zmanjševanje tveganja***;***

(o) dolžnik je izvedel oceno o tem, ali financirano premoženje prispeva k uresničevanju naslednjih okoljskih ciljev:

(i) blažitev podnebnih sprememb;

(ii) prilagajanje podnebnim spremembam;

(iii) trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov;

(iv) prehod na krožno gospodarstvo, preprečevanje nastajanja odpadkov in njihovo recikliranje;

(v) preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja;

(vi) varovanje zdravih ekosistemov.

2. Za namene točke (e) odstavka 1 se ustvarjeni denarni tokovi ne štejejo za predvidljive, razen če znaten del prihodkov izpolnjuje naslednja pogoja:

(a) izpolnjeno je ***eno*** od naslednjih meril:

(i) prihodki temeljijo na razpoložljivosti;

(ii) za prihodke velja ureditev glede stopnje donosa;

(iii) prihodki so predmet pogodbe „vzemi ali plačaj“;

(iv) obseg proizvodnje ali uporabe in cena neodvisno izpolnjujeta eno od naslednjih meril:

– sta regulirana,

– sta pogodbeno določena,

– sta dovolj predvidljiva zaradi nizkega tveganja v zvezi s povpraševanjem;

(b) če dolžnikovi prihodki ne temeljijo na plačilih velikega števila uporabnikov, je ***stranka***, ki se zaveže k nakupu blaga ali storitev, ki jih zagotavlja dolžnik, ena od naslednjih:

(i) centralna ***banka, enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države, če ima utež tveganja 0 % v skladu s členoma 114 in 115 ali bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3***;

(ii) subjekt javnega sektorja***, če ima utež tveganja 20 % ali manj v skladu s členom 116 ali*** bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3;

(iii) multilateralna razvojna banka iz člena 117(2);

(iv) mednarodna organizacija iz člena 118;

(v) podjetje z bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3;

(vi) subjekt, ki ga je mogoče zamenjati brez bistvene spremembe obsega in časovnega razporeda prihodkov.

3. Institucije pristojnim organom vsakih šest mesecev poročajo o skupnem znesku izpostavljenosti do subjektov za infrastrukturni projekt, ki se izračuna v skladu z odstavkom 1 tega člena.

4. Komisija do ... [tri leta po začetku veljavnosti te uredbe o spremembi] Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o učinku kapitalskih zahtev, določenih v tej uredbi, na kreditiranje subjektov za infrastrukturni projekt, pri čemer po potrebi predloži zakonodajni predlog.

5. ***Za*** namene odstavka 4 EBA Komisiji poroča o:

   (a) ***analizi*** razvoja trendov in pogojev na trgih za kreditiranje infrastrukturnih projektov in financiranja projektov v obdobju iz odstavka 4;

   (b) analizi dejanske tveganosti subjektov iz točke (b) odstavka 1 v celotnem gospodarskem ciklu;

   (c) skladnosti kapitalskih zahtev, določenih v tej uredbi, z rezultati analiz iz točk (a) in (b) tega odstavka.

Člen 501b

Odstopanje od zahtev glede poročanja

Z odstopanjem od ***člena*** 430 ▌ ***lahko pristojni organ*** v obdobju od datuma začetka uporabe zadevnih določb te uredbe do datuma prve predložitve poročil iz ▌ ***izvedbenih*** tehničnih standardov iz ***navedenega člena opusti zahtevo glede poročanja*** informacij v obliki, določeni v predlogi, ki se nahaja v izvedbenem aktu iz člena 430(7), če te predloge še niso bili posodobljene na podlagi določb te uredbe.“;

(135) v delu 10 se za naslovom II, Poročila in pregledi, vstavi naslednji člen:

„Člen 501c

Bonitetna obravnava izpostavljenosti, povezanih z okoljskimi in/ali socialnimi cilji

EBA po posvetovanju z ESRB na podlagi razpoložljivih podatkov in ugotovitev Strokovne skupine Komisije na visoki ravni za financiranje trajnostne rasti oceni, ali bi bila upravičena posebna bonitetna obravnava izpostavljenosti v zvezi s sredstvi ali dejavnostmi, ki so bistveno povezani z okoljskimi in/ali socialnimi cilji. EBA zlasti oceni:

(a) metodologije za ocenjevanje dejanske tveganosti izpostavljenosti v zvezi s sredstvi in dejavnostmi, ki so bistveno povezani z okoljskimi in/ali socialnimi cilji, v primerjavi s tveganostjo druge izpostavljenosti;

(b) razvoj ustreznih meril za ocenjevanje fizičnih in tranzicijskih tveganj, vključno s tveganji, povezanimi z znižanjem vrednosti sredstev zaradi regulativnih sprememb;

(c) morebitne učinke posebne bonitetne obravnave izpostavljenosti v zvezi s sredstvi in dejavnostmi, ki so bistveno povezani z okoljskimi in/ali socialnimi cilji, na finančno stabilnost in bančna posojila v Uniji.

EBA Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do ... [šest let po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi poda zakonodajni predlog.“;

(136) vstavi se naslednji člen:

„Člen 504a
Deleži v instrumente kvalificiranih obveznosti

EBA Komisiji do ... [tri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi***] poroča o zneskih in porazdelitvi deležev v instrumente kvalificiranih obveznosti med institucijami, določenimi kot GSPI ali DSPI, ter o morebitnih ovirah za reševanje in tveganju širjenja negativnih vplivov, povezanih s temi deleži.***

Komisija na podlagi poročila EBA Evropskemu parlamentu in Svetu do ... [štiri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi***] poroča o ustrezni obravnavi takšnih deležev, pri čemer po potrebi priloži zakonodajni predlog.“;***

(137) člen 507 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 507
Velike izpostavljenosti

1. EBA spremlja uporabo izvzetij iz točke (b) člena 390(6), točk (f) do (m) člena 400(1) ter točke (a) in točk (c) do (g), (i), (j) in (k) člena 400(2) ter do ... ***[dve leti*** po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi***]*** ▌ Komisiji predloži poročilo z oceno kvantitativnega učinka, ki bi ga imela odprava teh izvzetij, ali določitvijo omejitev glede njihove uporabe. V tem poročilu se za vsako izvzetje, predvideno v navedenih členih, oceni zlasti:

(a) število izvzetih velikih izpostavljenostih v vsaki državi članici;

(b) število institucij v vsaki državi članici, ki uporabljajo izvzetja;

(c) zbirni znesek izvzetih izpostavljenosti v vsaki državi članici.

2. Komisija do 31. decembra 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi odstopanj iz členov 390(4) in 401(2), kar zadeva metode za izračun vrednosti izpostavljenosti za posle financiranja z vrednostnimi papirji in zlasti potrebo po upoštevanju sprememb mednarodnih standardov, ki določajo metode za ta izračun.“;

(138) v členu 510 se dodajo naslednji odstavki:

„4. EBA spremlja znesek potrebnega stabilnega financiranja za kritje tveganja financiranja v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih, navedenimi v Prilogi II, in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja, zlasti prihodnjega tveganja financiranja za te pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih iz členov 428***s***(2) in 428***at(2)***, ter Komisiji do ... [***pet*** let po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] poroča o možnosti za sprejetje ***višjega faktorja potrebnega stabilnega financiranja ali*** mere, ki bolj upošteva tveganja. V tem poročilu se oceni vsaj:

I

(a) možnost razlikovati med pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih s kritjem ali brez njega;

(b) možnost, da se zahteva iz členov 428***s***(2) in 428***at(2)*** odstrani, ***zviša*** ali nadomesti;

(c) možnost širše spremembe obravnave pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v izračunu količnika neto stabilnega financiranja, kot je določeno v členu 428d, členih 428k(4) in 428***s(2)***, točkah (a) in (b) člena 428ag, členih 428ah(2), ***428al(4) in 428at(2) ter točkah (a) in (b) člena 428ay in členu 428az(2),*** da se bolje zajame tveganje financiranja v zvezi s temi pogodbami v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja;

(e) učinek predlaganih sprememb na znesek potrebnega stabilnega financiranja za pogodbe institucij o izvedenih finančnih instrumentih.

5. ***Če mednarodni standardi*** vplivajo na obravnavo pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov za izračun količnika neto stabilnega financiranja, ***Komisija po potrebi in ob*** upoštevanju poročila iz odstavka 4, ***navedenih sprememb*** mednarodnih standardov in raznolikosti bančnega sektorja v Uniji ***Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog o spremembi določb glede obravnave pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov za izračun količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6, da bi bolje upoštevali tveganje financiranja, povezano s temi posli.***

6. EBA spremlja znesek potrebnega stabilnega financiranja za kritje tveganja financiranja v zvezi s posli ***financiranja z vrednostnimi papirji*** ▌, vključno s sredstvi, prejetimi ali danimi v teh poslih, in nezavarovanimi posli s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev ter Komisiji do ... [štiri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] poroča o ustreznosti te obravnave. V tem poročilu se oceni vsaj:

(a) možnost uporabe višjih ali nižjih faktorjev stabilnega financiranja za posle ***financiranja z vrednostnimi papirji*** ▌ s finančnimi strankami ter za nezavarovane posle s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, da se bolje upošteva njihovo tveganje financiranja v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja in možnost širjenja negativnih vplivov med finančnimi strankami;

(b) možnost uporabe obravnave iz točke (***g***) člena 428***r(1)*** za posle ***financiranja z vrednostnimi papirji*** ▌, zavarovane z drugimi vrstami premoženja;

(c) možnost uporabe faktorjev stabilnega financiranja za zunajbilančne postavke, ki se uporabijo v poslih ***financiranja z vrednostnimi papirji*** ▌, namesto obravnave iz člena 428***p***(***5***);

(d) ustreznost asimetrične obravnave med obveznostmi s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, ki jih zagotovijo finančne stranke, za katere se v skladu s točko (c) člena 428k(3) uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %, in sredstvi, ki izhajajo iz poslov s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, za katere se v skladu s točko ***(g) člena 428r(1), točko (c)*** člena 428s(1) in ***točko*** (b) člena 428v uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini ***0 %***, 5 % ali 10 %;

(e) učinek uvedbe višjih ali nižjih faktorjev potrebnega stabilnega financiranja za posle ***financiranja z vrednostnimi papirji*** ▌ s finančnimi strankami, zlasti tiste s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, na tržno likvidnost sredstev, prejetih kot zavarovanje s premoženjem v teh poslih, zlasti državnih in podjetniških obveznic;

(f) učinek predlaganih sprememb na znesek potrebnega stabilnega financiranja za posle teh institucij, zlasti za posle ***financiranja z vrednostnimi papirji*** s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, kadar se v teh poslih kot zavarovanje prejmejo državne obveznice.

7. ***Komisija po potrebi in ob*** upoštevanju poročila iz odstavka 6, vseh mednarodnih standardov in raznolikosti bančnega sektorja v Uniji ***do ... [pet let po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog o spremembi določb glede obravnave poslov financiranja z vrednostnimi papirji, vključno s sredstvi, prejetimi ali danimi v teh poslih, in obravnave nezavarovanih poslov s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev za izračun količnika neto stabilnega financiranja, kot je določen v naslovu IV dela 6, če meni, da je to primerno glede na učinek obstoječe obravnave na količnik neto stabilnega financiranja institucij in za boljše upoštevanje tveganja financiranja, povezanega s temi posli.***

I

8. Do ... [šest let po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] se faktorji potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo za posle iz točke (g) člena 428r(1), točke (c) člena 428s(1) in točke (b) člena 428v, zvišajo z 0 na 10 %, s 5 na 15 % oziroma z 10 na 15 %, razen če je določeno drugače v zakonodajnem aktu, sprejetem na podlagi predloga Komisije v skladu z odstavkom 7 tega člena.

9. EBA spremlja znesek potrebnega stabilnega financiranja za kritje tveganja financiranja v zvezi z deleži vrednostnih papirjev, ki jih imajo institucije za varovanje pogodb o izvedenih finančnih instrumentih. EBA do ... [štiri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] poroča o ustreznosti obravnave. V tem poročilu se oceni vsaj:

(a) možnost učinka obravnave na sposobnost vlagateljev, da pridobijo izpostavljenost do sredstev, in učinek obravnave na razpoložljivost kreditov v uniji kapitalskih trgov;

(b) možnost uporabe prilagojenih zahtev po stabilnem financiranju za vrednostne papirje, namenjene za varovanje izvedenih finančnih instrumentov, ki so v celoti ali delno financirani z začetnim kritjem;

(c) možnost uporabe prilagojenih zahtev po stabilnem financiranju za vrednostne papirje, namenjene za varovanje izvedenih finančnih instrumentov, ki niso financirani z začetnim kritjem.

10. Komisija do ... [štiri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] ali eno leto po dogovoru o mednarodnih standardih, ki jih oblikuje BCBS, kar je prej, po potrebi in ob upoštevanju poročila iz odstavka 9, vseh mednarodnih standardov, ki jih oblikuje BCBS, raznolikosti bančnega sektorja v Uniji in ciljev unije kapitalskih trgov Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog o spremembi določb glede obravnave deležev vrednostnih papirjev, ki jih imajo institucije za varovanje pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, za izračun količnika neto stabilnega financiranja, kot je določen v naslovu IV dela 6, če meni, da je to primerno glede na učinek obstoječe obravnave na količnik neto stabilnega financiranja institucij in za boljše upoštevanje tveganja financiranja, povezanega s temi posli.

11. EBA oceni, ali bi bilo upravičeno znižati faktor potrebnega stabilnega financiranja za sredstva, ki se uporabljajo za zagotavljanje storitev kliringa in poravnave za plemenite kovine, kot so zlato, srebro, platina in paladij, ali za sredstva, ki se uporabljajo za zagotavljanje poslov financiranja za plemenite kovine, kot so zlato, srebro, platina in paladij, s preostalim obdobjem veljavnosti 180 dni ali manj. EBA predloži svoje poročilo Komisiji do ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].";

(139) člen 511 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 511
Finančni vzvod

1. Komisija do 31. decembra 2020 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o ustreznosti:

(a) uvedbe dodatnega pribitka na količnik finančnega vzvoda za DSPI ter

(b) opredelitve in izračuna mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4), vključno z obravnavo rezerv centralnih bank.

2. Komisija za namene poročila iz odstavka 1 upošteva mednarodni razvoj in mednarodno dogovorjene standarde. Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.“;

(140) člen 513 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 513
Makrobonitetna pravila

1. Komisija po posvetovanju z ESRB in EBA do 30. junija 2022 in nato vsakih pet let pregleda, ali so makrobonitetna pravila iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU zadostna za zmanjševanje sistemskih tveganj v sektorjih, regijah in državah članicah, pri čemer oceni tudi:

(a) ali so sedanji makrobonitetni instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU učinkoviti, uspešni in pregledni;

(b) ali so obseg delovanja in morebitne stopnje prekrivanja različnih makrobonitetnih instrumentov za obravnavo podobnih tveganj iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU ustrezni, pri čemer po potrebi predlaga nova makrobonitetna pravila;

(c) kakšen je vzajemni učinek mednarodno dogovorjenih standardov za sistemske institucije in določb iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, pri čemer po potrebi in ob upoštevanju navedenih mednarodno dogovorjenih standardov predlaga nova pravila;

(d) ali bi bilo treba makrobonitetnim instrumentom iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU dodati druge vrste instrumentov, kot so instrumenti, katerih podlaga se nanaša na kreditojemalce, da se dopolnijo instrumenti, katerih podlaga se nanaša na kapital, in omogoči harmonizirana uporaba instrumentov na notranjem trgu; ob upoštevanju, ali so harmonizirane opredelitve teh instrumentov in poročanje ustreznih podatkov na ravni Unije predpogoj za uvedbo takšnih instrumentov;

(e) ali bi bilo treba zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) razširiti na sistemsko pomembne institucije, ki niso GSPI, ali bi se moralo njeno umerjanje razlikovati od umerjanja za GSPI in ali bi moralo biti njeno umerjanje odvisno od stopnje sistemskega pomena institucije;

(f) ali bi bilo treba sedanjo prostovoljno vzajemnost makrobonitetnih ukrepov spremeniti v obvezno vzajemnost in ali sedanji okvir ESRB za prostovoljno vzajemnost zagotavlja primerno podlago za to;

(g) kako se lahko relevantne organe za makrobonitetni nadzor na ravni Unije in na nacionalni ravni pooblasti z orodji za obravnavanje novo nastajajočih sistemskih tveganj, ki izhajajo iz izpostavljenosti kreditnih institucij do nebančnega sektorja, zlasti s trga izvedenih finančnih instrumentov in poslov financiranja z vrednostnimi papirji, sektorja upravljanja premoženja ter zavarovalniškega sektorja.

2. Komisija na podlagi posvetovanj z ESRB in EBA do 31. decembra 2022 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o oceni iz odstavka 1 in jima po potrebi predloži zakonodajni predlog.“;

(141) člen 514 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 514
Metoda za izračun vrednosti izpostavljenosti poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti

1. EBA do ... [štiri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] Komisiji poroča o učinku in relativnem umerjanju pristopov iz oddelkov 3, 4 in 5 poglavja 6 naslova II dela 3 za izračun vrednosti izpostavljenosti poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti.

2. Komisija na podlagi poročila EBA po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo pristopov iz oddelkov 3, 4 in 5 poglavja 6 naslova II dela 3.“;

(142) vstavi se naslednji člen:

„Člen 518a
Pregled določb o navzkrižni kršitvi obveznosti

Komisija do ... [tri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] pregleda in oceni, ali je ustrezno zahtevati, da se lahko kvalificirane obveznosti uporabijo za reševanje s sredstvi upnikov, ne da bi se s tem aktivirale klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti v drugih pogodbah, da bi tako čim bolj okrepili učinkovitost instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov in ocenili, ali bi bilo treba v pogoje ali pogodbe, ki urejajo druge obveznosti, vključiti določbo, ki bi v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi izključila navzkrižno kršitev obveznosti. Temu pregledu in oceni se po potrebi priloži zakonodajni predlog.“;

(143) vstavi se naslednji člen:

„Člen 519b

Kapitalske zahteve za tržno tveganje

▌

1. EBA do 30. septembra 2019 poroča o vplivu mednarodnih standardov za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje na institucije v Uniji.

2. Komisija ob upoštevanju rezultatov poročila iz odstavka 1, mednarodnih standardov ter pristopov iz poglavij 1a in 1b naslova IV dela 3 Evropskemu parlamentu in Svetu do 30. junija 2020 predloži poročilo in po potrebi zakonodajni predlog o izvajanju mednarodnih standardov o ustreznih kapitalskih zahtevah za tržno tveganje.“;

(144) v delu 10 se vstavi naslednji naslov:

„Naslov IIa
Izvajanje pravil

Člen 519c

Orodje za skladnost

1. EBA razvije elektronsko orodje, katerega namen je institucijam olajšati skladnost s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU, pa tudi z regulativnimi tehničnimi standardi, izvedbenimi tehničnimi standardi ter smernicami in predlogami, sprejetimi za izvajanje te uredbe in navedene direktive.

2. Orodje iz odstavka 1 vsaki instituciji omogoči vsaj:

   (a) hitro opredelitev relevantnih določb, ki jih morajo institucije izpolnjevati glede na svojo velikost in poslovni model;

   (b) spremljanje sprememb zakonodajnih aktov in z njimi povezanih izvedbenih določb, smernic in predlog.“;

(145) Priloga II se spremeni, kot je določeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Spremembe Uredbe (EU) št. 648/2012

Uredba (EU) št. 648/2012 se spremeni:

(1) v členu 50a se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. CNS izračuna hipotetični kapital (K_{CCP}), kot sledi:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot kapitalski\ količnik$$

pri čemer je:

K_{CCP} = hipotetični kapital;

i = indeks, ki označuje klirinškega člana;

EAD_i = znesek izpostavljenosti CNS do klirinškega člana i, vključno z lastnimi posli klirinškega člana s CNS, posli s strankami, za katere jamči klirinški član, in vsemi vrednostmi zavarovanja s premoženjem, ki ga ima CNS, vključno s predhodno financiranim prispevkom klirinškega člana v jamstveni sklad, v zvezi s temi posli, ki se nanaša na vrednotenje ob koncu dneva regulativnega poročanja, preden se izmenja kritje ob zadnjem pozivu k predložitvi kritja; in

RW = 20 % utež tveganja

kapitalski količnik = 8 %.“;

(2) člen 50b se nadomesti z naslednjim:

„Člen 50b

Splošna pravila za izračun K_{CNS}

Za namene izračuna K_{CNS} iz člena 50a(2) se uporabljajo naslednje določbe:

(a) CNS izračunajo vrednost izpostavljenosti do klirinških članov, kot sledi:

(i) vrednosti izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb in poslov iz točk (a) in (c) člena 301(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, CNS izračuna v skladu z metodo, določeno v oddelku 3 poglavja 6 naslova II dela 3 navedene uredbe z uporabo obdobja kritja za tveganje, ki traja deset delovnih dni;

(ii) za izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb in poslov iz točke (b) člena 301(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, CNS vrednost (EAD_i) izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$EAD_i = max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

pri čemer je:

EAD_i = vrednost izpostavljenosti;

i = indeks, ki označuje klirinškega člana;

$EBRM_i$ = vrednost izpostavljenosti pred zmanjšanjem tveganja, ki je enaka vrednosti izpostavljenosti CNS do klirinškega člana i, ki izvira iz vseh pogodb in poslov s tem klirinškim članom, pri kateri se ne upoštevajo zavarovanja s premoženjem, ki jih da ta klirinški član;

IM_i = začetno kritje, ki ga klirinški član i da CNS;

DF_i = predhodno financirani prispevek klirinškega člana i v jamstveni sklad.

Vse vrednosti v tej formuli so vezane na vrednotenje ob koncu dneva, preden se izmenja kritje ob zadnjem pozivu k predložitvi kritja;

(iii) za primere iz zadnjega stavka drugega pododstavka člena 301(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 CNS izračuna vrednost poslov iz prvega stavka navedenega pododstavka v skladu s formulo iz točke (a)(ii) tega člena ter določi $EBRM_i$ v skladu z naslovom V dela 3 navedene uredbe;

(b) za institucije, za katere se uporablja Uredba (EU) št. 575/2013, veljajo isti nizi pobotov, kot so določeni v točki (4) člena 272 navedene uredbe;

(c) CNS, ki ima izpostavljenosti do ene ali več CNS, takšne izpostavljenosti obravnava, kot da bi bile izpostavljenosti do klirinških članov, in v izračun K_{CCP} vključi vsakršno kritje ali predhodno plačane prispevke, prejete od teh CNS;

(d) CNS, ki ima zavezujočo pogodbeno ureditev s svojimi klirinškimi člani, ki tej CNS dovoljuje, da uporablja vse začetno kritje, prejeto od teh klirinških članov, ali del tega kritja, kot da gre za predhodno plačane prispevke, za namene izračuna iz odstavka 1 to začetno kritje obravnava kot predhodno plačane prispevke in ne kot začetno kritje;

(e) kadar je zavarovanje s premoženjem prejeto za račun, ki vsebuje več kot eno vrsto pogodb in poslov iz člena 301(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, CNS dodelijo začetno kritje, ki ga zagotovijo njihovi klirinški člani ali stranke, kot je ustrezno, sorazmerno z EAD zadevne vrste pogodb in poslov, izračunano v skladu s točko (a) tega odstavka, ter pri izračunu ne upoštevajo začetnega kritja;

(f) CNS, ki imajo več kot en jamstveni sklad, opravijo izračun za vsak jamstveni sklad posebej;

(g) kadar klirinški član opravlja klirinške storitve za stranke in so posli ter zavarovanje s premoženjem strank tega klirinškega člana v podračunih, ločenih od poslov tega klirinškega člana za lasten račun, CNS opravijo izračun EAD_i za vsak podračun ločeno in izračunajo skupno EAD_i klirinškega člana kot vsoto EAD podračunov strank in EAD podračuna klirinškega člana za posle za lasten račun;

(h) Kadar DF_i ni razdeljen na podračune strank ter podračune klirinškega člana za posle za lasten račun, CNS za namene točke (f) dodelijo DF_i po podračunih, in sicer glede na delež, ki ga začetno kritje zadevnega podračuna predstavlja v celotnem znesku začetnega kritja, danega s strani klirinškega člana ali za njegov račun;

(i) CNS ne opravi izračuna v skladu s členom 50a(2), kadar jamstveni sklad krije samo denarne posle.

Za namene ***točke*** (a)(ii) tega člena CNS za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabi metodo, določeno v členu 223 Uredbe (EU) št. 575/2013, z nadzorniškimi prilagoditvami za nestanovitnost iz člena 224 navedene uredbe.“;

(3) v členu 50c(1) se črtata točki (d) in (e);

(4) v členu 50d se črta točka (c);

(5) v členu 89 se odstavek 5a nadomesti z naslednjim:

„5a. V prehodnem obdobju iz člena 497 Uredbe (EU) št. 575/2013 CNS, navedena v zadevnem členu, v informacije, o katerih poroča v skladu s členom 50c(1) te uredbe, vključi skupni znesek začetnega kritja, kot je opredeljeno v točki (140) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ga je dobila od svojih klirinških članov, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) CNS nima jamstvenega sklada;

(b) CNS nima zavezujoče ureditve s svojimi klirinškimi člani, ki ji omogoča uporabo celotnega ali dela začetnega kritja, prejetega od zadevnih klirinških članov, kot da bi bili predhodno plačani prispevki.”

Člen 3

Začetek veljavnosti in datum uporabe

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Ta uredba se uporablja od **...** [dve leti po datumu začetka veljavnosti ***te uredbe o spremembi***], z izjemami, navedenimi v odstavkih 3 do 8.

3. Naslednje točke člena 1 te uredbe se uporabljajo od ... ***[datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]***:

(a) točka (1), ki vsebuje določbe o področju uporabe in o nadzorniških pooblastilih;

(b) točka (2), ki vsebuje opredelitve pojmov, razen če se nanašajo izključno na določbe, ki se uporabljajo od drugega datuma v skladu s tem členom, pri čemer se v takšnem primeru uporabljajo od zadevnega drugega datuma;

(c) točke (3)(b), (6)(c), (8), točka (9) v zvezi s členom 13 Uredbe (EU) št. 575/2013, točka (12) v zvezi z drugim pododstavkom člena 18(1), točke (14) do (17), (19) do (44), (47), (128) in (129), ki vsebujejo določbe v zvezi s kapitalom in določbe o uvedbi novih kapitalskih zahtev in zahtev glede kvalificiranih obveznosti;

(d) točka (9) v zvezi z določbami o učinku novih pravil o listinjenju iz člena 14 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(e) točka (57), ki vsebuje določbe o utežeh tveganja za multilateralne razvojne banke, in točka (58), ki vsebuje določbe o utežeh tveganja za mednarodne organizacije;

(f) točka (53) v zvezi s členom 104b Uredbe (EU) št. 575/2013, točki (89) in (90), točka (118) v zvezi s členom 430b Uredbe (EU) št. 575/2013 in točka (124), ki vsebujejo določbe o zahtevah glede poročanja za tržno tveganje;

(g) točka (130), ki vsebuje določbe o kapitalskih zahtevah za izpostavljenosti CNS;

(h) točka (133) v zvezi z določbami o večjih odtujitvah iz člena 500 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(i) točka (134) v zvezi s členom 501b Uredbe (EU) št. 575/2013, ki vsebuje določbe o opustitvi poročanja;

(i) točka (144), ki vsebuje določbe o orodju za skladnost;

(j) določbe, v skladu s katerimi morajo Evropski nadzorni organi ali ESRB Komisiji predložiti osnutke regulativnih ali izvedbenih tehničnih standardov in poročila, določbe, v skladu s katerimi mora Komisija pripraviti poročila, določbe, v skladu s katerimi se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih ali izvedbenih aktov, ter določbe, v skladu s katerimi morajo Evropski nadzorni organi izdati smernice, in sicer točka (2)(b); točka (12) v zvezi s členom 18(9) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (18)(b); točka (31) v zvezi s členom 72b(7) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (38) v zvezi s členom 78a(3) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (57)(b); točka (60) v zvezi s členom 124(4) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (63) v zvezi s členom 132a(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (67) v zvezi s členom 164(8) in (9) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (74) v zvezi s členoma 277(5) in 279a(3) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (89) v zvezi s členom 325(9) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (90) v zvezi s členi 325u(5), 325w(8), 325ap(3), 325az(8) in (9), 325bd(7), 325be(3), 325bf(9), 325bg(4), 325bh(3), 325bk(3), 325bp(12) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (93) v zvezi s členom 390(9) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (94); točka (96) v zvezi s členom 394(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (98)(b); točka (104) v zvezi s členom 403(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (109)(b); točka (111)(b); točka (118) v zvezi s členi 430(7) in (8), 430b(6) ter členom 430c Uredbe (EU) št 575/2013; točka (119) v zvezi s členom 432(1) in (2) ter členom 434a Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (123); točka (124); točka (125) v zvezi s členom 462 Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (134) v zvezi s členom 501a(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (135) v zvezi s členom 501c Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (136) v zvezi s členom 504a Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (137) v zvezi s členom 507(2) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (138) v zvezi s členom 510(4) in (6) do (11) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (139) v zvezi s členom 511(1) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (140) v zvezi s členom 513(2) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (141) v zvezi s členom 514(1) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (142) v zvezi s členom 518a Uredbe (EU) št. 575/2013; točka (143) v zvezi s členom 519b Uredbe (EU) št. 575/2013.

Brez poseganja v točko (f) prvega pododstavka se določbe o razkritju in poročanju uporabljajo od datuma začetka uporabe zahteve, povezane z zadevnim razkritjem ali poročanjem.

4. Naslednje točke člena 1 te uredbe se uporabljajo od ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]:

(a) točke (6)(a), (6)(b) in (6)(d), točki (7) in (12) v zvezi s členom 18(1) do (8) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki vsebujejo določbe o bonitetni konsolidaciji;

(b) točka (60), ki vsebuje določbe o izpostavljenostih, zavarovanih s hipotekami na nepremičnine, točka (67), ki vsebuje določbe o izgubi ob neplačilu, in točka (122), ki vsebuje določbe o makrobonitetnih ali sistemskih tveganjih, ugotovljenih na ravni države članic.

5. Točka (46)(b) člena 1 te uredbe, ki vsebuje določbe o uvedbi nove kapitalske zahteve za GSPI, se uporablja od 1. januarja 2022.

6. Točka (53) v zvezi s členom 104a Uredbe (EU) št 575/2013 ter točki (55) in (69) člena 1 te uredbe, ki vsebujejo določbe o uvedbi novih kapitalskih zahtev za tržno tveganje , se uporabljajo od ... [štiri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

7. Točka (18) člena 1 te uredbe v zvezi s točko (b) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki vsebuje določbo o izvzetju iz odbitkov preudarno vrednotene programske opreme, se uporablja 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov iz člena 36(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

8. Točka (126) člena 1 te uredbe, ki vsebuje določbe o izvzetjih iz odbitkov deležev v lastniškem kapitalu, se uporablja retroaktivno od 1. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*

PRILOGA

Priloga II se spremeni:

(1) v točki 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) obrestne opcije;“

(2) v točki 2 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) valutne opcije;“

(3) točka (3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Pogodbe, podobne tistim v točkah 1(a) do (e) in 2(a) do (d) te priloge, o drugih referenčnih postavkah ali indeksih. To vključuje najmanj vse instrumente, določene v točkah 4 do 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, ki drugače niso vključeni v točko 1 ali 2 te priloge.“